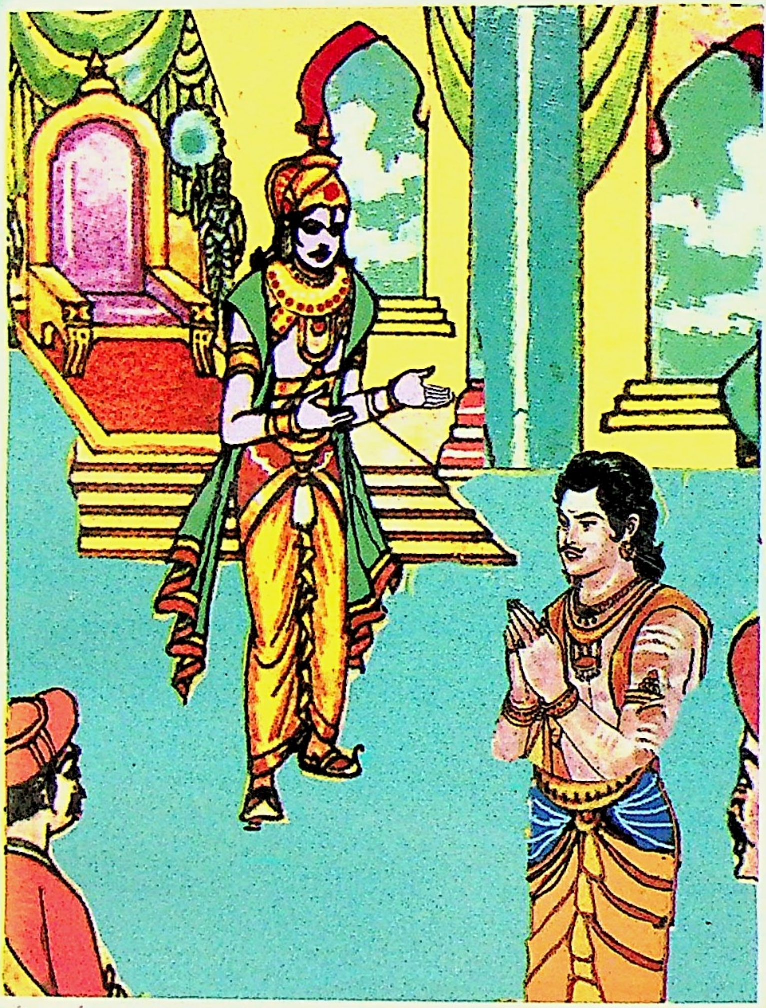
वैजलभूपतिकृता

प्रबोधचन्द्रिका

வைஜல பூபதியால் இயற்றப்பட்ட

பிரபோத சந்திரிகை

பதிப்பாசிரியர் : ஆ. வீரராகவன்,

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண், 445.

॥ श्रीः ॥

वैजलभूपतिकृता

॥ प्रबोधचन्द्रिका ॥

வைஜல பூபதியால் இயற்றப்பெற்ற

பிரபோதசந்திரிகை

பதிப்பாசிரியர் :

நியாய சிரோமணி,

ஆ. வீரராகவன், எம்.ஏ., பி.எட்., பி.எல்.ஐ.எஸ்.,

சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்

2002

விலை. ரூ. 70–00

நூற்பதிப்பு விளக்கக் குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	பிரபோதசந்திரிகை
பதிப்பாசிரியர்	:	ஆ. வீரராகவன்
வெளியிடுபவர்	:	இயக்குநர், சரசுவதி மகால் நூலகம்
வெளியீட்டு எண்.	:	445
மொழி	:	சம்ஸ்கிருதம், தமிழ்
பதிப்பு	:	முதற்பதிப்பு
வெளியீடு	:	செப்டம்பர், 2002
தாள்	:	TNPL 17.8 kg.
நூல் அளவு	:	24 x 14 செ. மீ.
பக்கங்கள்	:	264
படிகள்	:	500
எழுத்து	:	16, 12
அச்சிட்டோர்	:	சரசுவதி மகால் அச்சகம்
புத்தகக்கட்டு	:	மெலிந்த அட்டை
பொருள்	:	இலக்கணம்
பகுப்பு	:	P 15, C : 3 P 02
விலை	:	ரூ. 70-00

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

வேதங்கள் ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வணவேதம், என்று நான்கு வகைப்படும். அந்த வேதத்தினை முக்கிய உடலாகக்கொண்டு பார்த்தோமாகில் அதற்கு அங்கமாக சிக்ஷை, வியாகரணம், சந்தஸ், நிருக்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம் ஆகிய ஆறு சாஸ்திரங்கள் கூறப் பட்டுள்ளன. வேதத்தின் முகமாகக் கருதப்படுவதும் ஆறு சாஸ்திரங்களுள் வியாகரணம் என்றும் அழைக்கப்படுவது இந்த இலக்கண சாஸத்திரம். இலக்கண சாஸ்த்திரத்தின் அடிப்படையில் எழுதப்பெற்றதுதான் 'பிரபோத சந்திரிகை' என்னும் இச்சுவடி நூல்.

இச்சுவடிநூலை தமிழ் எழுத்தாக்கம், தமிழ்ப் பொழிப்புரை ஆகியன அமையச் சிறந்த முறையில் பதிப்புப் பணியைச் செய்தளித்த சரசுவதி மகால் சம்ஸ்க்ருதப் பண்டிதர் திரு. ஆ. விரராகவன் அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசிற்கு என் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவரத் துணைநின்ற சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. சாமி. சிவஞானம், எம். ஏ. அவர்களுக்கும், சரசுவதி மகால் நூலக வெளியீட்டு மேலாளர் மற்றும் நூலகர் திரு. அ. பஞ்சநாதன், எம். ஏ., எம். எல். ஐ. எஸ்., அவர்களுக்கும் இந்நூல் நன்கு வெளிவர உதவிபுரிந்த அச்சகத்துறையினருக்கும், நூற்கட்டுப்பிரிவினருக்கும் எனது பாராட்டுகள்.

சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் சார்பாக வெளியிடப் பெறும் தமிழ் பொழிப்புரையோடு கூடிய இலக்கண சாஸ்திரம் போதிக்கும் இவ்வெளிய நூலினை ஆராய்ச்சியாளர்களும், மாணாக்கர்களும் பெற்றுப் பெரிதும் பயனடைவார்கள் என நம்புகிறேன்.

சி. கோசலராமன், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்
மற்றும் இயக்குநர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்.
10—9—2002

முன்னுரை

தஞ்சையை ஆண்ட மாமன்னர்களால் பேணிப் பாதுகாத்து வரப்பட்ட சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் அரிய கையெழுத்துச் சுவடிகள் பல காணக்கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் "பிரபோதசந்திரிகை" என்ற காகிதச் சுவடி நூலும் ஒன்று. இலக்கண முறைகளைப் போதிக்கும் இச்சுவடி சரசுவதிமகாலின் சம்ஸ்க்ருதத் துறையில் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்நூலின் ஆசிரியர் வைஜல பூபதி ஆவார். நூலாசிரியரின் வரலாறு நூற்தோற்றம் முதலான செய்திகள் குறித்து இனிச் சிறிது காண்போம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

பிரபோத சந்திரிகை எனும் இந்நூலாசிரியரின் இயற்பெயர் படநாதிநாதர் என்பது. வைஜல தேசத்தின் மன்னராதலால் இவர் வைஜல பூபதி, வைஜல தேவன், வைஜலக்ஷோணிபாலன் என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டார். இவரது தாயார் சந்த்ராவதி அம்மையார். தந்தையார் விக்ரமாதித்ய பூபன். சௌகான வம்சத்தின் விளக்காய்த் திகழும் இந்நூலாசிரியர் திருமால், சிவபெருமான், குரு ஆகியோரிடத்திலும் சிறப்பாக இராமபிரானிடத்திலும் மிகுந்த பக்தியுடையவர். அழகில் மன்மதன். எதிரிகளுக்கு எமன். வள்ளல். நீதி முதலான சாஸ்திரப் புலமையும்

எச்செயலையும் துணிவோடு நிறைவேற்றும் ஆற்றலும் இவருக்கு உண்டு. இந்நூலாசிரியரான வைஜல பூபதி ஒரு சமயம் சீரிய சிந்தனையில் ஆழ்ந்து, இவ்வுலகில் நிலையாப் பொருள்களையும், நிலைத்திருப்பது குறித்தும் அறிந்து உணர்ந்து இராமநாமமே தாரக மந்திரம் என நினைத்து அதனைக்கொண்டே இலக்கணம் போதிக்கும் இவ்வெளிய செய்யுட்காவியத்தை இயற்றினார். ஆசிரியரின் காலம் பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலமாகலாம் எனத் தோன்றுகிறது. தர்மகீர்த்தி (சுமார் 13ம் நூற்றாண்டு) இயற்றிய ரூபாவதாரத்தின் ஸந்திப் பகுதியோடு பிரபோதசந்திரிகையின் ஸந்திசந்திரிகையின் அமைப்பு ஒத்துள்ளதும், பிரபோத சந்திரிகையின் மற்றொரு பிரதி அரசினர் கீழ்த்திசைச்சுவடி நூலகம் சென்னையில் கி. பி. 1805ல் எழுதப்பெற்றதாய்த் திகழ்வதும் அதற்கான காரணங்களாகும்.* "தில்லி ஜைன கிரந்தாவளி" என்னும் அட்டவணை நூலில் (ப. எண் 104) இந்நூலை இயற்றியவர் ராமசந்த்ராசாரியர் என்று குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

நூற்பெயரும் தோற்றமும்

இந்த நூலின் பெயரில் பிரபோதம், சந்திரிகை என்று இரு சொற்கள் காணக்கிடைக்கின்றன. பிரபோதம் என்பது எழுச்சியூட்டுதலையும், சந்திரிகை என்ற சொல் திங்களின் ஒளியையும் குறிக்கின்றன. சந்திரனின் ஒளி

---

* Rupavatara Intro XIV & DC III 1493 P. No. 1034.

யாவரது உள்ளத்திலும் மகிழ்ச்சியைத் தோற்றுவிப்பது போல இந்நூலின் ஆசிரியர் சப்தசாஸ்த்திரச் செய்திகளைக் கொண்டு மாணவர்கள் மற்றும் ஏனையோர் உள்ளத்திலும் இலக்கண சாஸ்த்திரத்தின் அவசியம் குறித்து எழுச்சியைத் தூண்ட நினைத்தார். அவ்வாறு இலக்கணத்தில் எழுச்சி தனைப் பிறப்பிக்கும் இந்நூல் ''பிரபோதசந்திரிகை'' என்றழைக்கப்படுகிறது.

''இலக்கணமற்ற மொழியும் தலைவனை இழந்த தலைவியும் ஒரு போதும் விளங்குவதில்லை. நல்ல அறிவாற்றலுக்கு இலக்கணத்தின் பங்கு மிக முக்கியமானது. பொதுவாக அரசர்களுக்கு நீதிசாஸ்த்திரப் புலமையும், படைக்கலப் பயிற்சியும் தேவை. நீதிசாஸ்த்திரத்திற்கு உதவியாக இலக்கணம் பயின்று, நீதிசாஸ்த்திரமும் கற்றுப் பின் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்'' என்று விளையாட்டுப் பாலகனான தன் மகன் உள்ளத்தில் எழுச்சியைத் தூண்ட நினைத்து அம்முயற்சியால் தோன்றியதே '' பிரபோதசந்திரிகை '' என்னும் இந்நூலாகும்.[1]

மேலும் இந்நூல் வரருசி (சுமார் கி. மு. 400 — 300) யால் இயற்றப்பெற்றதும் இருபத்தைந்தே சுலோகங்களை உடையதுமான வரருசசங்கிரஹம், வரருசி பிரயோக விவேக சங்கிரஹம், தர்மகீர்த்தி இயற்றிய ரூபாவதாரம் ஆகிய நூல்களின் அடிப்படையில் தோன்றியிருக்கலாம் என்றும் அறிய முடிகின்றது.[2]

---

1 பிரபோதசந்திரிகை ப. எண். 12 — 14.

2 பிரபோதசந்திரிகை அடிக்குறிப்பு. ப. எண். 92.

பாலபோதினி சந்திரிகை என்பது இந்நூலின் மற்றொரு பெயராகும்.[1]

நூற்கூறும் செய்திகள்

இந்நூலில் முதன் முதலில் காணக்கிடைப்பது பூர்வ பீடிகை என்னும் பகுதி. அதில் இந்நூல் தோன்ற முழுமை யான காரணத்தையும் மாணாக்கர்களுக்கான சிறப்பான ஒரு நல்லுபதேசத்தையும் நவின்றுள்ளார் ஆசிரியர். அதன் பின் அடுத்த பகுதியாக நூற்பகுதி தொடங்குகிறது. அப்பகுதியில் விபக்தி, காரகம், கிருதந்தம், தத்திதம், ஸந்தி போன்ற சந்திரிகைகள் இராமநாமம் கொண்ட உதாரணங் களால் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த இலக்கண சாஸ்த்திரம் போதிக்கும் முறை மிகவும் எளிமையாக அமையவேண்டும் என்ற கருத்தில் நூல் முழுவதும் காணப்படும் செய்திகள் யாவும் எளிய "அனுஷ்டுப் சந்தத்தில் இயற்றப்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்க ஒன்று.

பதிப்புமுறை

பிரபோதசந்த்ரிகை என்னும் இந்நூலிற்கு தமிழ் எழுத்தாக்கம், தமிழ் பொழிப்புரை, முன்னுரை, ஆங்காங்கே இலக்கணச் சூத்திரங்களின் இணைப்பு ஆகியன அமைய பதிப்பு முறை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பக்க எண். 32—33 களுக்கு உறுதுணையாய் ஒரு பிற்சேர்க்கையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

---

1 D. C. III 1447, P. No. 1034 GOML. Madras.

பதிப்பிற்குதவிய சுவடி

பிரபோதசந்திரிகை என்னும் இந்நூலிற்கு அடிப்படையாக விளங்கும் சுவடி காகிதத்தில் தேவநாகரி எழுத்தில் எழுதப்பெற்றதாகும். தேவநாகரி எழுத்திலேயே மராத்தி மொழியில் இச்சுவடியின் அட்டைப் பகுதியில் "இந்நூல் ஸ்ரீமந்த் ராஜே ஸ்ரீ சரபோஜி மகாராஜா சாகேப்பின் காலத்தில் காசி தேசத்திலிருந்து விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டுவரப்பட்டது" எனத் தெரிவிக்கும் வாசகம் இடம் பெற்றுள்ளது. ஆகையால் இச்சுவடி இரண்டாம் சரபோஜி (கி. பி. 1798 — 1832) மன்னர் காலத்திலிருந்து இந்நூலகத்தில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. சரபோஜி மன்னரும் தனது காசியாத்திரையை கி. பி 1820ல் மேற்கொண்டு அதுசமயம் ஏராளமான பல நூல்களை அங்கிருந்து சரசுவதி மகால் நூலகத்திற்காகச் சேகரித்து வந்துள்ளார்.* அதன் அடையாளமாக சரபோஜி மன்னரின் கையொப்ப

---

* 1. பருவ இதழ் XLV. சரசுவதி மகால் நூலகமும் நூல்களும்.

2. All the Nagari Mss belong to the Maharatha times and a large number of these were collected at Benares by the Raja Seafojee about fifty years ago.

Ref. Introduction A Classified Index to the Sanskriit Mss in the palace at Tanjore. By AC Burnell Phd., London Year - 1880.

மிடப்பெற்ற (1827 & 1829 AD) சில புத்தகங்களையும், படங்களையும் சரசுவதி மகாலின் அருங்காட்சியகத்தில் நாம் காணலாம்.

பயன்கள்

1. இந்நூல் சம்ஸ்க்ருதம் பயிலும் மாணாக்கர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும்.

2. இலக்கணம் அறிய விழையும் ஆர்வலர்களுக்கு இது பெருமளவில் துணை புரியும்.

3. இந்நூல் தமிழ் எழுத்தாக்கம், மொழிப்புணர ஆகியவற்றுடன் இலங்குவதால் பொதுவாக அனைவருக்கும் இந்நூல் பயன் தரும்.

நன்றிநவிலல்

இந்நூலைப் பதிப்பிக்க ஆணை வழங்கிய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் சரசுவதி மகால் நூலக இயக்குநருமான உயர்திரு சி. கோசலராமன் இ. ஆ. ப., அவர்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்நூல் நன்கு வெளிவர உதவிய சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் உயர்திரு சாமி. சிவஞானம் எம். ஏ., அவர்களுக்கும், சரசுவதி மகால் நூலக நூல் வெளியீட்டு மேலாளர் மற்றும் நூலகர் உயர்திரு அ. பஞ்சநாதன், எம். ஏ., எம். எல். ஐ. எஸ்., அவர்களுக்கும் என் நன்றியினை உரித்தாக்கிக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் பிழையின்றி வெளிவரச் செம்மையாக நுண்ணாய்வு செய்தளித்தவரும், சம்ஸ்க்ருத இலக்கணத்தில் சிரோமணி பட்டம் பெற்றவரும் ஆங்கிலத்தில் முதுகலை பட்டம் மற்றும் சம்ஸ்க்ருத இலக்கணத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவரும் திருவையாறு அரசர் கல்லூரி முதுகலை சம்ஸ்க்ருதப் பேராசிரியருமான திரு. S. கோதண்டராமன் அவர்களுக்கு பிரணாமத்துடன் கூடிய எனது க்ருதக்ஞதை யைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலைச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டளித்த நூலக அச்சகத் துறையினருக்கும் நூற்கட்டுப் பிரிவினருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன்.

ஆ. வீரராகவன்,
சம்ஸ்கிருதப் பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்
31—8—2002

विषयानुक्रमणिका

பொருளடக்கம்

|| श्रीः ||

|| प्रबोधचन्द्रिका ||*

பிரபோதசந்திரிகை

पूर्वपीठिका

பூர்வபீடிகை

[நூலின் நோக்கம்]

हरिहरगुरुभक्तस्सर्वलोकानुरक्त-

स्त्रिभुवनगतकीर्तिः कान्तिकन्दर्पमूर्तिः ।

रणरिपुगणकालो वैजलक्षोणिपालो

जगति जयति दाता सर्वकर्मावधाता ॥ १

ஹரிஹரகுருபக்தஸ் ஸர்வலோகாநுரக்த-

ஸ்த்ரிபுவனகதகிர்த்தி: காந்திகந்தர்ப்பமூர்த்தி: ।

ரணரிபுகணகாலோ வைஜலக்ஷோணிபாலோ

ஜகதி ஜயதி தாதா ஸர்வகர்மாவதாதா ॥ 1

(பொருள்) உலகத்தோரனைவரும் விரும்புகின்ற வகையில் திருமால், சிவபெருமான், குரு ஆகியோர்களிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுடையவனாயும், முவுலகும் பரந்த புகழோடும், அழகில் காமவேளாகவும், எதிரிகளின் கூட்டத்தைக் கூண்டோடொழிக்கும் கூற்றுவனாகவும், வள்ளலாகவும், செயல்களையெல்லாம் சிரமேற்கொண்டு

* B. No. 5176/D. No. 5756, Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

விரைவில் முடிப்போனாகவும் விளங்கும் ஓரரசன் 'வைஜலம்' என்னும் பகுதியை ஆண்டு வந்தான்.

चन्द्रावतीवदनचन्द्रचकोरविक्र-
मादित्यभूपतनयो नयतन्त्रवेत्ता ।
चौहानवंशतिलकः पटनाधिनाथो
राजा परं जयति वैजलदेवनाम ॥

சந்த்ராவதீவதனசந்த்ர சகோர விக்ர-
மாதித்யபூபதனயோ நயதந்த்ர வேத்தா ।
சௌஹானவம்சதிலக: படநாதிநாதோ
ராஜாபரம் ஜயதி வைஜலதேவ நாம ॥

(பொ.) சந்த்ராவதீ மற்றும் விக்ரயாதித்யனின் புதல்வனான அவன் நீதி முதலிய சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், வைஜலம் என்னும் பகுதியை ஆண்டு வந்ததால் "வைஜலதேவன்" என்ற புனைப்பெயரையும், "படநாதிநாதன்" என்ற இயற்பெயரையும் கொண்டு சௌகானவம்ச விளக்காய்த் தோன்றியவனும் ஆவான்.

रामो मेऽभिहितं करोतु सततं रामं भजे सादरं
रामेणापहृतं समस्तदुरितं रामाय दत्तं धनुः ।
रामान्मुक्तिरभीप्सिता सरभसं रामस्य दासोऽस्म्यहं
रामे रज्यतु मे मनः करुणया भो राम मां पालय ॥[1]

---

1 ग्रन्थान्तरसादृश्यम् – वृक्षात्तिष्ठति कानने कुसुमिता वृक्षं लता संश्रिता-
वृक्षेणाभिहतो गजो निपतितः वृक्षाय देयं जलम् ।
वृक्षादानय मञ्जरीमभिनवां वृक्षस्य शाखोन्नता-
वृक्षे नीडमिदं कृतं शकुनिना हे वृक्ष किं कम्पते ॥
(रूपावतारे धर्मकीर्तिः P. No. 36)

ராமோ மேऽபிஹிதம் கரோது ஸததம் ராமம் பஜே
ஸாதரம்
ராமேணாபஹ்ருதம் ஸமஸ்தது௱ிதம் ராமாய தத்தம் தனு: ।
ராமான்முக்திரபிப்ஸிதா ஸரபஸம் ராமஸ்ய
தாஸோऽஸ்ம்யஹம்
ராமே ரஞ்சது மே மன; கருணயா போ ! ராம !
மாம் பாலய ॥ 3

(பொ.) படநாதிநாதன் என்ற இயற்பெயருடைய வைஜலபூபாலன் இராமபிரான்மீது மிகுந்த பக்தியுள்ளம் கொண்டவர். அதன் வெளிப்பாடாக இராமபிரானை ஆசிரியர் துதிக்கிறார். (அ) ராமன் நான் கேட்டதைக் கொடுக்கட்டும். (ஆ) ராமனை அன்புடன் எப்போதும் நான் வணங்குகிறேன். (இ) ராமனால் துயரனைத்தும் நீக்கப்பெற்றது. (ஈ) ராமனுக்காக வில்லானது அளிக்கப் பெற்றது. (உ) ராமனிடம் வீடுபேறு வேண்டப்பட்டது. (ஊ) ராமனின் குணங்களால் அவனுக்கு நான் வேகமாய் அடிமையாகின்றேன். (எ) ராமனிடத்தில் என் மனது நிலை கொள்ளட்டும். (ஏ) ராமனே ! நீ என்னைக் கருணையோடு காப்பாயாக. 3

श्रीमद्वैजलदेवेन रामभक्तिरतात्मना ।
इति चिन्तितमेकान्ते कदाचित्तिष्ठतां सताम् ॥ ४

ஸ்ரீமத்வைஜலதேவேன ராமபக்திரதாத்மனா ।
இதி சிந்திதமேகாந்தே கதாசித்திஷ்டதாம் ஸதாம் ॥ 4

நல்ல அறிவாளிகள் அனைவரும் ஒருபக்கமிருக்கட்டும். ஆனால் அனைவருக்கும் பயனளிக்கின்ற வகையில் பிறருக்கு உதவியாக நாம் என்ன செய்தோம்? நம்மால் என்ன செய்ய முடியும்? என்பதாக இராமபக்தரான வைஜலபூபதியால் தனித்தாலோசிக்கப்பெற்றது. 4

अस्थि वज्रमयं यस्य यस्य चर्म च वर्मवत् ।
स दधीचिः[1] स कर्णो[2] वा नातिष्ठत्सुचिरं भुवि ॥ ५

அஸ்த்தி வஜ்ரமயம் யஸ்ய யஸ்ய சர்ம ச வர்மவத் ।
ஸ ததீசி: ஸ கர்ணோ வா நாதிஷ்ட்டத் சுசிரம்புவி ॥

(பொ.) வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பாக உறுதியான எலும்புகளைப் பெற்ற ததீசி முனிவராயினும், உடற்தசையையே கவசம் போல் அணிந்திருக்கும் கர்ணனாயினும் புவியில் நீண்ட நாள் நீடித்திருக்கமுடியாது போயினர். 5

न सम्प्रति शरीराणि न राज्यानि धनानि च ।
तेषां स्वर्गगतानां हि कीर्तिर्जागर्ति भूतले ॥

ந ஸம்ப்ரதி சரீராணி ந ராஜ்யானி தனானி ச ।
தேஷாம் ஸ்வர்ககதானாம் ஹி கீர்த்திர் ஜாகர்த்தி பூதலே ॥

---

1 ததீசி முனிவர் — விருத்தாசுரனை அழிக்கவேண்டி இந்திரனுக்குத் தன் முதுகெலும்பைத் தானமாகக் கொடுத்தவர். உலோகத்தால் தனக்கு அழிவேற்படக் கூடாது என வரம்பெற்ற விருத்தாசுரனை இந்திரன் ததீசிமுனிவர் உதவியால் அவரது எலும்பை அம்பாக்கி அவனை அழித்தான்.

2 கர்ணன் — போர் புரியும் போது தனது கடைசி தருவாயில், இந்திரன் கவச குண்டலங்களைத் தானமாகக் கேட்க, அவனும் இயற்கையான உடற்தசையே கவசமாக எண்ணி செயற்கையாகிற கவசத்தை ஈந்து விட்டான்.

அன்பிலாரெல்லாம் தமக்குரியர் — அன்புடையார்
என்றும் உரியர் பிறர்க்கு — (குறள்)

(பொ.) உடலம், இராஜ்யம், செல்வம் ஆகியவை அனைத்தும் அழிவைத் தழுவுபவையே. ஆயினும் அரிது அரிது என்ற வகையில் மனிதனாய்ப் பிறந்து, உயர்ந்த புகழை நாம் எய்திவிட்டோமாகில் நாம் சுவர்க்கம் (மேலுலகம்) அடைந்தாலும் நம்புகழ் என்றும் பூமியில் நிலைத்திருக்கும். 6

पद्मिनीपत्रजलवत्संसारे सर्वमस्थिरम् ।
कीर्तिरक्षरसम्बद्धा स्थिरा भवति भूतले ॥ ७

பத்மினிபத்ரஜலவத் ஸம்ஸாரே ஸர்வமஸ்திரம் ।
கீர்த்திரக்ஷரஸம்பத்தா ஸ்த்திரா பவதி பூதலே ॥ 7

(பொ.) இந்த ஸம்ஸாரம் (உலக வாழ்க்கை) தாமரை இலையில் தண்ணீர் போலே நிலையற்றது. ஆனால்! ஒருவன் நல்ல அறிஞனாகி அதன்பால் அடையும் புகழே புவியில் என்றும் நிலைத்திருக்கக்கடவதாகும். 7

इह लोके सुखं येन परलोकेऽपि जायते ।
तदेव प्रत्यहं कर्मकर्तव्यं दूरदर्शिना ॥ ८

இஹ லோகே ஸுகம் யேன பரலோகேऽபி ஜாயதே ।
தத்தேவ ப்ரத்யஹம் கர்மகர்த்தவ்யம் தூரதர்சினா ॥ 8

(பொ.) யாதொருவனுக்கு இம்மையில் இன்பம் எதனால் ஏற்படுகின்றதோ அதனாலேயே மறுமையிலும் இன்பம் பயக்க வாய்ப்புண்டு. அப்படி தொலைநோக்கு உடைய நாம் அதற்குண்டான செயல்களைத் தினமும் மேற்கொள்ளவேண்டும். 8

संसाराम्भोधितरणं रामनामानुकीर्तनम् ।
रामनामान्विता तस्मात्प्रक्रिया क्रियते मया ॥ ९

ஸம்ஸாராம்போதிதரணம் ராமநாமானுகீர்த்தனம் ।
ராமநாமான்விதா தஸ்மாத் ப்ரக்ரியா க்ரியதே மயா ॥ 9

(பொ.) சம்ஸாரமாகிற பிறவிப்பெருங்கடலைக் கடக்க இராமநாம சங்கீர்த்தனமே ஓடம்போல் சிறந்ததாகிறது. ஆதலால் இராமநாமத்தை நெஞ்சில் கொண்டே உதாரணங்கள் என்னால் எடுத்துரைக்கப்பெறுகின்றன. 9

बालकानां प्रबोधाय तोषाय विदुषामपि ।
आकल्पमपि संसारे कीर्तिसंस्थापनाय च ॥ १०

பாலகானாம் ப்ரபோதாய தோஷாய விதுஷாமபி ।
ஆகல்பமபி ஸம்ஸாரே கீர்த்திஸம்ஸ்த்தாபனாய ச ॥ 10

चिन्तयन्निति निर्यातः क्रीडन्तं श्रीहिराधरम् ।
श्रीमान्वैजलभूपालो विलोक्येत्यब्रवीत्सुतम् ॥ ११

சிந்தயன்னிதி நிர்யாத: க்ரீடந்தம் ச்ரீஹிராதரம் ।
ச்ரீமான்வைஜலபூபாலோ விலோக்யேத்யப்ரவீத்சுதம் ॥ 11

(பொ.) நூலாசிரியரான வைஜலபூபாலன், சிறுவர்களுக்குத் தூண்டுகோலாகவும், அறிஞர்களின் மகிழ்ச்சிக்காகவும், நாகரிகமான இவ்வுலகில் புகழை நிலைநாட்டுவதற்காகவும், ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்றெண்ணியவராய் வெளிக்கிளம்ப, விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் புதல்வனைப் பார்த்துக் கீழ்க்கண்டவாறு உரைக்கலானார். 10 — 11

विद्यया द्योतते राज्यं विद्यया जीयते रिपुः ।
विद्यया जायते कृत्यं विद्यया लभते यशः ॥ १२

வித்யயா த்யோததே ராஜ்யம் வித்யயா ஜீயதே ரிபு: ।
வித்யயா ஜாயதே க்ருத்யம் வித்யயா லபதே யச: ॥ 12

(பொ.) கல்வியால் அரசு விளங்குகிறது. கல்வியால் எதிரி ஜயிக்கப்படுகிறான். கல்வியால்தான் செயற்கரிய செய்கை பிறக்கிறது. கல்வியால் புகழ் கிட்டுகின்றது. 12

विद्यया जायते धर्मो धर्मेणार्थः प्रजायते ।
अर्थेन जायते राज्यं सुखं राज्येन जायते ॥ १३

வித்யயா ஜாயதே தர்மோ தர்மேணார்த்த: ப்ரஜாயதே ।
அர்த்தேன ஜாயதே ராஜ்யம் சுகம் ராஜ்யேன ஜாயதே ॥

(பொ.) கல்வியால் தருமம் உண்டாகிறது. தருமத்தால் செல்வம் உண்டாகிறது. செல்வத்தால் ராஜ்யம் உண்டாகிறது. ராஜ்யத்தால் (சுகம்) இன்பம் கிடைக்கின்றது. 13

विद्या पितेव हितकृद्विद्या मातेव रक्षिका ।
विद्या प्रियेव सुखदा विद्या कल्पलतोपमा ॥ १४

வித்யா பிதேவ ஹிதக்ருத்வித்யா மாதேவ ரக்ஷிகா ।
வித்யா ப்ரியேவ சுகதா வித்யா கல்பலதோபமா ॥ 14

(பொ.) கல்வி ஒருவருக்குத் தந்தைபோல் இதமுரைக்க வல்லதும், தாயைப்போல் காப்பாற்றவல்லதும், அன்புடையாரைப்போல் சுகமளிக்கவல்லதும், அனைத்தையுமளிக்கின்ற கற்பகக் கொடிபோன்றும் ஆகின்றது. 14

धनानामपि सर्वेषां विद्याधनमनुत्तमम् ।
वर्धते दीयमानं यन्नान्तरायैर्विनश्यति ॥ १५

தனானாமபி ஸர்வேஷாம் வித்யாதனமனுத்தமம் ।
வர்ததே தீயமானம் யந்நாந்தராயைர்விநச்யதி ॥ 15

(பொ.) செல்வங்களனைத்திலும் கல்விச் செல்வம் சிறந்தது. அது கொடுக்கக்கொடுக்க வளரும். எவ்வித இடையூறு ஏற்பட்டாலும் அழிவைத் தழுவாது. 15

नृपैः न गृह्यते रोषाद्दायादैः न विभज्यते ।
भृत्यैः न गृह्यते किञ्चित् न च सङ्गुप्यते क्वचित् ॥ १६

ந்ருபை: ந க்ருஹ்யதே ரோஷாத் தாயாதை: நவிபஜ்யதே ।
ப்ருத்யை: ந க்ருஹ்யதே கிஞ்சித் ந ச ஸங்குப்யதே க்வசித் ॥

பொ. கல்வியை, கோபங்கொண்டு அரசர்களால் கைப்பற்றமுடியாது. தாயாதிகளுக்கு (பங்காளிகளுக்கு) பிரித்துக்கொடுக்கவும் முடியாது. பணியாளர்களால் சிறிதும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. எங்காவது மறைத்து வைக்கவும் இயலாது. 16

विद्याधनविहीनोयः स का पुरुष उच्यते ।
तस्माद्विद्यार्जने पुत्र! यत्नं कुरु! निरन्तरम् ॥ १७

வித்யாதனவிஹீனோ ய: ஸ கா புருஷ உச்யதே ।
தஸ்மாத்வித்யார்ஜனே புத்ர ! யத்னம் குரு ! நிரந்தரம் ॥

கல்வியே ஒருவனுக்கு அளவிடற்கரிய செல்வமாகும். கல்வியற்ற ஒருவனை மனிதன் என்றழைப்பதில் பொருள் இல்லை. ஆதலால் ஓ! குழந்தாய்! கல்வி கற்பதில் இடைவிடாத முயற்சியை மேற்கொள்வாயாக. 17

यावन्न राज्यगर्वस्ते यावन्न विषये ग्रहः ।
यावन्न यौवनमदः तावद्विद्यामुपार्जय ! ॥ १८

யாவன்ன ராஜ்யகர்வஸ்த்தே யாவன்ன விஷயே க்ரஹ: ।
யாவன்ன யௌவனமத: தாவத்வித்யாமுபார்ஜய ॥ 18

(பொ.) ஆயினும் நீ ஆட்சி கர்வம், பொருளாசை, வாலிபச்செருக்கு ஆகியவை யாவும் உன்னை அண்டுவதற்குள் கல்வியைப் பயிலுவாயாக. 18

औदार्यधैर्यगाम्भीर्यशौर्यादि गुणसंयुतः ।
विद्याविनयसम्पन्नः सर्वेषां भवति प्रियः ॥ १९

ஔதார்ய தைர்ய காம்பீர்ய சௌர்யாதி குணஸம்யுத: ।
வித்யாவினயஸம்பன்ன: ஸர்வேஷாம் பவதி ப்ரிய: ॥ 19

(பொ.) கல்வியாளனான ஒருவன், ஔதார்யம், தைர்யம், காம்பீர்யம், சௌர்யம் முதலான குணங்களுடன் பணிவோடும் விளங்குவானாகில் அவன் அனைவராலும் விரும்பப்படுகின்றான். 19

दानेन दयया चैव युद्धेन निजकर्मणा ।
दानवीरो दयावीरो युद्धवीर इति श्रुतिः ॥ २०

தானேன தயயா சைவ யுத்தேன நிஜகர்மணா ।
தானவீரோ தயாவீரோ யுத்தவீர இதி ச்ருதி: ॥ 20

(பொ.) ஈகை, கருணை, போர்த்திறன் ஆகிய குணங்களால் சிறப்புற்று விளங்குபவர்கள் தத்தம் குணங்களின் அடிப்படையில் முறையே தானவீரன், தயாவீரன், யுத்தவீரன் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். 20

दधीचिर्दानवीरोऽभूद्दयावीरो शिबिर्नृपः ।
हमीरो युद्धवीरोऽभून्निदर्शनममी त्रयः ॥ २१

ததீசிர் தான வீரோऽபூத்தயாவீரோ சிபிர்ந்ருப: ।
ஹமீரோ யுத்தவீரோऽபூத் நிதர்சனமமீ த்ரய: ॥ 2

(பொ.) கொடைவீரர் என்பதற்குத் தன் முதுகெலும்பையே தாரை வார்த்த ததீசி முனிவரையும் தயா வீரருக்கு புறாவிற்காகத் தன் தொடையைப் பிளந்து மாம்ஸமளித்த சிபிச்சக்ரவர்த்தியினையும், போர் வீரருக்கு ஹமீர் என்பவரையும் உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.* 21

स्वकर्मणैव पुरुषः प्रतिष्ठाधिष्ठितो भवेत् ।
यथा कृष्णश्च रामश्च परुष(रशु)रामश्च पौरुषात् ॥ २२

ஸ்வகர்மேணைவ புருஷ: ப்ரதிஷ்ட்டாதிஷ்ட்டிதோ பவேத் ।
யதா க்ருஷ்ணச்ச ராமச்ச பருஷ(ரசு)ராமச்ச பௌருஷாத் ॥

(பொ.) மனிதர் ஒவ்வொருவரும் தனது சிறப்பான செயல்களைக்கொண்டே புகழிடத்தைப் பெறுகின்றார். இதற்கு வீரதீரச்செயல் புரிந்த இராமன், கிருஷ்ணன், பரசுராமன் ஆகிய அவதார புருஷர்களே எடுத்துக்காட்டுகளாவார். 22

---

* "வீரரஸத்தை நான்காகப் பகுத்து, பண்டித ஜகந்நாதர் தமது "ரஸகங்காதரம்" என்னும் நூலில் (பக்க எண். 73ல்) தான வீரர் கர்ணன் என்றும், யுத்தவீரர் ராமன் என்றும், தயாவீரர் சிபி என்றும், தர்மவீரர் யுதிஷ்டிரர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்" என்பதைக் குமாரஸம்பவ முன்னுரை பக்க எண்: 27ல் திரு. வேங்கடராகவாச்சாரியார் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்றார். இதனால் வீரர்கள் என்றால் அவர்களுக்குப் பொதுவாக தானம், யுத்தம், தயை, தர்மம் ஆகிய குணங்கள் தேவை என்பது தெளிவாகிறது.

इह राजाचरेद्यच्च प्राक्तनेनैककर्मणा ।
इह दुःखे सुखे वापि भुङ्क्ते प्राक्तनकर्मणा ॥ २३

இஹ ராஜ ச்ரேத்யச்ச பிராக்தனேனைக கர்மணா ।
இஹ துக்கே ஸுகே வாபி புங்க்தே பிராக்தனகர்மணா ॥

(பொ.) அரசன் இங்கே ஒரு செயலை மேற்கொண்டாலும் அது முன்னரே செய்த வினையின் அடிப்படையில் தான். இன்பமோ துன்பமோ அனுபவிக்கும் அனுபவமும் ஒருவனது முன்செய்த வினைத்திரளில் முளைத்ததன்றி வேறல்ல. 23

स्वर्गं च नरकं चापि भजते निजकर्मणा ।
स्वकृतः कर्मपाशोऽयं सर्वेषां सुदुरत्ययः ॥ २४

ஸ்வர்கம் ச நரகம் சாபி பஜதே நிஜகர்மணா ।
ஸ்வக்ருத: கர்மபாசோऽயம் ஸர்வேஷாம் ஸுதுரத்யய: ॥

(பொ.) சுவர்க்கமும், நரகமும்கூட அவரவர்களின் வினைப்பயனைப் பொறுத்ததே ஆகும். ஆதலால் ஊழ் வினை உறுத்து வந்தூட்டும் என்ற நல்லுரையை மனத்திற் கொண்டு நாம் நற்செயல்களை மேற்கொள்வோமாக.

एवं वदन्ते पितरं विनीतः श्रीहिराधरः ।
कृताञ्जलिपुटो भूत्वा सव्रीडमिदमब्रवीत् ॥ २५

ஏவம் வதந்தே பிதரம் விநீத: ச்ரீஹிராதர: ।
க்ருதாஞ்சலிபுடோ பூத்வா ஸவ்ரீடமிதமப்ரவீத் ॥ 25

இவ்வாறு அறிவுரை கூறிய தந்தையைப் பரிவோடு கரங்கூப்பித் தொழுது ஸ்ரீஹிராதரன் நாணத்துடன் கீழ்வருமாறு உரைக்கலானான். 25

मातापितृभ्यां विरसं परिणामसुखावहम् ।
तिक्तं कटुकषायं वा भेषजं पीयते सुत: ॥ २६

மாதாபித்ருப்யாம் விரஸம் பரிணாமஸுகாவஹம் ।
திக்தம் கடுகஷாயம் வா பேஷஜம் பீயதே ஸுத: ॥ 26

(பொ.) பெற்றோர்களால் புத்திரர்களின் வாழ்வைச் சுகமாக மாற்றியமைக்கவல்லதும் கசப்பும், புளிப்பும் கலந்ததும், தீஞ்சுவையற்றதுமாகிற அறிவுரைப் பானம் பருகச் செய்யப்படுகின்றது. 26

श्रवणाभ्यां वरं पीतमुपदेशामृतं मया ।
अज्ञाप्यतां देव मया किमिदानीं च पीयताम् ॥ २७

ச்ரவணாப்யாம் வரா பீதாமுபதேசாம்ருதம் மயா ।
அக்ஞாப்யதாம் தேவ மயா கிமிதானீம் ச பீயதாம் ॥

(பொ.) "இதுவரைத் தங்களால் எனக்கு செவிகள் பயன்பெறும் வகையில் அமுத உரைகள் பல கூறப்பட்டன. மேலும் நான் இனி அறியவேண்டுவது யாதென கட்டளை இடுங்கள்" என்று வேண்டினான். 27

श्रीमान्वैजलभूपाल: श्रीहिराधरबालकम् ।
सुप्रीयपरितुष्टात्मा सुतमित्यवदत्पुन: ॥ २८

ச்ரீமான் வைஜலபூபால: ச்ரீஹிராதரபாலகம் ।
ஸுப்ரிய பரிதுஷ்டாத்மா ஸுதமித்யவதத்புன: ॥ 28

(பொ.) அதைக்கேட்ட நூலாசிரியரான வைஜல பூபதி, இதுவரை கூறிய நன்மொழிகளைச் செவிமடுத்து இன்புற்று மறுபடியும் வேண்டுகோள் விடுக்கும் அச் சிறுவனைக்குறித்து, மேலும் அறிவுரை பகரத் தொடங்குகின்றார். 28

नीतिविद्यास्त्रविद्या च द्वे राज्ञोऽभ्यर्हिते सदा ।
तयोरप्यधिका नीतिः राज्ये हि ध्रियते यथा ॥ २९

நீதிவித்யாஸ்த்ரவித்யா ச த்வே ராக்ஞோ஽ப்யர்ஹிதே ஸதா ।
தயோரப்யதிகா நீதி: ராஜ்யே ஹி த்ரியதே யதா ॥ 29

(பொ.) அரசர்களுக்கு நீதி சாஸ்த்ரமும், படைக்கலப் பயிற்சி ஆகிய இரண்டும் எப்போதும் தேவைப்படுகின்றன. இருப்பினும் இவ்விரண்டினுள் நீதிசாஸ்த்திரம் பெருமளவில் அரசிற்குப் பயன்படுகின்றது. 29

क्रियाकारकविज्ञानान्नीतिः सम्यग्विधीयते ।
स्यादित्यादि परिज्ञानाद्बुद्धिराष्ट्रं विवर्धते ॥ ३०

க்ரியா காரக விக்ஞானாத் நீதி: ஸம்யக்விதீயதே ।
ஸ்யாதித்யாதி பரிக்ஞானாத் புத்திராஷ்ட்ரம் விவர்த்ததே ॥

(பொ.) 'நீதி சாஸ்த்ரத்தின் அறிவு, க்ரியை எனப் படும்' செயலாலும் அதில் அந்வயிக்கும் காரகங்களின் அறிவினாலும் வளர்ச்சி பெறுகின்றது. க்ரியா காரகங்களின் அறிவு ஸுபந்த திங்ந்தச் சொற்களால் (ஸுபந்தச் சொல் – பெயர்ச்சொல், திங்ந்தச் சொல் – வினைச்சொல்) ஏற்படுகின்றது. அதனால் ஞான ஸாம்ராஜ்யம் விருத்தி அடைகின்றது. 30

विना व्याकरणं वाणी रमणी रमणं विना ।
विवेकं च विना लक्ष्मीः न सुखाय कदाचन ॥ ३१

வினா வ்யாகரணம் வாணீ ரமணீ ரமணம் வினா ।
விவேகம் ச வினா லக்ஷ்மீ: ந சுகாய கதாசன ॥ 31

(பொ.) இலக்கணம் வழுவிய மொழியும், தலைவனை இழந்த தலைவியும், விவேகமற்ற செல்வமும் ஒருபோதும் சுகமளிப்பதில்லை. 31

तस्मात् व्याकरणं पूर्वं पठ ! त्वं बुद्धिवृद्धये ।
पश्चान्नीतिं पठित्वा त्वं राज्यं भज यथा सुखम् ॥ ३२

தஸ்மாத் வ்யாகரணம் பூர்வம் பட ! த்வம் புத்திவ்ருத்தயே ।
பச்சாத் நீதிம் படித்வா த்வம் ராஜ்யம் பஜ யதாசுகம் ॥

(பொ.) ஆதலால், அறிவு வளர்ச்சியைக் கருதி முதலில் நீ இலக்கணம் கற்றுப் பிறகு நீதியைப் பயின்று ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று விளங்குவாயாக. 32

शक्तिराज्याङ्गसेनाङ्गस्त्रिवर्गो[1] न्याय षड्गुणान् ।
यथाकालं प्रयुञ्जानो राजा राज्यं हि रक्ष्यति ॥ ३३

சக்திராஜ்யாங்கஸேனாங்கஸ்த்ரீவர்கோ ந்யாயஷட்குணான் ।
யதாகாலம் ப்ரயுஞ்ஜானோ ராஜா ராஜ்யம் ஹி ரக்ஷ்யதி ॥

(பொ.) மூன்று விதமான (பிரபு, மந்த்ரம், உத்ஸாஹம்) சக்திகளையும், ஏழு விதமான (ஸ்வாமி, அமாத்யர், சுக்ருத், கோசம், தேசம், துர்க்கம், பலம்) ராஜ்யாங்களையும், படைப்பிரிவுகளையும், க்ஷயம், ஸ்தானம், வ்ருத்தி ஆகிய த்ரிவர்கங்களையும், ந்யாயங்களாகிற அறுவகைக் குணங்களையும்* தக்க தருணத்தில் பயன்படுத்தும் அரசன், அரசினைக் காப்பாற்றுவான். 33

---

1 மேலும் விளக்கத்திற்கு நாககுமாரகாவியம், தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீடு, பக்க எண், 7 & 112ஐக் காண்க

* सन्धिर्नो विग्रहो यानमासनं द्वैधमाश्रयः ।
षड्गुणाः शक्तयस्तिस्रोप्रभावोत्साहमन्त्रजाः ॥
क्षयः स्थानं च वृद्धिश्च त्रिवर्गो नीतिवेदिनाम् ।

(Wasudev Laxman Sastri pansikar
अमरकोशे – क्षत्रियवर्गे – P. No. 142/1504 - 1506)

क्रियाकारकसम्बन्धज्ञानमुत्पाद्यते यथा ।
उत्कृष्टा प्रक्रिया सेयं त्वया सम्प्रति पठ्यताम् ॥ ३४

க்ரியா காரக ஸம்பந்த ஞானமுத்பாத்யதே யயா ।
உத்க்ருஷ்டா ப்ரக்ரியா ஸேயம் த்வயா ஸம்ப்ரதி பட்யதாம் ।

க்ரியாகாரகங்களின் தொடர்புள்ளதும், அறிவு நூல்களுள் ஒன்றானதுமான வ்யாகரண சாஸ்த்ரத்தின் ப்ரக்ரியை இனி உன்னால் நன்கு பயிலப்படட்டும். 34

प्रबोधचन्द्रिका नाम रामचन्द्रसमाश्रिता ।
अज्ञानतिमिरध्वंसकारिणी चित्तहारिणी ॥ ३५

ப்ரபோதசந்த்ரிகா நாம ராமசந்த்ர ஸமாச்ரிதா ।
அக்ஞானதிமிரத்வம்ஸகாரிணீ சித்தஹாரிணீ ॥ 35

(பொ.) கிரியா காரகங்களைப் பற்றியதான மேற்கூறிய வ்யாகரணப்ப்ரக்ரியைக் கூறும் இந்நூல் ஸ்ரீராமசந்த்ர மூர்த்தியின் துதி நூலாகவும், அக்ஞானம் என்னும் அக இருளை ஒழிப்பதாகவும், நெஞ்சம் கவருவதாகவும், "ப்ரபோதசந்திரிகா" என்ற பெயருடனும் விளங்குகின்றது.

बहवः प्रक्रियाग्रन्थाः सन्ति चेत्सन्तु का क्षतिः ।
मालतीमधुरः क्वापि मधुपानां लतान्तरे ॥ ३६

பகவ: ப்ரக்ரியாக்ரந்தா: ஸந்திசேத் ஸந்து காக்ஷதி: ।
மாலதீமதுர: க்வாபி மதுபானாம் லதாந்தரே । 36

இலக்கணப் பிரக்ரியை நூல்கள் பல இருக்கின்றனவே எனில்; இருந்தால் இருக்கட்டுமே. அதனால் என்ன நஷ்டம்? மல்லிகைக் கொடிகள் பல இருப்பினும் அவற்றிலிருந்து வண்டுகளால் சேகரிக்கப்பெற்ற மல்லிகைத்தேன்

கிடைப்பது ஒரு கூட்டிலிருந்துதானே. அதுபோல பல்வேறு பிரக்ரியை நூல்களின் ரஸப்பிழிவே இந்நூலின் அமைப்பு எனில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது ?

विभक्तिज्ञानतो यस्मात् प्रबोधः प्रतिपद्यते ।
तस्मादिह प्रथमतः विभक्तिः प्रतिपाद्यते[1] ॥ ३७

விபக்திஞானதோ யஸ்மாத் ப்ரபோத: ப்ரதிபத்யதே ।
தஸ்மாதிஹ ப்ரதமத: விபக்தி: ப்ரதிபாத்யதே ॥ 37

(பொ.) வேற்றுமைகளைப்பற்றிய சிறந்த அறிவானது ஒருவனுக்கு மொழியில் ஆழ்ந்த புலமையை ஏற்படுத்து கின்றது. ஆதலால் இந்நூலின் தொடக்கமாக பெயர்ச் சொல்லின் வேற்றுமைகள் விரித்துரைக்கப்பெறுகின்றன.

पूर्वपीठिका परिसमाप्ता

நூலாரம்பநோக்கப்பகுதி முற்றிற்று

---

[1] प्र. सा. विभक्त्यर्थप्रबोधेन पण्डितो जायते पुनः ।
तस्मात्ते प्रतिपाद्यन्ते विभक्त्यर्थाः इहाधुना ॥

விபக்த்யர்த்தப்ரபோதேன பண்டிதோ ஜாயதே புன: ।
தஸ்மாத்தே பிரதிபாத்யந்தே விபக்த்யர்த்தா: இஹாதுனா ॥

(பொ.) சொற்களின் வேற்றுமைகள் பற்றிய அறிவால் ஒருவன் சிறந்த அறிவொளியாகிவிடுகிறான். ஆகையால், தற்போதிங்கு வேற்றுமைப் பகுதியானது பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றது

(பாலசூரி இயற்றிய பாலரஞ்சனியில் முதல்சுலோகம் சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர். B. 5805 / D. 5079

१. त्रिभक्तिचन्द्रिका

1. விபக்தி சந்த்ரிகை

(अ) स्यादिचन्द्रिक

(அ) ஸ்யாதி சந்த்ரிகை

रामो मेऽभिहितं ... भो राम मां पालय[1] ॥ १

ராமோ மேடபிஹிதம் ... போ ராம மாம் பாலய । 1

स्यादि त्यादि विभक्ती द्वे स्यादौ सप्तविभक्तय: ।
एकद्विबहुसंज्ञानि वचनानि च सप्तसु ॥ २

ஸ்யாதி த்யாதி விபக்தீ த்வே ஸ்யாதௌ ஸப்தவிபக்தய: ।
ஏகத்விபஹுஸம்ஞாநி வசநாநி ச சப்தஸு ॥ 2

(பொருள்) வேற்றுமைகள் ஸுபந்தம் (பெயர்ச்சொல்லால் அறியப்படுவது) திஙந்தம் (வினைச்சொல்லால் அறியப்படுவது) என இரு வகைப்படும். ஸுபந்தத்தில் ஏழு வேற்றுமைகளும், அவ்வேற்றுமைகளில் ஒருமை, இருமை, பன்மை ஆகிய மூன்று வசநங்களும் காணக்கிடைக்கின்றன. 2

प्रथमा च द्वितीया च तृतीया च यथाक्रमम् ।
चतुर्थी पञ्चमी षष्ठी सप्तमी चेति ता: क्रमात् ॥ ३

ப்ரதமா ச த்விதீயா ச த்ருதீயா ச யதா க்ரமம் ।
சதுர்த்தீ பஞ்சமீ ஷஷ்டீ சப்தமீ சேதி தா: க்ரமாத் ॥ 3

---

1 See Page No. 2.

(பொ.) பெயர்ச்சொல் வேற்றுமைகள் ஒன்று இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு என்ற முறையில் பயன்படுத்தப்பெறுகின்றன.

प्रथमैव विभक्तिः स्यादुक्ते कर्तरि कर्मणि ।
अनुक्ते कर्मकर्तादौ द्वितीयाद्या विभक्तयः ॥ ४

ப்ரதமைவ விபக்தி: ஸ்யாதுக்தே கர்த்தரி கர்மணி ।
அநுக்தே கர்மகர்த்தாதௌ த்விதியாத்யா விபக்தய: ॥

(பொ.) 'கர்த்தா' மற்றும் 'கர்மா' வினைச்சொற்களின் மூலம் கூறப்பட்டால் பிரதமையும்,[1] கூறப்படாவிட்டால் த்விதீயையும் வரும். 4

तत्रोक्ते कर्तरि यथा रामो जयति वै रिपून्[2] ।
रणे रामौ च रामाश्च जयतश्च जयन्ति च ॥ ५

தத்ரோக்தே கர்த்தரி யதா ராமோ ஜயதி வை ரிபூன் ।
ரணே ராமௌ ச ராமாச்ச ஜயதச்ச ஜயந்தி ச ॥ 5

(பொ.) வினைப்பயன் கர்த்தாவைச் சாருமாகில் அது கர்த்தரிப்ரயோகம் எனப்படும். அங்கு கர்த்தா முதல் வேற்றுமையில் காணப்படும். 5

---

1 प्रातिपदिकार्थ लिङ्गपरिमाणवचनमात्रे प्रथमा । (2-3-46)
प्रातिपदिकार्थमात्रे – उच्चैः, नीचैः, कृष्णः, राधा, ज्ञानम् ।
लिङ्गमात्रे – तटः, तटी, तटम् ।
परिमाणमात्रे – द्रोणो व्रीहिः ।
वचनमात्रे – एकः, द्वौ, बहवः । (संक्षिप्तलघुकौमुदी)

2 वैरिणः – E

यथा – रामः	रणे	रिपुं	जयति
रामौ	रणे	रिपू	जयतः
रामाः	रणे	रिपून्	जयन्ति

सम्बोधनेऽपि[1] प्रथमा विभक्तिर्भवति ध्रुवम् ।
यथा हे राम ! हे रामौ ! हे रामाः ! इत्यनुक्रमात् ॥ ६

ஸம்போதனேऽபி ப்ரதமாவிபக்திர்பவதி த்ருவம் ।
யதா ஹே ராம! ஹே ராமௌ! ஹே ராமா:!
இத்யனுக்ரமாத் ॥ 6

(பொ.) தொலைவிலுள்ள ஒருவரைக் கூவி அழைக்கும் போதும், அருகிலிருப்போரை விளிக்கின்றபோழ்தும் "ஸம்போதனம்" என்ற முதல் வேற்றுமை வருகின்றது.[2]

यथा – हे राम ! हे रामौ ! हे रामाः ।

हे शब्देन विनापि स्यात्क्वचिदन्तेऽपि हे भवेत् ।
यथा राम प्रसीद ! त्वं राम ! हे ! त्वा भजाम्यहम् ॥ ७

ஹே சப்தேந விநாபி ஸ்யாத்க்வசிதந்தேऽபி ஹே பவேத் ।
யதா ராம! ப்ரஸீத! த்வம் ராம! ஹே! த்வா பஜாம்யஹம் ॥

(பொ.) ஹே (हे) என்ற சொல், சொல்லின் முன்போ பின்போ அமையலாம். சில இடங்களில் விளிவேற்றுமையைக் குறிப்பிடும் சொல் இல்லாமலும், அதுவே இறுதியில் அமைந்தும் காணப்படும். 7

---

1 तु – B

2 सम्बोधने च (*2–3–47*)

यथा — राम ! त्वं प्रसीद ! राम हे ! त्वा भजाम्यहम् ।

इत्युदाहरणं दत्तमुक्ते कर्तरि केवलम् ।
अथोदाहरणं किञ्चिदुक्ते कर्मणि दीयते ॥ ८

இத்யுதாஹரணம் தத்தமுக்தே கர்த்தரி கேவலம் ।
அதோதாஹரணம் கிஞ்சிதுக்தே கர்மணி தியதே ॥ 8

(பொ.) இதுவரை வினைச்சொல்லால் நேரடியாகக் கூறப்படுகின்ற கர்த்தரி பிரயோகங்களுக்கும், கர்த்தா (எழுவாய்) முதல் வேற்றுமை அமைகின்றமைக்கும் எடுத்துக்காட்டு விளக்கப்பட்டது. இனி அவ்வாறே முதல் வேற்றுமையிலமையும் கர்மணி ப்ரயோகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டு அளிக்கப்படுகிறது. 8

न जीयते न जीयेते न जीयन्ते रणाङ्गणे ।
रामो रामौ च रामाश्च शत्रुभिश्चेति निश्चितम् ॥ ९

ந ஜீயதே ந ஜீயேதே ந ஜீயந்தே ரணாங்கணே ।
ராமோ ராமௌ ச ராமாச்ச சத்ருபிச்சேதி நிச்சிதம் ॥

(பொ.) கர்மணிப்ரயோகம் — இதில் வினையின் பொருளாகக் கர்த்தா எதை விரும்புகிறானோ அப் பொருளைக் குறிக்கும் சொல் முதல் வேற்றுமையிலும், கர்த்தாவைக் குறிப்பிடும் சொல் மூன்றாம் வேற்றுமை யிலும் காணப்படும். 9

---

1 சித்திரகூடத்திருப்ப சிறுகாக்கை முலைதீண்ட
அத்திரமே கொண்டெறியனைத்துலகும் திரிந்தோடி
வித்தகனே! ராமா ஓ! நின்னபயம் என்றழைப்ப
அத்திரமே அதன் கண்ணை அறுத்ததும் ஓர் அடையாளம்
(பெரியாழ்வார் திருமொழி — 3-10-6)

यथा – रणाङ्गणे शत्रुणा रामः निश्चितं न जीयते ।
,, शत्रुभ्यां रामौ ,, जीयेते
,, शत्रुभिः रामाः ,, जीयन्ते

प्रथमान्तस्य कर्तुश्च कर्मणश्चानुगम्यते ।
संख्याद्यैरनुक्तस्य न कदापीति बुध्यताम् ॥ १०

ப்ரதமாந்தஸ்ய கர்த்துச்ச கர்மணச்சாநுகம்யதே ।
ஸங்க்யாத்யைரநுக்தஸ்ய ந கதாபிதிபுத்யதாம் ॥ 10

(பொ.) முதல் வேற்றுமையிலமையும் எழுவாய், கர்மணி பிரயோகத்திலும் தொடருமேயன்றி எண்ணிக்கை முதலானவற்றால் கூறப்படாத இடத்தில் ஒருபோதும் வராது. 10

अनुक्ते कर्मणि भवेत् द्वितीया सा निगद्यते ।
रामं रामौ च रामांश्च भजाम्यहमहर्निशम् ॥ ११

அனுக்தே கர்மணி பவேத் த்விதீயா ஸா நிகத்யதே ।
ராமம் ராமௌ ச ராமாம்ச்ச பஜாம்யஹமஹர்நிசம் ॥

(பொ.) கர்மா (பயனிலை) கிரியாதிகளின் (வினைச் சொற்களின்) மூலம் நேரடியாகக் கூறப்படாத நிலையில் கர்த்தாவிற்கு மிகவும் விருப்பமான ஒன்றை வினையின்பால் பெறும்போது அங்கு பயனில்லையைக் குறிக்கும் சொல் இரண்டாம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.* 11

---

* कर्तुरीप्सिततमं कर्म — (1-4-49)

यथा —	अहं	अहर्निशं	रामं	भजामि
	आवां	,,	रामौ	भजावः
	वयं	,,	रामान्	भजामः

अनुक्ते कर्तरि भवेत्तृतीया करणेऽपि च ।
यथा रामेण रामाभ्यां रामैर्वा जीयते रिपुः ॥ १२

करणे दीयते किञ्चिदुदाहरणमुत्तमम् ।
रामः शिरांशि शत्रूणां निकृन्तति शितैश्शरैः ॥ १३

அநுக்தே கர்த்தரி பவேத் த்ருதீயா கரணேऽபி ச ।
யதா ராமேண ராமாப்யாம் ராமைர்வா ஜீயதே ரிபு: ॥

கரணே தீயதே கிஞ்சிதுதாஹரணமுத்தமம் ।
ராம: சிராம்ஸி சத்ருணாம் நிக்ருந்ததி சிதைச்சரை: ॥

(பொ.) கர்த்தரியிலும், கரணத்திலும் திஙாதிகளின் (வினைச்சொற்களின்) மூலம் நேரடித்தொடர்பைக் கூறாத போழ்து மூன்றாம் வேற்றுமை பயன்படுத்தப்பெறுகிறது*.

यथा —	कर्तरि	रामेण	रिपुः	जीयते
		रामाभ्यां	रिपू	जीयेते
		रामैः	रिपवः	जीयन्ते

यथा — करणे - रामः शितैः शरैः शत्रूणां शिरांसि निकृन्तति ।

अनुक्ते सम्प्रदाने स्याच्चतुर्थी सा निगद्यते ।
फलं रामाय रामाभ्यां रामेभ्यो दत्तमुत्तमैः ॥ १४

---

* कर्तृकरणयोस्तृतीया (2-3-18)

அநுக்தே ஸம்ப்ரதாநே ஸ்யாச்சதுர்த்தீ ஸா நிகத்யதே ।
பலம் ராமாய ராமாப்யாம் ராமேப்யோ தத்தமுத்தமை: ॥

(பொ.) தாநம் வழங்குதல் பொருட்டு யாரொருவரை நாம் விரும்புகின்றோமோ அவருக்கு ஸம்ப்ரதாநம் என்ற பெயர் வருகின்றது. ஸம்ப்ரதாநத்தைக் குறிக்கும் சொல் நான்காம் வேற்றுமையிலமைகின்றது.* 14

यथा —	उत्तमैः	फलं	रामाय	दत्तम्
	,,	,,	रामाभ्यां	दत्तम्
	,,	,,	रामेभ्यः	दत्तम्

अनुक्ते स्यादपादाने पञ्चमी सा विधीयते ।
यथा रामाच्च रामाभ्यां रामेभ्यो मुक्तिरीप्सिता ॥ १५

அநுக்தே ஸ்யாதபாதாநே பஞ்சமீ ஸா விதீயதே ।
யதா ராமாச்ச ராமாப்யாம் ராமேப்யோ முக்திரீப்ஸிதா ॥

(பொ.) இரண்டு பொருட்கள் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருந்து அவைகளின் பிரிவு ஏற்படின் எதில் இருந்து பிரிவு ஏற்படுகின்றதோ அதற்கு "அபாதாநம்" என்று பெயர் வருகின்றது. பின் அதற்கு ஐந்தாம் வேற்றுமை வருகின்றது.** 15

यथा —	रामात्	मुक्तिः	ईप्सिता
	रामाभ्यां	,,	,,
	रामेभ्यः	,,	,,

---

* कर्मणायमभिप्रैति स सम्प्रदानम्, सम्प्रदाने चतुर्थी ।

** ध्रुवमपाये अपादानम् (1-4-24)
अपादाने पञ्चमी (2-3-8)

अनुक्ते स्यात्तु सम्बन्धे षष्ठी तस्या उदाहृतिः ।
रामस्य रामयोश्चापि रामाणां कीर्तिरुत्तमा ॥ १६

அநுக்தே ஸ்யாத்து ஸம்பந்தே ஷஷ்ட்டீ தஸ்யா உதாஹ்ருதி: ।
ராமஸ்ய ராமயோச்சாபி ராமாணாம் கீர்த்திருத்தமா ॥

(பொ.) ஒரு பொருளுக்கும் மற்றொரு பொருளுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் கூறும்போது அங்கு ஆறாம் வேற்றுமை பயன்படுத்தப்படுகிறது. 16

यथा —	रामस्य	कीर्तिः	उत्तमा
	रामयोः	,,	,,
	रामाणां	,,	,,

अनुक्ते चाधिकरणे सप्तमी जायते यथा ।
रामे च रामयोश्चापि रामेषु श्रीविहारिणी ॥ १७

அநுக்தே சாதிகரணே ஸப்தமீ ஜாயதே யதா ।
ராமே ச ராமயோச்சாபி ராமேஷு ச்ரீவிஹாரிணீ ॥

(பொ.) ஒரு பொருளின் ஆதாரத்தைக் குறிப்பிடும் சொல் அதிகரணம் என்னும் பெயரைப்பெற்று, அதற்கு ஏழாம் வேற்றுமை பயன்படுத்தப்படுகிறது [1] 17

यथा —	रामे	श्री	विहारिणी
	रामयोः	श्री	,,
	रामेषु	श्री	,,

---

1 आधारोऽधिकरणम् (1-4-45) सप्तम्यधिकरणे च (2-3-36)

इत्युदाहृतयो दत्ताः सप्तस्वपि विभक्तिषु ।
केनचित्कारणेनासामन्यत्रावस्थितिर्यथा[1] ॥ १८

இத்யுதாஹ்ருதயோ தத்தா: ஸப்தஸ்வபி விபக்திஷு ।
கேநசித்காரணேநாஸாமன்யத்ராவஸ்த்திதிர்யதா ॥ 18

(பொ.) இவ்வாறாக ஏழு விதமான வேற்றுமைகளுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகள் கொடுக்கப்பெற்றன. அவை சில காரணத்தின் பேரில் தத்தமக்குரிய இடத்தைவிட்டு மற்றய இடங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவற்றிற்கும் முறையே எடுத்துக்காட்டுகள் கொடுக்கப் பெறுகின்றன. 18

शीङ्स्थासामधिपूर्वाणामाधारः कर्मतद्यथा ।
अधिशेते वनं रामो ह्यध्यास्ते [2]चाधितिष्ठति ॥ १९

சிங்ஸ்த்தாஸாமதிபூர்வாணாமாதார: கர்மதத்யதா ।
அதிசேதே வநம் ராமோ ஹ்யத்யாஸ்தே சாதிதிஷ்ட்டதி ॥

(பொ.) சிங், ஸ்த்தா, ஆஸ் (शीङ्, स्था, आस्) முதலிய வினைச்சொற்களுடன் அதி (अधि) என்னும் உபஸர்கம் சேருகின்றபோழ்து ஆதாரத்தைக் குறிப்பிடும் சொல் ஏழாம் வேற்றுமையினைத் தவிர்த்து இரண்டாம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.[3] 19

यथा — रामः वनं अधितिष्ठति, अध्यास्ते, अधिशेते ।

---

1 भवेत् A.

2 वा – A.

3 अधिशीङ्स्थासां कर्म (*1-4-46*)

அதி (अधि) என்கிற உபஸர்கம் சேராதபோழ்
ஆதாரத்தை உரைக்கும் சொல் ஏழாம் வேற்றுமையிலே
காணப்படும்.

यथा — रामः वने वसति ।

अन्वधिप्रतिशब्दानां योगे कर्म भवेद्यथा ।
अधिरामे रमेरामं प्रतिधावति मे मनः ॥
अनुरामं प्रतिधिनं मानसं मे [1]प्रसीदतु ।

அந்வதி ப்ரதிசப்தாநாம் யோகே கர்ம பவேத்யதா ।
அதிராமே ரமேராமம் ப்ரதிதாவதி மே மநः ॥
அநுராமம் ப்ரதிதினம் மாநஸம் மே ப்ரஸீதது ।

(பொ.) அநு, அதி, ப்ரதி (अनु, अधि, प्रति) ஆகி
உபஸர்கங்களின் சேர்க்கையிருக்கும் போழ்தும் ஆதார
தைக் குறிப்பிடும் சொல் இரண்டாம் வேற்றுமையை
பெறுகின்றது. (20--21 a

यथा – मे मानसं अनुरामं प्रतिदिनं प्रसीदतु ।
मे मनः अधिरामं रमे ।
मे मनः प्रतिरामं धावति ॥

कालोऽध्वनोश्च संयोगे दिनं क्रोशं निषीदिति ।

காலோத்வனோச்ச ஸம்யோகே தினம்குரோசம் நிஷீததி ।

---

1 प्र. सा. अन्वभिप्रतिशब्दानां योगे कर्म भवेद्यथा ।
अनुरामे रमे रामं अभिधावति मे मनः ॥
प्रतिरामं गमिष्यामि मनो रामे प्रसीदति । - B

பொ. தொடர்ச்சியான செயல் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் போழ்து அதன் கால அளவையும், வழித்தொலைவையும் குறிப்பிடும் சொல் இரண்டாம் வேற்றுமையில் அமைகின்றது. (21- B)

यथा — कालस्य — मासं अधीते

(ஒரு மாதமாகப் பயிலுகிறான்)

अध्वनः — क्रोशं कुटिला नदी

(இரண்டேகால் மைல் தொலைவு வளைந்து செல்கிறது ஆறு) செயல் தொடர்ச்சியில்லாத நேரத்தில் கால அளவினைக் குறிப்பிடும் சொல் ஆறாம் வேற்றுமையில் அமைகின்றது.[1]

यथा — मासस्य द्विरधीते ।

(மாதத்திற்கு இருமுறை பயிலுகிறான்.)

अन्तरेणान्तरायोगे द्वितीया स्याद्विनापि च ।
न मुक्तिर्जायते राममन्तरेणान्तरा विना[2] ॥

அந்தரேணாந்தரா யோகே த்விதீயா ஸ்யாத்விநாபி ச ।
ந முக்திர்ஜாயதே ராமமந்தரேணாந்தரா விநா ॥

(பொ.) 'அவனைத் தவிர வேறு வழியில்லை' என்னும் பொருளில் கூறப்படும் சொற்றொடரில் அந்தரா, அந்தரேண, விநா (अन्तरा, अन्तरेण, विना) ஆகிய அவ்யயங்

---

1 कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे (2-3-5)

2 रात्मना — B.

(अव्ययं[1]) களுடன் தொடர்புடைய பெயர்ச்சொல் இரண்டாம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.[2] 25

यथा — रामं अन्तरा मुक्तिः न जायते ।
,, अन्तरेणा ,,
,, विना ,,

समया निकषा हा धिगुपर्यध्यधसामपि ।
आङ् च योगेऽपि भवेद्द्वितीया सा उदाहृतिः ॥

काननं समया रामो निकषा भारती पुरीम्[3] ।
हा सीता विपिने शून्ये रावणं धिग्जकार यः ॥

हरमूर्धानमुपरि गङ्गाभाति हरेरपि[4] ।
अधिपादाम्बुजमधो रामपादावहं भजे[5] ॥

आराम पादावनिशं[6] प्रणतिः क्रियते मया ।

ஸமயா நிகஷா ஹா திகுபர்யத்யதஸாமபி ।
ஆங் ச யோகேடபி பவேத் த்விதீயா ஸா உதாஹ்ருதி: ॥

---

1 सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ।
वचनेषु च सर्वेषु यन्नव्येति तदव्ययम् ॥

(பொ.) மூன்று பால்களிலும், அனைத்து வேற்றுமைகளிலும், ஒருமை, இருமை, பன்மை ஆகிய வசநங்களிலும் மாறாதிருப்பது 'அவ்யயம்' ஆகும்.

2 अन्तरान्तरेण युक्ते (2-3-4) 3 भरतः पुरीम् - A

4 तथा हरेः - B, 5 पादमहं रमे - B, 6 पादमनिशं - B

கானனம் ஸமயா ராம: நிகஷா பாரதீ புரீம் ।
ஹா ஸீதா விபினே சூன்யே ராவணம் திக்ஜகார ய: ॥

ஹரமூர்தானமுபரி கங்காபாதி ஹரேரபி !
அதிபாதாம்புஜமதோ ராமபாதாவஹம் பஜே ॥

ஆ ராம பாதாவனிசம் ப்ரணதி: க்ரியதே மயா ।

ஸமயா, நிகஷா (समया, निकषा) போன்ற அவ்யயச் சொற்களின் சேர்க்கையிலும் இரண்டாம் வேற்றுமை வருகின்றது.[1] 23 — 26 a

यथा — समया — काननं समया रामः ।

(பொ.) ராமன் சென்ற வநம் அண்மையிலுள்ளது.

यथा — निकषा — निकषा भारतीपुरीम् ।

(பொ.) பரதனின் பட்டணம் அருகாமையிலுள்ளது.

यथा — हा — शून्ये विपिने हा सीता(ते)।

(பொ.) யாருமில்லாத காட்டில் (ஹா ஸீதே !) சீதையே நீ எப்படியிருப்பாய்.

यथा — धिक् — धिक् रावणम् ।

(பொ.) ராவணனுக்கு திக்காரம்.

यथा — उपरि — हरमूर्धानमुपरि गङ्गा भाति ।

(பொ.) சிவபெருமான்முடிமேல் கங்கை விளங்குகிறாள்.

---

1 अभितः परितः समया निकषा हा प्रतियोगेऽपि (1-4-48)
उपसर्वतसोः कार्या धिगुपर्यादिषु त्रिषु ।
द्वितीयाम्रेडितान्तेषु ततोऽन्यत्रापि दृश्यते ॥ (वार्तिकम्)

यथा — अध्यधि — अध्यधि पादाम्बुजं हरिः ।

(பொ.) நாரணன் திருவடி பாதாளம் வரை பரவிச் சென்றுள்ளது.

यथा — अधोधः — अधोधो रामपादौ अहं भजे ।

(பொ.) ராமனின் திருவடிகளில் நான் வீழ்ந்து வணங்குகிறேன்.

यथा — आङ् — आ राम पादौ अनिशं मया प्रणतिः क्रियते ।

(பொ) என்னால் தினமும் ராமனின் அடியிணை களுக்கு வணக்கம் செலுத்தப்படுகிறது.

राममावसति स्वान्तं मदीयं नावसीदति ।

ராமமாவஸதி ஸ்வாந்தம் மதீயம் நாவஸீததி ।

(பொ.) வஸ் (वस्) என்ற வினைச்சொல்லின் முன்பு உப, அநு, அதி, ஆங்(उप, अनु. अधि, आङ्)ஆகிய உபஸர்கங்கள் சேருமாகில் அங்கு, வசிக்கும் இடத்தைக் குறிப்பிடும் சொல் இரண்டாம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.[1] 26 B

உண்ணா நோன்பிருப்பின் அங்கு ஏழாம் வேற்றுமை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा — वस् — रामः मदीयं स्वान्तं उप वसति
,, अनु ,,
,, अधि ,,
,, आ ,,
अवसीदति

यथा — उपवासे — वने उपवसति

---

1 उपान्वध्याङ्वसः (1–4–48)

क्रियाविशेषणं कर्म नपुंसकमपीष्यते ।
यथा निश्शङ्कमनिशं लङ्कां रामो विलोक्यते ॥ २७

க்ரியாவிசேஷணம் கர்ம நபும்ஸகமபிஷ்யதே ।
யதா நிச்சங்கமநிசம் லங்காம் ராமோ விலோக்யதே ॥

(பொ.) வினைச்சொல்லிற்கு அடையாகப் பயனிலை கூறப்படுகின்றபோழ்து பலர்பாலில் பயனிலையைப் பயன் படுத்தப்படுகிறது. 27

यथा — अनिशं रामः लङ्कां निश्शङ्कं विलोक्यते ।

तृतीया जायते हेतौ तथेत्थं भूतलक्षणे ।
रामभक्त्या भवेन्मुक्तिः रामश्चापेन कानने ॥ २८

த்ருதியா ஜாயதே ஹேதௌ ததேத்தம்பூதலக்ஷணே ।
ராமபக்த்யா பவேன்முக்தி: ராமச்சாபேந காநநே ॥ 28

(பொ.) நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் செயலொன்றின் காரணத்தைக் குறிப்பிடும் நேரத்திலும்[1] குறிப்பிட்ட அடையாளமொன்றைக் கூறி ஒருவரைச் சுட்டுகின்ற போழ்தும்[2] மூன்றாம் வேற்றுமை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा — हेतौ - राम भक्त्या मुक्तिः भवेत् ।

यथा — इत्थंभूतलक्षणे - रामः चापेन कानने (राजते)

सहार्थेन यथा रामो लक्ष्मणेन सहर्च्छति ।

ஸஹார்த்தேந யதா ராமோ லக்ஷ்மணேந ஸஹர்ச்சதி ।

---

1 हेतौ (2-3-23)   2 इत्थंभूतलक्षणे (2-3-21)

(பொ.) ஸஹ, ஸார்தம், ஸமம், ஸாகம் (सह, सार्धं, समं साकं) ஆகிய சொற்களை ஒடு, உடன் போன்ற பொருளில் அமைக்கும்போது மூன்றாம் வேற்றுமை வருகின்றது.[1]

यथा — रामः लक्ष्मणेन सह ऋच्छति

,, ,, सार्धं ,,

,, ,, समं ,,

,, ,, साकं ,,

विना योगे यथा रामो लक्ष्मणेन विना नहि ।

விநா யோகே யதா ராமோ லக்ஷ்மணேந விநா நஹி ।

(பொ.) விநா, ப்ருதக் (विना, पृथक्) போன்ற அவ்யயச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும்போது மூன்றாம் வேற்றுமை வரும்.[2]

यथा — लक्ष्मणेन विना नहि रामः ।

तृतीया सम्प्रदानेऽर्थे निन्दा चेत्तदुदाहृतिः ।

मालां दास्यति पापीयान् ब्राह्मणस्सम्प्रयच्छति ॥ ३०

த்ருதீயா ஸம்ப்ரதாநேऽர்த்தே நிந்தா சேத்ததுதாஹ்ருதி: ।
மாலாம் தாஸ்யதி பாபீயாந் ப்ராம்மணஸ்ஸம்ப்ரயச்சதி ॥

(பொ.) பாபிஷ்டர்களுக்குத் தானம் வழங்கும்போது அதனைப் பெறும் நபரைக் குறிப்பிடும் சொல் மூன்றாம் வேற்றுமையில் காணப்படும்.[3] 30

---

1 सहयुक्तेऽप्रधाने (2-3-21)

2 पृथग्विनानानाभिस्तृतीयान्यतरस्याम् (2-3-32)

3 दाणश्च सा चेच्चतुर्थ्यर्थे (1-3-55)

यथा — ब्राह्मण: मालां पापीयान् सम्प्रयच्छति ।

(பொ.) வேதியர் மாலையை பாபிஷ்ட்டர்களுக்கு அளிக்கின்றார்.

चतुर्थी गमनार्थस्य धातो: कर्मणि वा यथा ।
जगाम रामचन्द्रो[1]ऽसौ वनाय पितुराज्ञया ॥ ३१

சதுர்த்தி கமநார்த்தஸ்ய தாதோ: கர்மணி வா யதா ।
ஜகாம ராமசந்த்ரோऽஸௌ வநாய பிதுராக்ஞயா ॥ 31

(பொ.) செல்லுதலைக் குறிக்கும் வினைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தி, செல்லப்படுகின்ற இடத்தைத் தெரிவிக்கும் சொல் நான்காம் (அல்லது இரண்டாம்) வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.[2] 31

यथा — पितुराज्ञया असौ रामचन्द्र: वनाय (वनं) जगाम ।

तादर्थ्येऽपि यथा दारु राम यूपाय तिष्ठति ।

தாதர்த்யேऽபி யதா தாரு ராமயூபாய திஷ்ட்டதி ।

(பொ.) ஒரு குறிப்பிட்ட செயலுக்கான இடம் இது என்று குறிப்பிடும்போது நான்காம் வேற்றுமை வருகிறது.[3]

यथा — युपाय दारु - युपदारु ।

(வேள்விக்குரிய ஆட்டினை கட்டும் தூண்)

---

1 भद्रो — B

2 गत्यर्थकर्मणि द्वितीया चतुर्थ्यो चेष्टायामनध्वनि (2-3-12)

3 तादर्थ्ये चतुर्थी वाच्या, क्लृपि सम्पद्यमाने च (वार्तिकम्)

क्रिया योगे यथा रामः भोजनाय प्रवर्तते ।

க்ரியா யோகே யதா ராம: போஜநாய ப்ரவர்த்தந்தே ।

(பொ.) 'துமன்' (तुमन्) ப்ரத்யயம் கூறும் பொருளை மறைந்தவாறே தெரிவிக்கின்ற சொற்றொடரில் பயனிலையைக் குறிப்பிடும் சொல் நான்காம் (துமன் பிரத்யயத்தைப் பயன்படுத்தும்போது இரண்டாம்) வேற்றுமையில் அமைகின்றது.[1] 32 b

यथा — तुमन् प्रत्ययार्थे – रामः भोजनाय प्रवर्तते ।

तुमन् प्रत्यययोगे — रामः भोजनं अत्तुं प्रवर्तते ।

नमः स्वस्त्यादि योगे च यथा रामाय ते नमः ।
स्वस्ति रामाय देवाय स्वाहा पित्रे स्वधा सदा[2] ॥
सीता विरहखिन्नोऽपि रामोऽलं रावणारये[3] ।
वषडर्थे चतुर्थी स्यात् ________________

நம: ஸ்வஸ்த்யாதி யோகே ச யதா ராமாய தே நம: ।
ஸ்வஸ்தி ராமாய தேவாய ஸ்வாஹா பித்ரே ஸ்வதா ஸதா ॥
ஸீதா விரஹ கின்னோऽபி ராமோऽலம் ராவணாரயே ।
வஷடர்த்தே சதுர்த்தீ ஸ்யாத் ________________

(பொ.) நம:, ஸ்வஸ்தி, ஸ்வாஹா, ஸ்வதா, அலம், வஷட் (नमः, स्वस्ति, स्वाहा, स्वधा, अलं, वषट्) ஆகிய சொற்களின் சேர்க்கையிலும் நான்காம் வேற்றுமை பயன்படுத்தப் படுகிறது.[4] 33, 34

---

1 क्रियार्थोपपदस्य कर्मणि स्थानिनः (2-3-14)

2 तथा – B 3 रावणाय च – B

4 नमः स्वस्ति स्वाहा स्वधाऽलं वषड्योगाच्च (2-3-16)

यथा — 1) रामाय ते नमः

2) रामाय स्वस्ति

3) देवाय स्वाहा

4) पित्रे स्वधा

5) रामः रावणाय अलम्[1]

(ராவணனான எதிரிக்கு ராமன் போதுமானவன்)

6) रामाय वषट्

(ராமனுக்கு அவியுணவு (அளித்தல்)

मन्यकर्मण्यनादरे ______________

यथा त्वाहं तृणं मन्ये मन्ये त्वाहं तृणाय वा[2] ।

மன்யகர்மண்யநாதரே ______________ ॥

யதா த்வாஹம் த்ருணம் மந்யே மந்யே த்வாஹம் த்ருணாய வா ।

---

1 அலம், க்ருதம் (अलं, कृतं) என்ற சொற்களை தடை செய்யும் (போதும் என்னும்) பொருளில் பயன் படுத்தும்போது அங்கு மூன்றாம் வேற்றுமை வருகின்றது.

यथा – (अ) अलं महीपाल तवश्रमेण ।

(பொ.) அரசே ! தாங்கள் சிரமப்பட்டது போதும்

यथा – (आ) कृतं सन्देहेन ।

(பொ.) சந்தேஹம் வேண்டாம்.

2 च — B

(பொ.) மநு (मनु) என்னும் வினைச்சொல்லைப் பயன் படுத்தி அவமதிப்பைத் தெரிவிக்கும்போது அங்கு நான்காம் (இரண்டாம்) வேற்றுமை வருகின்றது.[1] 34 b, 35 a

यथा — अहं त्वां तृणाय (तृणं) मन्ये ।

(பொ.) நானுன்னைத் துரும்பாய் நினைக்கிறேன்.

तथा चतुर्थी[2] रुच्यर्थ धातोः प्रीतेभवेद्यथा ॥

रामाय रोचते नित्यं रावणस्य वधोद्यमः ।

ததா சதுர்த்தீ ருச்யர்த்த தாதோ: ப்ரீதே பவேத்யதா ॥

ராமாய ரோசதே நித்யம் ராவணஸ்ய வதோத்யம: ।

(பொ.) 'ருச்' (சுவை பார்) என்ற சொல்லைப் பயன் படுத்தி யாருக்கு ருசியாய் இருக்கிறதோ அவரைக் குறிப் பிடும் சொல் நான்காம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.[3]

यथा — रावणस्य वधोद्यमः रामाय नित्यं रोचते ।

---

1 मन्यकर्मण्यनादरे विभाषाऽप्राणिषु (2-3-17) अप्राणिष्वित्यपनीय नौकान्नशुकशृगालवर्जेष्विति वाच्यम् ।

"அப்ராணிஷு" என்னும் சொல் காகம், கிளி, நரி போன்றவற்றைக் குறிக்கின்றது என்பது காத்யாயனரின் கொள்கை. அவை தவிர மற்ற பிராணிகளைக் குறிப்பதாகில் அங்கே நான்காம் (அ) இரண்டாம் வேற்றுமை வருகிறது.

यथा – न त्वां शुने श्वानं वा मन्ये । (Hi-809 P. No. 484)-F

2 चतुर्थी चापि — B, 3 रुच्यर्थानां प्रीयमाणः (1-4-35)

(பொ.) ராவணனைக் கொல்லும் முயற்சி ராமனுக்கு நித்தம் பிடித்ததாகும்.

ईप्सिते स्पृहधातोश्च रामाय स्पृहयाम्यहम् ॥

ஈப்ஸிதே ஸ்ப்ருஹதாதோச்ச ராமாய ஸ்ப்ருஹயாம்யஹம் ॥

(பொ.) ஸ்ப்ருஹ் (स्पृह् - விரும்பு) என்னும் வினைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தி விருப்பமான பொருளைத் தெரிவிக்கும்போது நான்காம் வேற்றுமை பயன்படுத்தப் படுகிறது.[1] 36 b

यथा — अहं रामाय स्पृहयामि ।

இங்கேயே விருப்பம் மிகுதியாகத் தோன்றுமாயின் பயனிலையைக் குறிக்கும் சொல் இரண்டாம் வேற்றுமை யைப் பெறுகின்றது.[2]

यथा — अहं रामं स्पृहयामि ।

उत्तमर्णे च धारेस्तु तुभ्यं स्वं धारयाम्यहम् ।

உத்தமர்ணே ச தாரேஸ்து துப்யம் ஸ்வம் தாரயாம்யஹம் ।

(பொ.) கடன் பெற்றவரிடமிருந்து கடன் வாங்கிய பணத்தைக் கேட்கும்போது கடனளித்தவரைக் குறிப்பிடும் சொல் நான்காம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.[3] 37 a

यथा — अहं स्वं तुभ्यं धारयामि ।

---

1 स्पृहेरीप्सितः (1-4-36), 2 कर्तुरीप्सिततमं कर्म (1-4-49)

3 धारेरुत्तमर्णः (1-4-35)

क्रुध्यादिकैः कर्मणिस्याद्रामः कुप्यति शत्रवे ॥

क्रुध्यत्यसूयति द्रुह्यत्यलमीर्ष्यति सङ्गरे ।
रामः शत्रुगणायेति चतुर्थी सा उदाहृतिः[1] ॥

க்ருத்யாதிகை:கர்மணிஸ்யாத்ராம: குப்யதி சத்ரவே ॥

க்ருத்யத்யஸூயதித்ருஹ்யத்யலமீர்ஷ்யதி ஸங்கரே ।
ராமசத்ருகணாயேதி சதுர்த்தீ ஸா உதாஹ்ருதி: ॥

(பொ) க்ருத் (क्रुध्) த்ருஹ் (द्रुह्) ஈர்ஷ்யா (ईर्ष्या) அஸூயா (असूया) முதலிய வினைச்சொற்களைப் பயன்படுத்தும்போது கோபம் முதலியவற்றிற்குக் காரணமானவரைக் குறிப்பிடும் சொல் முறையே நான்காம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.[2] 37 B, 3

यथा — रामः शत्रवे (अ) शत्रुगणाय कुप्यति, क्रुध्यति ईर्ष्यति, असूयति ।

மேற்கூறிய வினைச்சொற்களுடன், உபஸர்கங்கள் முன்பாக இணைக்கப்பட்டால் அங்கு பயனிலை இரண்டாம் வேற்றுமையில் காணப்பெறும்.

यथा — रामः शत्रुं अभिक्रुध्यति, द्रुह्यति, ईर्ष्यति, असूयति ।

---

1 समुदाहृता — B

2 क्रोधः — अमर्षः — கோபம், द्रोहः — अपकारः — தீங்கு, ईर्ष्या — ஈர்ஷ்யா — பொறாமை, असूया — गुणेषु दोषाविष्करणम् — குணத்தில் தோஷங்கற்பித்தல்.

पञ्चमी जायते हेतौ रामान्मुक्तिः प्रजायते ।

பஞ்சமீ ஜாயதே ஹேதௌ ராமான்முக்தி: ப்ரஜாயதே ।

(பொ.) ஒரு பொருளின் உற்பத்தியைக் கூறும்போது அவ்வுற்பத்தியின் பொருட்டு மூலாதாரமான பொருளைக் குறிக்கின்ற சொல் ஐந்தாம் வேற்றுமையில் அமைகின்றது.

यथा — रामात् मुक्तिः प्रजायते ।

(பொ.) ராமனிடமிருந்து (ராமனால்) முக்தி உண்டாகிறது.

भयहेतौ यथा रामाद्बिभेति युधि रावणः ॥

பயஹேதௌ யதா ராமாத்பிபேதி யுதி ராவண: ।

(பொ.) யாரைக் குறித்து (அ) யாரிடமிருந்து நாம் அஞ்சுகிறோமோ அவரைக் குறிப்பிடுகின்ற (அஞ்சுதலுக்குக் காரணமாகின்றவரைச் சுட்டுகின்ற) சொல் ஐந்தாம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.*

यथा — यथा युधि रावणः रामात् बिभेति ।

(பொ.) போரில் ராவணன் ராமனிடம் அஞ்சுகிறான்.

यतस्त्राणे यथा तत्र राम! त्रायस्व! मां भयात्[2] । ४० a

யதஸ்த்ராணே யதா தத்ர ராம! த்ராயஸ்வ! மாம் பயாத் ।

---

1 भीत्रार्थानां भयहेतुः (1-4-25)

2 भवात् — B,

(பொ.) எதிலிருந்து நம்மைக் காக்க இறைவனிட
இறைவனிடம் முறையிடுகிறோமோ அதைக் குறிக்
சொல் ஐந்தாம் வேற்றுமையில் அமைகின்றது.*

यथा — राम ! मां भयात् त्रायस्व ।

(பொ.) ராமனே ! என்னை பயத்திலிருந்
காப்பாற்று.

यतोऽधीते यथाधीते रामात्सक्षे समाज्जनिः । ४०

யதோதீதே யதாதீதே ராமாத்ஸக்ஷே ஸமாஜ்ஜநி: ।

(பொ.) கல்வியை நாம் பயிலும்போது எவரிடமிருந்
என்பதைக் குறிப்பிடும் சொல் ஐந்தாம் வேற்றுமையி
அமைகின்றது.**

यथा — उपाध्यायात् अधीते ।

(எடு.) ஆசிரியரிடமிருந்து கற்கிறான். கல்
பயில்வதைத் தவிர மற்ற இடத்தில்

नटस्य गाथां शृणोति ।

(பொ.) நடனமாடுபவர் பாடும் பாடலைக் கேட்கிறா

यतो जन्म यथा गङ्गा हरिपादात्प्रजायते । ४१

யதோ ஜன்ம யதா கங்கா ஹரிபாதாத் ப்ரஜாயதே ।

---

* भीत्रार्थानां भयहेतुः (1-4-25)

** आख्यातोपयोगे (1-4-29)

(பொ.) ஒரு நதியின் இயற்கையான தோற்றத்தினைக் குறிப்பிடும்போது, தோற்றத்திற்குரிய இடத்தைக் குறிக்கும் சொல் ஐந்தாம் வேற்றுமையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.[1]

यथा — 1 हरिपादात गङ्गा प्रजायते ।

ஹரியினுடைய திருவடியிலிருந்து கங்கை நதி உண்டாகிறது.

यथा — 2 हिमवत: गङ्गा प्रभवति ।

இமயமலையிலிருந்து கங்கை ஆறு உற்பத்தியாகின்றது. அவ்வாறே ஒரு பெண்ணிடம் பிள்ளையின் தோற்றத்தைக் கூறும்போது, பிள்ளையைத் தாங்குகின்ற பெண்மணியைக் குறிப்பிடும் சொல் ஏழாம் வேற்றுமையில் காணப் படுகின்றது.[2]

यथा — कौशल्यायां रामो जात:, सुमित्रायां च लक्ष्मण: ।

(பொ.) கௌஸல்யையிடத்தில் ராமனும், ஸுமித்திரையினிடத்தில் லக்ஷ்மணனும் தோன்றினார்கள்.

यस्मादुत्कर्ष: तत्र स्याद्यथा रामो वरोऽन्यत: ।

யஸ்மாதுத்கர்ஷ: தத்ர ஸ்யாத்யதா ராமோ வரோऽந்யத: ।

(பொ.) 'மற்றவர்களில் இவர் சிறந்தவர்' என்று தெரிவிக்கும்போது மற்றவர்களைக் குறிப்பிடும் சொல் ஐந்தாம் வேற்றுமையில் அமைகின்றது.

यथा — अन्यत: रामो वर: ।

---

1 जनिकर्तु: प्रकृति: (1-4-30), भुव:प्रभव: (1-4-31)

2 बृहदनुवादचन्द्रिकायां (पु. सं - 548/27)

(பொ.) மற்றவர்களில் ராமன் சிறந்தவன்.

वारणं च यतस्तत्र यथा दुर्विनयात्पिता ।
तनयं वारयत्येष रामो मां नरकार्णवात् ॥ ४२

வாரணம் ச யதஸ்தத்ர யதா துர்விநயாத்பிதா ।
தநயம் வாரயத்யேஷ ராமோ மாம் நரகார்ணவாத் ॥ 42

(பொ.) 'தடுத்தல்' என்ற பொருள் தரும் (वारणार्थ) வினைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தும்போது, எதிலிருந்து தடுக்கப்பெறுகின்றதோ அதனைக் கூறும் சொல் ஐந்தாம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.*

यथा — (i) पिता दुर्विनयात् तनयं वारयति

(ii) एष रामः नरकार्णवात् वारयति

(பொ.) (i) தந்தை கெட்ட நடத்தையிலிருந்து புதல்வனைத் தடுக்கிறார்.

(பொ.) (ii) இந்த ராமன் நரகக்கடலிலிருந்து என்னைத் தடுக்கிறார்.

अन्यार्थादि प्रयोगे च यथान्यो राम ईश्वरात् ।
भिन्नः कृष्णात्प्रजा सृष्टा भिन्नो रामाद्विभीषणः ॥
रामाद्वै नेतरः सेव्यो न च रामादृते सुखम् ।
दिग्देशकालयोगे च ग्रामात्पूर्वं स्थितिर्मम ॥
उत्कलात्पश्चिमं ज्ञेयं पट्टणाद्राज्यमुत्तमम् ।
रामोऽसौ लक्ष्मणाज्ज्येष्ठो ________

---

* वारणार्थानामीप्सितः (1-4-27)

அந்யார்த்தாதி ப்ரயோகே ச யதான்யோ ராம ஈச்வராத் ।
பிந்ந: க்ருஷ்ணாத் ப்ரஜா ஸ்ருஷ்டா பிந்நோ
ராமாத்விபீஷண: ॥

ராமாத்வைநேதர: ஸேவ்யோ ந ச ராமாத்ருதே ஸுகம் ।
திக்தேச காலயோகே ச கிராமாத் பூர்வம் ஸ்திதிர்மம ॥

உத்கலாத் பச்சிமம் ஞேயம் பட்டணாத்ராஜ்யமுத்தமம் ।
ராமோऽஸௌ லக்ஷ்மணாஜ் ஜ்யேஷ்டோ ___________

(பொ.) அன்ய: (अन्य:), ஆராத் (आरात्), இதர: (इतर:) ருதே (ऋते), பூர்வம் (पूर्व), திக் (दिक्), தேசம் (देश:), காலம் (काल:), ஆகிய பொருளில் அமைகின்ற சொற்களைப் பயன் படுத்தி ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றைச் சுட்டுகின்றபோழ்து ஐந்தாம் வேற்றுமை பயன்படுத்தப்படுகிறது.*

यथा — 1 ईश्वरात् रामोऽन्य: ।

(பொ.) ஈச்வரனைக் காட்டில் ராமன் வேறுபட்டவன்.

2 कृष्णात् भिन्न: राम: ।

(பொ.) கிருஷ்ணனைக் காட்டில் வேறுபட்டவன் ராமன்.

3 कृष्णात् प्रजा: सृष्टा: ।

(பொ.) கிருஷ்ணனிடமிருந்து பிரஜைகள் தோன்றினர்.

4 रामात् विभीषणो भिन्न: ।

(பொ.) ராமனைக் காட்டில் விபீஷணன் வேறுபட்டவன்.

5 रामात् वै नेतर: सेव्य: ।

(பொ.) ராமனைக் காட்டில் மற்றவரை வணங்காதே,

6 रामादृते न सुखम् ।

(பொ.) ராமனைக் காட்டிலும் வேறு இன்பமில்லை.

---

* अन्यारादितरर्ते दिक्शब्दाञ्चूत्तरपदाजाहियुक्ते (2-3-29)

7 ग्रामात्पूर्वं मम स्थितिः ।

(பொ.) கிராமத்திற்குக் கிழக்கில் என் இருப்பிடமுள்ளது

8 उत्कलात् पश्चिमं ज्ञेयम् ।

(பொ,) உத்கல(தேசத்)திற்கு மேற்கில் நம் தேசமுள்ளது

9 पट्टणात् राज्यं उत्तमम् ।

(பொ.) பட்டணத்தைக் காட்டில் ராஜ்யம் சிறந்தது.

10 रामोऽसौ लक्ष्मणाज्ज्येष्ठः ।

(பொ.) இந்த ராமன் லக்ஷ்மணனைக் காட்டில் பெரியவன்.

विना योगेऽपि दृश्यते __________________ ॥ ४५ b

विना रामान्न मुक्तिः स्याद्यतः स्यात्प्रेक्षणं ततः ।

விநா யோகேऽபி த்ருச்யதே ________________

விநா ராமான்ன முக்தி: ஸ்யாத்யத: ஸ்யாத்ப்ரேக்ஷணம் தத: ॥

(பொ.) 'விநா' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி "அவனன்றி மற்றில்லை' என உரைக்குமிடத்து சிறப்பாகச் சுட்டப்படுபவரைக் குறிப்பிடும் சொல் ஐந்தாம் வேற்றுமையில் அமைகின்றது.*

यथा — रामात् (रामं, रामेण) विना न मुक्तिः ।

(பொ.) ராமனைக் காட்டில் (ராமனைவிடுத்து, ராமனாலன்றி) முக்திபெற வேறு வழியில்லை.

पञ्चमीस्याद्यथा रामः प्रासादात्प्रेक्षते पुरीम् । ४६ b

பஞ்சமீஸ்யாத்யதா ராம: ப்ராஸாதாத்ப்ரேக்ஷதே புரீம் ।

---

* पृथग्विना नानाभिस्तृतीयान्यतरस्याम् (2-3-32)

(பொ.) 'க்த்வா' (அ) ல்யப் பிரத்யயங்கள் கூறும் பொருள் எங்கு மறைவாய் தோன்றுகின்றதோ அங்கு ஆதாரத்தைக் (தாங்குமிடத்தைக்) குறிப்பிடும் சொல் ஐந்தாம் வேற்றுமையில் அமைகின்றது [1]

यथा — प्रासादात् रामः पुरीं प्रेक्षते ।

(பொ.) மாடியிலிருந்து ராமன் நகரத்தை நோக்குகின்றான்.

स्मरणार्थस्य धातोर्वा षष्ठी कर्मणि तद्यथा ।
स्मरामि रामभद्रस्य चरणाम्भोजयोरहम् ॥ ४७

ஸ்மரணார்த்தஸ்ய தாதோர்வா ஷஷ்டீ கர்மணி தத்யதா ।
ஸ்மராமி ராமபத்ரஸ்ய சரணாம்போஜயோரஹம் ॥ 47

(பொ.) 'நினைத்தல்' என்ற பொருளில் அமையும் 'ஸ்ம்ரு' (स्मृ) என்பதான வினைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தும் போது நினைத்தற்குரியவரைக் குறிப்பிடும் சொல் ஆறாம் வேற்றுமையில் காணப்படும்.[2]

यथा — अहं रामभद्रस्य चरणाम्भोजयोः स्मरामि ।

நான் ராமபத்திரனின் சரணகமலங்களை நினைக்கிறேன்.

हिंसार्थस्य यथा रामः शत्रोरुच्चाटयत्यलम् ।
पिनष्टी रुशती[3]त्यादि ज्ञेयं सर्वत्र पण्डितैः ॥ ४८

ஹிம்ஸார்த்தஸ்ய யதா ராம: சத்ரோருச்சாடயத்யலம் ।
பிநஷ்டீ ருசதீத்யாதி ஜ்ஞேயம் ஸர்வத்ர பண்டிதை: ॥ 48

---

1 ल्यब्लोपे कर्मण्यधिकरणे च (वार्तिकम्)

2 अधीगर्थदयेशां कर्मणि (2-3-52)

3 रुदती — F

(பொ.) துன்பம் விளைவிப்பதைத் தெரிவிக்கு-சொற்றொடரில் துன்பத்திற்குள்ளாகும் நபரைக் குறிப்பிடும் சொல் ஆறாம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.[1]

यथा — रामः शत्रोः उच्चाटयति, पिनष्टि, रुशती ।

तृप्त्यर्थधातोः करणे षष्टी वा जायते यथा ।
तृप्तो रामः फलैरेष फलानां वा वनेऽवसत् ॥ ४८

த்ருப்த்யர்த்த தாதோ: கரணே ஷஷ்டீவா ஜாயதே யதா ।
த்ருப்தோ ராம: பலைரேஷ பலானாம் வா வநேऽவஸத் ॥

(பொ.) மன நிறைவைக் குறிக்கும் சொற்றொடரில் நிறைவிற்குக் காரணமான பொருளைத் தெரிவிக்கும் சொல் ஆறாவது (மூன்றாவது) வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.

यथा — रामः फलानां (फलैः) तृप्तः वनेऽवसत् ।

अनादरे च षष्टी स्यात् सप्तमी च यथा तव ।
पश्यतो हरति द्रव्यं तस्करः त्वयि पश्यति ॥ ५०

அநாதரே ச ஷஷ்டீஸ்யாத் ஸப்தமீ ச யதா தவ ।
பச்யதோ ஹரதி திரவ்யம் தஸ்கர: த்வயி பச்யதி ॥

(பொ.) பிறரை மதியாது செயலொன்றை மேற்கொள்ளுமிடத்தில் மதிப்பின்மைக்கு உள்ளானவரைக் குறிப்பிடும் சொல் ஆறாம் (ஏழாம்) வேற்றுமையைப் பெறுகிறது.[2]

---

1 जासिनिप्रहणनाटक्राथपिषां हिंसायाम् (2-3-56)

2 षष्टीचाऽऽनादरे

यथा — तस्करः तव पश्यतः (त्वयि पश्यति सति) द्रव्यं हरति ।

निर्धारणे च षष्ठीस्यात्सप्तमी च यथा वरः ।
रामो नृपाणां शत्रूणां[1] नेपेष्वपि धनुर्धरः ॥ ५१

நிர்தாரணே ச ஷஷ்டீஸ்யாத்ஸப்தமீ ச யதா வர: ।
ராமோ ந்ருபாணாம் சத்ருணாம் ந்ருபேஷ்வபி தநுர்தர: ॥

(பொ.) ஒருவருடைய தனித்தன்மை, குண, செயல், பெயர் ஆகியவை கொண்டு மற்றொருவரோடு ஒப்பிட்டுச் சிறப்பாகக் கூறுமிடத்தில் ஒப்பிடப் பெறுபவரைக் குறிக்கும் சொல் ஆறாம் (ஏழாம்) வேற்றுமையைப் பெறுகிறது.[2]

यथा — रामः शत्रूणां नपाणां (शत्रुषु नृपेषु) अपि धनुर्धरः ।

कृत्ययोगेऽथवा षष्ठी भवेत्कर्तरि तद्यथा ।
रावणस्य पुरीं लङ्का गन्तव्या राम भूपतिः ॥ ५२

க்ருத்ய யோகேடதவா ஷஷ்டீ பவேத்கர்த்தரி தத்யதா ।
ராவணஸ்ய புரீம் லங்கா கந்தவ்யா ராமபூபதி: ॥ 52

(பொ.) (செய்யவேண்டும் என்ற பெயரில் பயன் படுத்தப்பெறும்) க்ருத்ய ப்ரத்யயங்கள் கூடிய சொற்றொடரில் எழுவாயைக் குறிப்பிடும் சொல் ஆறாம் (மூன்றாம்) வேற்றுமையில் அமைகின்றது.[3]

---

1 शूराणां — A, 2 यतश्च निर्धारणम् (2-3-41)
जातिगुणक्रिया, संज्ञाभिः समुदायादेकदेशस्य पृथक्करणं निर्धारणम् (सिद्धान्तकौमुदी)

3 कृत्यानां कर्तरि वा (2-3-71)

यथा — मम (मया) रावणस्य लङ्कापुरीं गन्तव्या ।

सप्तमी सति योगे स्यात्सति रामे कुतो भयम् ।
सत्यर्थयोगेऽपि यथा रामे नरकभीर्नहि ॥

ஸப்தமீஸதியோகே ஸ்யாத்ஸதி ராமே குதோ பயம் ।
ஸத்யர்த்தயோகேऽபி யதா ராமே நரகபீர்நஹி ॥

(பொ.) 'ஸதி' (सति) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறபோழ்தும், அச்சொல் மறைந்தவாறு ஒலிக்கும்போது ஏழாம் வேற்றுமை வருகின்றது.

यथा — सतियोगे – रामे सति कुतो भयम् ।

यथा — सत्यर्थयोगे – रामे नरकभीः नहि ।

निमित्तात्कर्मयोगेऽपि शार्दूलं हन्ति चर्मणि ।

நிமித்தாத் கர்மயோகேऽபி சார்தூலம் ஹந்தி சர்மணி ।

(பொ.) ஒரு பொருளின் நிமித்தமாக (அ) பொருளைப் பெறுவதற்காக மற்றொரு செயலைப் புரிகின்றபோழ்து பெறப்படுகின்ற பொருளைக் குறிப்பிடும் சொல் ஏழாம் வேற்றுமையில் அமைகின்றது [1]

यथा — कर्मयोगे – चर्मणि शार्दूलं हन्ति ।

(பொ.) தோலின் பொருட்டு புலியினைக் கொல்லுகின்றனர்.

निमित्तेऽपि यथा मुक्तौ रामो प्रसेव्यते[2] मया ॥

---

1 निमित्तात्कर्मयोगे (वार्तिकम्)

2 रामोऽयं सेव्यते — B

நிமித்தோऽபி யதா முக்தௌ ராமோ ப்ரஸேவ்யதே மயா ।

(பொ.) தம்முடைய குறிக்கோளொன்று நிறைவேற அதற்குத் தொடர்புடைய செயலைப் புரிகின்றபோதும், குறிக்கோளைத் தெரிவிக்கும் சொல் ஏழாம் வேற்றுமையில் அமைகின்றது.

यथा — मुक्तौ मया रामः प्रसेव्यते ।

(பொ.) முக்தியின் பொருட்டு என்னால் இராமன் வணங்கப்படுகிறான்.

क्रियया चेत्क्रिया लक्ष्या तत्र स्यात्सप्तमी यथा ।
मयि खादति रामोऽगान्मय्याचामत्युपागतः ॥ ५५

க்ரியயா சேத்க்ரியா லக்ஷ்யா தத்ர ஸ்யாத்ஸப்தமீ யதா ।
மயி காததி ராமோऽகாந் மய்யாசாமத்யுபாகத: ॥ 55

(பொ) ஒரு செயலைக்கூறி அதனால் மற்றொரு செயல் சுட்டப் (நினைவூட்டப்) பெறும்போது அங்கு ஏழாம் வேற்றுமை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा — 1) मयि खादति (सति) रामः अगात् ।

2) मयि आचामति (सति) उपागतः ।

(பொ.) நான் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் ராமன் போனான்.

நான் ஆசமனம் செய்துகொண்டிருக்கும் சமயத்தில் அவர் வந்தார்.

एवं सर्वेषु लिङ्गेषु विभक्तिवचनेषु च ।
उक्तानुसारि विज्ञेयमुदाहरणमुत्तमम् ॥ ५६

ஏவம் ஸர்வேஷு லிங்கேஷு விபக்தி வசநேஷு ச ।
உக்தாநுஸாரி விஜ்ஞேயமுதாஹரணமுத்தமம் ॥

(பொ.) இவ்வாறாக அனைத்து பாலிற்கு வேற்றுமைக்கும், வசநத்திற்குப் எடுத்துக்காட்டுகள் கூறப் பட்டன. அவற்றை அநுஸரித்து இங்கே கூறாமல் விடுபட்ட உதாரணங்களையும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

इति —

प्रबोधचन्द्रिकायां हि कृतौ वैजलभूपतेः ।
विभक्तिचन्द्रिकामध्ये समाप्ता स्यादिचन्द्रिका ॥ ५

பிரபோதசந்த்ரிகாயாம் ஹி க்ருதௌ வைஜலபூபதே: ।
விபக்திசந்த்ரிகா மத்யே ஸமாப்தா ஸ்யாதிசந்த்ரிகா ॥

(பொ.) இத்துடன் வைஜலபூபதியினுடைய க்ருதி யான பிரபோதசந்த்ரிகையின் விபக்தி சந்த்ரிகை நிறை பெற்றது.

(आ) त्यादिचन्द्रिका

(ஆ) த்யாதி சந்த்ரிகை

अथ त्यादिविभक्तीनामुदाहरणमुच्यते ।
त्रयःस्युःपुरुषो त्यादेः प्रथमा मध्यमोत्तमौ ॥ १

அத த்யாதி விபக்தீநாமுதாஹரணமுச்யதே ।
த்ரயஸ்யு: புருஷோ த்யாதே: ப்ரதமாமத்யமோத்தமௌ ॥

(பொ.) விபக்திசந்திரிகையின் முதல் பிரிவான ஸ்யாதிசந்திரிகை முடிந்தபிறகு தற்போது த்யாதிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் அளிக்கப் பெறுகின்றன. த்யாதி சந்த்ரிகையில் பிரதமபுருஷன், மத்யமபுருஷன், உத்தம புருஷன் என்பதாகத் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை களைத் தெரிவிக்கும் வேற்றுமைகள் உண்டு.

एकद्विबहुसंज्ञं च त्रिषु स्याद्वचनत्रयम् ।
उदाहरणमेवैषां रूपमाविर्भविष्यति ॥ २

ஏகத்விபஹுஸம்ஞம் ச த்ரிஷுஸ்யாத்வசநத்ரயம் ।
உதாஹரணமேவைஷாம் ரூபமாவிர்பவிஷ்யதி ॥ 2

(பொ.) மேலும் அதில் ஒருமை, இருமை, பன்மை ஆகிய வசநங்கள் உள்ளன. அவற்றிற்கும் உதாரணங்கள் அளிக்கப்பெறுகின்றன.

प्रथमश्शेषयोगे च युष्मद्योगे च मध्यमः ।
उत्तमोऽस्मत्प्रयोगे च गम्यमानोऽप्ययं विधिः ॥ ३

பிரதமச்சேஷயோகே ச யுஷ்மத்யோகே ச மத்யம: ।
உத்தமோஸ்மத்ப்ரயோகே ச கம்யமாநோऽப்யயம் விதி: ॥

(பொ.) பிரதமபுருஷன் (படர்க்கை) சேஷயோகத் திலும், மத்யம புருஷன் (முன்னிலை) யுஷ்மத் சப்தபிரயோ திலும், உத்தம புருஷன் (தன்மை) அஸ்மத் சப்த பிரயோகத் திலும் நடத்தப்படுகிறது.

यथा —	शेषयोगे	–	सः	तौ	ते
	युष्मद्योगे	–	त्वं	युवां	यूयं
	अस्मद्योगे	–	अहं	आवां	वयं

படர்க்கை	—	அவர்	அவரிருவர்	அவர்கள்
முன்னிலை	—	நீ	நீங்களிருவர்	நீங்கள் பல
தன்மை	—	நான்	நாமிருவர்	நாம் பலர்

यथा जयति रामोऽरीन् रामौ च जयतो रिपून् ।
रामाः जयन्ति सङ्ग्रामे दुर्जयान्वैरिणाङ्गणान् ॥ २

யதா ஜயதி ராமோரீந் ராமௌ ச ஜயதோ ரிபூந் ।
ராமா: ஜயந்தி ஸங்க்ராமே துர்ஜயாந்வைரிணாங்கணாந் ॥

(பொ.) படர்க்கை நிலைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

कर्ता (எழுவாய்)		कर्म (பயனிலை)	क्रिया (செயப்படுபொருள்)
1 (ஒருமை)	रामः	अरीन्	जयति
	ராமன்	எதிரியை	வெல்லுகிறான்
2 (இருமை)	रामौ	रिपून्	जयतः
	ராமரிருவர்	எதிரியை	வெல்லுகின்றனர்
3 (பன்மை)	रामाः सङ्ग्रामे दुर्जयान् वैरिणान् गणान् जयन्ति		
	ராமர் பலர் போரில் ஜெயிக்கமுடியாத எதிரிகளின் கூட்டத்தை வெல்லுகின்றனர்		

जयसि त्वं रिपुं रामौ जयतोऽरीन् युवां रणे ।
हे राम युधि हे रामाः यूयं जयथ वैरिणः ॥

ஜயஸி த்வம் ரிபும் ராமௌ ஜயதோரீந் யுவாம் ரணே ।
ஹே ராமௌ யுதி ஹே ராமா: யூயம் ஜயத வைரிண: ॥

(பொ.) முன்னிலையின் மூன்று வசனங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் கொடுக்கப்பெறுகின்றன.

1 (हे !) राम ! त्वं रिपुं जयसि ।

(பொ.) ராமனே நீ எதிரியை வெல்லுகிறாய்.

2 (हे रामौ) युवां रणेऽरीन् जयतः ।

(ஓ! ராமரிருவர்களாகிய) நீங்கள் போரில் பகைவரை வெல்லுகிறீர்கள்.

3 हे ! रामाः ! यूयं वैरिणः जयथ ।

ஓ! ராம(ர் பல)ர்களாகிய நீங்கள் விரோதிகளை ஜயிக்கிறீர்கள்.

अहं जयामि रामस्य तथा नरकमागतम् ।
आवां जयाव क्रुतिनः जयाम वयमुत्तमम् ॥ ६

அஹம் ஜயாமி ராமஸ்ய ததா நரகமாகதம் ।
ஆவாம் ஜயாவ க்ருதிநः ஜயாம வயமுத்தமம் ॥

(பொ.) தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் கொடுக்கப் பெறுகின்றன.

यथा — अहं नरकमागतं यमं जयामि ।

நான் நரகத்திலிருந்து வந்த யமனை வெல்கிறேன்.

यथा — आवां नरकमागतो यमौ जयावः ।

நா(இருவரு)ம் நரகத்திலிருந்து வந்த யம(ரிருவ)ர்களை வெல்லுவோம்.

यथा — वयं क्रुतिनोत्तमं जयामः ।

நாம் சிறந்த வீரர்களை வெல்லுவோம்.

त्यादीनां नव पूर्वार्धं परस्मैपदमुच्यते ।
उत्तरार्धेनविज्ञेयं आत्मनेपदसंज्ञकम् ॥ ७

த்யாதீனாம் நவபூர்வார்த்தம் பரஸ்மைபதமுச்யதே ।
உத்தரார்த்தேனவிஞேயம் ஆத்மநேபதஸம்ஞகம் ॥

(பொ.) திஙந்த விபக்திகளை முதற்பாதியில் பரஸ்மைபதமாகவும், அடுத்த பாதியில் ஆத்மனே பதமாகவும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. உதாரணம் சுலோக எண் 13ஐக் காண்க.

परस्मैपदमादिष्टं धातोः कर्तरि केवलम् ।
यथा खादति रामोऽयं लक्ष्मणेन सहौषधम् ॥ ८

பரஸ்மைபதமாதிஷ்டம் தாதோ: கர்த்தரி கேவலம் ।
யதா காததி ராமோ஽யம் லக்ஷ்மணேன ஸஹௌஷதம் ॥

(பொ.) பரஸ்மைபத தாதுக்கள் கர்த்தரி பிரயோகங்களில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பெற்று, அதற்கு உதாரணங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன.

यथा — लक्ष्मणेन सहायं रामः औषधं खादति ।

இலக்குமணனுடன் அந்த ராமன் மருந்தினைக் குடிக்கிறான்.

आत्मनेपदमुद्दिष्टं भावे कर्मणिकर्तरि ।
तत्र भावे यथारण्ये रामेण व्रतसीयते ॥ ९

यथा कर्मणि रामेण जीयते शत्रुरुद्धतः ।
यथा कर्तरि रामस्य शोभते मुखमिन्दुवत् ॥ १०

ஆத்மநேபதமுத்திஷ்டம் பாவே கர்மணி கர்த்தரி ।
தத்ரபாவே யதாரண்யே ராமேண வ்ரதஸீயதே ॥ 9

யதா கர்மணி ராமேண ஜீயதே சத்ருருத்தத: ।
யதா கர்த்தரி ராமஸ்ய சோபதே முகமிந்துவத் ॥ 10

(பொ.) ஆத்மனேபத வினைச்சொற்கள் பாவே, கர்மணி, கர்த்தரி பிரயோகங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்கப்படுகிறது.

यथा — 1 भावे – अरण्ये रामेण व्रतः सीयते ।

2 कर्मणि – रामेण उद्धतः शत्रुर्जीयते ।

3 कर्तरि – रामस्य मुखं इन्दुवत् शोभते ।

सकर्मकाः कर्महीनाः धातवो द्विविधो मतः ।

सकर्मकाणां धातूनां त्यादेः कर्मणि कर्तरि ॥ ११

अकर्मकाणां धातूनां भावे कर्तरि जायते ।

ஸகர்மகா: கர்மஹீநா: தாதவோ த்விவிதோ மத: ।

ஸகர்மகாணாம் தாதூனாம் த்யாதே: கர்மணி கர்த்தரி ॥

அகர்மகாணாம் தாதூனாம் பாவே கர்த்தரி ஜாயதே ।

(பொ.) வினைச்சொற்கள் ஸகர்மகங்கள், அகர்மகங்கள் என இருவகைப்படும். ஸகர்மகங்களான வினைச்சொற்கள் கர்மணி, கர்த்தரியிலும், அகர்மகங்களான வினைச்சொற்கள் பாவே, கர்த்தரியிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

रम्यते रामचन्द्रेण रामोऽसौ रमते वने ॥ १२

यथा कर्तरि रामोऽसौ सङ्ख्ये जयति वैरिणम् ।

यथा कर्मणि रामेण जीयते रिपुरुद्धतः ॥ १३

ரம்யதே ராமசந்த்ரேண ராமோऽஸௌ ரமதே வனே ॥

யதா கர்த்தரி ராமோऽஸௌ ஸங்க்யே ஜயதி வைரிணம் ।

யதா கர்மணி ராமேண ஜீயதே ரிபுருத்தத: ॥ 13

(பொ.) முதலில் அகர்மகமான வினைச்சொல்லி
பிரயோகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு அளிக்கப்படுகிறது.

1 भावे — रामचन्द्रेण रम्यते ।

2 कर्तरि — असौ रामः वने रमते ।

ஸகர்மகங்களான வினைச்சொல்லின் பிரயோகத்தி
எடுத்துக்காட்டுகள் தரப்படுகின்றன.

यथा — 1 कर्तरि – सङ्ग्रे असौ रामः वैरिणं जयति ।

2 कर्मणि – जीयते उद्धतो रिपुः रामेण ।

प्राधान्ये कर्मणीत्यादि ज्ञायते हि द्विकर्मयुक् ।
यथा रामेण सीतैषा नीयते निर्जनं वनम् ॥ १

பிராதான்யே கர்மணீத்யாதி ஞாயதே ஹி த்விகர்மயுக்
யதா ராமேண ஸீதைஷா நீயதே நிர்ஜனம் வனம் ॥ 1

(பொ.) பயனிலைக்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கும்போழ்
அதற்கு அணியாக மற்றொரு பயனிலைச் சேர்க்கப்ப
கின்றது. இதனை த்விகர்மகபிரயோகம் என்பர்.

यथा — एषा सीता रामेण निर्जनं वनं नीयते ।

(பொ.) இந்த சீதை ராமனால் ஜனங்களற்
காட்டிற்கு அழைத்துச்செல்லப்பட்டாள்.

अप्रधाने दुहादीनां यथा रामेण दुह्यते ।
पृथ्वी तूज्ज्वलं रत्नं याच्यते समरं रिपुः ॥ १

मया च दृश्यते बुद्धिः श्रीरामपदपङ्कजम् ।
सीतया पृच्छते रामः भ्रान्तेन मतिभीषया ॥ १

भिक्ष्यते लक्ष्मणेनासौ रामोऽनुग्रहमुत्तमम् ।
रामेण जीयते पान्थो गङ्गासम्भाष्यतेऽनुजः ॥ १७

शास्यते लक्ष्मणे धर्मं दण्ड्यते दुर्जनो जनम् ।
मन्थ्यते जलधौ रत्नं एवमादिकमूह्यताम् ॥ १८

அப்ரதானே துஹாதீனாம் யதா ராமேண துஹ்யதே ।
பிருத்வி தூஜ்வலம் ரத்னம் யாச்யதே ஸமரம் ரிபு: ॥ 15

மயா ச ருத்யதே புத்தி: ஶ்ரீராமபதபங்கஜம் ।
ஸீதயா ப்ருச்சதே ராம: பிராந்தேன மதிபீஷ்யா ॥ 16

பிக்ஷ்யதே லக்ஷ்மணேனாஸௌ ராமோऽனுக்ரஹமுத்தமம் ।
ராமேண ஜீயதே பாந்தோ கங்கா ஸம்பாஷ்யதேऽனுஜ: ॥

சாஸ்யதே லக்ஷ்மணே தர்மம் தண்ட்யதே துர்ஜனோ ஜனம் ।
மந்த்யதே ஜலதௌ ரத்னம் ஏவமாதிகம் ஊஹ்யதாம் ॥

(பொ.) பயனிலைக்கு சிறப்பிடம் அளிக்கப்பெறாத (அ) அகர்மக தாதுக்களுக்கும் (வினைச்சொற்களுக்கும்) பிறகு த்விகர்மக தாதுக்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகள் அளிக்கப்பெறுகின்றன.

अप्रधानेकर्मणि – यथा — रामेण दुह्यते ।
तेन याच्यते ।
मया रुध्यते ।
सीतया पृच्छ्यते ।

प्रधाने कर्मणि – यथा — लक्ष्मणं धर्मं शिष्यते ।
दुर्जनो जनं दण्ड्यते ।
रत्नं जलधिं मन्थ्यते ।

कर्तृकर्मणि गत्यादौ हेतौ स्वीये च कर्मणि ।
यथा दशरथेनाद्य रामोऽयं याच्यते वनम् ॥ १

கர்த்ரு கர்மணி கத்யாதௌ ஹேதௌ ஸ்வீயே ச கர்மணி
யதா தசரதேனாத்ய ராமோऽயம் யாச்யதே வனம் ॥

ओदनः पच्यते विप्रैः रामचन्द्रेण धीमता ।
काम्यन्ते घोटकाः शूरैः सेवकैर्दीयते धनम् ॥ २

ஓதன: பச்யதே விப்ரை: ராமசந்த்ரேண தீமதா ।
காம்யந்தே கோடகா: சூரை: ஸேவகைர்தீயதே தனம் ॥

(பொ.) மேலும் கர்த்தரி (எழுவாய்க்குச் சிறப்பிடமுள்ளது) கர்மணி (பயனிலைக்குச் சிறப்பிடமுள்ளது) கதி (செல்லுதலைக் குறிப்பிடுவதும்) ஹேது (காரணம்) மற்றும் சொந்த வேலைகளிலும் மேற்கூறிய வினைச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

कर्तरि यथा — अयं रामः अद्य दशरथेन वनं याच्यते ।

(பொ.) இந்த ராமன் வனம் செல்வது இன்று தசரதனால் யாசிக்கப்பெற்றது.

कर्मणि यथा — विप्रैः ओदनः पच्यते ।

(பொ.) விப்ரர்களால் அன்னம் சமைக்கப்பட்டது.

गत्यर्थे यथा — 1) धीमता रामचन्द्रेण घोटकः काम्यते ।
2) शूरैः घोटकाः काम्यन्ते ।

(பொ.) 1) அறிவாளியான ராமசந்திரனால் சவாரி செய்ய குதிரை விரும்பப்பட்டது.

(பொ.) 2) சூரர்களால் குதிரைகள் சவாரி செய்ய விரும்பப்பட்டன.

हेतौ, स्वीयकर्मणि यथा — सेवकैः धनं दीयते ।

(பொ.) தனக்காகப் பணிபுரியும் சேவகர்களின் பொருட்டு பணம் கொடுக்கப்படுகிறது.

भावकर्म भ्रमकृतस्त्यादयः केचनाधुना ।
कथ्यन्ते कर्तरिवरः खले स्नेहो विलीयते ॥ २१

பாவகர்ம ப்ரமக்ருதஸ்த்யாதய: கேசனாதுனா ।
கத்யந்தே கர்த்தரிவர: கலே ஸ்னேஹோ விலீயதே ॥ 21

उत्पद्यते गुरौ स्नेहो रामोऽयं ध्रियते वनम् ।
वाचमाजल्प्यते रामस्त्रायते भक्तमात्मनः ॥ २२

உத்பத்யதே குரௌ ஸ்நேஹோ ராமோऽயம் த்ரியதே வனம் ।
வாசமாஜல்ப்யதே ராமஸ்த்ராயதே பக்தமாத்மன: ॥ 22

जायते रामचन्द्रस्य मुखकान्तिः प्रतीयते ।
सेवकं बुध्यते राजा पठितुं शिष्यते द्विजम् ॥ २३

ஜாயதே ராமசந்த்ரஸ்ய முககாந்தி: ப்ரதீயதே ।
ஸேவகம் புத்யதே ராஜா படிதும் சிஷ்யதே த்விஜம் ॥ 23

रज्यते मम धी रामे ध्रियते खड्गमस्पृशम् ।
दीपं प्रकीर्यते रात्रौ खिद्यते विरहीजनः ॥ २४

ரஜ்யதே மமதீ ராமே த்ரியதே கட்கமஸ்ப்ருசம் ।
தீபம் ப்ரகீர்யதே ராத்ரௌ கித்யதே விரஹீஜன: ॥ 24

रामः प्रचूर्यते विश्वं कीर्त्यानैव विमुद्र्यते ।
शूरोऽयं शक्यते योद्धुं रामोऽयं पीयते पयः ॥ २

ராமः ப்ரசூர்யதே விச்வம் கீர்த்யானைவ விமுத்யதே ।
சூரோऽயம் சக்யதே யோத்தும் ராமோऽயம் பீயதே பயः

शास्त्रं वै बुध्यते रामः सेनान्यं मन्यते सदा ।
रामो न तृप्यते हेतुं दूयते विरहातुरः ॥ २

சாஸ்த்ரம் வை புத்யதே ராமः ஸேனான்யம் மன்யதே ஸதா
ராமோ ந த்ருப்யதே ஹேதும் தூயதே விரஹாதுரः ॥ 2

क्रियते क्षीयते चासौ लीयते पर्णवेश्मनि ।
डीयते वियतः पक्षी मतिरेषा प्रमीयते ॥ २

க்ரியதே க்ஷீயதே சாஸௌ லீயதே பர்ணவேச்மனி ।
டீயதே வியத: பக்ஷீ மதிரேஷா ப்ரமீயதே ॥ 2

जानकी प्रीयते रामं काश्यपाश्चापि श्रीयते ।

ஜானகீ ப்ரீயதே ராமம் காச்யபாஞ்சாபி ச்ரீயதே । 28

இனி பாவகர்ம பிரயோகங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

1 यथा — खले स्नेहो विलीयते ।

(பொ.) மூர்க்கனுடன் கொள்ளும் நட்பு (விரைவில்) அழிகின்றது.

2 यथा — गुरौ स्नेहः उत्पद्यते ।

(பொ.) ஆசிரியரிடத்தில் நட்பு உண்டாகின்றது.

3 यथा — अयं रामः वने ध्रियते ।

(பொ.) அந்த ராமன் கானகத்தை தரிக்கிறான்.

4 यथा — रामः वाचं आजल्प्यते ।

(பொ). இராமன் பிதற்றுகின்றான்.

5 यथा — रामः आत्मनो भक्तं त्रायते ।

(பொ.) இராமன் தனது பக்தனைக் காப்பாற்றுகின்றான்.

6 यथा — रामचन्द्रस्य मुखकान्तिः जायते, प्रतीयते वा ।

(பொ.) இராமசந்திரனின் முகத்தில் மிளிர்வு தோன்றுகிறது (அ) உண்டாகின்றது.

7 यथा — राजा सेवकं बुध्यते ।

(பொ.) அரசன் பணியாளனை எழுப்புகின்றார்.

8 यथा — द्विजं पठितुं शिष्यते ।

(பொ.) விப்ரனை கல்வி பயில அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

9 यथा — मम धीः रामे राज्यते ।

(பொ.) எனது (அறிவு) மனம் இராமனிடத்தில் விளங்குகின்றது.

10 यथा — खड्गमस्पृशं ध्रियते ।

(பொ.) தொடுவதற்கரிய வாளை தரிக்கப்படுகிறது.

11 यथा — रात्रौ दीपं प्रकीर्यते ।

(பொ.) இரவில் விளக்கின் ஒளி தூண்டப்படுகிறது

12 यथा — विरहीजनः खिद्यते ।

(பொ.) விரகதாபத்தால் மனிதர்கள் வருத்தமடைகின்றனர்.

13 यथा — रामः विश्वं प्रचूर्यते ।

(பொ.) ராமன் உலகைக் கவருகின்றான்.

14 यथा — कीर्त्यानैव विमुद्यते ।

(பொ.) புகழினால் சிறந்து விளங்குகிறான்.

15 यथा — अयं शूरः योद्धुं शक्यते ।

(பொ.) இந்த சிப்பாயால் போர்புரிய இயலும்.

16 यथा — अयं रामः पयः पीयते ।

(பொ.) அந்த இராமன் பாலைக் குடிக்கிறான்.

17 यथा — रामः शत्रुं वै वुध्यते ।

(பொ.) இராமன் எதிரிக்குப் பாடம் புகட்டுகின்றான்

18 यथा — रामः सदा सेनान्यं मन्यते ।

(பொ.) இராமன் எப்போதும் படையை விரும்புகின்றான்.

19 यथा — रामः हेतुं न तृप्यते ।

(பொ.) இராமன், காரணத்தால் மகிழ்ச்சியுறவில்லை

20 यथा — विरहातुरे (रामः) दूयते ।

(பொ.) விரகவேதனையால் ராமன் வருந்துகிறான்.

21 यथा – (रामः) पर्णवेश्म क्रियते, क्षीयते, वेश्मनि लीयते वा ।

(பொ.) இராமன் பர்ணசாலை செய்கிறான், அதில் தங்குகிறான், அதை அழிக்கிறான்.

22 यथा — पक्षी वियतः डीयते ।

(பொ.) பறவை வானத்தில் பறக்கிறது.

23 यथा — एषा मतिः प्रमीयते ।

(பொ.) இந்த அறிவைக்கொண்டு ஊகிக்கப்படுகிறது.

24 यथा — जानकी प्रीयते ।

(பொ.) ஜானகியால் அன்பு பேணப்பெறுகிறது.

यथा — 25 काश्यपाश्चापि श्रीयते ।

(பொ.) காச்யப கோத்திரத்தவர்களாலும் (செல்வம்) அடையப்பெறுகிறது.

एतादृशानि रूपाणि भवेयुर्भावकर्मणोः ।
अन्यान्यपि यथाप्राप्तं ऊह्यन्तां स्वयमेव हि ॥ २९

ஏதாத்ருசாணி ரூபாணி பவேயுர்பாவகர்மணோ: ।
அன்யான்யபி யதாப்ராப்தம்ஊஹ்யந்தாம் ஸ்வயமேவ ஹி ॥

(பொ.) இவ்வாறான ரூபங்கள் பாவகர்ம ப்ரயோகங்களில் அமையும். இதைக்கொண்டே இன்னும் வேறு சில ரூபங்களையும் தானாகவே ஊகித்தறிவீர்களாக.

प्रबोधचन्द्रिकायां च कृतौ वैजलभूपतेः ।
विभक्तिचन्द्रिकामध्ये समाप्ता त्यादिचन्द्रिका ॥

பிரபோதசந்திரிகாயாம் ச க்ருதௌ வைஜலபூபதே: ।
விபக்திசந்திரிகாமத்யே ஸமாப்தா த்யாதிசந்திரிகா ॥

(பொ.) வைஜலபூபதியின் கிருதியான பிரபோ சந்திரிகையின் விபக்தி சந்திரிகையில் தியாதி சந்திரி முடிவுற்றது.

इति त्यादिचन्द्रिका समाप्ता

இதி த்யாதி சந்த்ரிகா ஸமாப்தா

இத்துடன் த்யாதிசந்திரிகை நிறைவுற்றது.

२. कारकचन्द्रिका

2. காரகசந்த்ரிகை

अथ षट्कारकाणीह कथ्यते कथितान्यपि ।
अर्थादतो विभक्तीनां कारकाण्येव दर्शिताः ॥ १

அத ஷட்காரகாணீஹ கத்யதே கதிதான்யபி ।
அர்த்தாததோ விபக்தீனாம் காரகாண்யேவ தர்சிதா: ||

(பொ.) விபக்திசந்திரிகையின் வாயிலாக முன்பு காரகங்களே எடுத்துக்காட்டுகளுடன் காண்பிக்கப்பெற்றன. அவற்றின் ஆறு பிரிவுகளைத் தற்போது தனித்தனி எடுத்துக்காட்டுகளுடன் கூறப்படுகிறது. 1

कर्ता कर्म च करणं सम्प्रदानं तथैव च ।
अपादानं तथाधार इति षट्कारकाणि वै ॥ २

கர்த்தா கர்ம ச கரணம் ஸம்ப்ரதானம் ததைவ ச ।
அபாதானம் ததாதார இதி ஷட்காரகாணி வை ॥ 2

(பொ.) காரகங்கள் கர்த்தா, கர்ம, கரணம், ஸம்ப்ரதானம், அபாதானம், ஆதாரம் (அ) அதிகரணம் என்பதாக ஆறுவகைப்படுகின்றன. 2

स कर्ता यः क्रियां साक्षादुत्पादयति सर्वतः ।
तत्कर्म क्रियया यत्तु विषयीक्रियतेतराम् ॥ ३

क्रिया निष्पाद्यते येन करणं तदुदाहृतम् ।
सम्प्रदानं तदेवस्याद्यस्मै सम्यक्प्रदीयते ॥ ४

यदुपादीयते नूनं तदुपादानमुच्यते ।
यत्र वै ध्रियते सर्वं स एवाधार उच्यते ॥

ஸ கர்த்தா ய: க்ரியாம் ஸாக்ஷாதுத்பாதயதி ஸர்வத:
தத்கர்ம க்ரியயா யத்து விஷயீக்ரியதேதராம் ॥

க்ரியா நிஷ்பாத்யதே யேன கரணம் தததாஹ்ருதம் ।
ஸம்பிரதானம் ததேவ ஸ்யாத்யஸ்மை ஸம்யக்ப்ரதீயதே

யதபாதீயதே நூனம் ததபாதானமுச்யதே ।
யத்ரவை த்ரியதே ஸர்வம் ஸ ஏவாதார உச்யதே ॥

(பொ.) எப்போதும் ஒருவன் செயல் ஒன்றினை தான் நேரடியாகத் தோற்றுவிக்கிறானோ அவன் கர்த்தா என்றழைக்கப்படுகிறான். செயலால் குறிப்பிடப்படுகின்ற ஒரு வாக்கியத்தின் மூலம் அறியப்பெறும் கர்த்தா கர்ம எனப்படுகிறது. செயலானது எதனால் குறிப்பிடப் பெறுகிறதோ அதனை கரணகாரகம் என்றழைக்கப்படுகிறது. எவர் பொருட்டு தானம் நல்களிக்கப்பெறுகிறதோ அச்செயலில் தானம் பெறுபவர் ஸம்பிரதானர் ஆகின்றார். ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றின் பிரிவைக் குறிப்பிடும்போது அது அபாதானம் எனப்படுகிறது. எந்தவிடத்தில் பொருட்களனைத்தும் தாங்கப்படுகின்றதோ அது ஆதாரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. 3 —

स्वतन्त्रहेतुकर्मोक्तानुक्तकर्त्रेति पञ्चधा ।
उदाहरणमेवैषां रूपमाविर्भविष्यति ॥

ஸ்வதந்த்ரஹேதுகர்மோக்தாநுக்தகர்த்தேதி பஞ்சதா ।
உதாஹரணமேவைஷாம் ரூபமாவிர்பவிஷ்யதி ॥

(பொ.) மேற்கூறிய அறுவகைக்காரகங்களுள் முதலாவதான கர்த்தா. 1. ஸ்வதந்த்ரகர்த்தா, 2. ஹேதுகர்த்தா, 3. கர்மகர்த்தா, 4. உக்தகர்த்தா 5. அனுக்தகர்த்தா* என்று ஐவகைகளாகப் பிரிக்கப்பெற்று அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் எடுத்துக்காட்டுகள் அளிக்கப்படுகின்றன. அதனால் அந்த ஐவகைப் பிரிவுகளும் கிடைக்கும். 6

१) स्वतन्त्रकर्ता स भवेन्निरतज्ञः क्रियासु यः ।

यथा भजाम्यहं रामं मह्यं रामः प्रसीदति ॥ ७

ஸ்வதந்த்ரகர்த்தா ஸ பவேத் நிரதக்ஞ: க்ரியாஸு ய: ।
யதா பஜாம்யஹம் ராமம் மஹ்யம் ராம: பிரஸீததி ॥ 7

(பொ.) யாவனொருவன் தானாகவே செயல்களைப் புரிவதில் ஈடுபடுகின்றானோ அவன் ஸ்வதந்த்ரகர்த்தா எனப்படுகிறான்.

यथा — 1 अहं रामं भजामि

(நான் இராமனை வணங்குகிறேன்)

2 मह्यं रामः प्रसीदति

(ராமன் எனக்கு அருள் புரிகிறான்)

सहेतुकर्ता भवति कुर्वन्तं कारयेत्तु यः ।

यथा याति वनं रामः पिता तं प्रापयत्यतः ॥ ८

ஸஹேதுகர்த்தா பவதி குர்வந்தம் காரயேத்து ய: ।
யதா யாதி வனம் ராம: பிதா தம் பிராபயத்யத: ॥ 8

---

* 4, 5 அபிஹிதகர்த்தா, அனபிஹிதகர்த்தா எனப்படுகிறது பிரயோக விவேகத்தில்.

(பொ.) யாவரொருவர் செயலைப் புரிவதற் புரிவிப்பதற்கும் காரணமாகின்றாரோ அவர் ஹேதுகர் எனப்படுகிறார்.

यथा — 1 रामः वनं याति ।

(ராமன் காட்டைக் குறித்துச் செல்கிறா

यथा — 2 पिता तं प्रापयति ।

(ராமனின் தந்தை காட்டை அடைவிக்கிறா

गति बुध्यशनार्थेषु शब्दकर्मस्वकर्मसु ।

अहेतौ यो भवेत्कर्ता स हेतौ कर्म जायते ॥

கதி புத்யசனார்த்தேஷு சப்தகர்மஸ்வகர்மஸு ।
அஹேதௌ யோ பவேத்கர்த்தா ஸ ஹேதௌ
கர்மஜாயதே* ॥

(பொ.) செல்கை, அறிகை, உண்கை ஆகிய வினை சொற்கள் தரும் பொருளிலும், சப்த கர்மங்களில் அகர்மங்களிலும், காரணம் குறிப்பிடாத நேரத்தில் (அணிஜந்தத்தில்) கர்த்தரி பிரயோகம் பயன்படுத்தப் கிறது. காரணம் குறிப்பிட்டால் (ணிஜந்தத்தில்) அ கர்மணி பிரயோகம் வரும்.

गमनार्थे यथा रामो वनं गच्छति धार्मिकः ।

रामं दशरथो राजा विपिनमगमयत्यमुम् ** ॥

---

* गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थशब्दकर्माकर्मकाणामणि कर्ता स णौ (1-4-52)

** शत्रूनगमयत्स्वर्गं वेदार्थं स्वानवेदयत् ।
आशयच्चामृतं देवान् वेदमध्यापयद्विधिम् ॥
आसयत्सलिले पृथ्वीं यः स मे श्रीहरिर्गतिः ॥ (सिद्धान्तकौमु

கமனார்த்தே யதா ராமோ வனம் கச்சதி தார்மிக: ।
ராமம் தசரதோ ராஜா விபினமகமயத்யமும் ।

செல்லுகையில்: அணிஜந்தத்தில் —

धार्मिको रामः वनं गच्छति ।

ணிஜந்தத்தில் — राजा दशरथः अमुं रामं विपिनं अगमयत् ।

(பொ.) அரசனான தசரதன் அந்த ராமனை கானகம் அடைவித்தான்.

नीवह्योर्गमनार्थेषु प्रतिषेधो भवेद्यथा ।
जानकीं नयति श्रीमानयोध्यां रघुनन्दनः ॥ ११

तातेन नाययत्येनां सीतां रामेण धीमता ।
एवं वहिरुदाहार्यं ______ ॥ १२

நீவஹ்யோர்கமனார்த்தேஷு ப்ரதிஷேதோ பவேத்யதா ।
ஜானகீம் நயதி ஸ்ரீமான் அயோத்யாம் ரகுநந்தன: ॥
தாதேன நாயயத்யேனாம் ஸீதாம் ராமேண தீமதா ।
ஏவம் பஹிருதாஹார்யம் ______

(பொ.) மேற்கூறியது போலவே கமனார்த்தத்தில் (செல்லும் பொருளில்) नीञ् (நீங் – அடை) மற்றும் वह् (வஹ் – சுமை) ஆகிய வினைச்சொற்களின் பயன்பாட்டில் ணிஜந்தத்தில் சற்று விரோதம் காணப்படுகின்றது.*

नीञ् - अणि - यथा – श्रीमान् रघुनन्दनः जानकीं अयोध्यां नयति ।

---

* नीवह्योर्न (वार्तिकम्)

நீங் - அணிஜந்தத்தில் – செல்வன் ரகுநந்தனன் ஜானகியை அயோத்திக்கு அழைத்துச் செல்கிறான்.

णिजन्ते यथा – धीमता रामेण एनां सीतां नाययति तातेन ।

ணிஜந்தத்தில் (எடு) அறிவாளியான ராமனுடன் இந்த சீதை ஜனகனால் அனுப்பப்பெற்றது.

वह् - अणिच् यथा — भृत्यः भारं वहति ।

வஹ் - அணிச் (எடு) பணியாளன் பளுவைச் சுமக்கிறான்.

णिजन्ते यथा — वाहयति भारं भृत्येन ।

ணிஜந்தத்தில் (எடு.) வேலைக்காரனால் பளுவை சுமக்கச் செய்யப்படுகிறது.

वह् (வஹ்) என்ற வினைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தி இயக்குபவனைச் சுட்டும்போது மேற்கூறிய நிஷேதம் (விரோதம் — கர்த்தா ணிஜந்தத்தில் மூன்றாம் வேற்றுமையில் அமைந்து முதல் வேற்றுமை) வராது* ஆதலால் இந்த கர்த்தா (எழுவாய்) முதல் வேற்றுமையிலேயே காணப்படும்.

यथा – वाहयति रथं वाहान् सूतः ।

(எடு) குதிரைகளைக்கொண்டு தேரோட்டி தேரினை ஓடச்செய்கிறான்.

अथो वुध्यर्थधातुषु ________________ ॥ १२ b

लक्ष्मणो वुध्यते कार्यं समस्तं वोधयत्यतः ।

---

* नियन्तृकर्तृकस्य वहेरनिषेधः (वार्तिकम्)

அதோ புத்யர்த்த தாதுஷு ______________ ॥
லக்ஷ்மணோ புத்யதே கார்யம் ஸமஸ்தம் போதயத்யத: ।

(பொ.) போதனை ('बुध' अवगमने) யைக் குறிப்பிடும் வினைச் சொற்களில் அணிஜந்த பிரயோகங்கள் விவரிக்கப் படுகின்றன.

यथा – 1 अणि – लक्ष्मण: कार्यं बुध्यते ।

(பொ.) இலக்குமணன் (செய்யவேண்டிய) செயலை அறிகிறான்.

2 णिजन्ते – (रामेण) स: समस्तं बोधयति ।

(பொ.) இராமனால் இலக்குமணன் அனைத்துச் செயலையும் அறிவிக்கப்படுகிறான்.

भक्षणार्थे यथा रामे भक्तिं भुङ्क्ते क्षुधाकुल: ॥ १२

रामं भोजयति प्रीत्या सीता सत्कृतमोदनम् ।

பக்ஷணார்த்தே யதா ராமே பக்திம் புங்க்தே க்ஷுதாகுல: ।
ராமம் போஜயதி ப்ரீத்யா ஸீதா ஸத்க்ருதமோதனம் ।

(பொ.) உண்பதைத் ('अद' भक्षणे) தெரிவிக்கும் வினைச் சொற்களில் அணிஜந்த ணிஜந்த பிரயோகங்கள் விளக்கப் படுகின்றன.

यथा - अणि - क्षुधाकुल: रामे भक्तिं भुङ्क्ते ।

(பொ.) பக்திப் பசியுள்ள பக்தனாகிய நான் இராம னிடத்தில் பக்தியைப் புசிக்கிறேன்.

यथा – णिजन्ते - सीता सत्कृतमोदनं रामं प्रीत्या भोजयति ।

(பொ) சீதை நன்கு சமைத்த அன்னத்தைக்கொண்டு ராமனை உண்ணச் செய்கிறாள்.

भक्षणार्थे निषेधः स्यादादि खाद्यादि धातुषु[1] ॥ १४

रामो भक्षयति सीताऽन्नं तेन खादयति प्रिया ।

एवं खादति रामोऽन्नं तेन खादयति प्रिया ॥ १५

பக்ஷணார்த்தே நிஷேத: ஸ்யாதாதி காத்யாதி தாதுஷு ।
ராமோ பக்ஷயதி ஸீதான்னம் தேன காதயதி ப்ரியா ।
ஏவம் காததி ராமோऽன்னம் தேன காதயதி ப்ரியா ।

(பொ.) (भक्षण्) (சாப்பிடுதல்) என்னும் பொருளைத் தரும் சில வினைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும்போது எழுவாய் முதல் வேற்றுமைக்குப் பதிலாக மூன்றாவது வேற்றுமையையும், அவ்வினை மற்றவருக்குத் தீங்கு தரும் பொருளில் பயன்படுத்துங்கால் அங்கு எழுவாய் இரண்டாம் வேற்றுமையையும் பெறுகின்றது.

यथा – 1 (रामः) तेन अन्नं भक्षयति, प्रिया तं खादयति ।

(பொ.) அவனால் அன்னம் சாப்பிடுதலும், ப்ரியை யால் அவனைச் சாப்பிடச் செய்தலும் நடைபெறுகிறது.

यथा – 2 (रामः) तेन अन्नं खादति, प्रिया तं खादयति ।

(பொ.) முன் கூறியது போலவே.

यथा – 3 हिंसार्थे यथा - भक्षयति बलीवर्दान् सस्यम्[2] ।

(பொ.) எருதுகளை விட்டு பயிர் மேய்க்கப்(அழிக்கப்) படுகிறது.

---

1 आदिखाद्योर्न (वार्तिकम्)

2 भक्षेः हिंसार्थस्य न

रावणं कथयत्येषो रामस्तं रावणं रिपुम् ।
रामेण कथयत्येनं महाबलविभीषणम् ॥ १६

ர ாவணம் கதயத்யேஷோ ராமஸ்தம் ராவணம் ரிபும் ।
ராமேண கதயத்யேனம் மகாபல விபீஷணம் ॥ 16

(பொ.) 'சாப்பிடுதல்' என்ற வினைச்சொற்களின் ணிஜந்தாநிஜந்த பிரயோகங்களும் அதன் நிஷேதங்களும் விளக்கிய பின்னர் தற்போது கதன் (कथन) தாதுவின் ணிஜந்தாணிஜந்தபிரயோகங்கள் கூறப்பெறுகின்றன.

यथा – अणिजन्ते - एषो रामः रिपुं रावणं कथयति ।

(பொ.) இந்த ராமன் எதிரியான ராவணனை சூளுரைக்கிறான்.

यथा – णिजन्ते - रामेण एनं महाबलविभीषनं कथयति ।

(பொ.) ராமனால் ராவணனை மகாபல விபீஷணனை யிட்டு சூளுரைவிக்கப்படுகின்றது.

अकर्मसु* यथा रामः शेते तं शाययत्यसौ । १७ a

அகர்மஸு யதா ராம: சேதே தம் சாயயத்யஸௌ ।

(பொ.) அகர்மக (பயனிலையற்றது) மான வினைச் சொற்களும் ணிஜந்த வடிவில் மாறுதலை அடைகின்றன.

---

* अकर्मकधातवः —

वृद्धिक्षयभयजीवितमरणं लज्जा सत्ता स्थिति जागरणम् ।
शयनक्रीडारुचिदीप्त्यर्थं धातुगणं तं अकर्मकमाहुः ॥

— T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.
B. No. *5101* / D. *5833*

यथा – अणि - (இயற்கைநிலை) रामः शेते ।

(பொ.) இராமன் உறங்குகிறான்.

यथा - णि - (மாறுதலடைந்த நிலை) शाययति तं असौ (लक्ष्मण

(பொ.) அந்த இராமனை இலக்குமணன் உறங்க
செய்கிறான்.

सीतानिषेधः क्रन्दश्च तथा शब्दायतेरपि ॥ १७

यथासौ क्रन्दति सीता सीतया क्रन्दयत्यसौ ।
रामचन्द्रस्य विरहे एवं शब्दायतेरपि ॥ १

ஸீதாநிஷேத: க்ரந்தச்ச ததா சப்தாயதேரபி ॥ 17

யதாஸௌ க்ரந்ததி ஸீதா ஸீதயா க்ரந்தயத்யஸௌ ।
ராமசந்த்ரஸ்ய விரஹே ஏவம் சப்தாயதேரபி ॥ 1

(பொ.) சப்தம் செய்யும் (ஒலியெழுப்பும்) செயலி
குறிப்பிட்ட வினைச்சொற்களின் பயன்பாட்டில் அகர்ம
மாயினும் ணிஜந்த வடிவில் பயனிலையைத் தெரிவிக்கு
சொல் இரண்டாம் வேற்றுமையில் அமைவதற்கு எதிரா
மூன்றாம் வேற்றுமையைப் பெறுகின்றது.*

यथा – अणि - सीता क्रन्दति

(பொ.) சீதை அழுகின்றாள்.

यथा – णिजि - क्रन्दयति सीतया असौ ।

(பொ.) அந்த இராவணன் சீதையை அழச் செய்கின்றான்

---

* शब्दायतेर्न (वार्तिकम्)

यथा – णिजि - शब्दाययति सीतया असौ ।

(பொ.) ராமச்சந்திரன் தன்னுடைய விரகவேதனை யால் ஸீதையை புலம்பச்செய்கின்றான்.

हरतिश्च करोतिश्च अभिवाददृशोरपि* ।
विकल्पः कथितः प्राज्ञैस्तथोदाह्रियते मया ॥ १९

पाथेयं रामचन्द्रस्य लक्ष्मणो हरति स्वयम् ।
हारयत्येष पाथेयं लक्ष्मणं लक्ष्मणेन वा ॥ २०

करोति लक्ष्मणः कार्यं रामः कारयति द्रुतम् ।
लक्ष्मणं अमुना लक्ष्मणेनेति वा भवेत् ॥ २१

अभिवादति रामोऽयं गुरुहेतौ यथा पुनः ।
अभिवादयते रामं गुरुं रामेण वा पिता ॥ २२

लङ्कां पश्यति रामोऽयं रामं दर्शयति कपिः ।
लङ्कां रामेण वेत्येवमुदाहरणमूह्यताम् ॥ २३

ஹரதிச்ச கரோதிச்ச அபிவாதத்ருசோரபி ।
விகல்ப: கதித: ப்ராக்ஞைஸ்ததோதாஹ்ரியதே மயா ॥ 19

பாதேயம் ராமசந்த்ரஸ்ய லக்ஷ்மணோ ஹரதிஸ்வயம் ।
ஹாரயத்யேஷ, பாதேயம் லக்ஷ்மணம் லக்ஷ்மணேன வா ॥

கரோதி லக்ஷ்மண: கார்யம் ராம: காரயதி த்ருதம் ।
லக்ஷ்மணம் அமுனா லக்ஷ்மணேனேதி வா பவேத் ॥ 21

---

* हृकोरन्यतरस्याम् (1-4-53), अभिवाददृशोरात्मनेपदे वेति वाच्यम् । (वार्तिकम्)

அபிவாததி ராமோऽயம் குருஹேறெள யதா புன: ।
அபிவாதயதே ராமம் குரும் ராமேண வா பிதா ॥ 22

லங்காம் பச்யதி ராமோऽயம் ராமம் தர்சயதே கபி: ।
லங்காம் ராமேண வேத்யேவமுதாஹரண மூஹ்யதாம் ॥ 23

(பொ.) எடுத்துச்சொல்லுதல் (அ) அபஹரித்தல், செய்தல், அபிவாதித்தல் (வணங்குதல்) பார்த்தல் ஆகிய வினைச்செற்களைப் பயன்படுத்தும் போழ்து, அணிஜந்தத்திலிருந்து ணிஜந்தமாக மாறுதலுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ணிஜந்த வடிவில் விகல்பமும் (மற்றோர் வகை உதாரணமும்) உண்டு.

हरति यथा —

1	अणि - लक्ष्मणः	(रामचन्द्रस्य) पाथेयं	(स्वयं) हरति
2	णिजि - लक्ष्मणेन	,,	हारयति
3	विकल्पे - लक्ष्मणं	,,	,,

(எடு.) 1. இலக்குவன் இராமசந்திரனின் சாப்பாட்டு மூட்டையை தானே எடுத்துச் செல்கினான்.

2 & 3. இலக்குவனால், இலக்குவனை, கட்டுச்சோறு எடுத்துச் செல்லும்படி செய்யப்படுகிறது.

करोति यथा —

1	अणि - लक्ष्मणः	कार्यं		करोति
2	णिजि - लक्ष्मणेन	(रामः) ,,	(द्रुतं)	कारयति
3	अमुना लक्ष्मणेन	,,	,,	,,
4	विकल्पे - लक्ष्मणं	,,		,,

எடு. 1. இலக்குவன் செயலைச் செய்கிறான்.

2. இராமன் இலக்குவனால் செயலை விரைவாய்ச் செய்விக்கிறான்.

3. அந்த இலக்குவனால் செயல் விரைவாய்ச் செய்விக்கப்படுகிறது.

4. இலக்குவனை செயல் விரைவாய்ச் செய்விக்கப் படுகிறது.

अभिवादति यथा —

1	अणि –	रामः	गुरुं	अभिवादति
2	णिजि –	रामेण	,,	अभिवादयते
3	विकल्पे –	(पिता) रामं	,,	,,

எடு. 1. ராமன் குருவை அபிவாதனம் (வணங்குதலைச்) செய்கிறான்.

2. ராமனால் குருவை ,, செய்யப்படுகிறது

3. (தந்தையானவர்) ராமனை குருவை அபிவாதனம் செய்யச் செய்கிறார்.

दृशधातोर्यथा —

1	अणि –	रामः	लङ्कां	पश्यति
2	णिजि –	रामेण	,,	दर्शयति
3	विकल्पे –	(कपिः) रामं	,,	,,

எடு. 1. இராமன் இலங்கையைப் பார்க்கிறான்.

2. இராமனால் இலங்கையைப் பார்க்கப்படுகிறது.

3. (குரக்கரசு) இராமனை இலங்கையைப் பார்க்கும் படி செய்கின்றார்.

இதைப்போலவே இன்னும் பல எடுத்துக்காட்டுகளை ஊகித்தறிக.

उक्तादन्यत्र नास्त्येव हेतौ कर्तुश्च कर्मता ।
पाचकाश्च पचत्यन्नं पाचकैः पाचयत्यसौ ॥ २४

कोपयत्येष शूद्रेण दूषयत्येष तेन वै ।
इत्येवमादि बोद्धव्यमनुक्तमपि बालकैः ॥ २५

உக்தாதன்யத்ர நாஸ்த்யேவ ஹேதௌ கர்த்துச்ச கர்மதா ।
பாசகாச்ச பசத்யன்னம் பாசகை: பாசயத்யஸௌ ॥ 24

கோபயத்யேஷ் சூத்ரேண தூஷயத்யேஷ் தேன வை ।
இத்யேவமாதி போத்தவ்யம் அனுக்தமபி பாலகை: ॥ 25

(பொ.) முன்பு குறிப்பிட்ட இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் எழுவாய்க்கு இரண்டாம் வேற்றுமை விகல்ப மாக வருவது கிடையாது.

यथा — 1 अणि - पाचकाः अन्नं पचन्ति ।

2 णिजि - अकर्मके - पाचकैः पाचयति ।

எடு. 1. சமையலாளர்கள் சாதத்தினைச் சமைக்கின்றனர்.
2. சமையலாளர்களால் சமைக்கப்படுகிறது.

यथा — 3 अणि - शूद्राः कुप्यन्ति

4 णिजि - (अक) शूद्रेण कोपयति

எடு. 3. சூத்திரர்கள் கோபிக்கின்றனர்.
4. சூத்திரரால் கோபிக்கப்படுகிறது.

यथा — 5 अणि - सः दुष्यति

6 तेन दूषयति

எடு. 5. அவன் கெடுகிறான்.

6. அவனால் கெடுக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறாக இன்னும் எத்தனையோ கூறப்படாமல் விட்டிருக்கலாம். அவற்றையும் இதைப்போன்று நீங்களாகவே ஊஹித்தறிவீர்களாக.

३) कर्मकर्ता यथा रामः ओदनं पच्यते स्वयम् । २६ a

கர்மகர்த்தா யதா ராமः ஓதனம் பச்யதே ஸ்வயம் ।

(பொ.) சமையல் வினையினை முன்னிட்டு சமைத்தது யார் என வினாவெழுப்பி அதன் மூலம் கண்டறியப்பெறும் கர்த்தா "கர்மகர்த்தா" எனப்படுகிறது. (அ) கர்மாகாங்க்ஷையில் கர்த்தா அறியப்படுகின்றபோழ்து அதனை கர்ம கர்த்தா என்பர்.

यथा — ओदनं पच्यते । पचनक्रियाकारणभूतः कः ? रामः ।
अत्र रामः कर्मकर्ता ।

(எடு.) அன்னம் சமைக்கப்படுகிறது. சமையல் வினைக்குக் காரணமானவர் யார்? ராமன். ஆதலால் இராமன் இங்கு கர்ம கர்த்தா எனப்படுகிறான்.

४) उक्तकर्ता यथा रामः रावणं हन्ति सायकैः ॥ २६ b

உக்தகர்த்தா யதா ராமः ராவணம் ஹந்தி ஸாயகைः ॥

(பொ.) வினைச்சொற்களின் மூலம் எழுவாய் நேரடியாகக் கூறப்படுமாயின் அதனை 'உக்தகர்த்தா' எனவழைக்கிறோம், உக்தகர்த்தா ஆகில் எழுவாய் முதல் வேற்றுமையில் காணப்படும்.

यथा — रामः रावणं सायकैः हन्ति ।

(எடு.) இராமன் இராவணனை பாணங்களால் கொல்லுகிறான்,

५) अनुक्तकर्ता यथा रामेण हन्यते रिपुः ।
सर्वत्रचोक्ते प्रथमा तृतीयानुक्तकर्तरि ॥ २७

அனுக்தகர்த்தா யதா ராமேண ஹன்யதே ரிபு: ।
ஸர்வத்ரசோக்தே ப்ரதமா த்ருதீயானுக்தகர்த்தரி ॥ 27

(பொ.) வினைச் சொல்லால் நேரடியாக எழுவாய்க் கூறப்படாதபொழ்து அதனை 'அனுக்த கர்த்தா' என்பர். இவ்விதி முதல் வேற்றுமை தவிர மற்ற வேற்றுமைக்கும் பொருந்தும்.

यथा — हन्यते रिपुः रामेण ।

(பொ.) ராமனால் எதிரி கொல்லப்பட்டான்.

निवर्त्यञ्च विकार्यञ्च प्राप्यञ्चेति त्रिधाभवेत्* ।
कर्म तत्सप्तधा ज्ञेयं ईप्सितानीप्सितात्मना ॥ २८

நிவர்த்யம் ச விகார்யம் ச ப்ராப்யஞ்சேதி த்ரிதாபவேத் ।
கர்ம தத் ஸப்ததா ஜ்ஞேயம் ஈப்ஸிதானீப்ஸிதாத்மனா ॥ 28

---

* भा. सा. निवर्त्यं च विकार्यं च प्राप्यं च त्रिविधं मतम् ।
कर्तुर्यत् क्रियया व्याप्तं कटकाण्डगृहादिवत् ॥
यथा - कटं करोति, काण्डं लुनाति, गृहं गच्छति । (रूपावतारे पृ. सं- 146)

(பொ.) கர்த்ருகாரகம் நிறைவுற்ற இத்தருணத்தில் கர்மகாரகம் குறித்து விவரிக்கப்படுகிறது. கர்ம என்பது கர்த்தாவிற்கு (எழுவாய்க்கு) மிகவும் விரும்பத்தக்கதொரு செயலைக் குறிப்பதாகும். அக்கர்மத்தினை நிவர்த்யம் (குறைகளை நிவர்த்தி (பூரணம்) செய்வது போல் துணியாகாமல் நூலாக உள்ளதை துணியாக நிவர்த்தித்தல் ஆகும். இந்நிலையில் நூலானது தன் இயல்பு நிலையை என்றைக்கும் மாற்றிக்கொள்ளாதிருப்பதை மறந்துவிடக் கூடாது) என்றும், விகார்யம் (இயல்பு நிலையிலிருந்து மாற்றம் அடையச் செய்வது) என்றும், பிராப்யம் (அடையத் தகுந்தது) என்றும் மூன்று நிலைகளாகப் பிரித்து, மீண்டும் அதனை ஈப்ஸிதம் (விருப்புநிலை) அநீப்ஸிதம் (வெறுப்புநிலை) ஈப்ஸிதாநீப்ஸிதம் (விருப்பும் வெறுப்புமுள்ள நிலை) என்றபடி வகை செய்து எழுவகை உடைத்ததென்பர்.* அவ்வெழுவகைக் கர்மங்களுக்கும் முறையே எடுத்துக்காட்டுகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

अनिवृत्तं तु यत्पूर्वं तन्निवर्त्यमुदाहृतम् ।
यथा रामः पटं तन्तून् तन्तुवायः करोम्यहम् ॥ २९

அநிவ்ருத்தம் து யத்பூர்வம் தந்நிவர்த்ய முதாஹ்ருதம் ।
யதா ராமः படம் தந்தூன் தந்துவாய: கரோம்யஹம் ॥

घटयामि सुवर्णानि रामचन्द्रस्य कुण्डले ।
इत्यादि निवर्त्यमिदमनुक्तमपि चेप्सितम् ॥ ३०

---

* ஈப்ஸிதம், அநீப்ஸிதம், ஈப்ஸிதானிப்ஸிதம், அகதிதம், கர்த்ரு, அபிஹிதம், அனபிஹிதம் என்றுரைக்கிறது. பிரயோக விவேகம். (B. 5044 / D. 5757, Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.)

கடயாமி ஸுவர்ணானி ராமசந்த்ரஸ்ய குண்டலே ।
இத்யாதி நிவர்த்ய மிதமனுக்தமபி சேப்ஸிதம் ॥ 3

विकृतं क्रियते यत्तु तद्विकार्यमुदाहृतम् ।
रामः काष्ठं लुनात्येष काष्ठकारोऽतिकौशली ॥ ३

விக்ருதம் க்ரியதே யத்து தத்விகார்ய முதாஹ்ருதம் ।
ராம: காஷ்ட்டம் லுனாத்யேஷ காஷ்ட்டகாரோऽதி
கௌசலீ ॥

सिद्धमेवान्यतो यत्तु प्राप्यते प्राप्यमीदृशम् ।
यथा स्मरामि रामं च रामचन्द्रं नमाम्यहम् ॥ ३२

ஸித்தமேவான்யதோ யத்து ப்ராப்யதே ப்ராப்யமீத்ருசம் ।
யதாஸ்மராமி ராமம் ச ராமசந்த்ரம் நமாம்யஹம் ॥ 32

कन्दर्पशरमूढात्मा सीतां हरति रावणः ।
क्रोधान्धः खादति विषमिति प्राप्यमनीप्सितम् ॥ ३३

கந்தர்பசரமூடாத்மா ஸீதாம் ஹரதி ராவண: ।
க்ரோதாந்த: காததி விஷமிதி ப்ராப்யமனீப்ஸிதம் ॥ 33

ईप्सितानीप्सितं प्राप्यं यथा बालः क्षुधाकुलः ।
भुनक्ति स रुजकान्नं फलं धूलीमलीमसम् ॥ ३४

ஈப்ஸிதானீப்ஸிதம் ப்ராப்யம் யதா பால: க்ஷுதாகுல: ।
புனக்தி ஸ ருஜகான்னம் பலம் தூளீமலீமஸம் ॥ 34

कृष्णेन दुह्यते दुग्धं गौरेषा तु पयस्विनी ।
इदं चाकथितं प्राप्यमुक्तञ्चेत्यवगम्यताम् ॥ ३५

க்ருஷ்ணேன துஹ்யதே துக்தம் கௌரேஷா து பயஸ்வினீ।
இதம் சாகதிதம ப்ராப்ய முக்தஞ்சேத்யவகம்யதாம் ॥ 35

उपयोगनिमित्तं यत्तदेवाकथितं मतम् ।
कर्तृकर्म यथा रामः सीतां कारयतीप्सितम् ॥ ३६

உபயோக நிமித்தம் யத் ததேவாகதிதம் மதம் ।
கர்த்ருகர்ம யதா ராம: ஸீதாம் காரயதீப்ஸிதம் ॥ 36

i a) நிவர்த்யகர்ம (निवर्त्यकर्म)

(பொ.) முன்னர் நிவர்த்தி (முற்றுப்) பெறாததும் இக்கால நிகழ்வினையும் இணைத்துக் கூறும் கர்ம "நிவர்த்ய கர்ம" எனப்படும்.

यथा — तन्तुवायः रामः अहं तन्तून् पटं करोमि ।

(எடு.) நெசவாளனும் ராமனுமான நான் நூல்களைத் துணியாகச் செய்கிறேன்.

i b) ஈப்ஸிதநிவர்த்யகர்ம (ईप्सितनिवर्त्यकर्म)

(பொ.) ஈப்ஸிதம் (விருப்பப்) நிவர்த்ய கர்மத்துடன் ஈப்ஸிதமும் சேர்ந்து "ஈப்ஸிதநிவர்த்யகர்ம" எனப்படுகிறது

यथा — रामचन्द्रस्यकुण्डले (अहं) सुवर्णानि घटयामि ।

(பொ.) ராமசந்திரனுடைய குண்டலத்தில் (நான்) தங்கங்களைப் பதிக்கிறேன். குண்டலத்தில் பொன்னைப் பதிப்பது நிவர்த்யகர்ம. ஆனால் ... இராமசந்திரனுடைய குண்டலத்தில் பொன்னைப் பதிப்பது விருப்பத்தோடு நிவர்த்தி செய்யும் செயலாகும். பொன் அணிகலன் செய்யும்

பொற்சொல்லருக்கு இங்கே நிவர்த்ய கர்மத்வமும், ரா[illegible]
ணிடம் விருப்பத்துடன் (பக்திபூண்டு) அவர் அதை[illegible]
புரிந்தால் அப்போது "ஈப்ஸித நிவர்த்ய கர்மத்வமும்
வரும்.

ii விகார்யகர்ம (विकार्यकर्म)

விகாரமாகச் (இயல்பு நிலைக்கு விரோதமாகச்
செய்தாலே "விகார்ய கர்ம" எனப்படுகிறது.

यथा —	अतिकौशली	काष्ठं	लुनाति ।
	काष्ठकार:	,,	,,
	एष:	,,	,,
	राम:	,,	,,

(எடு.) மிகத் திறமை வாய்ந்த —
விறகுவெட்டியான
இந்த
ராமன் விறகை (மரத்தை) வெட்டுகிறான்

iii 1) பிராப்யகர்ம (प्राप्यकर्म)

நமக்கு எது பிராப்தம் என்று முன்னமே குறிப்பிட்[illegible]
உள்ளதோ அது தற்போது கிட்டுகிறது. பிராப்தம் என்பது
நமக்குக் கிடைக்க, நாம் மேற்கொள்ளும் செயலை
"பிராப்யகர்ம" எனவழைப்பர்.

यथा —	अहं	रामं	स्मरामि
	,,	रामचन्द्रं	नमामि

(எடு.) நான் ராமனை நினைக்கிறேன்
,, ராமச்சந்திரனை வணங்குகிறேன்

இங்கு ராமபக்தி (அ) ராமனை அடைதல் பிராப்த மாயினும். பிராப்தமெனும் அவ்விலக்கை அடைய மேற் கொள்ளும் செயல் "பிராப்யகர்ம" என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. கிடைப்பன கிட்டும், கிட்டுவதற்கும் முயற்சி தேவையல்லவா !

iii 2) ஈப்ஸிதபிராப்யகர்ம (ईप्सितप्राप्यकर्म)

ப்ராப்யகர்மத்தைப் போல் இங்கு எழுவாய்க்கு மிகுந்த ஆசையுண்டாகில் அதனை "ஈப்ஸிதப்ராப்யகர்ம" என்றழைக்கப்படுகிறது.

यथा — कन्दर्पशरमूढात्मा रावणः सीतां हरति ।

(எடு.) காமபாணத்தால் கட்டுண்ட மூடனான ராவணன் சீதையை அபஹரிக்கிறான். (களவாடுகிறான்)

iii 3) அநீப்ஸிதபிராப்யகர்ம (अनीप्सितप्राप्यकर्म)

விருப்பமற்றபோதிலும் நம்மைச் சாப்பிடத்தூண்டு கையினை "அநீப்ஸிதபிராப்யம்" என்றழைப்பர்.

यथा — क्रोधान्धः विषं खादति ।

(எடு) கோபத்தினால் குருடானவன் விடம் உண்ணு கின்றான். விரும்பாத விடத்தை உண்ண நேர்கையே அநீப்ஸித பிராப்யம் எனப்படுகிறது.

iii 4) ஈப்ஸிதானீப்ஸிதபிராப்யகர்ம
(ईप्सितानीप्सितप्राप्यकर्म)

ஒரு மனிதனுக்கு விருப்பமானதும், விரும்பத்தகாதது மான செயலை சொற்றொடர் ஒன்றின் மூலமாகவே தெரிவித்தால் அதற்கு "ஈப்ஸிதாநீப்ஸிதபிராப்யகர்ம" என்று பெயர்.

यथा – क्षुधाकुलः स बालः रजकान्नं, धूलीमलीमसं फलं च भुनक्ति ।

(எடு.) பசியால் தவிக்கும் அந்தச் சிறுவன் கெட்ட அன்னம், துகள் படிந்த பழம் ஆகியவற்றைப் புசிக்கிறான்.

iv அகதிதபிராப்யகர்ம (अकथितप्राप्यकर्म)

அகதிதம் என்பதும் அனுக்த கர்த்தா வகையினை போன்றதால் இங்கு எழுவாய் மூன்றாம் வேற்றுமையில் அமைந்து மொத்தத்தில் கர்மணி பிரயோகமாய்க் காண படும்.

यथा — कृष्णेन पयस्विनी एषा गौः दुग्धं दुह्यते ।

(எடு.) கிருஷ்ணனால் மடியுடையதான இந்தப்ப பாலைக்குறித்துக் கறக்கப்படுகிறது.

v கர்த்ருகர்ம (कर्तृकर्म)

கர்த்ரு வாசகமும், கர்ம வாசகமும் கூடி ஒருங்கே காட்சியளிக்கும் இடத்து அதனைக் கர்த்ரு கர்ம என்பர்.

यथा — करोति सीता ईप्सितं, कारयति सीतां ईप्सितं रामः ।

(பொ.) 1. சீதை விரும்பியதைச் செய்கிறாள்.

2 இராமன் விரும்பியதை சீதையைக்கொண்டு செய்விக்கிறார்.

vi அபிஹிதகர்ம* (अभिहित कर्म)

வினைச்சொல்லிலிருந்து கர்த்த (எழுவாய்) நேரடியாக அறியப் பெறுவதால் (சொல்லப்பெற்றதால்) இதற்கு அபிஹிதம் கர்ம என்று பெயர்.

---

* அபிஹித கர்ம என்பது இந்நூலில் விடுபட்டுள்ள மையால் பிரயோகவிவேகப் பகுதி இங்கே இணைக்கப் படுகிறது.

यथा — घटं क्रियते देवदत्तेन ।

(எடு.) குடத்தை தேவதத்தனால் செய்யப்பெற்றது.

vii அநபிஹிதகர்ம* (अनभिहित कर्म)

வினைச்சொல்லிலிருந்து எழுவாய் நேரடியாக அறியப்பெறாததால் (சொல்லப்பெறாததால்) இதற்கு அனபிஹித கர்ம என்று பெயர்.

यथा — कटं करोति देवदत्तः ।

(எடு.) தேவதத்தன் பாயைச் செய்கிறான்.

करणं द्विविधं ज्ञेयं बाह्यमाभ्यन्तरं तथा ।
शरीरावयवं यद्यत्तदाभ्यन्तरमुच्यते ॥ ३७

கரணம் த்விவிதம் ஞேயம் பாஹ்யமாப்யந்தரம் ததா ।
சரீராவயவம் யத்யத்ததாப்யந்தர முச்யதே ॥

तद्भिन्नं बाह्यमाख्यातं तयोर्बाह्यं निगद्यते ।
रामो रावणमूर्धानं निकृन्तति शितैःशरैः ॥ ३८

தத்பின்னம் பாஹ்யமாக்யாதம் தயோர்பாஹ்யம் நிகத்யதே ।
ராமோ ராவண மூர்தானம் நிக்ருந்ததி சிதைःசரை: ॥

अयोध्यां दोलया याति जानक्या सह राघवः ।
आभ्यन्तरं यथा रामं मानसेन भजाम्यहम् ॥ ३९

அயோத்யாம் தோளயா யாதி ஜானக்யா ஸஹ ராகவ: ।
ஆப்யந்தரம் யதாராமம் மானஸேன பஜாம்யஹம் ॥

सीता विलोकयते रामं नयनान्तेन सस्मितम् ।
सानुरागं कटाक्षेण रामः सीतां विलोकयते ॥

சீதாவிலோக்யதே ராமம் நயநாந்தேன ஸஸ்மிதம் ।
ஸானுராகம் கடாக்ஷேண ராம: ஸீதாம் விலோக்யதே ॥

बाह्यो यथा — 1 रामः शितैः शरैः रावणमूर्धानं निकृन्तति ।

பாஹ்யத்திற்கு - எடு. — ராமன் கூரிய கணைகளா
ராவணன் தலையை வெட்கிறான்.

आभ्यन्तरो यथा — 2 राघवः जानक्या सह डोलया अयोध्यां याति ।

ஆப்பந்தரத்திற்கு எடு. — ராகவன் ஜானகியுட
டோளியினால் அயோத்தி செல்கிறான்.

3 अहं मानसेन रामं भजामि ।

(எடு.) நான் மனதால் இராமனை வணங்குகிறேன்

4 सीता नयनान्तेन सस्मितं रामं विलोकयते ।

(எடு.) சீதையால் கண் ஓரங்கொண்டு புன்முறுவ
பூத்த முகங்கொண்ட ராமனை நோக்கப்படுகிறது.

5 रामः कटाक्षेण सानुरागं सीतां विलोकयते ॥

(எடு.) ராமன் கடாக்ஷத்தால், அனுராகம் ஆகி
வற்றுடன் சீதை நோக்கப்படுகிறாள்.

सम्प्रदानं त्रिधा प्रोक्तं प्रेरकञ्चानुमन्त्रिकम् ।
अनिराकर्तृकञ्चेति तत्र प्रेरकमुच्यते ॥ ४

ஸம்ப்ரதானம் த்ரிதா ப்ரோக்தம் ப்ரேரகஞ்சானுமந்த்ரிகம்
அநிராகர்த்ருகஞ்சேதி தத்ர ப்ரேரக முச்யதே ॥

मुक्तिं भक्ताय रामोऽसौ ददाति करुणान्वितः ।
मह्यं मुक्तिं प्रदेहीति प्रेरणात्प्रेरकं मतम् ॥ ४२

முக்திம் பக்தாய ராமோऽஸௌ ததாதி கருணான்வித: ।
மஹ்யம் முக்திம் ப்ரதேஹீதி ப்ரேரணாத்ப்ரேரகம் மதம் ॥

अथानुमन्त्रिकं किञ्चिदुच्यते तापसो वने ।
रामायातिथये दत्ते फलमूले यथा विधिः ॥ ४३

அதானுமந்த்ரிகம் கிஞ்சிதுச்யதே தாபஸோ வனே ।
ராமாயாதிதயே தத்தே பலமூலே யதாவிதி: ॥ 43

अप्रेरणात्प्रदत्तं यच्चानुमन्त्रणकर्मणा ।
आनुमन्त्रिकं भवेदेतदनिराकर्तृकं यथा ॥ ४४

அப்ரேரணாத்ப்ரதத்தம் யச்சானுமந்த்ரண கர்மணா ।
ஆனுமந்த்ரிகம் பவேதேததனிராகர்த்ருகம் யதா ॥ 44

पञ्चोपचारं रामाय भक्तिलोकः प्रयच्छति ।
अनिराकरणादेतदनिराकर्तृकं मतम् ॥ ४५

பஞ்சோபசாரம் ராமாய பக்திலோக: ப்ரயச்சதி ।
அநிராகரணாதேததநிராகர்த்ருகம் மதம் ॥ 45

ஸம்ப்ரதானகாரகம் என்பது பிரேரகம் (தூண்டுதல்) ஆனுமந்த்ரிகம் (அழைத்தல்) அநிராகர்த்ருகம் (நிராகரிக்க ஒண்ணாதமைதல்) என மூவகைப்படும்.

1. பிரேரகம் (प्रेरकम्)

यथा — मह्यं मुक्तिं प्रदेहि ।

(எடு.) எனக்கு முக்தியை அளிப்பாயாக. இங்கு எனக்கு முக்தியைக் கொடு என்று பிரேரணை (வேண்டுகை) புரியப் படுகிறது. ஆதலால் எழுவாய் நான்காம் வேற்றுமையில் அமைந்துள்ளது காண்க.

2. ஆனுமந்த்ரிகம் (आनुमन्त्रिकम्)

பொதுவாகத் தானம் பெறுகிறவர்களுக்கு (அ... அவரைச் சுட்டும் சொல்லிற்கு நான்காம் வேற்றுமை வரும்.

यथा — तापसः यथा विधिवने रामायातिथये फलमूले दत्ते ।

(எடு.) தபஸ்வி முறைப்படி காட்டில் ராமனுக்கு விருந்தளிப்பதின் பொருட்டு பழம் வேர்க்கிழங்குகளை கொடுத்தார். காட்டிற்கு வந்த இராமனை அழைத்து தபஸ்வி விருந்துபசாரம் செய்ததால் விருந்தினை ஏற்ற இராமன் என்ற சொல்லும் அதிதி என்ற சொல்லும் நான்காம் வேற்றுமையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

3. அநிராகர்த்ருகம் (अनिराकर्तृकम्)

यथा — भक्तिलोकः रामाय पञ्चोपचारं प्रयच्छति ।

(எடு.) பக்திலோகம் (மக்கள்) ராமனின் பொருட்டு பஞ்சோபசார பூஜையை அளிக்கின்றனர். இக்கருத்தில் நிராகரிக்கத் தக்கதில்லாமையாலே இது அநிராகர்த்ரு சம்பிரதானத்திற்கு உதாரணமாகின்றது.

अपादानं द्विधा प्रोक्तं चलञ्चाचलमेव च ।
चलं स्यादङ्गानारीणां निर्याति विषमं त्रिषम् ॥ ४

அபாதானம் த்விதா ப்ரோக்தம் சலஞ்சாசலமேவ ச ।
சலம் ஸ்யாதங்காந்நாரீணாம் நிர்யாதி விஷமம் விஷம்

अचलञ्च यथा वृक्षात्पत्रं रामे पतत्यधः ।
हिमाद्रेरागता गङ्गा समुद्राद्रत्नमुत्थितम् ॥ ४७

அசலஞ்ச யதா வ்ருக்ஷாத்பத்ரம் ராமே பதத்யத: ।
ஹிமாத்ரேராகதா கங்கா ஸமுத்ராத்ரத்னமுத்திதம் ॥

(பொ.) அபாதானம் எனப்படும் ஐந்தாம் வேற்றுமையின் காரகம் சலம் (அசையும் பொருளிலிருந்து பிரிவு) அசலம் (அசையாப் பொருளிலிருந்து பிரிவு) என இரு வகைப்படும்.

1. சலாபாதானம் (चलापादानम्)

यथा — नारीणां अङ्गात् विषमं विषं निर्याति ।

(எடு.) பெண்களுடைய உடலிலிருந்து விஷமமாகிற விஷம் வெளியாகிறது.

2. அசலாபாதானம் (अचलापादानम्)

१) यथा — वृक्षात्पत्रं अधः पतति ।

(எடு.) மரத்தினின்று இலை கீழே விழுகிறது.

२) यथा — हिमाद्रेः आगता गङ्गा ।

(எடு.) இமயத்திலிருந்து வந்தாள் கங்கை.

३) यथा — समुद्रात् रत्नं उत्थितम् ।

(எடு.) கடலிலிருந்து இரத்தினம் எழுந்தது.

चतुर्धा चाधिकरणं तत्राभिव्यापकं यथा ।
रामभक्तौ भवेन्मुक्तिः सीतायां च पतिव्रतम् ॥ ४८

சதுர்தா சாதிகரணம் தத்ராபிவ்யாபகம் யதா ।
ராமபக்தௌ பவேன் முக்தி: ஸீதாயாம் ச பதிவ்ரதம் ॥

तदौपश्लेषिकं रामः श्रीमान् सिंहासने स्थितः ।
सस्मितं वीक्ष्यते रामो वैदेहीं शयने स्थितम् ॥ ४९

ததௌபச்லேஷிகம் ராம: ச்ரீமான் ஸிம்ஹாஸனே ஸ்திதம்
ஸஸ்மிதம் வீக்ஷ்யதே ராமோ வைதேஹீம் சயனே ஸ்திதாம் ॥

अथ वैषयिकं* रामोऽयोध्यायां वसति स्वयम् ।
वने वसति शार्दूलः सिंहश्च गिरिगह्वरे ॥ ५०

அத வைஷயிகம் ராமோऽயோத்யாயாம் வஸதி ஸ்வயம் ।
வனே வஸதி சார்தூல: ஸிம்ஹச்ச கிரிகஹ்வரே ॥ 50

अथ सामीपिकं रामः कपिसैन्यसमन्वितः ।
अवात्सीत्सागरे घोषे गङ्गायां वसति स्वयम् ॥ ५१

அத ஸாமீபிகம் ராம: கபிஸைந்ய ஸமந்வித: ।
அவாத்ஸீத்ஸாகரே கோஷே கங்காயாம் வஸதி ஸ்வயம் ॥

(பொ) அதிகரணம் எனப்படும் ஸப்தமீகாரகம் அபிவ்யாபகம், ஔபச்லேஷிகம், வைஷயிகம், ஸாமீபிகம் என்று நால்வகைப்படும். அபிவ்யாபகம் என்றால் எங்கும் பரந்திருப்பது என்றும், ஔபச்லேஷிகம் என்பது

---

* वैषयिकस्योदाहरणं – मोक्षे इच्छास्ति इति तत्त्वबोधिनी (P.No.157)

वैषयिके - खे शकुनयः, जले मत्स्याः इति । अत्राकाशादेः तात्त्विकावयवाभावात् कल्पितप्रदेशतया सम्बन्धात् वैषयिकमेतत् । अन्यत्र-भावश्चात्र विषयार्थः । – वररुचसङ्ग्रहस्य व्याख्यायां - नारायणः ।

தொடர்பைத் தெரிவிப்பது என்றும் வைஷயிகம் என்றால் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசத்தை உரைப்பது என்றும், ஸாமீபிகம் என்றால் அருகாமையைத் தெரிவிப்பது என்றும் கூறலாம்.

1. அபிவ்யாபகாதிகரணம் (अभिव्यापकाधिकरणम्)

यथा – १) रामभक्तौ मुक्तिः भवेत् ।

(எடு.) நிச்சலமான ராமபக்தியில் முக்தி ஏற்படும்.

२) सीतायां पातिव्रत्यं दृश्यते ।

(எடு.) சீதையிடம் பாதிவிரத்யம் காணப்படுகிறது.

2. ஔபச்லேஷிகாதிகரணம் (औपश्लेषिकाधिकरणम्)

यथा – १) श्रीमान् रामः सिंहासने स्थितः ।

(எடு.) ச்ரீமானான ராமன் அரியணை மீது விற்றிருந்தான்.

२) रामः शयने स्थितां वैदेहीं सस्मितं वीक्षयते ।

(எடு.) இராமன் சயனத்திலிருந்த வைதேஹியை புன்முறுவலுடன் நோக்கினான்.

3. வைஷயிகாதிகரணம் (वैषयिकाधिकरणम्)

यथा – १) रामः स्वयं अयोध्यायां वसति ।

(எடு.) இராமன் அயோத்தியில் வசிக்கிறான்.

२) शार्दूलः वने वसति ।

(எடு.) புலி காட்டில் வசிக்கிறது.

३) सिंहः गिरिगह्वरे वसति ।

(எடு.) சிங்கம் மலைக் குகையில் வசிக்கிறது.

4. ஸாமீபிகாதிகரணம் (सामीपिकाधिकरणम्)

यथा – १) कपिसैन्यसमन्वितो रामः सागरे अवात्सीत् ।

(எடு.) குரங்குச் சேனையுடன் ராமன் கடலில் (கடற் கரையில்) வசித்தான்.

२) रामः स्वयं गङ्गायां घोषे वसति ।

(எடு.) இராமன் தான் கங்கையிலுள்ள (கங்கைக் கரையிலுள்ள) குடிசையில் வசிக்கிறான்.

ननु सम्बन्धस्य किं न कारकत्वमिहोच्यते ।
कारकं हि क्रियाहेतुः सम्बन्धस्याप्रधानता ॥ ५२

நநு ஸம்பந்தஸ்ய கிம் ந காரகத்வ மிஹோச்யதே ।
காரகம் ஹி க்ரியாஹேது ஸம்பந்தஸ்யாப்ரதானதா ॥

साक्षात्क्रियाभिस्सम्बन्धं कारकं हि विदुर्बुधाः ।
स्वातन्त्र्यस्याविवक्षायां स्थाल्यां पचति सेवकः ॥ ५३

ஸாக்ஷாத்க்ரியாபிஸர்பந்தம் காரகம் ஹி விதுர்புதா: ।
ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்யாவிவக்ஷாயாம் ஸ்தால்யாம் பசதி
ஸேவக: ॥

पाचकः पचतीत्यादौ यथा स्वातन्त्रतो भवेत् ।
न तथा क्वापि सम्बन्धे यथा रामस्य सेवकः ॥ ५४

பாசக: பசதீத்யாதௌ யதா ஸ்வாதந்த்ரதோ பவேத் ।
ந ததா க்வாபி ஸம்பந்தே யதா ராமஸ்ய ஸேவக: ॥

(பொ.) தொடர்புடையவற்றை ஏன் இங்கே காரகமாக ஒப்புவதில்லை எனில்; காரகம் வினைக்கு ஏதுவாகிறதேயன்றி தொடர்புக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதில்லை.

நேரடியாக வினையுடன் தொடர்புள்ளவற்றையே காரகம் என்று அறிஞர் அழைப்பர். எங்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் இல்லையோ அங்கு.

यथा — १) स्थाल्यां सेवकः पचति ।

(எடு.) சேவகர் ஸ்தாலியில் சமைக்கிறார்.

२) पाचकः पचति ।

(எடு.) சமையல்காரர் சமைக்கிறார். இவ்விடத்தில் ஸம்பந்தம் (தொடர்பு) தோன்றுமாயின்

३) रामस्य सेवकः ।

(எடு.) ராமனுடைய சேவகன் என்றாகிறது.

प्रबोधचन्द्रिकायां च कृतौ वैजलभूपतेः ।
समाप्ताः सकलाः श्लोकाः वरा कारकचन्द्रिका ॥ ५५

பிரபோதசந்திரிகாயாம் ச க்ருதௌ வைஜலபூபதே: ।
ஸமாப்தா: ஸகலா: ச்லோகா: வரா காரகசந்த்ரிகா ॥

इति कारकचन्द्रिका समाप्ता ।

இத்துடன் காரகசந்திரிகை நிறைவுற்றது.

३. अनुक्तचन्द्रिका

3. அனுக்தசந்த்ரிகை

त्यादिभिस्तद्धितैः कृद्भिस्समासैश्च विधीयते ।
यदेव कारकं तत्र प्रथमैव च नान्यथा ॥ १

த்யாதிபிஸ்தத்திதை: க்ருத்பிஸ்ஸமாஸைச்ச விதீயதே ।
யதேவ காரகம் தத்ர ப்ரதமைவ ச நான்யதா ॥ 1

(பொ.) த்யாதி, தத்திதம், க்ருதந்தம், ஸமாஸம், காரகம், ஆகியவைகளில் முதல் வேற்றுமையே முக்கியமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. 1

उक्तानां च पदार्थानां त्याद्यैस्सङ्ख्यैव गृह्यते ।
कृत्तद्धितसमासैश्च लिङ्गसंख्याविभक्तयः ॥ २

यथा रहसि रामेण सानुरागेन सादरम् ।
प्रियं ते प्रेयसि वाचः सुधारसमहोदराः ॥ ३

रिपुं जयति रामोऽयं रामैर्वा जीयते रिपुः ।
सीतामुखेन जीयेते पूर्णेन्दुविकचाम्बुजे ॥ ४

रामोऽसौ कारकः सीता कारिका कारकं कुलम् ।
अत्र कृत्कर्तरीत्यस्य लिङ्गादि भजतेतराम् ॥ ५

रामश्च वैयाकरणः सा वैयाकरणी वधूः ।
तद्वैयाकरणं सैन्यं इत्थं भवति तद्धितम् ॥ ६

कृतप्रणामो रामोऽयं कृतप्रणामं (तु) तत्कुलम् ।
सीताकृतप्रणामैषा समासे कारके कृतः ॥ ७

உக்தானாம் ச பதார்த்தானாம் த்யாத்யைஸ்ஸங்க்யைவ க்ருஹ்யதே ।
க்ருத்தத்திதஸமாஸைச்ச லிங்கஸங்க்யா விபக்தய: ॥ 2

யதா ரஹஸிராமேண ஸாநுராகேண ஸாதரம் ।
ப்ரியம் தே ப்ரேயஸிவாச: ஸுதாரஸமஹோதரா: ॥ 3

ரிபும் ஜயதி ராமோऽயம் ராமைர்வா ஜீயதேரிபு: ।
சீதாமுகேன ஜியேதே பூர்ணேந்து விகசாம்புஜே ॥ 4

ராமோऽஸௌ காரக: சீதா காரிகா காரிகம் குலம் ।
அத்ரக்ருத்கர்த்தரீத்யஸ்ய லிங்காதி பஜதேதராம் ॥

ராமம் ச வையாகரண: ஸா வையாகரணீ வதூ: ।
தத்வையாகரணம் ஸைன்யம் இத்தம் பவதி தத்திதம் ॥

க்ருதப்ரணாமோ ராமோऽயம் க்ருதப்ரணாமம்(து)தத்குலம் ।
சீதா க்ருதப்ரணாமைஷா ஸமாஸே காரகே க்ருத: ॥

(பொ.) சொல்லப்பட்டுள்ள பதார்த்தங்களுக்கு தியாதிகளில் (திஙந்தங்களில்) ஏகவசனம், த்விவசனம், பகுவசனம் ஆகிய எண்ணிக்கை மட்டுமே கொள்ளப்படுகிறது. க்ருதந்தம், தத்திதம், ஸமாஸம் ஆகியவற்றில் பால், வசனம், வேற்றுமை ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கைகள் கொள்ளப்படுகின்றன.

यथा — १) सानुरागेन रामेण रहसि सादरं वदति ।

२) ते प्रियं प्रेयसि वाचः सुदारसमहोदराः ।

त्यादौ यथा — कर्तरि – अयं रामः रिपुं जयति ।

कर्मणि – रामैः रिपुः जीयते ।

द्विवचने — सीतामुखेन पूर्णेन्दुविकचाम्बुजे जीयेते ।

कृत्यथा — १) असौ रामः कारकः ।

२) (इयं) सीता कारिका ।

३) (इदं) कुलं कारकम् ।

இங்கும் கர்த்தரியிலும் பாலினை முக்கியமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது காண்க.

तद्धिते यथा — १) रामः वैयाकरणः ।

२) सा वधूः वैयाकरणी ।

३) इत्थं सैन्यं तत् वैयाकरणम् ।

समासकारकयोर्यथा – १) अयं रामः कृतप्रणामः ।

२) एषा सीता कृतप्रणामा ।

३) तत्कुलं तु कृतप्रणामम् ।

प्रकृतिर्विकृतिश्चापि स्यादुक्ता चेद्यदा तदा ।
वाचकैः प्रकृतेस्सङ्ख्याः गृह्यन्ते विकृतेर्नहि ॥

जायते तन्तवो रामः पटः स्वर्णानि कुण्डले ।
क्रियेते .... ।

ப்ரக்ருதிர்விக்ருதிச்சாபி ஸ்யாதுக்தா சேத்யதா ததா ।
வாசகை: ப்ரக்ருதேஸ்ஸங்க்யா: க்ருஹ்யந்தே விக்ருதேர் நஹி ।
ஜாயதே தந்தவோ ராம: பட: ஸ்வர்ணானி குண்டலே ।
க்ரியதே ________________________ ।

(பொ.) பிரக்ருதி, விக்ருதி பாவங்களில் பிரகிருதியை ஒத்த எண்ணிக்கை விக்ருதியில் இருக்கவேண்டும் என்று நியமமில்லை. பிரக்ருதி என்பது மூலப்பொருள். விக்ருதி என்பது மூலத்திலிருந்து மாற்றமடையும் நிலை.

यथा — १) तन्तवः पटो जायते ।

२) स्वर्णानि कुण्डले क्रियेते ।

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள இரு உதாரணங்களில் நூலினையும், பொன்னையும் குறிக்கும் சொல் பன்மையிலும் வேறு பொருளாக மாறுதலடைந்த துணியும், இரு குண்டலங்களும் முறையே ஒருமையிலும், இருமையிலும் அமைந்துள்ளது காண்க.

____________________ रामचन्द्रस्य पच्यन्ते नवतण्डुलाः ।

तन्तवो रामचन्द्रस्य पच्यन्ते नवतण्डुलाः ।

कृता ओदनं इत्यादौ लिङ्गादिकमपीष्यते ॥

____________________ ராமசந்த்ரஸ்ய பச்யந்தே நவதண்டுலா:॥
தந்தவோ ராமசந்த்ரஸ்ய படோ பூதாச்ச தண்டுலா: ।
க்ருதா ஓதனம் இத்யாதௌ லிங்காதிகமபீஷ்யதே ॥

(பொ.) இந்த ப்ரக்ருதி விக்ருதி பாவங்களிலேயே சில இடத்தில் பாலின் எண்ணிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது.

यथा — १) रामचन्द्रस्य नवतण्डुलाः पच्यन्ते ।

२) रामचन्द्रस्य तन्तवः पटीभूताः ।

३) तण्डुलाः ओदनं कृताः ।

1. (பொ.) இராமசந்திரனுடைய புதிய அரிசிகள் சமைக்கப்படுகின்றன.

2. (பொ.) இராமசந்திரனுடைய நூற்கள் துணி ஆயின.

3. அரிசிகள் சாதம் ஆகச் செய்யப்பட்டது.

பிரகிருதி விக்ருதி முன்னர் கூறப்பட்ட முறைக்கு எதிர் மறையாய் பாலின் வேற்றுமை கூறப்பட்டுள்ளது காண்க.

प्रधाने कर्मणि भवेत् वाचको हि द्विकर्मणाम् ।
अप्रधाने दुहादीनां हेतौ कर्तरि कर्मणि ॥

अयोध्यां नीयते सीता रामेण गुरुकर्मणा ।
रामोऽयं याच्यते मुक्तिः मया संसारभीरुणा ॥

रामोऽयं याच्यते पित्रा वनं सत्यवचात्मना ।
गुरुणा भाष्यते शिष्यः शास्त्रं वा भोज्यते पयः ॥

பிரதானே கர்மணி பவேத் வாசகோ ஹி த்விகர்மணாம் ।
அபிரதானே துகாதீனாம் ஹேதௌ கர்த்தரி கர்மணி ॥

அயோத்யாம் நீயதே சீதா ராமேண குரு கர்மணா ।
ராமோऽயம் யாச்யதே முக்தி: மயா ஸம்ஸாரபீருணா ॥

ராமோऽயம் யாச்யதே பித்ரா வனம் சத்யவசாத்மனா ।
குருணா பாஷ்யதே சிஷ்ய: சாஸ்த்ரம் வா போஜ்யதே பய: ॥

(பொ.) த்விகர்மங்களுக்குக் கர்த்தா பிரதானமாய் இருக்கும்போது அங்கு கர்மணி பிரயோகமும், கர்த்தா அப்ரதானமாய் இருக்கும்போது அங்கே கர்த்ரு கர்மணி பிரயோகங்களும் உண்டு.

यथा — 1) गुरुकर्मणा रामेण सीता अयोध्यां नीयते ।

(பொ.) பெருஞ்செயலோடு இராமனால் சீதையை அயோத்யைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறது.

यथा कर्तरि – 2) a) अयं रामः याचयते ।

कर्मणि – b) संसारभीरुणा मया रामः मुक्तिः याच्यते ।

3) a) अयं रामः वनं याचयते ।

b) सत्यवचनात्मना पित्रा रामः वनं याच्यते ।

4) गुरुणा शिष्यं शास्त्रं भाव्यते । (or) पयः भोज्यते ।

व्यवच्छेद्यं विशेष्यं स्यात् व्यवच्छेदकमत्र तु ।
तद्विशेषणमाख्यातं रामो दाशरथिर्यथा ॥ १४

வ்யவச்சேத்யம் விசேஷ்யம் ஸ்யாத் வ்யவச்சேதகமத்ர து ।
தத்விசேஷணமாக்யாதம் ராமோ தாசரதிர்யதா ॥ 14

(பொ.) வ்யவச்சேதகம் என்றால் விசேஷணத்தையும் (ஒரு பொருளின் அடைவினையும்) வ்யவச்சேத்யம் என்றால் விசேஷ்யத்தையும் (அடைவினைப் பெற்ற ஒரு பொருளை யும்) குறிக்கும். அந்த விசேஷ்ய விசேஷணத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு —

यथा १) — दाशरथी रामः ।

தசரதகுமாரன் ராமன். இங்கு ராமனுக்கு அடைவாக தசரதனின் தனயன் என்பது அடைந்துள்ளது காண்க.

विशेष्यस्य हि यल्लिङ्गं विभक्तिवचने च ये ।
तानि कार्याणि योज्यानि विशेषणपदेष्वपि ॥ १५

यथा दाशरथी रामः मां रक्षतु समन्ततः ।
कौशल्यानन्दनं वन्दे रामचन्द्रं कृपार्णवम् ॥ १६

शरराजेन रामेण दुर्जयो रावणो जितः ।
जनकेन सुता दत्ता रामाय बलशालिने ॥ १७

रामाद्विधृतकोदण्डाद्बिभेति युधिरावणः ।
जानकीवदनाम्भोज मधुपानमधुव्रते ॥ १८

விசேஷ்யஸ்ய ஹி யல்லிங்கம் விபக்திவசனே ச யே ।
தானி கார்யாணி யோஜ்யானி விசேஷண பதேஷ்வபி ॥

யதா தாசரதீ ராம: மாம் ரக்ஷது ஸமந்தத: ।
கௌசல்யா நந்தனம் வந்தே ராமசந்த்ரம் க்ருபார்ணவம் ॥

சரராஜேன ராமேண துர்ஜயோ ராவணோ ஜித: ।
ஜனகேன சுதா தத்தா ராமாய பலசாலினே ॥ 17

ராமாத்வித்ருத கோதண்டாத்பிபேதி யுதிராவண: ।
ஜானகீ வதானாம் போஜ மதுபானமதுவ்ரதே ॥ 18

(பொ.) விசேஷ்யத்திற்கு பால், வேற்றுமை, வசனம், (ஒருமை முதலிய வசனங்கள்) போன்றவை எவையுண்டோ அவையனைத்தையும் விசேஷணங்களில் பொருத்தவேண்டும்

முதல் வேற்றுமை :

यथा – १) दाशरथीरामः समन्ततो मां रक्षतु ।

(பொ.) தசரதன் மகன் ராமன் ... என்னைக்காக்கட்டும். இங்கு தாசரதீ விசேஷணம். ராமன் விசேஷ்யம்.

இரண்டாம் வேற்றுமை :

२) (अहं) कौशल्यानन्दनं कृपार्णवं रामचन्द्रं वन्दे ।

(பொ.) நான் கோசலை மைந்தனும் கருணைக்கடலும் ஆன ராமச்சந்திரனை வணங்குகின்றேன்.

இங்கு கௌசல்யாநந்தனம் என்பதும் க்ருபார்ணவம் என்பதும் விசேஷணம். ராமசந்த்ரம் என்பது விசேஷ்யம்.

மூன்றாம் வேற்றுமை :

३) शरराजेन रामेण दुर्जयो रावणो जितः ।

(பொ.) வில்லாளன் ராமனால் வெல்லவொண்ணா இராவணன் ஜயிக்கப்பட்டான்.

இங்கு சரராஜன் விசேஷணம். ராமன் விசேஷ்யம்.

நான்காம் வேற்றுமை :

४) जनकेन बलशालिने रामाय सुता दत्ता ।

(பொ.) ஜனகனால் பலசாலியான இராமன் பொருட்டு அவரது மகள் கொடுக்கப்பட்டாள்.

இங்கு பலசாலி விசேஷணம். ராமன் விசேஷ்யம்.

ஐந்தாம் வேற்றுமை :

५) विधृतकोदण्डात् रामात् युधि रावणः बिभेति ।

(பொ.) விசேஷமாக தரிக்கப்பெற்றுள்ள கோதண்ட முடைய ராமனிடமிருந்து போரில் இராவணன் பயப்படு கிறான். இங்கு த்ருதகோதண்டம் விசேஷணம், ராமன் விசேஷ்யம்.

அடுத்தாற்போல் கூறவேண்டிய ஆறாம் வேற்றுமை யின் எடுத்துக்காட்டுகளும், ஏழாம் வேற்றுமையின் உதாரணத்தில் சில சொற்களும் 18 ஆம் சுலோக முதற் பாதிக்கும் இரண்டாம் பாதிக்கும் இடையில் விடுபட்டு உள்ளது போல் தோன்றுகிறது. மேற்கூறிய ஒன்று முதல் ஐந்து வேற்றுமைகளில் விசேஷ்யம் விசேஷணம் ஆகியவை சமனாக அமைந்துள்ளது காண்க.

यत्रोद्धेश्यविधेयत्वं तत्रायं नियमो न हि ।
स्यात्तत्तदजहल्लिङ्गमजहद्वचनं च यत् ॥

रामभक्तिः प्रमाणं स्यात्करुणाभाजनं हरिः ।
मुक्तिक्षेत्रमियं काशी अजहल्लिङ्गमीदृशम् ॥

रामदाराश्च सीतेयं स्त्रीरेषाप्सरसः खलु ।
रामभक्तिर्मुक्तिगृहा अजहद्वचनं यथा ॥

யத்ரோத்தேச்ய விதேயத்வம் தத்ராயம் நியமோ நஹி ।
ஸ்யாத்தத்தத்தஜஹல்லிங்கமஜஹத்வசனம் ச யத் ॥

ராமபக்தி: ப்ரமாணம் ஸ்யாத் கருணாபாஜனம் ஹரி: ।
முக்திக்ஷேத்ரமியம் காசீ அஜஹல்லிங்கமீத்ருசம் ॥

ராமதாராச்ச சீதேயம் ஸத்ரீரேஷாப்ஸரஸ: கலு ।
ராமபக்தி: முக்திக்ருஹா அஜஹத்வசனம் யதா ॥

(பொ.) விசேஷ்யங்களுக்கும், விசேஷணங்களுக்கும் கூறப்பட்டதான பால் மற்றும் ஒருமை முதலிய வசனங்களின் ஒற்றுமை உத்தேச்ய விதேய பாவங்களின் கிடையாது.

अजहल्लिङ्गस्य यथा —

(எப்போதும் தனது லிங்கத்தை விடாதவை. எடு.)

१) करुणाभाजनं प्रति रामभक्तिः प्रमाणं स्यात् ।

இங்கு கருணை எனும் உத்தேச்யத்திற்குக் காரணமான ராமனிடம் கொண்ட பக்தி விதேயமாகின்றது. ஆதலால் 'கருணாபாஜனம்' என்னும் சொல் நபும்ஸகலிங்கமாயினும் 'ராமபக்தி:' என்பது பெண்பாலிலேயே அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

२) इयं काशी मुक्तिक्षेत्रम् ।

முக்தியைப் பெறுவதற்குரிய தலமாக விளங்குவது காசி க்ஷேத்திரமாகும். இங்கு காசி என்பது ஸ்த்ரீ லிங்கத்திலும், முக்தி க்ஷேத்ரம் எனும் சொல் நபும்ஸகலிங்கத்திலும் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளது காண்க.

अजहद्वचनस्य यथा —

(ஒருமை இருமை முதலானவற்றை விடாதிருத்தலுக்கான எடு.)

१) इयं सीता रामदाराः* ।

(பொ.) இந்த சீதை இராமனின் மனைவி.

இங்கு சீதை என்னும் சொல் ஒருமையிலும், தாரா: என்னும் சொல் பன்மையிலும் அமைந்துள்ளது காண்க. 'தாரா:' என்பது நித்ய பகுவசனச் சொல்லுமாகும்.

---

* दाराः स्यात्तु कुटुम्बिनी इत्यमरः ।
— W. L. S. Panshikar, P. No. 105

२) एषा स्त्री: अप्सरस:* ।

(பொ.) இந்தப் பெண் அப்ஸரஸ்த்ரீ ஆவார்.

இங்கும் கூட 'ஸ்த்ரீ:' என்னும் சொல் ஒருமையிலும் 'அப்ஸரஸ:' என்னும் சொல் பன்மையிலும் விளங்குவது காண்க. 'அப்ஸரஸ:' என்பது நித்ய பகுவசனச் சொல் ஆகும்.

३) रामभक्तिः मुक्तिगृहा:** ।

(பொ.) முக்திநிலை பெற ராமபக்தி காரணமாகின்றது.

இங்கும் உத்தேச்ய விதேய பாவம் தோன்றுவதால் 'பக்தி' என்னும் சொல் ஒருமையிலும் 'க்ருஹா:' என்னும் சொல் பன்மையிலும் அமைந்திருப்பது காண்க. இங்கு பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ள 'க்ருஹா:' என்னும் சொல் நித்ய பகுவசனம் ஆண்பாலுமாகும்.

बहुव्रीहिसमासे हि स्वलिङ्गानि जहात्यसौ ।
सर्वशब्दो विशेषस्थं लिङ्गादिकमुपासते ॥ २२

अङ्गीकृतप्रणामोऽयं रामोऽविच्छन्नदारकः ।
अनादृताप्सरसोऽयमित्यादावत्रगम्यताम् ॥ २३

பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸே ஹி ஸ்வலிங்கானி ஜஹாத்யஸௌ ।
ஸர்வசப்தோ விசேஷஸ்த்தம் லிங்காதிக முபாஸதே ॥

---

* स्त्रियां बहुष्वप्सरस: इत्यमर: ।
— W. L. S. Panshikar. P. No. 8 & 15

** गृहा: पुंसि च इत्यमर: । „ „ 65 & 25

அங்கீக்ருத ப்ரணாமோऽயம் ராமோऽவிச்சின்னதாரக: ।
அனாத்ருதாப்ஸரஸோऽயம் இத்யாதாவவகம்யதாம் ॥

(பொ.) பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்தின் போது பயன் படுத்தப்பெறும் சொற்களில் சில தனது லிங்கத்தை (பாலை) விடுகின்றன.

यथा — रामोऽविच्छन्नदारकः ।

இங்கு தார சப்தம் நித்ய பஹுவசனாந்த ஸ்த்ரீலிங்க சப்தமாயினும் புல்லிங்கமாக (ஆண்பாலாக) மாறியுள்ளது காண்க. ஸர்வ சப்தம் விசேஷ்யமாயிருக்கும்போது அங்கு விசேஷ்யத்திற்கு எந்த லிங்கமோ அதுவே மற்ற இடத்திலும் வரும்.

यथा — अनादृताप्सरसः अयम् ।

उपमानोपमेयत्वं स्याद्भेदे लिङ्गसङ्ख्ययोः ।
अभिन्नैव विभक्तिस्स्यादुपमानोपमेययोः ॥ २४

உபமானோபமேயத்வம் ஸ்யாத்பேதே லிங்கஸங்க்யயோ: ।
அபின்னைவ விபக்தி:ஸ்யாதுபமானோபமேயயோ: ॥

(பொ.) உபமான உபமேயத்தில் (உவமை உருவகத்தில்) பால் (लिङ्गः), வசனம் (ஒருமை, பன்மை) ஆகியவற்றில் வேறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் வேற்றுமையில் (विभक्तौ) வேறுபாடு இருக்காது.

लिङ्गभेदे यथा रामपत्नीमन्दगतिः परम् ।
मत्तमातङ्गवत्सीता मञ्जुवाक्परपुष्टवत् ॥ २५

यथा वचनभेदे च कन्दर्प इव सुन्दराः ।
यूयं युवानो रामस्य भक्ता अहमिवोत्तमाः ॥ २६

त्वां राममिव पश्यामि रामेणैव त्वया जिताः ।
दुर्जया शत्रवः सर्वे रामायैव नमोऽस्तुने ॥ २७

त्वत्तो रामादिवाशेषा (रणे) बिभ्यन्ति शत्रवः ।
रामस्यैव तवह्येषा कीर्तिस्त्रैलोक्यगामिनी ॥ २८

त्वयि रामे इव प्रीतिं भजन्ते सकलो जनाः ।
एवं लिङ्गत्रयेऽपि स्याद्वचनतृतयेऽपि च ॥ २९

லிங்கபேதே யதா ராமபத்னீ மந்தகதி: பரம் ।
மத்தமாதங்கவத் ஸீதா மஞ்சுவாக் பரபுஷ்டவத் ॥

யதா வசனபேதே ச கந்தர்ப இவ சுந்தரா: ।
யூயம் யுவானோ ராமஸ்ய பக்தா அஹமிவோத்தமா: ॥

த்வாம் ராமமிவ பச்யாமி ராமேணைவ த்வயா ஜிதா: ।
துர்ஜயா: சத்ரவ: ஸர்வே ராமாயைவ நமோऽஸ்துதே ॥

த்வத்தோ ராமாதிவா சேஷா(ரணே) பிப்யந்தி சத்ரவ: ।
ராமஸ்யைவ தவஹ்யேஷா கீர்த்திஸ்த்ரைலோக்ய காமினீ ॥

த்வயி ராமே இவ ப்ரீதிம் பஜந்தே ஸகலோ ஜனா: ।
ஏவம் லிங்கத்ரயேऽபி ஸ்யாத்வசனத்ருதயேऽபி ச ॥

लिङ्गभेदे यथा —
(லிங்க பேதத்திற்கு எடு.)

१) मत्तमातङ्गवत् रामपत्नी परं मन्दगतिः ।

(பொ.) "மதம் பிடித்த யானைபோல் ராமபத்னியான சீதையின் நடை மிகவும் மெல்ல (மெதுவாய்) இருந்தது." இவ்வுதாரணத்தில் 'மதம் பிடித்த யானை போல்' அவளு

நடையைச் குறிப்பிடும் உவமை நபும்ஸக லிங்கத்திலும் உவமிக்கப்படும் நபரான சீதையைக் குறிப்பிடும் சொல் பெண்பாலிலும் அமைந்திருப்பது காண்க.

२) परपुष्टवत् मञ्जु वाक् सीता ।

(பொ.) பிறரால் (காக்கைக் கூட்டில் முட்டையினை இட்டு அதனால்) பேணி வளர்க்கப் பெறுகின்ற குயிலின் குரல் போல் இனிய மொழியுடையவள் சீதை. இங்கும் 'பரபுஷ்டவத்' என்று உபமானத்தைக் குறிப்பிடும் சொல் நபும்ஸக லிங்கத்திலும், 'மஞ்சுவாக்' என்று தெரிவிக்கப் பெறும் உபமேயம் ஸ்த்ரீலிங்கத்திலும் அமைந்துள்ளது காண்க.

वचनभेदे यथा —
(வசன பேதத்திற்கு எடு.)

१) कन्दर्प इव सुन्दराः ।

(பொ.) கந்தர்ப்பன் (காமவேள்) போல் அழகுடையவர்கள். உபமானத்தைத் தெரிவிக்கும் 'கந்தர்ப்பன்' என்னும் சொல் ஒருமையிலும், உபமேயத்தைக் குறிப்பிடும் 'சுந்தரா:' என்னும் சொல் பன்மையிலும் அமைந்திருப்பது காண்க.

अभिन्नविभक्तौ यथा —

(द्वितीयाविभक्तिः) १) त्वां रामं इव पश्यामि ।

(பொ.) உன்னை இராமனைப் போல் பார்க்கிறேன்.

(तृतीया वि.) २) दुर्जयाः शत्रवः सर्वे रामेण जिताः इव त्वया जिताः ।

(பொ.) ஜெயிக்க முடியாத சத்ருக்கள் அனைவரும் ராமனால் வெல்லப்பட்டனர். அவரைப் போல உன்னாலும் வெல்லப்பட்டது.

(चतुर्थी वि.) ३) रामाय इव ते नमोऽस्तु ।

(பொ.) இராமனுக்குச் செலுத்தும் வணக்கம் போல் உமக்கும் நமஸ்காரம்.

(पञ्चमी वि.) रामात् इव अशेषाः शत्रवः रणे त्वत्तः बिभ्यन्ति ।

(பொ.) இராமனிடத்திலிருந்து சத்ருக்கள் அனைவரும் பயப்படுவது போல் போரில் உன்னிடம் அஞ்சுகின்றனர்.

(षष्ठी: वि.) रामस्य इव तव एषा कीर्तिः त्रैलोक्यगामिनी ।

(பொ.) ராமனுடையது போல் உன்னுடைய இந்த கீர்த்தி மூவுலகிலும் பரந்து செல்லக்கூடியது.

(सप्तमी वि.) रामे प्रीतिं इव सकलो जनाः त्वयि भजन्ते ।

(பொ.) இராமன் மீது அன்பைச் செலுத்துவதுபோல அனைத்து ஜனங்களும் உன மீது அன்பு செலுத்துகின்றனர்.

இப்படியாக ஒருமையிலும் ஆண்பாலிலுமே ஸமமான வேற்றுமையையுடைய உபமான உபமேயங்கள் உதாஹரித்து விளக்கப்பட்டன. இவ்வாறு ஆண்பால் முதலான மூன்று பாலிலும், ஒருமை முதலான மூன்று வசனங்களிலும் உதாரணங்கள் ஊகித்தறிவீர்களாக.

विंशत्याद्याः सदैकत्वे संख्या संख्येय संख्ययोः ।
संख्यायन्ते यथासंख्याः तदा द्वित्वादिकं भवेत् ॥ २०

यथा विंशतयः तिस्रः रामभक्ता शतानि च ।
चत्वारि भक्तयस्तिस्रः तिस्रः सैन्यानि कोटयः ॥ २१

விம்சத்யாத்யா: ஸதைகத்வே ஸம்க்யா ஸம்க்யேய
ஸம்க்யயோ: ।
ஸம்க்யாயன்தே யதா ஸம்க்யா: ததா த்விக்வாதிகம் பவேத் ॥

யதா விம்சதய: திஸ்ர: ராமபக்தா சதானி ச ।
சத்வாரி பக்தயஸ்திஸ்ர: திஸ்ர: ஸைன்யானி கோடய: ॥

(பொ.) விம்சதி (இருபது) திஸ்ர:(மூன்று) முதலானவை பன்மையான பெயர்ச்சொல்லுடன் கூடியபோதும் எப்பொழுதுமே ஒரே மாதிரியாகத்தான் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

यथा — १) विंशति छात्राः ।
(இருபது மாணவர்கள்)

२) तिस्रः बालाः ।
(மூன்று சிறுமிகள்)

இங்கு விம்சதி, திஸ்ர: என்ற இரு சொற்களுமே மாறாதமைந்திருப்பன காண்க. மேலும் எண்ணையும் எண்ணிக்கையினையும் குறிப்பிடுமிடத்து இரண்டு வகையான பிரயோகங்கள் விளக்கப்படுகின்றன.

यथा — १) शतं समाः ।
(நூறு வருடங்கள்)

२) शतानि रामभक्ताः ।
(நூற்றுக்கணக்கானோர் ராமபக்தர்கள்)

३) चत्वारि (भक्ताः) तिस्रो भक्तयः ।
(நான்கு எனும் கணக்கிலான பக்தர்களின் குழு மூன்று)

४) कोटयः सैन्यानि तिस्रः ।
(கோடிக்கணக்கான ஸைன்யம் மூன்று)

समुच्चयेन वाक्यं चेद्बहूनां वा द्वयोश्च वा ।
अन्तश्च याश्रिता संख्या वाचकानां विकल्पतः ॥

श्रीरामश्च सीता च काननं प्रति गच्छतः ।
रामश्च लक्ष्मणश्चापि भरतश्च प्रयाति च ॥

प्रयान्ति वा पुरीं स्वीयां जेता जेतार एव वा ।
तेजस्विनश्च तेजस्वी गुणी गुणिन एव च ॥

ஸமுச்சயேன வாக்யம் சேத் பஹூனாம் வா த்வயோச்ச வா ।
அந்தச்ச யாச்ரிதா ஸங்க்யா வாசகானாம் விகல்பத: ॥ 32

ஶ்ரீராமச்ச ஸீதா ச கானனம் ப்ரதி கச்சத: ।
ராமச்ச லக்ஷ்மணச்சாபி பரதச்ச ப்ரயாதி ச ॥ 33

ப்ரயாந்தி வா புரீம் ஸ்வீயாம் ஜேதா ஜேதார ஏவ வா ।
தேஜஸ்வினச்ச தேஜஸ்வீ குணீ குணின ஏவ ச ॥ 34

(பொ.) இரண்டு அல்லது பல சொற்கள் கூடியுள்ள ஸமுச்சயமான சொற்றொடரில் (பிரதம, மத்யம, உத்தம புருஷன்களில்) இறுதியான எந்த எண்ணிக்கை உள்ளதோ அந்த எண்ணிக்கைக்கேற்ப வினைச் சொல் விகல்பமாக அமையும்.

यथा – १) श्रीरामश्च सीता च काननं प्रतिगच्छतः ।

(பொ.) இராமனும் சீதையும் காட்டைக் குறித்துச் செல்லுகின்றனர்.

இங்கு வினைச்சொல்லில் இருமை பயன்படுத்தப் பட்டிருப்பது காண்க.

விகல்பமாக இரு உதாரணங்கள் —

२) a) रामश्च लक्ष्मणश्च भरतश्च स्वीयां पुरीं प्रयाति ।

b) रामलक्ष्मणभरताः स्वीयां पुरीं प्रयान्ति ।

(பொ.) இராமலக்ஷ்மணபரதர்கள் தங்களுடைய நகர் குறித்துச் செல்கின்றனர்.

३) a) तेजस्वी च तेजस्वी च तेजस्वी च जेता ।

b) तेजस्विनः जेतारः ।

(பொ.) தேஜஸ்விகள் (வலிமையுள்ளவர்கள்) வெல்லுகின்றனர்.

४) a) गुणी च गुणी च गुणी च जेता ।

b) गुणिनः जेतारः ।

(பொ.) குணமுள்ளவர்கள் வெல்லுகின்றனர்.

पुरुषेषु त्रिषुभवेत् य एव पुरुषः परः ।
समुच्चये स एव स्यात्सङ्ख्या वापि तथाश्रिता ॥ ३५

यथा रामश्च सीते त्वं गच्छथो विजनं वनम् ।
रामस्त्वमहमप्याशु गच्छामो गुरुशासनात् ॥ ३६

अहं च त्वं च रामश्च गच्छामो निर्जनं वनम् ।
प्रथमादि पुरूषाणां प्रतीपोच्चरितेऽपि च ॥ ३७

புருஷேஷு த்ரிஷு பவேத் ய ஏவ புருஷ: பர: ।
ஸமுச்சயே ஸ ஏவ ஸ்யாத்ஸங்க்யா வாபி ததாச்ரிதா ॥ 35

யதா ராமச்ச ஸீதே த்வம் கச்சதோ விஜனம் வனம் ।
ராமஸ்த்வமஹமப்யாசு கச்சாமோ குருசாஸனாத் ॥ 36

அஹம் ச த்வம் ச ராமச்ச கச்சாமோ நிர்ஜனம் வனம் ।
பிரதமாதி புருஷாணாம் பிரதீபோச்சரிதேऽபி ச ॥ 37

(பொ.) பரம் என்றால் சிறந்தது என்பது பொருள். பிரதம மத்யம உத்தம புருஷன்களில் சிறந்தது உத்தம புருஷனாகும். மத்யம உத்தமங்களில் உத்தமமும், உத்தம பிரதமங்களில் உத்தமமும் முறையே சிறந்ததாகக்கொள்ளப் படுகின்றன. ஆதலால் (1) பிரதம, (2) மத்யம, 3) உத்தம புருஷன்களில் எது உயர்ந்ததோ (1ஐக்காட்டிலும் இரண்டு சிறந்தது. 2ஐக்காட்டிலும் மூன்று சிறந்தது) அதற்கேற்ப வினைச் சொற்களில் மாறுபாடு காணப்படும்.

यथा — १) रामश्च त्वं सीते विजनं वनं गच्छथः ।

(பொ.) ராமனும் சீதையான நீயும் ஜனநடமாட்டமற்ற காட்டிற்குச் செல்லுகின்றீர்கள்.

२) रामः त्वं अहमपि गुरुशासनादाशु गच्छामः ।

(பொ.) ராமன், நீ, நான் ஆகியோர் குருவின் கட்டளையால் விரைவிற் செல்லுவோம்.

३) अहं त्वं रामश्च निर्जनं वनं गच्छामः ।

(பொ.) நானும், நீயும், ராமனும் ஜனங்களற்ற காட்டிற்குச் செல்லுவோம்.

मुख्यो गौणो लाक्षणिकः प्रयोगस्त्रिविधो भवेत् ।

முக்யோ கௌணோ லாக்ஷணிக: பிரயோகஸ்த்ரிவிதோ பவேத் ।

(பொ.) பிரயோகம் என்பது முக்கியம், கௌணம், லாக்ஷணிகம் என்று மூவகைப்படும். இனி அம்மூவகை பிரயோகங்களின் லக்ஷணங்களும், எடுத்துக்காட்டுகளும் முறையே விளக்கப்படுகின்றன.

मुख्य: स्वार्थेनसम्पन्नो यथात्यन्तं रघूद्वह: ॥ ३८

முக்ய: ஸ்வார்த்தேன ஸம்பன்னோ யதாத்யந்தம் ரகூத்வஹ:।

(பொ.) பிரயோகங்களில் முதலாவதாய்க் கூறப்பெற்றுள்ள முக்கியம் ஸ்வார்த்தத்துடன் கூடியதாய் இருக்கும்.

यथा — अत्यन्तं रघूद्वह: ।

(பொ.) இராமன் என்பவன் மிகவும் பக்தியுள்ளவன்.

गुणयोगाद्भवेद्गौण रामे क्रोधो विषं महत् ।
रावणस्य यमो राम: सिंहश्च करिणं प्रति ॥ ३९

குணயோகாத்பவேத்கௌணம் ராமே க்ரோதோ
விஷம் மகத் ।
ராவணஸ்ய யமோ ராம: ஸிம்ஹச்ச கரிணம் ப்ரதி ॥

यथा – १) रामे महत् क्रोधो विषं (अस्ति) ।

(பொ.) இராமனிடத்தில் அதிகம் குரோதமாகிற விஷம் உள்ளது.

இங்கு இராமனிடம் உள்ள மற்ற கல்யாண குணங்கள் முக்கியம் (பிரதானம்), குரோத குணம் கௌணம். (அப்பிரதானம் ஆகையால்).

२) करिणं प्रति सिंह: (यथा तथा) रावणस्य यमो राम: ।

(பொ) யானையைக் குறித்துச் சிங்கம் போல் ராவணனுக்கு யமன் ராமன்.

இங்கும் யானையைக் குறித்துச் சிங்கம் என்பதும் ராவணனைக் குறித்து யமன் இராமன் என்பதும் கௌனமேயாகும்.

स्वार्थान्वयस्य बाधेन तात्पर्यस्यानुरोधतः ।
लक्षणा कल्पते साऽपि द्विविधा स्यात्प्रयोगतः ॥
जहत्स्वार्थाऽजहत्स्वार्था ______________ ।

ஸ்வார்த்தான்வயஸ்ய பாதேன தாத்பர்யஸ்யானுரோதத: ।
லக்ஷணா கல்ப்பதே ஸாऽபி த்விவிதா ஸ்யாத் ப்ரயோகத: ॥
ஜகத்ஸ்வார்த்தா அஜகத்ஸ்வார்த்தா ———————— ।

(பொ.) எந்த இடத்தில் இயல்பான பொருளைக்கூற முடியாமல் பாதகம் ஏற்பட்டு தாத்பர்யத்தின் உதவியால் வேறு பொருளை நிச்சயிக்கிறோமோ அந்த இடத்தில் லக்ஷணை வருகிறது. அது ஜகத்ஸ்வார்த்தை, அஜஹத்ஸ்வார்த்தை என்று இருவகைப்படுகிறது.

______________ तत्राद्यो कथ्यते मया ।
स्वार्थत्यागो भवेद्यत्र जहत्स्वार्थेति सा यथा ॥ ४१
रामो वसति पाथोधौ यमुनायां जनार्दनः ।
षष्टिर्भोजय खट्वाश्च खट्वा वदति संसदि ॥ ४२

———————— தத்ராத்யோ கத்யதே மயா ।
ஸ்வார்த்தத்யாகோ பவேத்யத்ர ஜஹத்ஸ்வார்த்தேதி ஸா யதா ॥
ராமோ வஸதி பாதோதௌ யமுனாயாம் ஜனார்தன: ।
ஷஷ்டிர்போஜய கட்வாச்ச கட்வா வததி ஸம்ஸதி ॥

(பொ.) அவற்றுள் முதல் வகையான ஜஹத்ஸ்வார்த்தையில் தான் தெரிவிக்க வேண்டிய பொருளை விடுத்து வேறு ஒரு பொருளைத் தெரிவிக்கின்றது.

यथा – १) रामः पाथोधौ वसति ।

(பொ.) இராமன் கடல் நீரில் வசிக்கிறான் என்றுள்ள இயல்பான பொருளை விடுத்து கடற்கரையில் வசிக்கிறான் என்றே கொள்ளவேண்டும். இதனையே ஜகத்ஸ்வார்தை என்பர்.

यथा – २) यमुनायां जनार्दनः ।

(பொ.) யமுனையில் என்றால் யமுனைக் கரையில ஜனார்தனன் வசிக்கிறான் என்பது பொருள்.

यथा – ३) षष्टिर्भोजय ।

(பொ.) அறுபதை என்றால் அறுபது நபர்களைச் சாப்பிடச் செய்.

यथा – ४) खट्वा भोजय ।

(பொ.) கட்டில்களை என்றால் கட்டில்களில் உள்ள நபர்களைச் சாப்பிடச் செய்.

यथा – ५) खट्वा संसदि वदति ।

(பொ.) கட்டில் என்றால் கட்டிலில் உள்ள நபர் ஸபையில் பேசுகின்றார்.

यत्र स्वार्थापरित्यागो अजहत्स्वार्था च सा यथा ।

छत्रिणो यान्त्यमी काशीं काकेभ्यो दधिरक्षताम् ॥ ४३

யத்ர ஸ்வார்த்தாபரித்யாகோ அஜஹத்ஸ்வார்த்தா ச
ஸா யதா ।
சத்ரிணோ யாந்த்யமீ காசீம் காகேப்யோ ததிரக்ஷதாம் ॥

(பொ.) அஜகத்ஸ்வார்த்தையில் இயல்பான தன் பொருளையும் விட்டுக்கொடுக்காமல் மற்றுமொரு பொருளையும் அறியச் செய்யப்படுகின்றது.

यथा – १) छत्रिणो अमी काशीं यान्ति ।

(பொ.) குடை பிடித்துள்ளவர்கள் காசிக்குச் செல்கின்றனர்.

இங்கு காசிக்குச் செல்பவர்களில் ஒருசிலர் மட்டுமே குடைபிடித்துள்ளனர். மற்றவர்களையும் தெரிவிக்கும் முகமாகவும் குறிப்பானதோர் அடையாளங்கொண்டு கூறப்பட்டதாய் அறியவும்.

यथा – २) काकेभ्यो दधिरक्षताम् ।

(பொ.) காகங்களிடமிருந்து தயிர் காப்பாற்றப் படட்டும்.

இங்கு தயிரானது காகங்களிடமிருந்து சாப்பிடா வண்ணம் காத்தல் வேண்டும் எனில் பூனை முதலியவற்றிட மல்ல என்பது இல்லை. இலக்ஷணையாகப் பூனையிடம் இருந்தும் காப்பாற்றப்படுதல் வேண்டுமென்பது புலனாகிறது.

पदार्थेऽप्यपदार्थेऽपि तात्पर्यालक्षणान्वयः ।
एवं सर्वत्र बोद्धव्यमनुक्तमपि बालकैः ॥ ४४

பதார்த்தேऽப்யபதார்த்தேऽபி தாத்பர்யல்லக்ஷணான்வய:।
ஏவம் ஸர்வத்ர போத்தவ்யம் அனுக்தமபி பாலகை: ॥

(பொ.) பதார்த்தமாயினும் (காகத்திடமிருந்து தயிர் காத்திடல் போல் நேரடியாகக் கூறியுள்ள நிலையிலும்) அபதார்த்தமாயினும் (பூனை முதலியவற்றிடமிருந்தும் தயிர் காத்திடுதலை நேராகக் கூறாவிடினும்) சொற்றொடர் தரும் தாத்பர்யத்தை அறிந்து அதன் மூலம் லக்ஷணையில் இது எந்த வகையைச் சேரும் என்பதைச் சிறுவர்களாகிய நீங்களே ஊகித்தறிதல் வேண்டும்.

जातिव्यक्तिपरत्वेन द्विधा शब्दप्रवर्तनम् ।
तत्र जाति परत्वेन यथा त्वं भोजयातिथिम् ॥ ४५

अत्रैकत्वमतन्त्रस्याद्भोजने नातियोगिता ।
ब्राह्मणान्भोजयेत्पुत्रीं तां त्रीन्भोजयत्यसौ ॥ ४६

जात्या भोजयितुं नैव शक्तोऽस्मीत्यवधार्य सः ।
त्रीनेव भोजयत्याशु तात्पर्यानवधारणे ॥ ४७

ஜாதி வ்யக்திபரத்வேன த்விதா சப்தப்ரவர்த்தனம் ।
தத்ர ஜாதி பரத்வேன யதா த்வம் போஜயாதிதிம் ॥

அத்ரைகத்வ மதந்த்ர ஸ்யாத் போஜனே நாதியோகிதா ।
பிராம்மணான் போஜயேத் புத்ரீம் தாம் த்ரீன்
போஜயத்யஸௌ ॥

ஜாத்யா போஜயிதும் நைவ சக்தோ஽ஸ்மீத்யவதார்ய ஸ: ।
த்ரீனேவ போஜயத்யாசு தாத்பர்யானவதாரணே ॥

(பொ) ஒரு சொல்லானது ஜாதிபரத்வம் (பொருளின் தன்மையைக் குறிப்பது) வியக்திபரத்வம் (பொருளினைக் குறிப்பது) என்று இரு வகைப்படும்.

जातिपरत्वे यथा – त्वं अतिथिं भोजय ।

(பொ.) நீ விருந்தினரை உணவு உண்ணச் செய்.

இங்கு "அதிதிம்" என்ற சொல் இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமையில் அமைந்ததால் ஒருவருக்கு உணவளி என்று பொருள் கொள்ளக்கூடாது. 'அதிதி' என்ற சொல் ஜாதியைக் குறிப்பதால் வ்யக்தியைக் குறிப்பிடுகின்ற ஏகத்வம் இங்கு பொருந்தாது. ஆதலால் 'அதிதிம்' என்ற சொல் அதிதிகளை எனப்பொருள்படுமாறு அமைகின்றது.

व्यक्तिपरत्वे यथा — ब्राह्मणान् भोजय ।

வேதியர்களை உணவு உட்கொள்ளச் செய்.

இங்கு 'பிராம்மணான்' என்னும் சொல் இரண்டாம் வேற்றுமையிலும், பன்மையிலும் அமைந்துள்ளது. ஆதலால் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட வேதியர்களைச் சாப்பிடச் சொல் என்பதே மேற்கூறிய உதாரணத்தின் பொருள். இருப்பினும் தற்போது இங்கு வந்தவர்களில் வேதியர் இருவரும், ஒரு பெண்ணுமாவர். உதாரணச் சொற்றொடர் தெரிவிப்பதோ பிராம்மணத் தன்மை பொருந்திய மூன்று நபர்களைச் சாப்பிடச் செய்! என்று. அதற்காக மூன்றாம் நபரைத் தேடிச் செல்வதில் பொருளில்லை என்றறிந்து —

असौ तां पुत्रीं त्रीन् भोजयति ।

அந்த புத்ரியையும், இரு வேதியரையும் சேர்த்து மொத்தம் மூன்று நபரை உணவு உட்கொள்ளச்செய்கிறார். தாத்பர்யங்களைப் புரிந்துகொண்ட இவர் மேற்கூறியவண்ணம் செய்தார் என்பது கருத்து.

तात्पर्य विषये शब्दः प्रमाणमिति निश्चितः ।
श्रोता तदनुसारेण शाब्दबोधे प्रवर्तते ॥

विशेष्यक्रिययायत्स्यादुक्तं कर्मादिकं पुनः ।
विशेषण क्रियाव्याहृ तदेवेति विनिश्चितम् ॥

यथा भुक्त्वा वनं रामः प्रयाति सह भार्यया ।
रामेण गम्यतेऽयोध्या वनाद्भुक्त्वा फलानि च ॥ ५०

தாத்பர்ய விஷயே சப்த:பிரமாணமிதி நிச்சித: ।
ச்ரோதா ததனுஸாரேண சாப்தபோதே பிரவர்த்ததே ॥

விசேஷ்ய க்ரியயா யத்ஸ்யாத் உக்தம் கர்மாதிகம் புன: ।
விசேஷணக்ரியாப்யாஹ ததேவேதி விநிச்சிதம் ॥

யதா புக்த்வா வனம் ராம: ப்ரயாதி ஸஹ பார்யயா ।
ராமேண கம்யதேऽயோத்யா வனாத்புக்த்வா பலானி ச ॥

(பொ.) தாத்பர்ய விஷயத்தில் சொல்லே முக்கியமாகும். கேட்பவர்களும் கூட சொல் தரும் பொருளைக் கொண்டு செயல்படவே முயல்கின்றனர். பொதுவாக விசேஷ்யத்தின் கிரியை எவ்விதம் சொல்லப்பட்டதோ அவ்விதம் விசேஷணத்திலும் உண்டு என்பது தெளிவாகிறது.

यथा – १) रामः भुक्त्वा भार्यया सह वनं प्रयाति ।

(பொ.) இராமன் உணவு உண்டு மனைவியுடன் காட்டிற்குச் செல்லுகிறான்.

यथा – २) रामेण अयोध्या वनात्फलानि च भुक्त्वा गम्यते ।

(பொ.) இராமனால் அயோத்தி காட்டிலிருந்து பழங்கள் கொய்து தின்றபின் செல்லப்பட்டது.

மேற்கூறிய உதாரணங்கள் இரண்டிலும் சீதை உணவோ பழமோ உண்பதைத் தெரிவிக்கவில்லை. ஆயினும் ராமனின் வனம் செல்லும் கிரியைக்கு அணியாகச் சீதையும் விளங்குகின்றமையால் விசேஷ்யத்திற்கு உள்ளது விசேஷணத்திற்கு உண்டென்பதால் அவ்விதம் பொருள் கொள்ளத்தக்கது.

उक्तमेवोक्ततां याति क्वचिदुक्तमनुक्तताम् ।
अनुक्तमपि चोक्तं स्यात् क्वचिदेव पदान्तरैः ॥ ५१

ओदनः पच्यते दृष्टो मया तत्पुरुषोऽप्ययम् ।
आरूढवानरो वृक्षः क्षिप्यते दृश्यतेऽपि वा ॥ ५२

पटोर्यशातिको भाति रामेण परिधीयते ।

உக்தமேவோக்ததாம் யாதி க்வசிதுக்த மனுக்ததாம் ।
அனுக்தமபி சோக்தம் ஸ்யாத் க்வசிதேவ பதாந்தரை: ॥

ஓதன: பச்யதே த்ருஷ்டோ மயா தத்புருஷோऽப்யயம் ।
ஆரூடவானரோ வ்ருக்ஷ: க்ஷிப்யதே த்ருச்யதேऽபி வா ॥

படோர்யசதிகோ பாதி ராமேண பரிதீயதே ।

(பொ.) மேற்கூறியது போல சில இடங்களில் எது சொல்லப்பட்டதோ அது உக்தகர்த்தாவாகவும், உக்தமே அனுக்தமாகவும் அனுக்தம் உக்தமாகவும் காணப்படும். அதற்கு சில உதாரணங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. உக்தானுக்தத்திற்கு காரகசந்திரிகை சு. எண். 26 — 27ஐக் காண்க.

यथा – १) ओदनः पच्यते ।

यथा – २) मया तत्पुरुषो (रामः) अपि दृष्टः ।

यथा – ३) आरूढवानरोऽयं वृक्षः क्षिप्यते ।

„ „ दृश्यते ।

यथा – ४) पटोर्यशतिको भाति रामेण परिधीयते ।

कृतादिभिर्यदेवोक्तं त्यादैरपि तदेव हि ॥ ५३

नृत्यन्तं च नटं रामो विलोकयति कौतुकी ।

छात्रं च वैयाकरणं शब्दान्पृच्छति लक्ष्मणः ॥ ५४

आरूढवानरं वृक्षं रामःपश्यति सादरम् ।

க்ருதாதி பிர்யதேவோக்தம் த்யாதைரபி ததேவ ஹி ॥
ந்ருத்யந்தம் ச நடம் ராமோ விலோகயதி கௌதுகீ ।

சாத்ரம் ச வையாகரணம் சப்தான் ப்ருச்சதி லக்ஷ்மண: ॥
ஆருட வானரம் வ்ருக்ஷம் ராம: பச்யதி ஸாதரம் ।

(பொ.) க்ருதாதிகளால் எவ்வாறு கூறப்பட்டதோ அவ்வாறே தியாதிகளிலும் அமையும்,

यथा - १) रामः नटं नृत्यन्तं च कौतुकी विलोक्यते ।

(பொ.) இராமன் நடிகனையும் நடித்துக்கொண்டிருப்பவனையும் மகிழ்ச்சியுடன் பார்க்கிறான்.

यथा - २) लक्ष्मणः वैयाकरणशब्दान् छात्रं च पृच्छति ।

(பொ.) இலக்குவன் இலக்கணச் சொற்கள் பற்றி மாணவனைக் கேட்கிறான்.

यथा - ३) रामः आरूढवानरं वृक्षं सादरं पश्यति ।

(பொ.) இராமன் வானரம் பற்றிய மரத்தை ஆதரத்தோடு நோக்குகிறான்.

कृतादिनोक्तमेवैतम् अनुक्तेत्यादिना भवेत् ॥ ५५

नृत्यते गीयते रङ्गे नटेन स्थीयते क्वचित् ।

भोक्तुं याचति रामोऽयं ओदनं क्षुध्वशङ्गतः ॥ ५६

रामभक्तः सामनीय रामं पूजयते स्वयम् ।
इत्याद्यनुक्तमेव स्यात्तदुक्तमिति बुध्यताम् ॥ ५७

க்ருதாதினோக்தமேவைதத் அனுக்தேத்யாதினா பவேத் ॥

ந்ருத்யதே கியதே ரங்கே நடேன ஸ்த்தியதே க்வசித் ।
போக்தும் யாசதி ராமோऽயம் ஓதனம் க்ஷுத்வசங்கத: ॥

ராமபக்தஸ்ஸாமனிய ராமம் பூஜயதே ஸ்வயம் ।
இத்யாத்யனுக்தமேவ ஸ்யாத் ததுக்தமிதி புத்யதாம் ॥

(பொ.) க்ருதாதிகளினால் சொல்லப்பட்டதுகூட தியாதிகளால் அஸ்பஷ்டம் (கௌணம்) ஆகலாம். அவ்வாறு கௌணமாகப் (பிரதானமற்றவையாகப்) பொருள் தருவன குறித்துத் தற்போது விளக்கப்படுகின்றன.

कृत्यथा – १) सः नटनं करोति ।

(பொ.) அவன் நடனம் புரிகிறான்.

இங்கு நடனம் மட்டும் முக்யமானது. அதே சமயம் நடனமாடுபவர் சிறிது காலம் நிற்பது, பாடுவது, போன்ற செயல்கள் முக்யமானதல்ல. அதனையே நாம் அஸ்பஷ்டம், அப்ரதானம், கௌணம் போன்ற சொற்களால் அழைக்கின்றோம்.

तद्धितस्य यथा २) क्षुधशङ्कतोऽयं रामः भोक्तुं याचति ।

(பொ.) பசியினால் வாடும் இந்த ராமன் என்பவன் உண்பதற்காக யாசிக்கிறான். அதோடுமட்டுமல்லாமல் அவன் அடுத்த வேளைக்குமாக யாசித்த அவ்வுணவைச் சேமித்திருக்கிறான். இங்கு பசிக்கொடுமையிலிருந்து மீள உணவு யாசித்தல் முக்கியமானபோதிலும் அடுத்த வேளைக்காகச் சேமித்திடுதல் கௌணமேயாகும்.

समासस्य यथा – ३) रामभक्तः स्वयं रामं समानीय पूजयते ।

(பொ.) ராமனுடைய பக்தன் தானாகவே ராமனை அழைத்து பூசிக்கிறான். ராமபிரானை அழைத்து அவனைப் பூசிக்கும் பக்தன் எதைக்கொண்டு? எவ்வாறு புரிகிறான்? என்றெழுகின்ற வினாக்களும் அதற்குரிய விடைகளும் கௌணமாகவேதான் அறியப்படுகின்றன.

कर्मजः प्रत्ययेनान्यत्क्वचिदप्युच्यते यथा ।
कृष्णेन दुह्यते गोभ्यो गवां गोष्वथवा पयः ॥ ५८

मया प्रयाच्यते मुक्तिः स्याद्रामस्य रामकैः ।
याच्यते रामचन्द्रेण याचकेनोदनोऽद्भुतः ॥ ५९

கர்மஜ: ப்ரத்யயேனான்யத் க்வசிதப்யுச்யதே யதா ।
க்ருஷ்ணேன துஹ்யதே கோப்யோ கவாம் கோஷ்வதவா
பய: ॥

மயா ப்ரயாச்யதே முக்தி: ஸ்யாத் ராமஸ்ய ராமகை: ।
யாச்யதே ராமசந்த்ரேண யாசகேனோதனோऽத்புத: ॥

(பொ.) இனி காரகப் பிரத்யயங்களில் த்விகர்மகங்களைக் கொண்டு சில எடுத்துக்காட்டுகள் அளிக்கப்பெறுகின்றன.

यथा – १) कृष्णेन गोभ्यः पयः दुह्यते ।
,, गवां ,,
,, गोषु ,,

(பொ.) கிருஷ்ணனால் பசுவினிடமிருந்து பாலைக் கறக்கப் படுகிறது.
,, பசுவினுடைய ,,
,, பசுக்களில் ,,

२) मया रामात् मुक्तिः प्रयाच्यते ।

,, रामस्य ,, ,,

,, रामकैः ,, ,,

(பொ.) என்னால் ராமனிடமிருந்து முக்தியை யாசிக்கப் படுகிறது.

,, ராமனுடைய ,,

,, ராமனிடத்தில் ,,

३) पाचकेन रामचन्द्रेन अद्भुतोदनः पच्यते ।

(பொ.) சமையற்காரனான ராமச்சந்திரன் என்பவனால் அன்னம் சமைக்கப்பட்டது.

क्वचित्कालादिकं चैव सत्त्वे चान्यस्य कर्मणः ।
रामेण श्रूयते धर्मो मासगीतं च गीयते ॥

कान्तोऽनुगम्यते क्रोशं कान्तया स्निग्धचेतसा ।
अन्यस्य कर्मणे सत्त्वे कालादिः प्राह कर्मजः ॥

कुम्भकर्णेन सुप्यन्ते षण्मासा रामभूभुजा ।
वने द्वादशवर्षाणि स्थीयन्ते गुरुशासनात् ॥

க்வசித் காலாதிகம் சைவ சத்வே சான்யஸ்ய கர்மண: ।
ராமேண ச்ரூயதே தர்மோ மாஸகீதம் ச கீயதே ॥

காந்தோऽனுகம்யதே க்ரோசம் காந்தயா ஸ்நிக்தசேதஸா ।
அன்யஸ்ய கர்மணே ஸத்வே காலாதி: ப்ராஹ கர்மஜ: ॥

கும்பகர்ணேன சுப்யந்தே ஷண்மாஸா ராமபூபுஜா ।
வனே துவாதசவர்ஷாணி ஸ்த்தீயந்தே குருசாஸனாத் ॥

(பொ.) சில இடங்களில் ஒரு செயலோடு மற்றொரு செயல் காலம் அல்லது தொலைவு ஆகிய அளவோடு குறிப்பிடப்பெறும். அவ்வாறு காலம், தொலைவு ஆகியவற்றின் அளவைக் குறிக்கின்ற சொற்கள் கர்ம ஸம்ஜ்ஞையைப் பெற்று, இரண்டாம் வேற்றுமையில் காட்சி தருகின்றன. மற்றொரு செயலைக் குறிப்பிடப் பெறாத கர்மணி பிரயோகத்தில் பயனிலையைக் குறிப்பிடும் சொல் முதல் வேற்றுமையில் தான் அமையும்.

கால அளவிற்கு :

यथा – १) रामेण धर्मः श्रूयते, मासगीतं च गीयते ।

(பொ.) இராமனால் தர்மம் கேட்கப்படுகிறது. ஒரு மாத கால சங்கீதமும் இசைக்கப்படுகிறது.

தொலைவின் அளவிற்கு :

यथा – २) कान्तया स्निग्धचेतसा कान्तः क्रोशं अनुगम्यते ।

(பொ.) அன்புள்ளமுள்ள காதலியால் காதலன் குரோசம் ($2\frac{1}{4}$ மைல்) அளவு பின் தொடரப்படுகிறான்.

மற்றொரு செயலை கூறாத விடத்து :

यथा – १) कुम्भकर्णेन षण्मासाः सुप्यन्ते ।

(பொ.) கும்பகர்ணனால் ஆறுமாதங்கள் உறங்கப் படுகிறது.

यथा – २) गुरुशासनात् रामभूभुजा वने द्वादशवर्षाणि स्थीयन्ते ।

(பொ.) குரு (பிதா) வின் கட்டளையின் பேரில் ராம பூபதியால் காட்டில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வசிக்கப் பெற்றது.

प्रबोधचन्द्रिकायां च कृतौ वैजलभूपतेः ।
अनुक्तचन्द्रिका सम्यक् समस्तानां मनोहरा ॥ ६३

பிரபோதசந்த்ரிகாயாம் ச க்ருதௌ வைஜலபூபதே: ।
அனுக்தசந்த்ரிகா ஸம்யக் ஸமஸ்தானாம் மனோஹரா ॥

பொ. இத்துடன் வைஜலபூபதியால் இயற்றப்பெற்ற பிரபோதசந்த்ரிகையில் நன்றாகவும், அனைத்து சந்த்ரிகைகளைக் காட்டிலும் மனதை ஈர்க்கின்றதாகவும் அமைந்து உள்ள அனுக்த சந்த்ரிகை முற்றுப்பெற்றது.

इति अनुक्तचन्द्रिका समाप्ता ।

இதி அனுக்தசந்த்ரிகா ஸமாப்தா ।

இத்துடன் அனுக்தசந்திரிகை முற்றுப்பெற்றது

४. समासचन्द्रिका

4. ஸமாஸசந்த்ரிகை

समासो षड्विधो नाम्ना ज्ञेयस्तत्पुरुषस्तथा ।
कर्मधारयसंज्ञश्च बहुव्रीहिस्तथैव च ॥ १

ஸமாஸோ ஷட்விதோ நாம்னா ஜ்ஞேயஸ்தத்புருஷஸ்ததா ।
கர்மதாரயஸம்ஜ்ஞச்ச பஹுவ்ரீஹிஸ்த்ததைவ ச ॥ 1

द्विगुर्द्वन्द्वोऽव्ययीभावः प्राधान्यं तु चतुर्विधम् ।
पूर्वोत्तरोभयान्येषां पदार्थानां विकल्पनात् ॥ २

த்விகுர்த்வந்த்வோऽவ்யயீபாவ: ப்ராதான்யம் து சதுர்விதம் ।
பூர்வோத்தரோபயான்யேஷாம் பதார்த்தானாம்
விகல்பனாத் ॥ 2

(பொ.) ஸமாஸங்கள் மொத்தம் ஆறுவகைப்படும். அவை — தத்புருஷம், கர்மதாரயம், பகுவ்ரீஹி, த்விகு, த்வந்த்வம், அவ்யயீபாவம் ஆகிய ஸமாஸங்களாம். ஸமாஸம் கூறுமிடத்து உபயோகப்படுத்தப்படுகின்ற இரு சொற்களில் முதற்சொல்லை முக்கியமாகக்கொண்டது, இரண்டாவது சொல்லை முக்கியமாகக்கொண்டது, இரு சொற்களையும் முக்கியமாகக்கொண்டது, இரு சொற்களையும் தவிர பிறிதொரு சொல்லைப் பிரதானமாகக் கொண்டது என்பதாக ஸமாஸத்தில் நான்கு பிரிவுகள் உள்ளன.

तत्पुरुषो द्विप्रधानस्तत्र पूर्वप्रधानकः ।
प्रधानेन यथापूर्वकायश्चापरकायवत् ॥ ३

अतोत्तरपदार्थस्य प्रधान्यं रामसेवकः ।

தத்புருஷோ த்விப்ரதானஸ்தத்ர பூர்வப்ரதானக: ।
பிரதானேன யதாபூர்வகாயச்சாபரகாயவத் ॥

அதோத்தரபதார்த்தஸ்ய பிராதான்யம் ராமஸேவக: ।

(பொ.) தத்புருஷ ஸமாஸம் (வேற்றுமைத்தொகை விளக்கம்) என்பது முதற்சொல்லை முக்கியமாகக்கொண்டதென்றும், இரண்டாவது சொல்லை முக்கியமாகக்கொண்டதென்றும் இருவகைப்படும்.

முதற்சொல் முக்கியத்திற்கு – எடு.

पूर्वप्रधानो — १) पूर्वकायः ।

२) अपरकायः ।

இரண்டாம் சொல் முக்கியத்திற்கு – எடு.

उत्तरप्रधानो यथा — रामसेवकः ।

द्विप्रधानस्तथाकर्मधारयोऽपि भवेद्यथा ॥ ४

த்விப்ரதானஸ்தா கர்மதாரயோऽபி பவேத்யதா ॥

(பொ.) கர்மதாரய ஸமாஸம் (பண்புத்தொகை விளக்கம்) பூர்வபதார்த்த பிரதானமென்றும். உத்தர பதார்த்த பிரதானமென்றும் இருவகையாகக் காணப்படுகிறது.

रामःपुरुषसिंहोऽयं पूर्वप्राधान्यमीदृशम् ।
नीलोत्पलमिवास्याक्षि इत्युत्तरपदार्थता ॥ ५

ராம:புருஷஸிம்மோऽயம் பூர்வப்ராதான்யமீத்ருசம் ।
நீலோத்பலமிவாஸ்யாக்ஷி இத்யுத்தரபதார்த்ததா ॥ 5

முதல் பதார்த்த பிரதானத்திற்கு – எடு.

१) पूर्वपदार्थप्रधानो यथा – अयं रामः पुरुषसिंहः । (पुरुषः सिंह इव)

இரண்டாம் பதார்த்த பிரதானத்திற்கு – எடு.

२) उत्तरपदार्थप्रधानो यथा – नीलोत्पलं इव अस्याक्षिः वर्तते ।

उत्पलस्य नीलविशेषणं इव नीलोत्पलवत् अस्याक्षिः इत्यर्थः ।

द्विप्रधानं बहुव्रीहेरन्यत्र चोभयत्र च ।
तत्रान्यत्रपदार्थोऽयं प्राधान्यं तन्निगद्यते ॥ ६

த்விப்ரதானம் பஹுவ்ரீஹேரன்யத்ர சோபயத்ர ச ।
தத்ரான்யத்ரபதார்த்தோऽயம் ப்ராதான்யம்
தன்னிகத்யதே ॥ 6

स्मृतरामोऽहमनिशं उभयत्र पदार्थके ।
प्रधानता यथा द्वित्रा पञ्चषा सप्तधास्तथा ॥ ७

ஸ்ம்ருதராமோऽஹமனிசம் உபயத்ர பதார்த்தகே ।
பிரதானதா யதா த்வித்ரா பஞ்சஷா ஸப்ததாஸ்ததா ॥

(பொ) பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸம் (அன்மொழித்தொகை விளக்கம்) அன்ய பதார்த்தத்தையும் உபய பதார்த்தத்தையும் சிறப்பாகக்கொண்டு அமைவதோடு அது மொத்தம் ஏழு வகைப்படுகிறது.

பிறிதொரு சொல்லின் பொருட்பிரதானத்திற்கு எடு.

१) अन्यपदार्थस्य यथा – अहं अनिशं स्मृतरामः भवामि ।

(स्मृतः रामः येन सः)

இரு சொல் பொருட்பிரதானத்திற்கு எடு.

२) उभयपदार्थस्य यथा – १) द्वौ वा त्रयो वा द्वित्राः ।

२) पञ्च वा षड् वा पञ्चषाः ।

उभयत्रपदार्थे च द्वन्द्वे प्राधान्यमिष्यते ।
गुरोरादेशतो रामलक्ष्मणौ वनगामिनौ ॥ ८

உபயத்ர பதார்த்தே ச த்வந்த்வே ப்ராதான்யமிஷ்யதே ।
குரோராதேசதோ ராமலக்ஷ்மணௌ வனகாமினௌ ॥

(பொ.) த்வந்த்வ ஸமாஸத்தில் (உம்மைத்தொகை விளக்கத்தில்) இரண்டு சொற்களுமே சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

यथा — गुरोरादेशतः रामलक्ष्मणौ वनगमिनौ ।

(रामश्च लक्ष्मणश्च - रामलक्ष्मणौ)

उभयत्र पदार्थे च प्राधान्यं स्याद्विगोरपि ।
त्रिशृङ्गी पञ्चमूली चेत्यादौ बोद्धव्यमुत्तमैः ॥ ९

உபயத்ர பதார்த்தே ச ப்ராதான்யம் ஸ்யாத்விகோரபி ।
த்ரிச்ருங்கி பஞ்சமூலி சேத்யாதௌ போத்தவ்யமுத்தமை: ॥

(பொ.) த்விகுஸமாஸம் உத்தரபதார்த்தத்தை முக்கியமாகக்கொண்டது. ஆனால் அச்சமாஸத்தில் காணப் பெறும் சொற்களிரண்டுமே சிறப்பிடத்தைப் பிடிக்கின்றன.

यथा — १) त्रीणि शृङ्गाणि समाहृतानि त्रिशृङ्गम् ।

२) पञ्चमूलाः समाहृता इति पञ्चमूली ।

त्रिप्रधानोऽव्ययीभावः पूर्वस्मिंश्च पदार्थके ।
उत्तरस्मिंस्तथान्यस्मिन्प्राधान्यमिह सर्वशः ॥ १०

த்ரிப்ரதானோऽவ்யயீபாவ: பூர்வஸ்மிஞ்ச பதார்த்தகே ।
உத்தரஸ்மிம்ஸ்ததான்யஸ்மின் ப்ராதான்யமிஹஸர்வச: ॥

यथोपरामं तिष्ठामि लक्ष्मणस्येदृशं वचः ।
उत्तरत्र यथा नैव संसारोऽत्र सुखं प्रति ॥ ११

யதோபராமம் திஷ்டாமி லக்ஷ்மணஸ்யேத்ருசம் வச: ।
உத்ரத்ர யதா நைவ ஸம்ஸாரோऽத்ர ஸுகம்ப்ரதி ॥

अन्यत्र च द्वयोन्मत्तगङ्गादेशोऽतिशोभनः ।
एषामिति प्रकारेण प्राधान्यं कथितं मया ॥ १२

அந்யத்ர ச த்வயோன்மத்தகங்கா தேசோऽதிசோபன: ।
ஏஷாமிதி ப்ரகாரேண ப்ராதான்யம் கதிதம் மயா ॥

(பொ.) அவ்யயீபாவ ஸமாஸம் (1) பூர்வ பதார்த்தத்தைச் சிறப்பாகக்கொண்டதும். (2) உத்தர பதார்த்தத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டதும், (3) பிறிதொரு பதார்த்தத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டதும் ஆக மொத்தம் மூன்று வகைப்படும்.

முதற்சொல்லின் பொருளைக்கொண்டு சிறப்புறுவது - எ-டு.

१) पूर्वपदार्थप्रधानो यथा – ईदृशं वचः लक्ष्मणस्य उपरामं तिष्ठामि ।

(उपरामम् – उपसमीपे रामम्)

இரண்டாவது சொல்லின் பொருள்கொண்டு சிறப்புறுவது -- எடு.

२) उत्तरपदार्थप्रधानो यथा - अत्र संसारे सुखंप्रति नैव ।

(सुखंप्रति – सुखस्य लेशः)

பிறிதொரு சொல்லின் பொருளைக்கொண்டு சிறப்புறுவது – எடு.

३) अन्यपदार्थप्रधानो यथा – अयं अतिशोभनः उन्मत्तगङ्गा देशः ।

(उन्मत्तगङ्गा यस्मिन्देशे - सः भवति उन्मत्तगङ्गादेशः)

மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுகளில் அருகில் என்பதைத் தெரிவிக்க 'உப' என்ற முதற் சொல்லும், சிறிதும் (லேச:) என்பதைத்தெரிவித்த 'பிரதி' என்ற இரண்டாம் சொல்லும், எந்த தேசத்தில் உள்ளதோ அது என்ற பொருளில் அமையப் பெற்ற 'யஸ்மின் தேசே ஸ பவதி' என்னும் பிறிதொரு சொல்லும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

समासानां पुनश्चैषां चातुर्विध्यं निगद्यते ।
स्यान्नित्यत्वमनित्यत्वे लुक्तञ्चालुक्तमेव च ॥ १२

ஸமாஸானாம் புனச்சைஷாம் சாதுர்வித்யம் நிகத்யதே ।
ஸ்யாந்நித்யத்வ மநித்யத்வே லுக்தஞ்சா லுக்தமேவ ச ॥

तत्र नित्यसमासोऽयं कुम्भकारोऽत्र लाघवः ।
अनित्यो राजपुरुषो __________

தத்ர நித்யஸமாஸோ஽யம் கும்பகாரோ஽த்ர லாகவ: ।
அநித்யோ ராஜபுருஷோ ----------

(பொ·) ஸமாஸங்கள் மேலும் (1) லுக் ஸமாஸம், (2) அலுக் ஸமாஸம், (3) நித்ய ஸமாஸம், (4) அநித்ய ஸமாஸம் என நால்வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

(லுக் — மறைவு எடு.)

१) लुक्समासो यथा — कृष्णं श्रितः - **कृष्णश्रितः*** ।

* இவ்வெடுத்துக்காட்டில் அனுஸ்வாரம் (எழுத்துமேல் இடப்பெறும் 'ம்' எனும் புள்ளி) மறைந்துள்ளது காண்க.

(அலுக் — மறைவற்றது எடு.)

२) अलुक् समासो यथा — कण्ठेकालो यस्य सः - **कण्ठेकालः*** ।

* இவ்வுதாரணத்தில் எவ்விதமறைவும் இல்லாதது காண்க.

(நித்யம் அழிவுறாத - எடு.)

३) नित्यसमासो यथा — कुम्भं करोति इति - **कुम्भकारः*** ।

* கும்பத்தினைச் (குடத்தினைச்) செய்வதால் கும்பகாரன்.

(அநித்யம் அழிவுற்றது — எடு.)

४) अनित्यसमासे यथा — राज्ञः पुरुषः - **राजपुरुषः*** ।

* ஸமாஸ நிலையில் ஆறாம் வேற்றுமை அழிவுபட்டுள்ளது காண்க.

_______________ विभक्तिश्चैव भेदतः ॥ १४

स्यात्प्रथमा तत्पुरुषो पूर्वकायोऽपराङ्गकम् ।

स्याद्द्वितीया तत्पुरुषो धन्यो रामश्रितः पुमान् ॥ १५

——————— விபக்திசைவ பேதத: ॥ 14

ஸ்யாத்ப்ரதமா தத்புருஷோ பூர்வகாயோऽபராங்ககம் ।
ஸ்யாத்த்விதீயா தத்புருஷோ தன்யோ ராமச்ரித: புமான் ॥

स्यात्तृतीया तत्पुरुषो यथा धान्यार्थ इष्यते ।
स्याच्चतुर्थी तत्पुरुषो यूपदारु विराजते ॥ १६

ஸ்யாத்த்ருதீயா தத்புருஷோ யதா தான்யார்த்த இஷ்யதே ।
ஸ்யாச்சதுர்த்தீ தத்புருஷோ யூபதாரு விராஜதே ॥ 16

स्यात्पञ्चमी तत्पुरुषो न मे शत्रुभयं क्वचित् ।
भवेत्षष्ठी तत्पुरुषो रामभक्तो भवाम्यहम् ॥ १७

ஸ்யாத் பஞ்சமீ தத்புருஷோ ந மே சத்ருபயம் க்வசித் ।
பவேத்ஷஷ்டீ தத்புருஷோ ராமபக்தோ பவாம்யஹம் ॥

स्यात्सप्तमीतत्पुरुषो भक्तशौण्डो मुरद्विषः ।
नञ्तत्पुरुषोह्येष यथानेको हरिप्रियः ॥ १८

ஸ்யாத்ஸப்தமீ தத்புருஷோ பக்தசௌண்டோ முரத்விஷ ।
நஞ் தத்புருஷோஹ்யேஷ யதானேகோ ஹரிப்ரிய: ॥ 18

(பொ.) இனி வேற்றுமை (விபக்தி) களின் அடிப்படையில் தத்புருஷம் முதலான ஸமாஸங்கள் அதற்குரிய எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விவரிக்கப்படுகின்றன. தத்புருஷ ஸமாஸம் ஒன்று முதல் ஏழு வேற்றுமைகளும், நஞ் ஸமாஸமும் சேர்ந்து மொத்தம் எட்டு வகைகளாகக் கூறப் பெற்றுள்ளன.

முதல் வேற்றுமையில் - எடு.

१) प्रथमाविभक्तौ यथा – १) पूर्वं कायस्य - **पूर्वकायः** ।

२) अपरं अङ्गस्य - **अपराङ्गः** ।

இரண்டாம் வேற்றுமையில் - எடு.

२) द्वितीयाविभक्तौ यथा – **रामश्रितः** पुमान् धन्यः ।

(रामं श्रितः रामश्रितः)

3 ஆம் வேற்றுமையில் - எடு.

३) तृतीयाविभक्तौ यथ – धान्येन अर्थः - **धान्यार्थः** ।

4 ஆம் வேற்றுமையில் - எடு.

४) चतुर्थीविभक्तौ यथा – यूपाय दारु - **यूपदारु** ।

5 ஆம் வேற்றுமையில் - எடு.

५) पञ्चमीविभक्तौ यथा — मे क्वचित् **शत्रुभयं** न ।

(शत्रोः भयं - शत्रुभयं)

6 ஆம் வேற்றுமையில் - எடு.

६) षष्ठीविभक्तौ यथा — अहं **रामभक्तो** भवामि ।

(रामस्य भक्तो - रामभक्तः)

7 ஆம் வேற்றுமையில் - எடு.

७) सप्तमीविभक्तौ यथा — मुरद्विषो **भक्तशौण्डः** ।

(भक्तेषु शौण्डः - भक्तशौण्डः)

'நஞ்' தத்புருஷத்தில் - எடு.

८) नञ् तत्पुरुषौ यथा — **अनेको** हरिप्रियः ।

(न एकः - अनेकः)

कर्मधारयोऽप्येवं स्यात् सप्तधा स निगद्यते ।
विशेषणं पूर्वपदे यथा नीलोत्पलं वरम् ॥ १९

கர்மதாரயோऽப்யேவம் ஸ்யாத் ஸப்ததா ஸ நிகத்யதே ।
விசேஷணம் பூர்வபதே யதா நீலோத்பலம் வரம் ॥ 19

विशेषणोत्तरपदो यथा शाब्दिकसूचकः ।
विशेषणोभयपदो यथा शीतोष्णमद्भुतम् ॥ २०

விசேஷணோத்தரபதோ யதா சாப்திக ஸூசக: ।
விசேஷணோபயபதோ யதா சீதோஷ்ணமத்புதம் ॥ 20

उपमानपूर्वपदो यथा शस्त्रो नरोत्तमः ।
उपमानोत्तरो रामचन्द्रः पुरुषकेसरी ॥ २१

உபமான பூர்வபதோ யதா சஸ்த்ரோ நரோத்தம: ।
உபமானோத்தரோ ராமசந்த்ர: புருஷகேஸரீ ॥ 21

सम्भावनापूर्वपदो यथा रामशरो भव ।
अवधारणा पूर्वपदो यथा रामधनं मम ॥ २२

ஸம்பாவனா பூர்வபதோ யதா ராமசரோ பவ ।
அவதாரணா பூர்வபதோ யதா ராமதனம் மம ॥ 22

(பொ). கர்மதாரய ஸமாஸம் என்பது விசேஷண பூர்வபதம், விசேஷ்ய பூர்வபதம், விசேஷண உபயபதம், உபமான பூர்வபதம், உபமானோத்தரபதம், ஸம்பாவனா பூர்வபதம், அவதாரணா பூர்வபதம் என எழுவகைப்படும். அவை முறையே உதாஹரிக்கப்படுகின்றன.

(அடைவுச்சொல் முன்பமைந்தமைக்கு – எடு.)

१) विशेषणपूर्वपदस्य यथा — **नीलोत्पलम्** — (நீலவண்ண அல்லி)

(नीलं च तत् उत्पलं च - नीलोत्पलम्)

(அடைவுச்சொல் பின்பமைந்தமைக்கு – எடு.)

२) विशेषणोत्तरपदस्य यथा — **शाब्दिकसूचकः** (இலக்கண ஆசான்)

(शाब्दिकश्चासौ सूचकश्च - शाब्दिकसूचकः)

(அடைவுச்சொற்கள் இருசொல்லிலும் அமைந்தமைக்கு-எடு)

३) विशेषणोभयपदस्य यथा — **शीतोष्णम्** (குளிரும் வெப்பமும்)

(शीतं च तत् उष्णं च - शीतोष्णम्)

(உபமானம் முதலிலமைந்தமைக்கு – எடு.)

४) उपमानपूर्वपदस्य यथा — (१) **शस्त्रो नरः** (शस्त्र इव नरः)

(२) **उत्तमो नरः** (उत्तम इव नरः)

(உபமானம் பின்னமைந்தமைக்கு – எடு.)

५) उपमानोत्तरपदस्य यथा — (१) **रामचन्द्रः** (रामः चन्द्रः इव)

(२) **पुरुषकेसरी** (पुरुषः केसरी इव)

(மரியாதை முன்னமைந்தமைக்கு – எடு.)

६) सम्भावना पूर्वपदस्य यथा — **रामशरः** (राम इति शरः)

(நிச்சயம் முன்னமைந்தமைக்கு – எடு.)

७) अवधारणा पूर्वपदस्य यथा — **रामधनम्** (राम एव धनम्)

सप्तधा स्याद्बहुव्रीहिर्द्विपदस्तत्र कथ्यते ।
प्रथमार्थे विहायास्यै भवेत्सप्तविभक्तिषु ॥ २३

ஸப்ததா ஸ்யாத்பஹுவ்ரீஹிர்த்விபதஸ்தத்ர கத்யதே ।
பிரதமார்த்தே விஹாயாஸ்யை பவேத்ஸப்தவிபக்திஷு ॥

समेऽनुरक्तरामोऽहं चिरं सेवित राघव: ।
उपनीतं वलीरामोह्यहं विगतकल्मषः ॥ २४

ஸமேऽனுரக்தராமோऽஹம் சிரம் ஸேவித ராகவ: ।
உபநீதம் வலீராமோஹ்யஹம் விகதகல்மஷ: ॥ 24

कृतप्रणामो रामोऽयं इत्यादि द्विपदो भवेत् ।
अथो बहुपद: कश्चिद्बहुव्रीहि निगद्यते ॥ २५

க்ருதப்ரணாமோ ராமோऽயம் இத்யாதி த்விபதோ பவேத் ।
அதோ பஹுபத: கச்சித்பஹுவ்ரீஹி நிகத்யதே ॥ 25

पराक्रमोपार्जितयशो रामचन्द्रो महीपति: ।
सुग्रीवकृतसेवाऽसौ विक्रमाहतरावण: ॥ २६

பராக்ரமோபார்ஜிதயசா ராமசந்த்ரோ மஹீபதி: ।
ஸுக்ரீவக்ருதஸேவாऽஸௌ விக்ரமாஹதராவண: ॥ 26

सङ्ख्योत्तरपदोह्येष बहुव्रीहिर्निगद्यते ।
उपविंशाप्युपदशा: राममेव स्मराम्यहम् ॥ २७

ஸங்க்யோத்தரபதோஹ்யேஷ பஹுவ்ரீஹிர் நிகத்யதே ।
உபவிம்சாப்யுபதேசா: ராமமேவ ஸ்மராம்யஹம் ॥ 27

सङ्ख्योभयपदोऽप्येष द्वित्रा रामानुकीर्तन: ।
सहपूर्वपदश्चायं सानन्दो रघुनन्दन: ॥ २८

ஸங்க்யோபயபதோऽப்யேஷ த்வித்ரா ராமானுகீர்த்தன: ।
ஸஹபூர்வபதச்சாயம் ஸாநந்தோ ரகுநந்தன: ॥ 28

व्यतिहारहृयभावश्च यथाह्यहं न सम्मतम् ।
केशाकेशि शतां नापि दण्डादण्डि समीहितम् ॥ २९

வ்யதிஹாரஹ்யபாவச்ச யதாஹ்யஹம் ந ஸம்மதம் ।
கேசாகேசி சதாம்நாபி தண்டாதண்டி ஸமீஹிதம் ॥ 29

दिगन्तरालविषयो यथा दिक्पूर्वदक्षिणा ।
इयमुत्तरपूर्वा स्यादियं दक्षिणपश्चिमा ॥ ३०

திகந்தராள விஷயோ யதா திக்பூர்வதக்ஷிணா ।
இயமுத்தரபூர்வா ஸ்யாதியம் தக்ஷிணபச்சிமா ॥ 30

(பொ.) பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸம் 1) த்வி(இரண்டு) பதம் 2) பகு(பல)பதம், 3) ஸங்க்யோத்தர பதம் 4) ஸங்க்யோபய பதம், 5) ஸஹபூர்வபதம் 6) வ்யதீஹாரலக்ஷணம் 7) திகந்தராள லக்ஷணம் என்று ஏழு வகைப்படும். அவற்றுள் முதலாவதான த்விபதம் என்ற பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸம் இரண்டு முதல் ஆறு வேற்றுமைகளின்பால் அமைகிறது.

(இரு பதங்களுக்கு – எடு.)

द्विपदो यथा – வே. २) अनुरक्तो रामः यं सः अनुरक्तरामः अहम् ।

३) a) सेवितः राघवः येन सः - सेवितराघवः ,,

b) कृतः प्रणामः येन सः कृतप्रणामः अयं रामः ।

४) उपनीतं भोजनं यस्मै ब्राह्मणाय स भवति - उपनीत-भोजनो ब्राह्मणः ।

५) विगतः कल्मषः यस्मात् सः विगतकल्मषोह्यहम् ।

*६) शुक्लः पटः यस्य पुरुषस्य सः - शुक्लपटःपुरुषः ।

७) उषितो विभवो यस्मिन्ग्रामे स भवति - उषितविभवो ग्रामः ।

(பலபதமுள்ளமைக்கு – எடு.)

२) बहुपदो यथा – १) पराक्रमेण उपार्जिताः यशाः यैस्ते – पराक्रमोपार्जितयशाः ।

२) सुग्रीवेण कृताः सेवाः यैस्ते – सुग्रीवकृतसेवाः ।

३) विक्रमेण हतः रावणः यैस्ते – विक्रमाहतरावणः ।

(எண்ணிக்கை கூறும் சொற்களை பிறகுடைத்தமைக்கு-எடு.)

३) संख्योत्तरपदो यथा – १) उपसमीपेविंशानां इमेपुरुषाः – उपविंशाः ।

२) उपसमीपे दशानां इमे पुरुषाः – उपदशाः ।

(எண்ணிக்கையை இரு சொற்களாலும் தெரிவித்தற்கு-எடு.)

४) संख्योभयपदो यथा – द्वित्राः रामानुकीर्तनः ।

(द्वौ वा त्रयो वा - द्वित्राः)

(ஸஹ என்பதை முதலில் பெற்றமைக்கு – எடு.)

५) सहपूर्वपदो यथा – सानन्दो रघुनन्दनः ।

(सह आनन्देन यः सः - सानन्दः)

---

* 6 & 7 — प्रयोगविवेकादत्र योजितौ ।

(ஒருவரையொருவர் புரியும் செயல் பற்றியமைக்கு – எடு.)

६) व्यतीहारलक्षणबहुव्रीहेः यथा – १) केशेषु केशेषु गृहीत्वा इदं युद्धं प्रवर्तत इति - **केशाकेशी** ।

२) दण्डैश्च दण्डैश्च प्रहृत्य इदं युद्धं प्रवर्तत इति - **दण्डादण्डी** ।

(திசைக்கிடையேயுள்ளதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றவைக்கு – எடு.)

७) दिगन्तराललक्षणबहुव्रीहेः यथा – १) **दक्षिणपूर्वादिक्** ।

(दक्षिणस्याः पूर्वस्याश्च दिशोर्यदन्तरालं सेयं दक्षिणपूर्वा)

२) **उत्तरपूर्वाइयम्** (उत्तरस्याश्च पूर्वस्याश्च दिशोर्यदन्तरालं सेयं-उत्तरपश्चिमा)

३) **दक्षिणपश्चिमा दिक्**

(दक्षिणस्याश्च पश्चिमायाश्च दिशोर्यदन्तरालं सेयं दक्षिणपश्चिमा)

दिगुर्द्विधैकवद्भावी नैकवद्भावितान्वितः ।
आद्यो यथा पञ्चमूली त्रिशृङ्गी च ऋतुस्त्रयी ॥ २१

यथावनेकवद्भावी त्रिलोकाश्च चतुर्दिशः ।

த்விகு:த்விதைகவத்பாவி நைகவத்பாவிதான்வித: ।
ஆத்யோ யதா பஞ்சமூலி த்ரிச்ருங்கீ ச ருதுஸ்த்ரயீ ॥

யதாவனேகவத்பாவீ த்ரிலோகாச்ச சதுர்திச: ।

(பொ.) த்விகுஸமாஸம் 1) ஏகவத்பாவி, 2) அநேகவத்பாவீ என்றவாறு இருவகைப்படும்.

(ஒன்றாய் ஆனமைக்கு – எடு.)

१) एकवद्भावी यथा — १) पञ्चमूला: समाहृता: इति - **पञ्चमूली** ।

२) त्रीणि शृङ्गानि समाहृतानि - **त्रिशृङ्गम्** ।

३) ऋतव: त्रय: समाहृता: इति - **ऋतुस्त्रयी** ।

(பலவாய்த்தென்படுமைக்கு – எடு.)

२) अनेकवद्भावी यथा — १) त्रय: लोका: समाहृता: - **त्रिलोका:** ।

२) चतस्र: दिश: समाहृता: - **चतुर्दिश:** ।

अथ द्वन्द्वसमासश्च चतुर्धा स निगद्यते ॥ ३२

அத த்வந்த்வ ஸமாஸச்ச சதுர்தா ஸ நிகத்யதே ॥

समुच्चयान्वाचययो: समासो नैव सिध्यति ।
इतरेतर योगोऽयं यथा तौ रामलक्ष्मणौ ॥ ३३

ஸமுச்சயான்வாசயயோ: ஸமாஸோ நைவ ஸித்யதி ।
இதரேதர யோகோऽயம் யதா தௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

रामलक्ष्मणशत्रुघ्ना: जयन्ति रिपुमण्डलीम् ।
समाहारो यथा शङ्खपटहंशोभवेधुना ॥ ३४

भेरीमृदङ्गमनिशं शब्दं जनयति स्फुटम् ।

ராமலக்ஷ்மணசத்ருக்னா: ஜயந்தி ரிபுமண்டலீம் ।
ஸமாஹாரோ யதா சங்க்கபடஹம்சோபவேதுனா ॥

பேரீம்ருதங்கமனிசம் சப்தம் ஜனயதி ஸ்புடம் ।

(பொ.) த்வந்த்வஸமாஸம் 1) ஸமுச்சயம், 2) அன்வாசயம் 3) இதரேதரயோகம், 4) ஸமாஹாரம் என்று நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

தொகுப்பிற்கு – எடு.

१) समुच्चयस्य यथा — देवदत्तः पचति यज्ञदत्तश्च ।

தொகுப்பற்றமைக்கு – எடு.

२) अन्वाचयस्य यथा — भिक्षां अट, गांचानय ।

ஸமுச்சயம். அன்வாசயம் ஆகிய இரண்டிலும் உள்ள சொற்கள் ஸமாஸம் ஆகாமல் தனித்தனியே இலங்குவது காண்க.

३) इतरेतरयोगस्य यथा — १) तौ रामलक्ष्मणौ ।

(रामश्च लक्ष्मणश्च - रामलक्ष्मणौ)

२) रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाः रिपुमण्डलीं जयन्ति ।

(रामश्च लक्ष्मणश्च शत्रुघ्नश्च - रामलक्ष्मणचत्रुघ्नाः)

४) समाहारस्य यथा — १) शङ्खपटहम् ।

(शङ्खश्च पटहश्च - शङ्खपटहम्)

२) भेरीमृदङ्गं स्पुटं शब्दं अनिशं जनयति ।

(भेरी च मृदङ्गश्च - भेरीमृदङ्गम्)

द्विधा स्यादव्ययीभावो नामपूर्वपदो यथा ॥ ३५

த்விதா ஸ்யாதவ்யயீபாவோ நாமபூர்வபதோ யதா ॥

न सुखप्रति संसारे न सुखप्रति मे गृहे ।
स्यादव्ययपूर्वपदो यथा स्यादुपतोरणम् ॥ ३६

ந ஸுகப்ரதி ஸம்ஸாரே ந ஸுகப்ரதி மே க்ருஹே ।
ஸ்யாதவ்யயபூர்வபதோ யதா ஸ்யாதுபதோரணம் ॥

(பொ.) அவ்யயீபாவ ஸமாஸம் (1) நாமபூர்வபதம், (2) அவ்யயபூர்வபதம் என்று இரு வகைகளாகப் பிரிக்கப் படுகின்றது.

பெயர்ச்சொல் முன்னமையப்பெற்றமைக்கு = எடு.

१) नामपूर्वपदस्य यथा - १) संसारे न सुखप्रति ।

२) मे गृहे न ,,

(सुखस्य लेशः - सुखप्रति)

எப்போதுமே மாறாதமையும் சொல்* முன்னரமைவதற்கு- எடு.

२) अव्ययपूर्वपदस्य यथा – उपतोरणम् ।

(तोरणस्य समीपे प्रवर्तत इति - उपतोरणम्)

अहर्निशं मे मनसि तिष्ठत्पति सुखान्वितम् ॥ ३७

அஹர்நிசம் மே மனஸி திஷ்டத்பதி சுகான்விதம் ॥

यथा — अहश्च निशा च अहर्निशम् । तिष्ठत् प्रति - तिष्ठत्प्रति ।

सुखेन अन्वितं यथा स्यात् तथा सुखान्वितम् ।

---

* अव्ययम् — सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ।
वचनेषु च सर्वेषु च यन्न व्येति तदव्ययम् ॥

அஹர்நிசம், திஷ்டத்பதி, சுகான்விதம் போன்ற மற்றய அவ்யயச் சொற்களையும் ஊகித்தறிவீர்களாக.

प्रबोधचन्द्रिकायां च कृतौ वैजलभूपतेः ।
समासचन्द्रिका ह्येषा समाप्ता विश्वकाशिनी ॥ ३८

பிரபோதசந்த்ரிகாயாம் ச க்ருதௌ வைஜலபூபதே: ।
ஸமாஸசந்த்ரிகா ஹ்யேஷா ஸமாப்தா விச்வகாசினீ ॥

(பொ.) இத்துடன் வைஜலபூபதியால் இயற்றப் பெற்ற பிரபோதசந்திரிகை என்னும் நூலில் ஸமாஸத்தினை விளக்கும் இச்சந்திரிகை இனிது நிறைவுற்றது. 38.

इति समासचन्द्रिका समाप्ता ।

இதி ஸமாஸசந்த்ரிகா ஸமாப்தா ।

இத்துடன் ஸமாஸசந்திரிகை முற்றுப்பெற்றது

५. तद्धितचन्द्रिका

தத்திதசந்த்ரிகை

तद्धिताः त्रिविधाः ज्ञेयाः केचिच्छामान्यवृत्तयः ।
केचिदव्ययसंज्ञाश्च केचिद्भावार्थवाचकाः ॥ १

தத்திதா: த்ரிவிதா: ஞேயா: கேசித் ஸாமான்ய விருத்தய: ।
கேசித் அவ்யயஸம்ஞாச்ச கேசித் பாவார்த்தவாசகா; ॥

(பொ.) தத்திதாந்தமான சொற்களை ஸாமான்ய விருத்திகள், அவ்யயங்கள், பாவார்த்தவாசகங்கள் என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

सामान्यवृत्तयस्तत्र कथ्यन्ते केचनाधुना ।

ஸாமான்யவ்ருத்தய: தத்ர கத்யந்தே கேசனாதுனா ।

(பொ.) மேலே கூறப்பட்டவற்றுள் ஸாமான்ய விருத்திகளான சில தத்திதாந்தச் சொற்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகள் கொடுக்கப்பெறுகின்றன.

सामान्यवृत्तितद्धिताः —

(ஸாமான்யவ்ருத்திதத்திதங்கள்)

मतुप्*

तदस्यास्तीति गुणवान् रामो गुणवतीप्रिया ॥ २

गुणवद्राघवकुलं एवं सर्वत्र बुध्यताम् ।

---

* तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप् (5-2-94),
मादुपधायाश्च मतोर्वोऽयवादिभ्यः (8-2-9)

ததஸ்யாஸ்தீதி குணவான் ராமோ குணவதீ ப்ரியா ॥ 2

குணவத்ராகவகுலம் ஏவம் ஸர்வத்ர புத்யதாம் ।

(பொ.) ‘அது அவனுக்கு இருக்கிறது’ என்ற பொருளில் மதுப்பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा — १) गुणवान् रामः — (गुणः अस्यास्तीति - गुणवान्)

२) गुणवती प्रिया — (तद्वती स्त्री)

३) गुणवत् राघवकुलम् — (तद्वत् कुलम्)

लच् *

चूडालो रामचन्द्रोऽसौ चूडाला रामवल्लभा ॥ ३

वत्सलो रामचन्द्रोऽयं मांसलः ________________ ।

சூடாலோ ராமசந்த்ரோऽஸௌ சூடாலாராமவல்லபா ॥

வத்ஸலோ ராமசந்த்ரோऽயம் மாம்ஸல: ____________ ।

यथा — १) चूडालः रामचन्द्रः (चूडा अस्य अस्ति अस्मिन् वा चूडालः)

२) चूडाला रामवल्लभा । (तद्वधूः)

३) वत्सलो रामचन्द्रः । (वत्सं कामयत इति - वत्सलः)

४) मांसलः अयम् । (मांसोऽस्यास्तीति - मांसलः)

---

* प्राणिस्थादातो लजन्यतरस्याम् (5-6-92),

वत्सांसाभ्यां कामबले (5-2-98)

इलच् [1]

——————————— तुन्दिलस्तथा ।

——————————— துந்திலஸ்ததா ।

यथा — तुन्दिलः (तुन्दः अस्यास्तीति - तुन्दिलः)

शनेलचः [2]

लोमशः पामनः सीता लोमशा लोमशं कुलम् ।

पिच्छिलो ______________________

லோமச: பாமன: ஸீதா லோமசா லோமசம் குலம் ।
பிச்சிலோ ______________________ ॥

शः यथा — लोमशो रामः, लोमशा सीता, लोमशं कुलम् ।

(लोमानि अस्य सन्तीति - लोमशः)

नः यथा — पामनः पुरुषः । (पामा अस्यास्तीति - पामनः)

इलच् यथा — पिच्छिलः पुरुषः । (पिच्छं अस्यास्तीति - पिच्छिलः)

णः [3] —

——— पदवी प्राज्ञोरामः प्राज्ञा च तद्वधूः ।

प्राज्ञं रामकुलं श्राद्धो आर्चो वार्तो रघूद्वहः ॥ ५

---

1 तुन्दादिभ्यः इलच्च *(5-2-117)*

2 लोमादि पामादि पिच्छादिभ्यः शनेलचः । *(5-2-100)*

3 प्रज्ञा श्रद्धार्चाभ्यां णः *(5-2-101)*

——— பதவீ ப்ராக்ஞோ ராம: ப்ராக்ஞா ச தத்வதூ: ।
ப்ராக்ஞம் ராமகுலம் சிராத்தோ ஆர்ச்சோ ரகூத்வஹ: ॥

यथा—१) a) प्राज्ञो रामः, b) प्राज्ञा तद्वधूः सीता, c) प्राज्ञं रामकुलम्
(प्रज्ञा अस्यास्तीति - प्रज्ञः, प्रज्ञ एव प्राज्ञः)

२) श्राद्धः ।

३) आर्चः ।

४) वार्तः ।

उरच् [1]

रामोऽसौ दन्तुरः सीता ________________ ।

ராமோ஽ஸௌ தந்துர: ஸீதா ——— ।

यथा — १) दन्तुरः असौ रामः । (उन्नतः दन्तः यस्य सः - दन्तुरः)

२) दन्तुरा इयं सीता ।

(பொ.) பற்கள் உயரமாக (எடுப்பாக) யாருக்கு உள்ளனவோ அவர் 'தந்துரர்' ஆவார்.

रः[2]

________________ मधुरं रामभाषितम् ।

सुषिरं[3] जलपात्रं स्यात् मुष्करो रामभक्तिभाक् ॥ ६

---

1 दन्त उन्नत उरच् (5-2-127)

2 ऊषसुषिमुष्कमधोरः । (5-2-107)

3 सरन्ध्रे सुषिरं इत्यमरः ।

— W. L. S. Panshikar, P. No. 48/442

________________ மதுரம் ராமபாஷிதம் ।
ஸுஷிரம் ஜலபாத்ரம் ஸ்யாத் முஷ்கரோ ராமபக்திபாக் ।

यथा — १) मधुरं रामभाषितम् ।

२) मुष्करो रामभक्तिः ।

३) सुषिरं जलपात्रम् ।

वः[1]

केशवो रामचन्द्रोऽयं केशवा रामवल्लभा ।
मणिवो रामभक्तोऽयं सीतेयं च हिरण्यवा ॥ ७

கேசவோ ராமசந்த்ரோऽயம் கேசவா ராமவல்லபா ।
மணிவோ ராமபக்தோऽயம் ஸீதேயம் ச ஹிரண்யவா ॥

१) केशवः (केशः अस्यास्तीति केशवः) கேசமுள்ளவர்

२) मणिवः (मणिः अस्यास्तीति मणिवः) மணியுடையவர்

३) हिरण्यवः (हिरण्यं अस्यास्तीति हिरण्यवः) செல்வமுள்ளவர்

यथा — १) अयं रामचन्द्रः केशवः ।

२) (इयं) रामवल्लभा केशवा ।

३) अयं रामभक्तः मणिवः ।

४) इयं सीता हिरण्यवः ।

वलच्[2]

रजस्वलेयं च कृषीवलो रामो वलासुति ।

---

1 केशाद्वोऽन्यतरस्याम् (5-2-109)
व प्रकरणे मणिहिरण्ययोरुपसंख्यानम् ।

2 रजः कृष्यासुतिपरिषदो वलच् (5-2-112)

ரஜஸ்வலேயம் ச க்ருஷீவலோ ராமோ வலாசுதி ।

यथा — १) इयं (सीता) रजस्वला (रजः अस्यास्तीति रजस्वला)

२) (अयं) रामः कृषीवलः (कृषिः अस्यास्तीति कृषीवलः)

(எ-டு) 1) இந்த சீதை விலக்கானவர்.

2) இந்த ராமன் விவசாயி.

इनिठनौ[1]

धनी रामश्च धनिनी सीता च धनि तत्कुलम् ॥ ८

धनिको रामचन्द्रोऽयं (धनिका जानकी मता) ।

தனீ ராமச்ச தனினீ சீதா ச தனி தத்குலம் ।

தனிகோ ராமசந்த்ரோऽயம் (தனிகா ஜானகீ மதா) ।

यथा — १) अयं रामः धनी । (பணமுள்ளவர்)

२) इयं सीता धनिनी । (பணமுள்ளவள்)

३) तत्कुलम् धनि । (பணமுடையது)

४) अयं रामचन्द्रः धनिकः । (செல்வந்தர்)

५) इयं जानकी धनिका । (செல்வமுடையவள்)

विनिः[2]

यशस्वी रामचन्द्रोऽयं जानकी च यशस्विनी ॥

मायावी रावणो रामः मेधावी स्रग्वी तत्कुलम् ।

---

1 अत इनिठनौ (5–2–15)

2 अस्मायामेधास्रजोविनिः (5–2–121)

யசஸ்வி ராமசந்த்ரோऽயம் ஜானகீ ச யசஸ்விநீ ॥ 9
மாயாவீ ராவணோ ராம: மேதாவீ ஸ்ரக்வி தத்குலம் ।

यथा — १) a) अयं रामचन्द्रो यशस्वी (புகழுடையவர்)

b) इयं जानकी यशस्विनी (புகழுடையவள்)

२) (अयं) रावणो मायावी (மாயமாய் மறைபவர்)

३) (अयं) रामः मेधावी (அறிவுள்ளவர்)

४) तत् कुलं स्रग्वी (மாலையுடைத்தது)

युस्[1]

मेढ्कोर्णायुः .... ।

மேட்ரகோர்ணாயு: ________________ ।

यथा — ऊर्णायुः

(பொ.) செம்மறியாட்டு கம்பளம்.

ग्मिणिः[2]

——— एषस्याद्वाग्मीरामस्तु ——— ।

——— ஏஷஸ்யாத்வாக்மீ ராமஸ்து ——— ।

यथा — एषः वाग्मी रामः ।

(இவன் பேச்சாளனான ராமன் (அல்லது)
இந்த ராமன் பேச்சாளன்)

---

1 ऊर्णाया युस् (5 - 2 - 123)

2 वाचो ग्मिनिः (5 - 2 - 124)

आलजाटचौ[1]

_________________________ रावणः ॥ १०

वाचालोऽप्यति वाचाटः वाचाला तद्वधूरलम् ।

_________________ ராவண: ॥ 10

வாசாலோऽப்யதி வாசாட: வாசாலா தத்வதூரலம் ।

यथा – आलचि — १) वाचालो रावणः ।

२) वाचाला तद्वधूः ।

यथा – आटचि — अतिवाचाटो रावणः ।

(பொ.) வாசால: & வாசாட: — அதிகம் பேசுபவர்

इनच्[2]

फलिनो वृक्ष एषस्तु फलिना रामवाटिका ॥ ११

बर्हिणोऽयं मयूरस्याद्बर्हिणं तत्कुलं वरम् ।

பலினோ வ்ருக்ஷ ஏஷஸ்து பலினா ராமவாடிகா ॥ 11

பர்ஹிணோऽயம் மயூர: ஸ்யாத்பர்ஹிணம் தத்குலம் வரம் ।

यथा — १) एषवृक्षः फलिनः । रामवाटिका फलिना ।

२) अयं मयूरः बर्हिणः । तत् (मयूर)कुलं बर्हिणम् ।

---

1 आलजाटचौ बहुभाषिणी (5 - 2 - 125)

2 फलबर्हाभ्यां इनज्वक्तव्यः (P No. 307)

आरकन्[1]

श्रृङ्गारकं वृषश्चैव धेनुः श्रृङ्गारिका तथा ।

ச்ருங்காரகோ வ்ருஷச்சைவ தேனு: ச்ருங்காரிகா ததா ।

यथा — श्रृङ्गारकः वृषः ।
(கொம்புள்ள எருது)

श्रृङ्गारिका धेनुः ।
(கொம்புள்ள பசு)

आलुच्[2]

निद्रालुः पुरुषः स्त्री वा शीतालुः कुलमुत्तमम् ।
एवमूह्योऽनुरन्वेष्यो ______________ ॥ १३

நித்ராளு: புருஷ: ஸ்த்ரீ வா சீதாளு: குலமுத்தமம் ।
ஏவமூஹ்யோऽனுரன்வேஷ்யோ ———— ॥

यथा — निद्रालुः पुरुषः ।
(உறக்கமுடைய புருஷன்)

निद्रालुः स्त्री ।
(உறக்கமுள்ள பெண்)

शीतालुः पुरुषः । (शीतं न सहत इति - शीतालुः)
(குளிர் தாங்கவொண்ணா மனிதர்)

शीतालुः स्त्री ।
(குளிர் தாங்கவொண்ணா பெண்)

---

1 श्रृङ्गवृन्दाभ्यां आरकन् (P. No. 307)

2 निद्रातन्द्राश्रद्धाभ्यामालुच्, शीतोष्णतृपाभ्यस्तदसहने (P.No. 307)

ऊल्[1]

______________ वातूलश्चानुशब्यते ।

______________ வாதூலச்சானுசக்யதே ॥ 13

यथा — वातूलः ।

अण् & ण्यः[2]

तस्यापत्यमित्यर्थे वासिष्ठो भार्गवो मुनिः ।
वासिष्ठी भार्गवी कन्या वासिष्ठं भार्गवं कुलम् ॥ १४
एवं कौरव्य शब्दादि बोद्धव्यमपि सर्वतः ।

தஸ்யாபத்யமித்யர்த்தே வாசிஷ்டோ பார்கவோ முனி: ।
வாசிஷ்ட்டீ பார்கவீ கன்யா வாசிஷ்ட்டம் பார்கவம் குலம் ॥
ஏவம் கௌரவ்யசப்தாதி போத்தவ்யமபி ஸர்வத: ।

(பொ.) இன்னாருடைய மகன் (அ) மகள், இன்னாரது குலம் என்பதைத் தெரிவிக்க 'அண்' பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

अण् यथा – १) a) वासिष्ठः । (वसिष्ठस्य अपत्यं वासिष्ठः)
(வசிஷ்டரின் புதல்வன்)

b) वासिष्ठी । (वसिष्ठस्य अपत्यं स्त्री वासिष्ठी)
(வசிஷ்டரின் மகள்)

---

1 वातात्समूहे च (P. No. *307*)

2 ऋष्यन्धकवृष्णिकुरुभ्यश्च । *(4-1-114)* कुर्वादिभ्यो ण्यः ।

c) वासिष्ठम् । (वसिष्ठस्य कुलं वासिष्ठम्)
(வசிஷ்டரின் குலம்)

२) a) भार्गवः । (भृगोः अपत्यं भार्गवः)
(பிருகுவின் மகன்)

b) भार्गवी । (भृगोः अपत्यं स्त्री भार्गवी)
(பிருகுவின் புதல்வி)

c) भार्गवम् । (भृगोः कुलं भार्गवम्)
(பிருகுவின் குலம்)

ण्यः यथा – कौरव्यः (कुरोरपत्यं कौरव्यः) கௌரவர்கள்

अञ् *

निवासार्थे जनपदे पाञ्चालो माथुरस्तथा ॥ १५

நிவாஸார்த்தே ஜனபதே பாஞ்சாலோ மாதுரஸ்ததா ॥

यथा – १) पाञ्चालः । (पञ्चालस्य अपत्यं पाञ्चालः)
(பாஞ்சாலதேச மன்னன்)

२) माथुरः । (मथुरायाः अपत्यं माथुरः)
(மதுரை நகர மன்னன்)

इयिञ् **

अपत्यार्थे दाशरथिर्मारुतिः रावणिस्तथा ।

அபத்யார்த்தே தாசரதி: மாருதி: ராவணிஸ்ததா ।

---

* सोऽस्य निवासः *(4-3-89)*, जनपदशब्दात् क्षत्रियादञ् *(4-1-168)*

** अत इञ् *(4—1—95)*

यथा – दाशरथिः । दशरथस्य अपत्यं दाशरथिः) தசரதராமன்

मारुतिः । (मरुतः अपत्यं मारुतिः) மாருதி

रावणिः । (रावणस्य अपत्यं पुमान् रावणिः)

இந்திரஜித் (அ) ராவணனின் மகன்

फक्[1]

नाडायनोऽश्वलायनो ______________

நாடாயனோ஽ச்வலாயனோ ———————— ।

यथा – १) नाडायनः । (नडस्यापत्यं नाडायनः)

(பொ.) நடனின் மகன் நாடாயனன்.

२) आश्वलायनः । (अश्वलस्यापत्यं आश्वलायनः)

(பொ.) அச்வலனின் மகன் ஆச்வலாயனன்

यञ्[2]

______________ गार्ग्यो वात्स्यादयस्तथा ॥

——————— கார்க்யோ வாத்ஸ்யாதயஸ்ததா ॥ 16

यथा — १) गार्ग्यः २) वात्स्यः

ढक्[3]

वैनतेयश्च गाङ्गेयः स्त्रीभ्यः इत्यादयस्तथा ।

---

1 नडादिभ्यः फक् *(4–1–99)*

2 गर्गादिभ्यो यञ् *(4–1–105)*

3 स्त्रीभ्यो ढक् *(4-1-120)* स्त्रीप्रत्ययान्तेभ्योऽपत्यार्थे ढक् स्यात्, ढस्य एयः ।

வைனதேயச்ச காங்கேய: ஸ்த்ரீப்ய: இத்யாதயஸ்ததா ।

यथा — १) वेनतेय: கருடன்

२) गाङ्गेय: பீஷ்மர்

ऐरक्[1]

चाटकैरो ____________ १७

சாடகைரோ ———————— ॥

यथा — चाटकैर: (चटकाया: ऐरक् — चाटकैर:)

(चटकस्य चटकायश्च तयो: अपत्यं पुमान् - चाटकैर:)

आरक्[2]

.... अश्वगौधार: ॥ १७

———————— அச்வகௌதார: ॥ 17

यथा — अश्वगौधार: (अश्वगौधा आरक् अश्वगौधार:)

एरक्[3]

____________ गौधेर: ।

---

1 चटकाया ऐरक् (4-1-128), चटकस्येवेति वाच्यम् । "पुमपत्ये चाटकैर: स्त्र्यपत्ये चटकैव सा" इत्यमरकोश: (तस्य चटकस्य स्त्री चटकेत्येकम् । तयोश्चटकस्य चटकायाश्च पुमपत्ये चाटकैर: इत्येकम् । तयो स्त्र्यपत्ये स्त्रीरूपेऽपत्ये चटकेत्येकम्)
— W. L. S. Pansikar, Nirnayasagar Press, P. No. 105/1024

2 आरगुदीचाम् (4—1—130)

3 गौधाया: ढक् (4—1—129)

———— கௌதேர: ———— ।

यथा -- गौधेरः (गौधा ऐरक् — गौधेरः)

घः [1]

———————————— क्षत्रियस्तथा ॥ १७

———————————— க்ஷத்ரியஸ்ததா ॥ 17

यथा – क्षत्रियः (क्षत्रस्य अपत्यं क्षत्रियः)

(பொ.) க்ஷத்ரியனுடைய மகன் க்ஷத்ரியன்.

ण्यः [2]

कौरव्य इत्यादि भवेत् ————

கௌரவ்ய இத்யாதி பவேத் ———— ।

यथा — कौरव्यः (कुरोः अपत्यं कौरव्यः)

(பொ.) குருதேசமென்கிற மண்ணின் மைந்தன். (அ) குருதேசத்து மன்னன்.

यत् [3]

.... भावार्थे तत्र कथ्यते ।

मूर्धन्यः कण्ठ्यः ओष्ठ्यश्च तालव्यश्च शरीरतः ॥ १८

---

1 क्षत्राद्घः (4-1-139)

2 कुर्वादिभ्यो ण्यः (4-1-172)

3 शरीरावयवाच्चेति यत् (4-3-55)

——————— பாவார்த்தே தத்ர கத்யதே ।
மூர்தன்ய: கண்ட்ய: ஓஷ்ட்யச்ச தாலவ்யச்ச சரீரத: ॥

यथा – १) मूर्धन्यः (मूर्ध्नि भवः मूर्धन्यः, मूर्धन् - यत्)

२) कण्ठ्यः (कण्ठे भवः कण्ठ्यः, कण्ठ - यत्)

३) ओष्ठ्यः (ओष्ठे भवः ओष्ठ्यः, ओष्ठ - यत्)

४) तालव्यः (तालुनि भवः तालव्यः, तालु - यत्)

பொ. 1. மூர்த்னியில் (தலையில்) தோன்றுபவை மூர்த்தன்யம்
2. கண்ட்டத்தில் (கழுத்தில்) ,, கண்ட்யம்.
3. ஓஷ்ட்டத்தில் (உதட்டில்) ,, ஓஷ்ட்டவ்யம்
4. தாலுவில் (மேல்வாயில்) ,, தாலவ்யம்.

इत् *

दुर्गन्धिश्च सुगन्धिश्च पूतिगन्धिस्तथैव च ।

துர்கந்திச்ச ஸுகந்திச்ச பூதிகந்திஸ்ததைவ ச ।

यथा – १) दुर्गन्धिः, २) सुगन्धिः ३) पूतिगन्धिः

(பொ.) *1.* துர்வாசனை, *2.* நறுமணம், *3.* துர்நாற்றம்.

इतच् **

फलितः पुष्पितो वृक्षः फलिता पुष्पिता लता ॥ १९

---

* गन्धस्येदुत्पूतिसुसुरभिभ्यः (*5-4-125*)

इष्टगन्धः सुगन्धिस्स्यादामोदी मुखवासनः ।

पूतिगन्धस्तु दुर्गन्धः विस्रं स्यादामगन्धियत् ॥

— इत्यमरकोशः W. L. S. Panshikar, P. No. *36*

** तदस्य सञ्जातं तारकादिभ्य इतच् (*5-2-36*)

तदस्यजातमित्यर्थे नभस्तारकितं यथा ।

பலித: புஷ்பிதோ வ்ருக்ஷ: பலிதா புஷ்பிதா லதா ॥ 19
ததஸ்யஜாதமித்யர்த்தே நபஸ்தாரகிதம் யதா ।

यथा – १) पुष्पितः, फलितः वृक्षः ।
(பூத்துப் பயனளித்தது மரம்)

२) पुष्पिता फलिता लता ।
(பூத்துப் பயனளித்தது கொடி)

३) तारकितं नभः ।
(விண்மீண்கள் தோன்றிய வானம்)

चञ्चुचणपौ *

तेन व्याप्तो वित्तचणो वित्तचञ्चुस्तथैव च ॥ २०

தேன வ்யாப்தோ வித்தசணோ வித்தசஞ்சுஸ்ததைவ ச ॥

यथा – वित्तेनव्याप्तः वित्तचणः, वित्तचञ्चुः वा ।

(பொ.) பரந்த செல்வமுடையவர்.

a) **इष्ठन्**, b) **ईयसुन्**, c) **तमप्**, d) **तरप्** **

अयमेषामतिशयो इत्यर्थे कथ्यतेऽधुना ।
पटिष्ठश्च पटीयांश्च रामः सीता पटीयसी ॥ २१

---

* तेन वित्तश्चञ्चुचणपौ *(5-2-26)*

** a & c अतिशायने तमबिष्ठनौ *(5-3-35)*, तिङश्च *(5-3-56)*
b & d द्विवचन विभज्योपपदे तरबीयसुनौ *(5-3-57)*

गरीयांश्च गरिष्ठश्च प्रेष्ठः प्रेयांस्तथैव च ।
अयं पटुतमो रामः तथा पटुतरोऽप्ययम् ॥ २२

அயமேஷாமதிசயோ இத்யர்த்தே சுத்யதே஽துனா ।
படிஷ்ட்டச்ச படீயாம்ச்ச ராம: ஸீதா படீயஸீ ॥ 21

கரீயாம்ச்ச கரிஷ்ட்டச்ச ப்ரேஷ்ட்டம் பிரேயாம்ஸ்ததைவ ச।
அயம் படுதமோ ராம: ததா படுதரோ஽ப்யயம் ॥ 22

(பொ.) ஒரு குழுவினுள் இவர் சிறந்தவர் என்பதைச் சுட்ட கீழ்க்காணும் பிரத்யயங்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன,

a) इष्ठन् यथा — १) पटिष्ठः
२) गरिष्ठः
३) प्रेष्ठः

b) ईयसुन् यथा – १) पटीयान् रामः, पटीयसी सीता
१) गरीयान् रामः, गरीयसी सीता
२) प्रेयान् रामः, प्रेयसी सीता

c) तमप् यथा — अयं रामः पटुतमः ।

d) तरप् यथा — अयं रामः पटुतरः ।

कल्पदेश्यदेशीयरः *

पटुकल्पः पटुदेश्यः पटुदेशीय इत्यपि ।
असमाप्तौ भवेदेवं ________________ ।

* इषदसमाप्तौ कल्पदेश्य देशीयरः (5-3-67)

படுகல்ப: படுத்தேச்ய: படுத்தேசிய இத்யபி ।
அஸமாப்தெள பவேதேவம் ———— ॥

(பொ.) சிறப்புத் தன்மை பெறும் தருவாயில் இருப்பதைத் தெரிவிக்க கீழே கண்ட பிரத்யயங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

कल्पः यथा — पटुकल्पः

देश्य यथा — पटुद्धेश्यः

देशीयः यथा — पटुद्धेशीः

जातीयर्*

________ प्रकारवचने तथा ॥ २३

पटुजातीयो मृदुजातीय इत्यादिकं भवेत् ।

________ ப்ரகாரவசனே ததா ॥ 23

படுஜாதீயோ ம்ருதுஜாதீய இத்யாதிகம் பவேத் ।

यथा — पटुजातीयः, मृदुजातीयः

दघ्नच्, द्वयसच्, मात्रच्**

प्रमाणे जानुदघ्नं च जानुद्वयसमित्यपि ॥ २४

जानुमात्रं जलमिदं जानुदघ्नी नदीत्वियम् ।

பிர்மாணே ஜானுதக்னம் ச ஜானுத்வயஸமித்யபி ॥
ஜானுமாத்ரம் ஜலமிதம் ஜானுதக்னீ நதீத்வியம் ।

---

* प्रकारवचने जातीयर् (5-3-69)

** प्रमाणे द्वयसच् दघ्नच् मात्रचः (5-2-37)

यथा - १) जानुदघ्नं जलम् (முழங்காலளவு தண்ணீர்)

२) जानुदघ्नी नदी ।

३) जानुद्वयसम् जलम् । ,,

४) जानुमात्रं जलम् । ,,

ढक् *

तत्र नियुक्त इत्यर्थे राम दौवारिको जनः ॥ २५

दौवारिका वरतनुः दौवारिकमिदं कुलम् ।

தத்ர நியுக்த இத்யர்த்தே ராம தௌவாரிகோ ஜன: ॥
தௌவாரிகா வரதனு: தௌவாரிகமிதம் குலம் ।

यथा – १) अयं जनः रामदौवारिकः ।

२) इयं वरतनुः दौवारिका ।

३) इदं दौवारिकं कुलम् ।

(பொ.) 1. இந்த மனிதன் ராமனின் வாயிற்காப்பாளன்.

2. இவ்விளம்பெண் வாயிற்காப்பாளி.

3. இது வாயிற்காப்பாளியின் குலம்.

ठक् **

तेनदीव्यति तेनापि जनयतीत्यर्थगोचरे ॥ २६

---

* द्वारादीनां च (7-3-4)

** १) तेन दीव्यति खनति जयति जितम् (4-4-2)

२) संस्कृतम् (4-4-3)

आक्षिकादि भवेत्साधु संस्कृते दाधिकंभवेत् ।
सामान्यवृत्तय: प्रोक्ता: ________________ ॥ २७

தேனதீவ்யதி தேனாபி ஜனயதீத்யர்த்தகோசரே ॥ 26

ஆக்ஷிகாதி பவேத்ஸாது ஸம்ஸ்க்ருதே தாதிகம் பவேத் ।
ஸாமான்யவ்ருத்தய: ப்ரோக்தா: ——————— ॥ 27

जनयतीत्यर्थे यथा – अक्षय्यं दीव्यति - आक्षिकः ।

संस्कृतेऽर्थे यथा – दध्ना संस्कृतं - दाधिकम् ।

इति सामान्यवृत्तितद्धिता: समाप्ता: ।

இத்துடன் ஸாமான்யவ்ருத்திதத்திதங்கள் முற்றும்

अथाव्ययसंज्ञका:

(அவ்யயமெனும் தத்திதங்கள்)

தத்திதப்பிரத்யயங்களின் இரண்டாவது வகையான அவ்யயதத்திதங்கள் தற்போது விவரிக்கப்படுகின்றன. ஆண்பால் போன்ற மூன்று லிங்கங்களிலும், அனைத்து வேற்றுமைகளிலும் எவ்வித மாற்றமின்றி ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படும் தத்திதப்பிரத்யயங்களே அவ்யய ஸம்ஞங்கள் ஆகும். அவை குறித்து எடுத்துக்காட்டுகளுடன் இனிக் காண்போம்.

तसिल् *

______________ कथ्यन्तेऽव्यय संज्ञकाः ॥ २७

यतः प्रभृति रामोऽयं सेवितश्चेतसा मया ।
ततः प्रभृति कालस्य भीतिरुत्पद्यते नहि ॥ २८

______________ கத்யந்தேऽவ்யய ஸம்ஞகா: ॥ 27

யதிப்ரப்ருதி ராமோऽயம் ஸேவிதச்சேதஸா மயா ।
தத: ப்ரப்ருதி காலஸ்ய பீதிருத்பத்யதே நஹி ॥ 28

यथा — यतः, ततः

अयं रामः मया चेतसा यतः प्रभृति सेवितः ततः प्रभृति कालस्य भीतिः नहि उत्पद्यते ।

(பொ.) இந்த இராமன் என்னுள்ளத்தால் எப்போது தொடங்கி வணங்கப்பட்டானோ அப்போதிலிருந்து காலனின் பயம் ஏற்படுவதில்லை.

त्रल् **

यत्र रामस्य सेवास्यात्तत्र मङ्गलमिष्यते ।

யத்ர ராமஸ்ய ஸேவாஸ்யாத் தத்ர மங்களமிஷ்யதே ।

---

* सर्वोभयार्थाभ्यामेव (वा)

पर्यभिभ्यां च (5-3-9)

पञ्चम्यास्तसिल् (5-3-7)

** सप्तम्यास्त्रल् (5-3-10)

यथा – यत्र तत्र

रामस्य सेवा यत्र तत्र मङ्गलमिष्यते ।

(பொ.) ராமனுக்கு எங்கு பணிவிடை நடைபெறுகிறதோ அங்கு நலம் உண்டாகும்.

अधुना, दानीं, दा *

अधुना सेव्यते रामः इदानीं सर्वदा तथा ॥ २९

அதுனா ஸேவ்யதே ராம இதானீம் ஸர்வதா ததா ॥ 29

यथा — अधुना, इदानीं, सर्वदा

(मया) रामः अधुना, इदानीं, सर्वदा सेव्यते ।

(பொ.) (என்னால்) ராமன் இப்போதும், எப்போதும் வணங்கப்படுகிறான்.

थाल्, थं, कथं **

एषो हि सर्वथा रामो सेव्य इत्थं कथं पुनः ।

ஏஷோ ஹி ஸர்வதா ராமோ ஸேவ்ய இத்தம் கதம் புன: ।

यथा — सर्वथा, इत्थं, कथं

---

* अधुना *(5-3-17)*, दानीं च *(5-3-12)*,
सर्वैकान्यकिं यत्तदः काले दा *(5-3-15)*

** प्रकारवचने थाल् *(5-3-23)*, इदमस्थमुः *(5-3-24)*,
किमश्च *(5-3-25)*

एषो हि रामः कथं पुनः सेव्यः ? इत्थं, सर्वथा सेव्यः ।

(பொ.) இந்த ராமன் எவ்வாறு வணங்கப்படல் வேண்டும் ? இவ்வாறு அனைத்து வழிகளிலும் வணங்கப் படல் வேண்டும்.

अस्तातिः *

पुरस्तात्सेव्यते राम इदानीमित्थं कथं पुनः ।

புரஸ்தாத்ஸேவ்யதே ராம இதானீமித்தம் கதம் புன: ।

यथा — पुरस्तात्

रामः पुरस्तात् सेव्यते ।

(பொ.) இராமன் முன்பக்கமிருந்து வணங்கப்படுகிறான்.

குறிப்பு : இப்பாதியில் அதிகாக்ஷரங்கள் உள்ளன.

द्यस्, द्य

तौ रामलक्ष्मणौ प्राप्तौ सद्यो यौचाद्य धार्मिकौ ।

தௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ப்ராப்தௌ ஸத்யோ யௌ
சாத்ய தார்மிகௌ ।

यथा — सद्यः, अद्य

अद्य यौ प्राप्तौ तौ रामलक्ष्मणौ सद्यः धार्मिकौ ।

---

* दिक्शब्देभ्यः सप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्यो दिग्देशकालेष्वस्तातिः *(5-3-27)*

यथा - १) पूर्वस्यां दिशि वसति – पुरस्ताद्वसति ।

२) पूर्वस्याः दिशः आगतः – पुरस्तादागतः ।

३) पूर्वो देशो रमणीयः – पुरस्ताद्रमणीयः ।

(பொ) இன்று இவ்விருவர் யாவர் கிடைத்தனரோ அவ்விருவரான ராமலக்ஷ்மணர் பரமதார்மிகர்கள்.

एद्युस् *

सर्वेद्युः सेव्यते रामश्चान्येद्युः सेव्यते मया ॥ ३१

ஸர்வேத்யு: ஸேவ்யதே ராமச்சான்யேத்யு: ஸேவ்யதே மயா ।

यथा — सर्वेद्युः, अन्येद्युः

१) रामः सर्वेद्युः सेव्यते ।

२) मया (रामः) अन्येद्युः सेव्यते ।

(பொ.) 1. ராமன் எப்போதும் வணங்கப்படுகிறான்.

2. என்னால் (இராமன்) மற்றொருநாள் வணங்கப்படுகிறான்.

समसण्, उत्, आरिः

ऐषमश्च परुच्चैव परारिश्च निषेवितः ।

ஐஷமச்ச பருச்சைவ பராரிச்ச நிஷேவித: ।

यथा — ऐषमः, परुत्, परारिः

(मया रामः) ऐषमः, परुत्, परारिः चैव (निरुपमं) सेवितः ।

(பொ.) (என்னால் இராமன்) நடப்பாண்டிலும் கடந்த ஆண்டிலும், சென்ற ஆண்டிற்கு ஒரு வருடம் முன்பும் வணங்கப்பட்டான்.

---

* पूर्वान्योन्येतरेरतरापराधधरोभयोत्तरेभ्यः ये क्वस् ।

आतिः, रिल्, रिष्टातिः*

उत्तरा दक्षिणा चैव पश्चादुपरि चास्थिता ॥ ३२

उपरिष्टाश्च ________________ ।

உத்தரா தக்ஷிணா சைவ பச்சாதுபரி சாஸ்த்திதா ॥ 32

உபரிஷ்டாச்ச ________________ ॥

यथा - १) उत्तरात्, २) दक्षिणात्, ३) पश्चात्, ४) उपरि, ५) उपरिष्टात्

१) उत्तरास्मिन्देशे वसति — उत्तराद्वसति ।

२) दक्षिणास्मिन्देशे वसति — दक्षिणाद्वसति ।

३) पश्चादस्मिन्देशे वसति — पश्चाद्वसति ।

४, ५) ऊर्ध्वं वसति — उपरिवसति, उपरिष्टाद्वसति ।

(பொ.) 1. நம் தேசத்தின் வடதிசையில் வசிக்கிறான்.

2. நம் தேசத்தின் தென்திசையில் வசிக்கிறான்.

3. நம் தேசத்தின் பிறகு வசிக்கிறான்.

4, 5. நம் தேசத்தின் மேலே வசிக்கிறான்.

एनप्, आज्, आदि**

———पूर्वेण दक्षिणा दक्षिणेन च ।

---

* उत्तराधरदक्षिणादातिः (5-3-34), पश्चात् (5-3-32) उपर्युपरिष्टादिति निपात्यते ऊर्ध्वशब्दस्य उपभावः रिल् रिष्टाति एतौ प्रत्ययौ भवतः । (वररुचि प्रयोगविवेकसंग्रहः)

** येनवस्यतरस्यामदूरे पञ्चम्याः, दक्षिणादात्, आदितदूरे ।

____________ பூர்வேண தக்ஷிணா தக்ஷிணேன ச ।

यथा — १) पूर्वोदेशो रमणीयः - पूर्वेरमणीयः ।

२) दक्षिणो देशो रमणीयः - दक्षिण देशो रमणीयः ।

३) दक्षिणस्यां दिशि ग्रामस्य दूरे वसति -

दक्षिणादि ग्रामाद्वसति ।

धा, धमुञ्, एधाच् *

द्विधा द्वैधं त्रिधा चैवं ________ ।

த்விதா த்வைதம் த்ரிதா சைவம் ______ ॥

यथा — १) द्विधा, २) द्वैधं, ३) त्रिधा

१) द्वौ प्रकारौ - द्विधा (இருவகை)

२) द्वि प्रकारं - द्वैधम् ,,

३) त्रि प्रकारः - त्रेधा (அ) त्रिधा (மூவகை)

आम् **

____________ इतरां सुतरां तथा ॥ ३३

अव्ययाः कथिताः ____________ ।

---

* संख्याया विधार्थे धा (5-3-42), द्वित्र्योश्च, एधाच्च (5-3-46)

** किमित्तिङव्ययधादाम्वद्रव्यप्रकर्षे (5-4-11)

———————— இதராம் ஸுதராம் ததா ॥ 33

அவ்யயா: கதிதா: ——————————— ।

यथा — इतरां, सुतरां

इत्यव्ययसंज्ञकाः समाप्ताः ।

இத்துடன் அவ்யயம் எனும் தத்திதங்கள் முற்றும்.

अथ भाववाचकाः

பாவவாசக தத்திதங்கள்

தத்திதப்ரத்யயங்களின் மூன்றாவது வகையான இந்த பாவவாசகப் பிரத்யயங்கள் தற்போது எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விவரிக்கப்படுகின்றன.

त्वतलौ *

____________ एते कथ्यन्ते भाववाचकाः ।

पटुत्वं पटुता ____________ ॥

——— ஏதே கத்யந்தே பாவவாசகா: ।

படுத்வம் படுதா ————— ॥

यथा — १) पटुत्वं, २) पटुता

---

* तस्य भावस्त्वतलौ (5-1-19)

रामे महान् पटुत्वं, पटुता दृश्यते ।

१) पटोर्भावः पटुत्वम् । (पटु - त्वं)

२) पटोभावः पटुता । (पटु - ता)

(பொ.) இராமனிடம் சாதுர்ய குணம் காணப்படுகிறது.

इमनिच् *

——————— रामे गरिमा दृश्यते महान् ॥ ३४

——————— ராமே கரிமா த்ருச்யதே ॥ 34

यथा — गरिमा

रामे महान् गरिमा दृश्यते ।

(गुरु - इमनिच्) गुरोर्भावः गरिमा

ष्यङ् **

शौर्यं धैर्यं च गाम्भीर्यं सौभाग्यं रामभूभुजः ।

சௌர்யம் தைர்யம் ச காம்பீர்யம் ஸௌபாக்யம் ராமபூபுஜ: ।

---

* पृथ्वादिभ्य (पृथु, मृदु, महत्, पटु, तनु, लघु, साधु, आशु, उरु, गुरु, बहुल, खण्ड, दण्ड, चण्ड, आकिञ्चन, बाल, हांड, पाक्, वत्स, मन्द, स्वादु, ह्रस्व, दीर्घ, प्रिय, वृष, ऋजु, क्षिप्र, क्षुद्र, अणु एते पृथ्वादयः) इमनिज्वा (5-1-122)

** वर्णदृढादिभ्यः ष्यङ् च (5-1-123) गम्भीराञ्ञ्यः (4-3-58)

यथा – १) शूरस्य भावः - शौर्यम् । (சூரத்தன்மை)

२) धीरस्य भावः - धैर्यम् । (தைர்யத்தன்மை)

३) गाम्भीरस्य भावः - गाम्भीर्यम् । (கம்பீரத்தன்மை)

सुभगस्य भावः - सौभाग्यम् । (மங்களத்தன்மை)

(பொ.) ராமபூபதிக்கு சூரம், தீரம், கம்பீரம், மங்களம் ஆகிய குணங்கள் உள்ளன.

यत् *

स्तैन्यं च रावणे ______________ ॥

ஸ்தைன்யம் ச ராவணே ______________ ॥

यथा — स्तेनस्य भावः - स्तैन्यं ।

रावणे स्तैन्यम् ।

(பொ.) ராவணனிடத்தில் (சீதையை) களவாடும் தன்மை இருந்தது.

यः **

__________ सख्यं ______________ ॥

——————— ஸக்யம் ——————— ॥

यथा — सख्युः भावः - सख्यम् ।

(பொ.) தோழனுடைய பாவம் (எண்ணம்) தோழமை.

---

* स्तेनाद्यन्नलोपश्च (5-1-125)

** सख्युर्यः

ढक् *

________________________ कापेयं कपियूथपे ॥ ३५

________________________ காபேயம் கபியூதபே ॥

यथा — कपेर्भावः कापेयम् ।

(பொ.) குரங்குச் சைன்யம்

यक् **

प्राजापत्यमाश्वपत्यं पौरोहित्यादयस्तथा ।

ப்ராஜாபத்யமாச்வபத்யம் பௌரோஹித்யாதயஸ்ததா ।

यथा — १) प्रजापतेर्भावः प्राजापत्यं ।

२) अश्वपतेर्भावः आश्वपत्यम् ।

३) पुरोहितस्यभावः पौरोहित्यम् ।

(பொ.) 1, பிரஜாபதியின் தன்மை.

2. குதிரைப்படைத் தலைவனின் தன்மை.

3. புரோஹிதருடைய தன்மை.

अञ् ***

आश्वमौष्ट्रं च कौमारं ——————— ॥

ஆச்வமௌஷ்ட்ரம் ச கௌமாரம் —————— ॥

---

* कपिज्ञात्योः ढक् (5-1-123)

** पत्यन्तपुरोहितेभ्यो यक् (5-1-188)

*** प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञ् (5-1-129)

यथा – १) अश्वस्य भावः - आश्वम् । (குதிரைத் தன்மை)

२) उष्ट्रस्य भावः - औष्ट्रम् । (ஒட்டகத் தன்மை)

३) कुमारस्य भावः - कौमारम् । (குமாரத் தன்மை)

अण्*

__________ गौरवं जनता तथा ॥ ३६

यौवनं स्थाविरं चैव वार्धकं मार्दवादयः ।

__________ கௌரவம் ஜனதா ததா ॥ 36

யௌவனம் ஸ்தாவிரம் சைவ வார்தகம் மார்தவாதய: ।

यथा – १) गुरोः भावः - गौरवम् ।

२) जनोः भावः - जनता ।

३) यूनोः भावः - यौवनम् ।

४) स्थविरस्य भावः - स्थाविरम् ।

५) वृद्धस्य भावः - वार्धकम् ।

६) मृदोः भावः - मार्दवम् ।

वुञ्**

मानोज्ञकं बाहुलकं रामणीयकमेव च ॥ ३७

---

* हायनान्तयुवादिभ्योऽण् (5-1-130)

"स्यात्स्थाविरं तु वृद्धत्वं वृद्धसङ्घेऽपि वार्धकम्" ।

— W. L. S. Pansikar, P. No. 111/1154

इगन्ताश्चलघुपूर्वात् (5-1-131), तस्यभावस्त्वतलौ ।

** द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्यश्च (5-1-133)

योपधाद्गुरूपोत्तमाद्वुञ् (5-1-132)

आचार्यकादय: प्रोक्ता: भावाख्यास्तद्धिता मया ।

மானோக்ஞகம் பாகுளகம் ராமணீயகமேவ ச ‖ 37

ஆசார்யகாதய: ப்ரோக்தா: பாவாக்யா: தத்திதா: மயா ।

यथा – १) मनोज्ञस्य भाव: - मनोज्ञकम् । (பிரியமானத் தன்மை)

२) बहुलस्य भाव: - बाहुलकम् । (ஏராளமானத் தன்மை)

३) रमणीयस्य भाव: - रामणीयकम् । (அழகானத் தன்மை)

४) आचार्यस्य भाव: - आचार्यकम् । (ஆசார்யத் தன்மை)

अत: परं कृत: केचित् कथ्यन्ते च प्रयत्नत: ॥ ३८

प्रबोधचन्द्रिकायां च कृतौ वैजलभूपते: ।

समाप्ता शेषविभक्तीनां श्लाघ्या तद्धितचन्द्रिका ॥ ३९

அத: பரம் க்ருத: கேசித் கத்யந்தே ச ப்ரயத்நத:‖ 38

பிரபோதசந்த்ரிகாயாம் ச க்ருதௌ வைஜலபூபதே: ।

ஸமாப்தா சேஷவிபக்தீனாம் ச்லாக்யா தத்திதசந்த்ரிகா ‖

(பொ.) வைஜலபூபதியால் இயற்றப்பெற்ற பிரபோத சந்திரிகையில் இத்துடன் தத்தித சந்திரிகை நிறைவுற்றது. இப்பகுதியில் சில எடுத்துக்காட்டுகளே விளக்கப்பட்டுள்ள மையால் மீதியைத் தாமாகவே ஊகித்தறியவும். இதன் மேலே கிருதந்த பிரத்யயங்கங்கள் குறித்துச் சிறிது விளக்கப்படுகின்றன.

भाववाचकतद्धिता: समाप्ता: ।

பாவவாசகதத்திதங்கள் முற்றும்

इति तद्धितचन्द्रिका समाप्ता ।

இத்துடன் தத்திதசந்திரிகை நிறைவுபெற்றது

६. कृदन्तचन्द्रिका

6. கிருதந்தசந்த்ரிகை

कृतस्त्रिष्वपि वर्तन्ते भावे कर्मणि कर्तरि ।

க்ருதஸ்த்ரிஷ்வபி வர்தந்தே பாவே கர்மணி கர்த்தரி ।

பொதுவாக க்ருத்பிரத்யயங்கள் வினைச்சொற்களுடன் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கிருத்பிரத்யயங்களை இறுதியில் பெற்ற வினைச்சொற்களை நாம் கிருதந்தங்கள் என்றழைக்கிறோம். அவை பாவே, கர்மணி, கர்த்தரி ஆகிய மூன்று வகைப் பிரயோகங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இனி பாவே பிரயோகத்திற்கான எடுத்துக்காட்டுகளைப் பார்ப்போம்.

अच्

तत्र भावे यथा रामो विजयो विनयस्तथा ॥ १

தத்ர பாவே யதா ராமோ விஜயோ விநயஸ்தத ॥ 1

(பொ.) இந்த பிரத்யயம் 'கர்த்தா' என்னும் பொருளில் வினைச்சொல்லுடன் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा – १) रामः विजयः (जी - अच्)
(பொ.) ராமன் விஜயன்.

२) रामः विनयः (नी - अच्)
(பொ.) ராமன் வணக்கமானவன்.

अप् *

नरोदनसरश्चापि विग्रहो ननु विग्रहः ।
आदराद्यास्तथा यामाश्चवित्यादयस्तथा ॥ २

---

* ऋदोरप् (3–3–57)

நரோ தஸைரச்சரபி விக்ரஹோ நனு விக்ரஹ: ।
ஆதாராத்யா: ததா யாமாச்சவித்யாதயஸ்ததா ॥ 2

(பொ.) குறில் மற்றும் நெடில் ஆகிய உகாரம் ருகாரம் ஆகியவற்றை இறுதியில் கொண்ட வினைச்சொற்களுடன் இந்த ப்ரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा – १) नरः (नृ - अप्) மனிதன்

२) सरः (सृ - अप्) நீர்நிலை

ल्युट् *

पचनं हरणं ज्ञानं पाचनं कारकादयः ।

பசனம் ஹரணம் ஞானம் பாசனம் காரகாதய: ।

(பொ.) பாவ வாசகச் சொல்லாக இப்பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்பெற்று பலவின் பால் போன்று காட்சி தருகிறது.

यथा – १) पचनं - சமைத்தல் (पच् - ल्युट्)

२) हरणं - அபஹரித்தல் (हृ - ल्युट्)

३) ज्ञानं - அறிவு (ज्ञा - ल्युट्)

क्तिन् **

भुक्तिमुक्तिकृतिश्चैव गीतिरित्यादयस्तथा ॥ ३

புக்திமுக்திக்ருதிச்சைவ கீதிரித்யாதயஸ்ததா ॥ 3

---

* करणाधिकरणयोश्च (3-3-117)

** पापरोभावक्तिन्, घुमास्थागापाजहाति सां हलि (6-4-66)

(பொ.) பாவவாசகப் பெயர்ச்சொல்லாகச் செய்வதின் பொருட்டு இந்த பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा – भुक्तिः (भुज् - क्तिन्) - சாப்பிடுகை

मुक्तिः (मुच्लृ - क्तिन्) - மோட்சம்

कृतिः (कृ - क्तिन्) - செய்கை

गीतिः (गै - क्तिन्) - பாட்டு

युच्, अ*

पारणा वेदनेत्यादि चिकीर्षेत्यादि च स्त्रियाम् ।
जिगीषा रामचन्द्रे च बुभुक्षा बालके तथा ॥ ४

பாரணா வேதனேத்யாதி சிகீர்ஷேத்யாதி ச ஸ்த்ரியாம் ।
ஜிகீஷா ராமசந்த்ரே ச புபுக்ஷா பாலகே ததா ॥ 4

(பொ.) செல்லுதல், சப்தித்தல் முதலான பொருளில் வினைச்சொற்களுடன் 'யுச்' பிரத்யயம் சேர்ந்து 'அன' என்னும் சொல் வருகின்றது.

यथा – १) पारणा (पार - युच्) (अन्) - टाप् - आ) ।
உண்ணா நோன்பின் பிறகு உண்ணும் உணவு.

२) वेदना (वेद - युच् (अन्) - टाप् - (आ) । துன்பம்

३) चिकीर्षा — செய்வதற்கு விருப்பம்

४) जिगीषा रामचन्द्रे —
வெல்வதற்கு விருப்பம் ராமனிடத்திலுள்ளது,

५) बुभुक्षा बालके —
உண்பதற்கு விருப்பம் சிறுவனிடத்திலுள்ளது.

---

* ण्या सश्रन्थो युच् (3-3-107) दिदक्षा गुरोश्च हल इत्यप्रत्ययः ।

अङ्*

छिदा भिदा विदा चैव जरा प्रभृतयः स्त्रियाम् ।

ச்சிதா பிதா விதா சைவ ஜரா ப்ரப்ருதய: ஸ்த்ரியாம் ।

(பொ.) षित्, भित् முதலான தாதுக்களுடன் பெண்பாலில் இந்த 'அங்' பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा – १) छिदा (छिद् - अङ्) (வெட்டுதல்

२) भिदा (भिद् - अङ्) (பிரித்தல்)

३) विदा (विद् - अङ्) (அறிதல்)

४) जरा (जॄष् - अङ्) (முதுமை)

क्त**

अथ कर्मणि भावे च कथ्यन्ते केचनाधुना ॥ ५

सकर्मकात्कर्मणि यथा तीर्णो रामेण सागरः ।

निर्जितो रावणो वैरी सीता नीता पुरीं निजां ॥ ६

அத கர்மணி பாவே ச கத்யந்தே கேசனாதுனா ॥ 5

ஸகர்மகாத்கர்மணி யதா தீர்ணோ ராமேண ஸாகர: ।

நிர்ஜிதோ ராவணோ வைரீ ஸீதா நீதா புரீம் நிஜாம் ॥ 6

यथा सकर्मके – १) रामः सागरं तरति ।

२) रामः रावणं जयति ।

३) रामः सीतां निजां पुरीं नयति ।

---

* षिद्भिदादिभ्योऽङ् (3-3-104)

** रदाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य दः (8-2-42)

(பொ.) 1. இராமன் கடலைக் கடக்கிறான்.

2. ,, இராவணனை வெல்லுகிறான்.

3. ,, சீதையைத் தன் நகருக்கு அழைத்துச் செல்கிறான்.

यथा कर्मणि – १) तीर्णः सागरः रामेण । (तॄ - क्त)

२) निर्जितो वैरीरावणः (रामेण) । (जि - क्त)

३) निजां पुरीं नीता सीता (रामेण) । (नी - क्त)

(பொ.) 1. கடக்கப்பட்டது கடல் இராமனால்.

2. ஜயிக்கப்பட்டான் எதிரி இராவணன் (இராமனால்)

3. தன் நகருக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டாள் சீதை. (இராமனால்)

भावे यथाऽकर्मकेभ्यः[1] स्थिते रामेण कानने ।
सुप्तं भूमौ निशि सदा रमितं तेन सीतया ॥ ७

பாவே யதாऽகர்மகேப்ய: ஸ்திதே ராமேண கானனே ।
ஸுப்தம் பூமௌ நிசி ஸதா ரமிதம் தேன ஸீதயா ॥ 7

यथा - १) रामेण कानेन स्थितम् । (स्था - क्त)

(பொ.) இராமனால் காட்டில் இருக்கப்பெற்றது.

यथा – २) निशि रामेण भूमौ सुप्तम् । (स्वप् - क्त)

(பொ.) இரவில் ராமனால் பூமியில் உறங்கப்பட்டது.

---

1 वृद्धिक्षयभयजीवितमरणं लज्जा सत्ता स्थितिजागरणम् ।
शयनक्रीडारुचिदीप्त्यर्थं धातुगणं तं अकर्मकमाहुः ॥
— B. No. 5101 / D. 5833, T.M.S.S.M. Library, Thanjavur.

यथा – ३) सदा तेन सीतया रमितम् । (रम - क्त)

(பொ.) எப்போதும் அந்த இராமனால் சீதையுடன் இன்புறப்பெற்றது.

अयोध्यां च गतो रामः कर्तरीत्यादि गम्यताम् ।

அயோத்யாம் ச கதோ ராம: கர்த்தரீத்யாதி கம்யதாம் ।

यथा – रामः अयोध्यां गतः । (गम्लृ - क्त)

(பொ.) இராமன் அயோத்யைக்குச் சென்றான்.

तव्य *

तव्यादयः कर्मणि च भावे च निवसन्त्यमी ॥ ८

तत्र कर्तरि वा षष्ठी दृश्यते तदुदाहृतिः ।

लङ्का रामेण गन्तव्या रामस्य च महीपतेः ॥

गन्तव्यं रामचन्द्रेण स्थातव्यं च मयात्र हि ।

தவ்யாதய: கர்மணி ச பாவே ச நிவஸந்த்யமீ ॥ 8

தத்ர கர்த்தரி வா ஷஷ்டீ த்ருச்யதே தது தாஹ்ருதி: ।

லங்கா ராமேண கந்தவ்யா ராமஸ்ய ச மஹீபதே: ॥ 9

கந்தவ்யம் ராமசந்த்ரேண ஸ்த்தாதவ்யம் ச மயாத்ர ஹி ।

(பொ.) 'தவ்யம்' (செய்யவேண்டும், இருக்கவேண்டும்) முதலான பிரத்யயங்களின் பயன்பாடு கர்மணி மற்றும் பாவே பிரயோகங்களில் காணப்படுகின்றன. கர்த்தரி பிரயோகத்தில் அவை பயன்படுத்தும்போது எழுவாய் ஆறாம் வேற்றுமையில் அமைந்து விளங்கும்.

---

* तव्यत्तव्यानीयरः (3-1-96)

यथा – कर्तरिप्रयोगे – महीपतेः रामस्य लङ्कां गन्तव्यः ।

कर्मणिप्रयोगे – रामेण लङ्कां गन्तव्या ।

भावेप्रयोगे – १) रामचन्द्रेण गन्तव्यम् ।

२) मयात्र स्थातव्यम् ।

(பொ.) கர்த்தரி பிரயோகத்தில் – மகீபதியான இராமனுக்கு இலங்கையை அடைதல் வேண்டும்.

கர்மணி பிரயோகத்தில் — இராமனால் இலங்கை செல்லப்படல் வேண்டும்.

பாவே பிரயோகத்தில் – 1. இராமச்சந்திரனால் செல்லுதல் வேண்டும்.

2. என்னால் அங்கு இருத்தல் வேண்டும்.

अनीयर्*

दर्शनीया च रामेण रामस्य च कृशावधूः ॥ १०

தர்சனீயா ச ராமேண ராமஸ்ய ச க்ருசாவதூ: ॥ 10

(பொ.) இந்த பிரத்யயம் "விருப்பம்" என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा – कर्तरि १) रामस्य कृशावधूः दर्शनीया । (दृश् - अनीयर्)

कर्णणि २) रामेण कृशावधूः दर्शनीया । ,,

भावे ३) रामेण दर्शनीया । ,,

(பொ.) 1. இராமனால் வாட்டமுற்றிருக்கும் சீதையைப் பார்க்கப்படல் வேண்டும்.

---

* तव्यत्तव्यानीयरः (3-1-96)

2. இராமனால் வாட்டமுற்ற சீதை பார்க்கப் படல் வேண்டும்.

3. இராமனால் பார்க்கப்படல் வேண்டும்.

यत् *

ध्येयं रामपदाम्भोजं मया मम च सर्वदा ।
रामनामामृतं ज्ञेयं ज्ञेयं च गुणकर्मणि ॥ ११

த்யேயம் ராமபதாம்போஜம் மயா மம ச ஸர்வதா ।
ராமநாமாம்ருதம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞேயம் ச குணகர்மணி ॥ 11

(பொ.) 'விருப்பம்' என்ற பொருளில் அஜந்தமான தாதுவுடன் இந்த ப்ரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மூன்று லிங்கங்களிலும் இது காட்சியளிக்கும்.

यथा – कर्तरि १) मम सर्वदा रामपदाम्भोजं ध्येयम् । (धा - यत्)

कर्मणि २) मया ,, ,, । ,,

भावे ३) मया ध्येयम् । ,,

(பொ.) 1. எனக்கு எப்போதும் ராமபதகமலங்களை தியானிக்கப்படல் வேண்டும்.

2. என்னால் ,, ,, தியானிக்கப்படல் வேண்டும்.

3. என்னால் தியானிக்கப்படல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு எடுத்துக்காட்டுகளையும் பிரித்தறிந்து கொள்க.

यथा – ४) मम, मया वा रामनामामृतं ज्ञेयम् । (ज्ञा - यत्)

५) मम, मया वा गुणकर्मणि ज्ञेयम् । ,,

* अचोयत् *(3-1-97)*, ईद्यति *(6-4-65)*

(பொ.) 4. எனக்கு (அ) என்னால் மோக்ஷம் தரவல்ல இராமநாமத்தினை அறிதல் (அ) அறியப்படல் வேண்டும்.

5. எனக்கு (அ) என்னால் இராமனின் குணங்களையும், செய்கைகளையும் அறிதல் (அ) அறியப்படல் வேண்டும்.

क्यप् *

रामस्तुत्यो मया नित्यं मम वा पुण्यकर्मणा ।

ராமஸ்துத்யோ மயா நித்யம் மம வா புண்யகர்மணா ।

(பொ.) "தகுந்தது (அ) விருப்பம்" என்ற பொருளில் வினைச்சொல்லுடன் இந்த பிரத்யயம் பயன்படுத்தப் படுகிறது.

यथा – पुण्यकर्मणा मया मम वा रामः स्तुत्यः । (स्तु - क्यप्)

(பொ.) புண்ணியச்செயல் புரியும் என்னால் (அ) எனக்கு இராமன் தோத்தரித்தல் (அ) தோத்தரிக்கப்படல் வேண்டும்.

ण्यत् **

राम सेवा मया कार्या मम वा पुण्यकर्मणा ॥ १२

ராம ஸேவா மயா கார்யா மம வா புண்யகர்மணா ॥ 62

(பொ.) ருகாராந்தமும், ஹலந்தமும் ஆன வினைச் சொல்லுடன் தகுந்தது (அ) விருப்பம் என்ற பொருளில்

---

* एतिस्तुशास्वृदृजुषः क्यप् (3-1-109)

** ईद्दलोर्ण्यत्

यथा – पुण्यकर्मणा मया मम वा रामसेवा कार्या (कृ - ण्यत्)

(பொ.) புண்ணியச்செயல் புரியும் என்னால் (அ) எனக்கு ராமஸேவை புரிவது தகுந்ததாகும் (புரிந்திடல் வேண்டும்)

खल् *

ईषत्करा मया रामभक्तिः स्याद्दुष्कराऽऽपरैः ।

ஈஷத்கரா மயா ராமபக்தி: ஸ்யாத் துஷ்கராऽऽபரை: ।

यथा – मया रामभक्तिः ईषत्करा, अपरैः दुष्करा स्यात् ।

(பொ.) என்னால் ராமனிடம் பக்திபூணுவது எளிது. பிறருக்கு அது அறிதாகலாம்.

ल्यप् **

रामस्यानुग्रहात् स्वर्गो सुप्राप्यो नात्र संशयः ॥ १३

ராமஸ்யாநுக்ரஹாத் ஸ்வர்கோ ஸுப்ராப்யோ நாத்ர ஸம்சய: ॥ 13

செய்து (அ) செய்துவிட்டு என்னும் பொருளில் வினைச் சொல்லின் முன்பு உபசர்கமிருப்பின் இந்த ப்ரத்யயம் பயன் படுத்தப்படுகிறது.

यथा – प्राप्य (प्र - आप् - ल्यप्)
(அடையத் தகுந்தது)

(பொ.) ராமனுடைய அருளால் சுவர்க்கம் கிட்டும், அதில் சந்தேஹமில்லை.

---

* ईषद्दुःसुषु कृच्छ्राकृच्छ्रार्थेषु खल् (3-3-126)

** गत्यर्थाकर्मकश्लिषशीङ्स्थासवसजनरुहजीर्यतिभ्यश्च (3-4-72)

क्त

सपर्या भक्तिभावेन रामनामामृतं मया ।
त्रिषु गत्यर्थकादिभ्यः क्तो भवेदादिकर्मणि ॥ १४

गतं वनं दाशरथिना रामचन्द्रो वनं गतः ।
गतं रामेण कृतिनेत्येवं गत्यर्थधातुषु ॥ १५

अकर्मकेषु च यथा ग्रीष्मे शुष्को ह्रदोऽधुना ।
शुष्कं ह्रदेन शुष्कोऽयं ह्रदः सूर्येण भानुना ॥ १६

आश्लिष्टा रामचन्द्रेण सानुरागेण जानकी ।
आश्लिष्टो रामचन्द्रोऽसौ रामेणाश्लिष्टमित्यपि ॥ १७

सीतया चोपशयितो रामःपरमधार्मिकः ।
रामेण चोपशयितं स चोपशयितं कृती ॥ १८

उपस्थितो गुरुः रामो रामेणोपस्थितं गुरुम् ।
रामेणोपस्थितं चैत्रमनुक्तमपि बुध्यताम् ॥ १९

रामेणोपासितं नित्यं रामश्चोपासितं गुरुम् ।
रामेण गुरुभक्तेन चिरं गुरुरुपासितः ॥ २०

वनमध्युषितं रामो रामेणाध्युषितं वनम् ।
वनं रामेणाध्युषितं एवं बोद्धव्यमुत्तमैः ॥ २१

उपजातः सुतः पित्रा चोपजातं सुतं पिता ।
उपजातं च पित्रेति सर्वत्र परिबुध्यताम् ॥ २२

वानरो वृक्षमारूढः वानरो वृक्ष उत्करैः ।
आरूढो वानरेणासौ रसालफलसंयुतः ॥ २३

सीतानुजीर्णा रामेण सोऽनुजीर्णः प्रियां सतीम् ।
अनुजीर्णं च रामेण त्रिषुरूपमिदं भवेत् ॥ २४

ஸபர்யா பக்திபாவேன ராமநாமாம்ருதம் மயா ।
த்ரிஷு கத்யர்த்தகாதிப்ய: க்தோ பவேதாதி கர்மணி ॥

கதம் வனம் தாசரதினா ராமசந்த்ரோ வனம் கத: ।
கதம் ராமேண க்ருதினேத்யேவம் கத்யர்த்த தாதுஷு ॥

அகர்மகேஷு ச யதா க்ரீஷ்மே சுஷ்கோ ஹ்ரதோऽதுனா ।
சுஷ்கோ ஹ்ரதேன சுஷ்கோऽயம் ஹ்ரத: சூர்யேணபானுனா ॥

ஆச்லிஷ்டா ராமசந்த்ரேண ஸானுராகேண ஜானகீ ।
ஆச்லிஷ்டோராமசந்த்ரோऽஸௌ ராமேணாச்லிஷ்டமித்யபி

ஸீதயா சோபசயித: ராம: பரமதார்மிக: ।
ராமேண சோபசயிதம் ஸ சோபசயிதம் க்ருதீ ॥

உபஸ்த்திதோ குரு: ராமோ ராமேனோபஸ்த்திதம் குரும் ।
ராமேணோபஸ்த்திதம் சைவமனுக்தமபி புத்யதாம் ॥

ராமேணோபாஸிதம் நித்யம் ராமச்சோபாஸிதம் குரும் ।
ராமேண குரு பக்தேன சிரம் குருருபாஸித: ॥

வனமத்யுஷிதம் ராமோ ராமேணாத்யுஷிதம் வனம் ।
வனம் ராமேணாத்யுஷிதம் ஏவம் போத்தவ்யமுத்தமை: ॥

உபஜாத: ஸுத: பித்ரா சோபஜாதம் ஸுதம் பிதா ।
உபஜாதம் ச பித்ரேதி ஸர்வத்ர பரிபுத்யதாம் ॥

வானரோ வ்ருக்ஷமாரூட: வானரோ வ்ருக்ஷ உத்கரை: ।
ஆரூடோ வானரேணாஸௌ ரஸாலபல ஸம்யுத: ॥

ஸீதானுஜீர்ணா ராமேண ஸோऽனுஜீர்ண: ப்ரியாம்ஸதீம் ।
அனுஜீர்ணம் ச ராமேண த்ரிஷுரூபமிதம் பவேத் 24

(பொ.) க்த (क्त) பிரத்யயம் மூன்று விதமான (கர்த்தரி, கர்மணி, பாவே) பிரயோகங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கத்யர்த்தங் (கதி: — ஸஞ்சாரம் என்னும் பொருளைத் தரும் சொற்களிலும்) களிலும் இப்பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவையனைத்தும் எடுத்துக் காட்டுடன் விளக்கப்படுகின்றன.

यथा — १) दाशरथिना वनं गतः । (गम्लृ - क्त)

(பொ.) தயரதன் மகனால் கானகம் செல்லப்பட்டது.

२) रामचन्द्रो वनं गतः ।

(பொ.) ராமச்சந்திரன் காடு சென்றான்.

३) रामेण गतम् ।

(பொ.) இராமனால் செல்லப்பட்டது.

கர்மா (பயனிலை) வைக் குறிப்பிடாத அகர்மகங்களான பிரயோகங்களிலும் இந்த க்த (क्त) பிரத்யயமானது பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதிலிருந்து கத்யர்த்தம் கூறுபவை.

अकर्मकस्य यथा – १) शुष्को ह्रदः । உலர்ந்த குட்டை.

२) ह्रदेन शुष्कः । ,,

३) सूर्येण भानुना अयं ह्रदः शुष्कः ।

சூரிய கிரணத்தால் இந்த குட்டை உலரச்செய்யப்பட்டது.

श्लिषधातोः यथा कर्तरि - १) रामचन्द्रः जानकीं आश्लिष्टः। (श्लिष - क्त)

(பொ.) ராமச்சந்திரன் ஜானகியைக் கட்டித் தழுவினார்.

कर्मणि - २) सानुरागेन रामचन्द्रेण जानकी आश्लिष्टा।

(பொ.) அனுராகத்துடன் ராமசந்த்ரனால் ஜானகீ தழுவப்பெற்றார்.

भावे - ३) रामेण आश्लिष्टम्।

(பொ.) ராமனால் தழுவப்பெற்றது.

शीङ् धातो यथा – सीतया परमधार्मिको रामः उपशयितः। (शीङ् - क्त)

(பொ.) சீதையால் மிக்க அறவாளனான இராமன் உறங்குவிக்கப்பட்டான்.

स्था धातोर्यथा —

कर्तरि - रामः गुरुं उपस्थितः (स्था - क्त)

இராமன் குருவை அடைந்தார்.

कर्मणि - रामेण गुरुः उपस्थितम्।

இராமனால் குரு அடையப்பெற்றார்.

भावे - रामेणोपस्थितम्।

இராமனால் அடையப்பெற்றது.

आस धातोर्यथा —

कर्तरि - रामः गुरुं उपासितः। (आ - क्त)

(பொ) இராமன் குருவை உபாசித்தான்.

कर्मणि - गुरुभक्तेन रामेण चिरं गुरुः उपासितः।

(பொ.) குரு பக்தனான இராமனால் நெடிது குரு உபாசிக்கப் பெற்றார்,

भावे - रामेणोपासितम् ।

(பொ.) ராமனால் உபாசிக்கப்பெற்றது.

वस धातोर्यथा —

कर्तरि - रामः वनं अध्युषितम् । (वस् - क्त)

(பொ.) இராமன் காட்டில் வசித்தான்.

कर्मणि - रामेण वनं अध्युषितम् ।

(பொ.) இராமனால் காட்டில் வசிக்கப்பெற்றது.

भावे - रामेणाऽध्युषितम् ।

(பொ.) இராமனால் வசிக்கப்பெற்றது.

जनधातोर्यथा —

कर्तरि - पिता सुतं उपजातम् । (जन - क्त)

(பொ.) தந்தை குழந்தையை உடையவரானார்.

कर्मणि - पित्रा सुतः उपजातः ।

(பொ.) தந்தையால் குழந்தை பெறப்பெற்றது.

भावे - पित्रा उपजातम् ।

(பொ.) தந்தையால் குழந்தை பெறப்பெற்றது.

रुह धातोर्यथा —

कर्तरि - वानरो वृक्षं आरूढः । (रुह - क्त)

(பொ.) குரங்கு மரத்தில் ஏறியது.

कर्मणि - वानरो रसालफलसंयुतः असौ (वृक्षः) आरूढः ।

(பொ.) குரங்கால் மாம்பழங்கள் கூடிய இந்த மரமானது ஏறப்பட்டது.

ृष् धातोर्यथा —

कर्तरि - १) सः प्रियां सतीं अनुजीर्णः ।

कर्मणि - २) रामेण सीता अनुजीर्णा ।

भावे - ३) रामेण अनुजीर्णम् ।

(பொ.) 1. அவன் பிரியமான மனைவியை மூப்படையச் செய்தான்.

2, ராமனால் சீதை மூப்படையப்பெற்றாள்.

3. ராமனால் மூப்பெய்தப்பெற்றது.

त्रिधादि कर्मणि यथा प्रभुक्तं रामभूभुजा ।

प्रभुक्त ओदनो रामः प्रभुक्तो वरमोदनम् ॥ २५

த்ரிதாதி கர்மணி யதா ப்ரபுக்தம் ராமபூபுஜா ।

ப்ரபுக்த ஓதனோ ராமः ப்ரபுக்தோ வரமோதனம் ॥ 25

कर्तरि - १) रामः वरमोदनं प्रभुक्तः । (भुज् - क्त)

कर्मणि - २) रामभूभुजा ओदनः प्रभुक्तम् ।

भावे - ३) रामभूभुजा प्रभुक्तम् ।

(பொ.) 1. ராமன் சிறப்புமிக்க சாதத்தைச் சாப்பிட்டான்.

2. ராமபூபதியால் சாதம் சாப்பிடப்பெற்றது.

3. ராமபூபதியால் சாப்பிடப்பெற்றது.

अकर्मकात्समुत्पन्नो वर्तते कर्तृभावयोः ।

शुद्धा नदी च शरदि शुद्धे नद्येत्युदाहृतम् ॥ २६

அகர்மகாத் ஸமுத்பன்னோ வர்த்ததே கர்த்ருபாவயோः ।

சுத்தா நதீ ச சரதி சுத்தே நத்யேத்யுதாஹ்ருதம் ॥ 26

यथा — कर्तरि - शरदि नद्यः शुद्धा ।

(பொ.) சரத் காலத்தில் நதிகள் சுத்தமாகின்றன,

भावे - शुद्धा नदी (சுத்தமான நதீ)

इष्णुच् *

अथ कर्तरि कथ्यन्ते कृतः केचन सम्प्रति ।
निराकरिष्णुस्सकलं वैरिणं रामभूपतिः ॥ २७

அத கர்தரி கத்யந்தே க்ருத: கேசன ஸம்ப்ரதி ।
நிராகரிஷ்ணுஸ்ஸகலம் வைரிணம் ராமபூபதி: ॥ 27

(பொ.) இனி கர்த்தரி பிரயோகத்தில் கிருதந்தப் பிரத்யயங்களின் பயன்பாடு குறித்து எடுத்துக்காட்டுகள் விளக்கப்படுகின்றன.

यथा — भूपतिः रामः सकलं वैरिणं निराकरिष्णुः (भवति)
(निराकृ - इष्णुच्)

(பொ.) பூபதியான இராமன் எதிரிகள் அனைவரையும் நிராகரிக்கும் ஆற்றல் உள்ளவன் ஆகிறான்.

क्तवतु**

हतवान् रावणं रामः कृतवान् कर्मदुष्करम् ।

---

* अलङ्कृञ् निराकृञ् प्रजनोत्पतोन्मदरुच्यपत्रपवृतुवृधुसहचर इष्णुच् । (3-2-126)

** भूते (3-2-84), क्तवतूनिष्ठा (1-2-26)

ஹதவான் ராவணம் ராம: க்ருதவான் கர்மதுஷ்கரம் ।

(பொ.) கர்த்ரு வாக்கியத்தில் இறந்த காலத்தில் இந்த பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा — १) (रावण:) दुष्करं कर्म कृतवान् ।

(பொ.) இராவணன் துஷ்கரமான செயலைச் செய்தான்.

२) राम: रावणं हतवान् ।

(பொ.) இராமன் இராவனனைக் கொன்றான்.

तृन् *

देवकार्याणि कर्तासौ रामचन्द्रो गुणाद्भुत: ॥ २८

தேவகார்யாணி கர்த்தாஸௌ ராமசந்த்ரோ குணாத்புத: ॥

(பொ.) எல்லா வினைச்சொற்களுடன் "கர்த்தா" என்னும் பொருளில் இப்பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा — असौ गुणाद्भुत: रामचन्द्र: देवकार्याणि कर्ता । (कृ - तृन्)

(பொ.) இந்த குணாத்புதனான ராமச்சந்திரன் தேவ கார்யங்களைக் குறித்து கர்த்தா ஆகிறான்.

क्विप्

राम: कृतविदत्यर्थमरिभित् क्रोधजित्सदा ।

ராம: க்ருதவிதத்யர்த்தமரிபித் க்ரோதஜித்ஸதா ।

(பொ.) உபஸர்கங்கள் இடம் பெறாத வினைசசொற்களுடன் இந்த பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

---

* तच्छीले तृन् (3-2-135)

यथा — रामः सदा अत्यर्थं कृतवित्, अरिभित्, क्रोधजिच्च ।

(பொ.) இராமன் எப்போதும் மிகவும் கிருதக்ஞதை உள்ளவன். எதிரிகளை பேதிப்பவன், விரோதிகளை வெல்லுபவன்.

क्मरच् *

रामकीर्तिः प्रसृमरा रामोऽयं शत्रुघस्मरः ॥ २९

ராமகீர்த்தி: ப்ரஸ்ருமரா ராமோऽயம் சத்ருகஸ்மர: ॥ 29

यथा — १) रामकीर्तिः प्रसृमरा (भवति) । (प्रसृ - क्मरच्)

(பொ.) இராமனின் கீர்த்தி பெருகிவழியுமாறு உள்ளது.

२) अयं रामः शत्रुघस्मरः । (घस् - क्मरच्)

(பொ.) இந்த இராமன் எதிரிகளை பெருந்தீனியாய்க் கொண்டவன்.

எதிரிகளை வீழ்த்துவதில் வல்லவன் என்று கருத்து.

षाकन् **

जल्पाकश्च वराकश्च राममित्याह रावणः ।

ஜல்பாகச்ச வராகச்ச ராமமித்யாஹ ராவண: ।

(பொ.) जल्प्, भिक्ष्, कुट्ट्, लुण्ट् மற்றும் वृ ஆகியவற்றுடன் 'ஷாகன்' பிரத்யயம் இணைக்கப்படுகின்றது.

यथा — रावणः रामं जल्पाकः, वराकः इत्याह । (जल्प् - षाकन्)

---

* सृघस्यदः क्मरच् (3-2-160)

** जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृङः षाकन् (3-2-155)

(பொ.) இராவணன் இராமனை வாயாடி, பரிதாபத்திற் குரியவன் என்று கூறுகிறான்.

ल्युः*

त्रैलोक्यनन्दनो रामः ____________________ ॥

த்ரைலோக்ய நந்தனோ ராம: ———————— ॥

(பொ.) नन्द् முதலான தாதுக்களோடு 'ல்யு' ப்ரத்யயம் பயன்படுத்தப்பெற்று 'அந' என்ற சொல் வருகின்றது.

यथा — रामः त्रैलोक्यनन्दनः । (नन्द् - अन – ननदनः)

(பொ.) இராமன் மூவுலகமும் கொண்டாடும் குமரன் ஆவான்.

णिनिः**

____________________ करग्राहि समुद्रतः ॥ ३०

———————————— கரக்ராஹி ஸமுத்ரத: ॥ 30

(பொ.) கர்த்தா என்னும் பொருளில் க்ரஹாதி வினைச்சொற்களுடன் இந்த ப்ரத்யயம் பயன்படுத்தப் படுகிறது.

यथा — रामः समुद्रतः करग्राहिः । (ग्रह् - णिनिः)

(பொ.) இராமன் சமுத்திரத்தினின்றும் மீள ஒரு பற்றுகோல் ஆவான்.

---

* नन्दादिभ्यो ल्युः ।

** ग्रहादिभ्यो णिनिः ।

उः [1]

रामानन्दो महान्जातो रामो जिगमिषुर्वनम् ।

ராமானந்தோ மகான்ஜாதோ ராமோ ஜிகமிஷுர்வனம் ।

(பொ.) ஸந்நந்த தாதுக்களோடு 'உ' பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा — रामः वनं जिगमिषुः अभवत् । (गम्लृ - उ)

(பொ.) இராமன் காட்டை அடைய விருப்பமுடையவன் ஆனான்.

उकन् [2]

यशोऽभिलाषुको रामो रावणघातुकः परम् ॥ ३१

யசோऽபிலாஷுகோ ராமோ ராவணகாதுக: பரம் ॥ 31

(பொ.) लष् , पत् , पद् , स्था, भू , वृष् , हन् , कम् , गम् , शृ முதலான வினைச்சொற்களுடன் கர்த்தா என்னும் பொருளில் இப்பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा — १) रामः यशोऽभिलाषुकः ।

(பொ.) இராமன் புகழை விரும்புபவன்,

२) परं रावणघातुकः ।

(பொ.) ஆனால் அந்த இராமனே இராவணனைக் கொல்ல முயலுபவனும் ஆவான்.

---

1 सनाशंसभिक्षउः (3-2-168)

2 लषपतपदस्थाभूवृषहनकमगमशृभ्य उकन् (3-2-154)

टः [1]

रामाज्ञया वनचरः कपिर्लङ्काचरः कृती ।

ராமாக்ஞயா வனசர: கபிர்லங்காசர: க்ருதீ ।

यथा — वनचरः कपिः रामाज्ञया लङ्काचरः (भवति) । (चर् - टः)

(பொ.) கானகம் திரியும் அனுமன் இராமனது கட்டளையால் இலங்கை செல்பவனாக ஆனான்,

तुमन् [2]

क्वक्यपोर्भाव एव स्युर्यथा भोक्तुं व्रजत्यसौ ।
भुक्त्वा व्रजामि नगरं भोक्तुं गच्छामि मन्दिरम् ॥ ३३

க்வக்யபோர்பாவ ஏவஸ்யுர்யதா போக்தும் வ்ரஜத்யஸௌ ।
புக்த்வா வ்ரஜாமி நகரம் போக்தும் கச்சாமி மந்திரம் ॥

(பொ.) வினைச்சொற்களுடன் பாவார்த்தத்தில் இந்த பிரத்யயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

यथा — १) असौ भोक्तुं व्रजामि । (भोज् - तुमन्)
२) भुक्त्वा नगरं व्रजामि ।
३) भोक्तुं मन्दिरं गच्छामि ।

शतृ

विहायराज्यं रामेण गम्यते वनमद्भुतम् ।
रामो हसन् वनं याति हसन्त्या सीतया सह ॥ ३४

---

1 चरेष्टः *(3-2-16)*

2 समानकर्तृकेषु तुमन् *(3-3-158)*, कालसमयवेलासु तुमन् *(3-3-167)*

விஹாய ராஜ்யம் ராமேண கம்யதே வனமத்புதம் ।
ராமோ ஹஸன் வனம் யாதி ஹஸந்த்யா ஸீதயா ஸஹ ॥

(பொ.) 'சத்ரு' பிரத்யயம் பரஸ்மைபத தாதுக்களின் லட் ரூபத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பரஸ்மைபத தாதுக்களின் உருவத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு गच्छति, याति ।

यथा कर्मणि – रामेण राज्यं विहाय अद्भुतं वनं गम्यते ।

(பொ.) இராமனால் அரசினைவிட்டு அத்புதமான காட்டை அடையப்பெற்றது (அ) காட்டிற்குச் செல்லப் பட்டது.

शतृप्रत्ययस्य यथा – रामः हसन्त्या सीतया सह हसन् वनं याति ।

(பொ.) இராமன் புன்முறுவல்கொண்ட சீதையுடன் மனக் களிப்போடு வனம் சென்றான்.

இங்கு ஹஸன் & ஹஸந்த்யா என்ற சொற்கள் முறையே ஆண்பாலிலும் பெண்பாலிலும் சத்ரு ப்ரத்யயத்தில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

शानच्

गुरुणा दृश्यमानेन रामेण गम्यते पुरी ।

குருணா த்ருச்யமானேன ராமேண கம்யதே புரீ ।

(பொ.) "சானச்" ப்ரத்யயம் ஆத்மனேபத தாதுக்களின் (வினைச்சொற்களின்) லட் ரூபத்தில் பயன்படுத்தப் படுகிறது.

यथा – गुरुणा दृश्यमानेन रामेण पुरी गम्यते (दृश् - य - शानच्)

(பொ.) குருவினால் பார்க்கப்பட்டவனான ராமனால் நகருக்குச் செல்லப்படுகிறது.

सीता विलोकयामास रामो नाप्नोति पीडनम् ॥ ३५

इत्यादि कृतो बोद्धव्यं बुधैरुक्तानुसारतः ॥ ३६

ஸீதா விலோகயாமாஸ ராமோ நாப்னோதி பீடனம் ||
இத்யாதி க்ருதோ போத்தவ்யம் புதைருக்தானுஸாரத: ||

यथा — रामः पीडनं (पीड् - ल्युट्) नाप्नोति ।

(பொ.) இராமன் துன்பத்தை அடைவதில்லை. இவ்வாறு இன்னும் பலவிதமான கிருதந்த பிரத்யயங்களின் பயன்பாட்டினை அறிஞர்களால் கூறப்பட்டுள்ள வழியை அனுசரித்து அறிந்துகொள்ளவேணும்.

प्रबोधचन्द्रिकायां च कृतौ वैजलभूपतेः ।

समाप्तेयं कृदन्ताख्या सर्वाभीष्टार्थबोधिका ॥ ३७

ப்ரபோதசந்த்ரிகாயாம் ச க்ருதௌ வைஜலபூபதே: |
ஸமாப்தேயம் க்ருதந்தாக்யா ஸர்வாபீஷ்டார்த்தபோதிகா ||

(பொ.) வைஜலபூபதியால் இயற்றப்பெற்ற பிரபோத சந்த்ரிகையில் விரும்பிய அனைத்தையும் நல்கும்படி போதிக்கும் கிருதந்த பிரத்யயங்கள் குறித்த சந்த்ரிகை நிறைவுற்றது.

इति कृदन्तचन्द्रिका समाप्ता ।

இத்துடன் கிருதந்தசந்திரிகை முற்றிற்று

७. सन्धिचन्द्रिका

7. ஸந்திசந்த்ரிகை

अथ बालप्रबोधाय सम्यक्सन्धिर्विधीयते ।

रामच्छत्रं हरिच्छाया विष्णुच्छाया गुरुच्छविः ॥ १

அத பாலப்ரபோதாய ஸம்யக்ஸந்திர் விதீயதே ।

ராமச்சத்ரம் ஹரிச்சாயா விஷ்ணுச்சாயா குருச்சவி: ॥ 1

ஸந்தி என்பது இரண்டு எழுத்துக்கள் சேர்ந்து கூட்டெழுத்தாக மாறுவதைக் குறிக்கின்றது. அவ்வாறு மாறுதலடைவதைப் பொதுவாக நாம் மூன்று விதமாகப் பகுக்கலாம். அவை 1) லோபஸந்தி, 2) ஆகமஸந்தி, 3) ஆதேசஸந்தி என்பன.

१) लोपसन्धिः (லோபஸந்தி:)

லோபம் என்றால் இங்கு மறைவு என்பது பொருள்.

यथा — एषः - विष्णुः – एष विष्णुः ।

இங்கு 'ஏஷ' என்பதன் பிறகுள்ள விஸர்கம் (:) மறைந்துள்ளது காண்க.

२) आगमसन्धिः (ஆகமஸந்தி:)

ஆகமம் என்றால் இங்கு புதிதாய் வருதல் என்பது பொருள். இந்த ஸந்தியில் இரண்டு சொற்கள் கூடுகின்றபோது வேறொரு சொல் புதிதாய் வருகின்றது.

यथा — १) रामः - छत्रम् – रामच्छत्रम् ।

२) हरिः - छाया – हरिच्छाया ।

३) विष्णुः - छाया – विष्णुच्छाया ।

४) गुरुः - छविः - गुरुच्छविः ।

இங்கு மகாபிராண சகாரத்திற்கு முன் அல்பபிராண சகாரம் வந்திருப்பது காண்க.

३) आदेशसन्धिः (ஆதேசஸந்தி:)

'ஆதேசம்' என்னும் சொல் இரண்டு எழுத்துக்கள் கூட்டெழுத்தாக மாறுதலுறும்போது கூடுகின்ற இரண்டு எழுத்துக்குப் பதிலாக வேறோர் எழுத்து வருதலைக் குறிக்கின்றது.

यथा — उप - इन्द्रः – उपेन्द्रः ।

முதற்சொல்லில் கடை உயிரான 'அ' வும், இரண்டாம் சொல்லில் முதலுயிரான 'இ' சேர்ந்து அதற்குப் பதிலாக 'ஏ' என்னும் வேறோர் உயிரெழுத்து வந்திருப்பது காண்க.

மேலும் ஆகமஸந்தியின் வழியில் 'ச'காரத்தின் இரட்டிப்பினையும் கீழ்வரும் முறை விளக்குகின்றது.

रामो म्लेच्छान्समाश्रित्य सीताच्छायामपेक्षते ।

अग्रिमस्य छकारस्य द्वित्वमित्यवधार्यताम् ॥ २

ராமோ ம்லேச்சான் ஸமாச்சித்ய ஸீதாச்சாயாமபேக்ஷதே ।
அக்ரிமஸ்ய சகாரஸ்ய த்வித்வமித்யவதார்யதாம் ॥ 2

यथा — रामः म्लेच्चान्समाच्चिद्य सीताच्छायां अपेक्षते ।

(பொ.) இராமன் மிலேச்சாதிகளைவென்று சீதையின் நிழலை அடையவிரும்புகிறான். இங்கு பயன்படுத்தப்பட்ட

सीता - छाया – सीताच्च्छाया

என்ற உதாரணத்தில முதற்கண் இடம் பெற்றுள்ள 'ச'காரத்திற்கு (அல்பபிராணசகாரத்திற்கு) இரட்டிப்பினைக் கூறப்பட்டுள்ளது.

(अ) स्वरसन्धिः (உயிர்ப்புணர்ச்சி)

உயிரெழுத்துக்கள் ஒன்றையொன்றுகூடி கூட்டெழுத்தாக மாறுவதை இப்பிரிவு விளக்குகின்றது. உயிர்ப்புணர்ச்சி மொத்தம் எட்டு வகைப்படும் அவை 1. यण्सन्धिः (யண் சந்தி:) 2. यान्तादेशवान्तादेशसन्धिः (யாந்தாதேசவாந்தாதேசஸந்தி:) 3. गुणसन्धिः (குணஸந்தி:) 4. वृद्धिसन्धिः (வ்ருத்திஸந்தி:) 5. सवर्णदीर्घसन्धिः (ஸவர்ண தீர்க ஸந்தி:) 6. पूर्वरूपसन्धिः (பூர்வ ரூபஸந்தி:) 7. पररूपसन्धिः (பரரூபஸந்தி:) 8. प्रकृतिभावसन्धिः (ப்ராக்ருதி பாவஸந்தி:) என்பன அவற்றினுக்குரிய எடுத்துக்காட்டுகளை இனிக்காண்போம்.

१) यण्सन्धिः (யண் ஸந்தி:)

अथ प्रयत्नेन मया स्वरसन्धिर्विरच्यते ।
राम वार्यस्ति मध्वस्ति जानक्येषा पतिव्रता ॥ ३

मध्वानन्दो मात्राकाङ्क्षात्रेति(लाङ्कृ)त्यादौ यणाकृतम् ।
परो द्वित्वे यथा दध्यास्ते मध्वनुत्तमम् ॥ ४

அத ப்ரயத்னேன மயா ஸ்வரஸந்திர் விரச்யதே ।
ராம வார்யஸ்தி மத்வஸ்தி ஜானக்யேஷா பதிவ்ரதா ॥
மத்வானந்தோ மாத்ராகாங்க்ஷாவேதீ (லாக்ரு) த்யாதௌ
யணாக்ருதம் ।
பரோத்வித்வே யதா தத்யாஸ்த்தே மத்த்வனுத்தமம் ॥

இந்த ஸந்தியில் इ, उ, ऋ, ऌ (இ, உ, ரு, ல்ரு) ஆகிய ஆகிய எழுத்துக்களுக்குப் பிறகு இவ்வெழுத்துக்களேயன்றி வேறு உயிர் எழுத்துக்கள் காணப்படுமாகில் மேற்கூறிய நான்கு எழுத்துக்களும் முறையே य, व, र ल (ய, வ, ர, ல) ஆக மாறுகின்றன.*

---

* इको यणचि (6-1-77)

यथा — १) रामो वार्यस्ति ।

(वारि - अस्ति, इ - अ — य, — वार्यस्ति)

(பொ.) ராமன் தண்ணீரில் இருக்கிறான்.

२) जानक्येषा पतिव्रता ।

(जानकी - एषा, ई - ए — य — जानक्येषा)

(பொ.) ஜனகனின் மகளான இந்த சீதை பதிவ்ரதை.

३) मध्वस्ति । (मधु - अस्ति, उ - अ — व — मध्वस्ति)

४) मध्वानन्दः । (मधु - आनन्दः, उ - आ — वा — मध्वानन्दः)

५) मात्राकाङ्क्षा । (मातृ आकाङ्क्षा, ऋ - आ — रा — मात्राकाङ्क्षा)

६) लाकृतिः । (ऌ - आकृति, ॡ - अ — ला — लाकृतिः)

७) दध्ध्यास्ते । (दधि - आस्ते, इ - अ — य, धकारद्वित्वम्)

८) मध्ध्वानन्दः । (मधु - आनन्दः, उ - आ वा, धकारद्वित्वम्)

जानक्येषा मात्राकाङ्क्षा पक्षे प्रकृतिवद्यथा ।
अधि आस्ते मधु अलं मधु आनन्द ईदृशः ॥ ५

मात्राकाङ्क्षितमिदं (लाकृती) त्यादिकं भवेत् ।
यणो मयो द्वे भवतः इति पक्षे निगद्यते ॥ ६

दध्य्यास्ते राम मध्व्वत्र जानक्क्या याति साम्प्रतम् ।
मध्ध्वानन्दो मात्राकाङ्क्षा इति पक्षचतुष्टयम् ॥ ७

ஜானக்யேஷா மாத்ராகாங்க்ஷா பக்ஷே ப்ரக்ருதிவத்யதா ।
அதி ஆஸ்தே மது அலம் மது ஆனந்த ஈத்ருச: ॥ 5

மாத்ராகாங்க்ஷிதமிதம் (லாக்ருதீ) த்யாதிகம் பவேத் ।
யணோ மயோ த்வே பவத: இதி பக்ஷே நிகத்யதே ॥ 6
தத்யாஸ்தே ராம மத்வ்வத்ர ஜானக்க்யா
யாதிஸாம்ப்ரதம் ।
மத்வானந்தோ மாத்ராகாங்க்ஷா இதி பக்ஷ சதுஷ்டயம் ॥

(பொ.) யண் சந்தியினை விளக்குமிடத்து மேலும் அவற்றின் உட்பிரிவுகளைக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர், அம்முறையில் தற்போது பிரகிருதி பாவமாகவே விளங்கும் விதத்தினையும், "யணோ மயோ த்வே வாச்யே" என்ற வார்த்திகத்தால் மொத்தம் நால்வகை உதாரணம் ஆகும் என்றும் தெரிவிக்கிறார்.

१) प्रकृतिवत् यथा — अधि, आस्ते, मधु अलम्, मधु आनन्द: ।

२) यण् सन्धौ यथा — अध्यास्ते, मध्वलम्, मध्वानन्द:, मात्राकाङ्क्षा, लाकृति: ।

३) यकारद्वित्वे यथा — दध्य्यास्ते, मध्व्वत्र, जानक्क्या ।

४) धकारद्वित्वे यथा — मध्ध्वत्र, मध्ध्वानन्द:, मात्त्राकाङ्क्षा ।

५) यणोमयो द्वे वाच्येति पक्षे यथा —

१) दध्य् - आस्ते — दध्यास्ते ।

२) दध्ध्य् - आस्ते — दद्ध्यास्ते ।

३) दध्य्य् - आस्ते — दद्ध्य्यास्ते ।

४) दध्ध्य्य् - आस्ते — दध्ध्य्यास्ते ।

२) यान्तादेशवान्तादेशसन्धि:

(யாந்தாதேசவாந்தாதேசஸந்தி:)

चयनं नयनं चैव नायक: पावकस्तथा ।

சயனம் நயனம் சைவ நாயக: பாவகஸ்ததா ।

இந்த ஸந்தியில் ए, ओ, ऐ, औ (ஏ, ஓ, ஐ, ஔ) ஆகிய எழுத்துக்களின் பின்பு உயிர் எழுத்துக்கள் காணப்படுமாயின் அவ்விரண்டிற்கும் நடுவில் முறையே अय्, अव्, आय्, आव् (அய், அவ், ஆய், ஆவ்) என்பவை ஆதேசமாகின்றன.*

यथा — (अय्) १) चे - अय् - अनम् — चयनम् । (சேகரித்தல்)

२) ने - अय् - अनम् — नयनम् । (கண்)

(अव्) ३) विष्णो - अव् - ए — विष्णवे । (திருமாலின் பொருட்டு)

(आय्) ४) नै - अय् - अकः — नायकः । (அரசன்)

(आव्) ५) पौ - आव् - अकः — पावकः । (அக்னி)

३) गुणसन्धिः (குண ஸந்தி:)

तवेयं राम सीतोढा तवोदकमुपस्थितम् ॥ ८

தவேயம் ராம ஸீதோடா தவோதகமுபஸ்திதம் ॥ 8

குணஸந்தியில் अ, आ (அ, ஆ) ஆகிய எழுத்துக்களின் முன்பு इ, ई (இ, ஈ) என்ற எழுத்துகள் வந்தால் ए (ஏ) என்ற எழுத்தும், उ, ऊ (உ, ஊ) ஆகியவை வந்தால் ओ (ஓ) என்பதும், ऋ, ॠ (ரு, ரூ) போன்றவை வந்தால் अर् (அர்) என்பதும், ऌ (ல்ரு) என்னுமெழுத்துவரின் अल् (அல்) என்பதும் வருகின்றன.**

---

* एचोऽयवायावः (6-1-78)

** आद्गुणः (6-1-87)

यथा — १) तव - इयं, (अ - इ — ए) — तवेयम् ।

२) सीता - ऊढा, (आ - ऊ — ओ) — सीतोढा ।

३) तव - उदकम्, (अ - उ — ओ) — तवोदकम् ।

४) **वृद्धिसन्धिः** (வ்ருத்திஸந்தி:)

तवधीरस्ति सीताद्वा रामाकारो विजायते ।

तवैषा राम सीतैव बत ! राम तवौदनम् ॥

सीतौहतेत्यादिकेषु वृद्धिर्भवति निश्चितम् ।

தவதீரஸ்தி ஸீதாத்வா ராமாகாரோ விஜாயதே ।
தவைஷா ராம ஸீதைவ பத ! ராம தவௌதனம் ॥
ஸீதௌஹதேத்யாதிகேஷு வ்ருத்திர்பவதி நிச்சிதம் ।

வ்ருத்தி ஸந்தியில் **अ, आ** (அ, ஆ) ஆகிய எழுத்துக்களின் முன்பு **ए, ऐ** (எ, ஐ) வந்தால் **ऐ** (ஐ) என்னுமெழுத்தும், **ओ, औ** (ஓ, ஔ) வந்தால் **औ** (ஔ) என்னும் எழுத்தும் ஆதேசமாய் வருகின்றன. *

यथा — १) तव - एषा (अ - ए – ऐ) — तवैषा ।

२) सीता - एव (आ - ए – ऐ) — सीतैव ।

३) रमा - ऐश्वर्यम् (आ - ऐ – ऐ) — रमैश्वर्यम् ।

४) तव - ओदनम् (अ - ओ – औ) — तवौदनम् ।

५) भव - औषधम् (अ - औ – औ) — भवौषधम् ।

६) सीता - ओहते (आ - ओ – औ) — सीतौहते ।

---

* वृद्धिरेची *(6-1-88)*

५) सवर्णदीर्घसन्धिः (ஸவர்ணதீர்கஸந்தி:)

रामाग्रतश्च सीतास्ते दधीदं जानकी हृते ॥
मधूत्तमं मधूत्कृष्टं स्तनौ माता पितॄषभः ।
मातॄकार इत्यादौ सवर्णे दीर्घ इष्यते ॥

ராமாக்ரதச்ச ஸீதாஸ்தே ததீதம் ஜானகீ ஹ்ருதே ॥
மதூத்தமம் மதூத்க்ருஷ்டம் ஸ்தனௌ மாதா பித்ருஷப: ।
மாத்ருகார இத்யாதௌ ஸவர்ணே தீர்க்க இஷ்யதே ॥ 11

ஸவர்ண தீர்க ஸந்தியில் ஸமான வர்ணங்களான இரு எழுத்துகள் புணர்ச்சியின்பால் ஒரே நெடிலெழுத்தாகின்றது. अ, इ, उ, ऋ (அ, இ, உ, ரு) ஆகியவற்றிற்குச் சமானமாக அடுத்துவரும் முதல் எழுத்துக் காணப்பட்டாலும், நெடிலானாலும் அங்கு आ, ई, ऊ, ॠ (ஆ, ஈ, ஊ, ரூ) ஆகிய நெடில் எழுத்துகள் முறையே ஆதேசமாகின்றன. *

यथा — १) राम - अग्रतः (अ - अ — आ) — रामाग्रतः ।

२) सीता - आस्ते (आ - आ — आ) — सीतास्ते ।

३) दधि - इदं (इ - इ — ई) — दधीदम् ।

४) मधु - उत्तमम् (उ - उ — ऊ) — मधूत्तमम् ।

५) मधु - उत्कृष्टम् (उ - उ — ऊ) — मधूत्कृष्टम् ।

६) पितृ - ऋषभः (ऋ - ऋ — ॠ) — पितॄषभः ।

७) मातृ - ऋकारः (ऋ - ऋ — ॠ) — मातॄकारः ।

---

* अकस्सवर्णेदीर्घः 6-1-101)

६) पूर्वरूपसन्धिः (பூர்வரூபஸந்தி:)

मित्रे ! तिष्ठ ! चिरं विष्णोऽपनय ! दुष्कृतं परम् ।

इत्यादावाव सर्वत्र ए ओऽत्परमभाव्यतः ॥ १२

மித்ரே ! திஷ்ட்ட ! சிரம் விஷ்ணோ஽பநய ! துஷ்க்ருதம் பரம ।

இத்யாதாவாவ ஸர்வத்ர ஏ ஓ஽த்பரமபாவ்யத: ॥ 12

சொற்களின் இறுதியில் ए, ओ (ஏ, ஓ) ஆகிய எழுத்துக்களின் பிறகு अ (அ) என்னும் உயிரெழுத்து வருமாயின் அது முன்புள்ள எழுத்தோடு ஒன்றி அதைத் தெரிவிக்கும் வகையில் எஸ் (ऽ) என்னும் வடிவைப் பெறுகிறது.* இதுவே பூர்வரூப ஸந்தியாகும்.

यथा — मित्रे ! तिष्ठ ! विष्णो ! चिरं दुष्कृतं परं अपनय ।

(பொ.) விஷ்ணுவாகிய நண்பனே ! கொஞ்சம் நில் ! நீண்டகாலம் அனுபவிக்கும் இப்பாபத்தைப்போக்குவாயாக.

पूर्वरूपसन्धेः यथा — विष्णोऽपनय ।

विष्णो - अपनय (ओ - अ – ऽ) — विष्णोऽपनय

७) पररूपसन्धिः (பரரூபஸந்தி:)

अ (அ) என்னும் எழுத்தில் முடியும் உரிச்சொல்லைக் காட்டில் (उपसर्गात्) அடுத்து வரும் சொற்கள் ए, ओ (ஏ, ஓ) ஆகிய எழுத்துகளில் தொடங்கும் வினைச்சொல்லாகில் உரிச்சொல்லிலுள்ள अ (அ) என்னுமெழுத்து அடுத்து வந்துள்ள வினைச்சொல்லுடன் ஒன்றிவிடுகின்றது.**

---

* एङः पदान्तादति *(6–1–109)*

** एङिपररूपम् *(6–1–94)*

यथा — प्र - एजते (अ - ए — ए) — प्रेजते ।

இதன் பின் சில ஸந்தி விசேஷங்கள் கூறப்படுகின்றன.

सन्धिविशेषाः (ஸந்திவிசேஷங்கள்)

एष ते च विष्ण इह इत्यादौ लोपमिष्यते ।
विकल्पनं च य एते भवेद्विष्णविहेत्यपि ॥ १३

ஏஷ தே விஷ்ண இஹ இத்யாதெள லோபமிஷ்யதே ।
விகல்பனம் ச ய ஏதே பவேத்விஷ்ணவிஹேத்யபி ॥ 13

இங்கு அவாதேசமும் பின் ஸந்தியும் கூறப்படுகின்றன. அவாதேசமுமின்றி ஸந்தி ஆகாமலே இருத்தலும் ஒரு முறையாய் இங்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.*

यथा — १) विष्णविह, २) विष्ण इह ।

सन्धौ यथा — विष्णविह

(विष्णो - इह, विष्ण - अव् - इह, विष्णविह)

सन्धिहीने यथा — विष्ण इह

ईषदर्थे कु शब्दश्च कादेशे कोष्णमिष्यते ।
कदादेशे कदुष्णं च कवादेशे कवोष्णवत् ॥ १४

ஈஷதர்த்தே கு சப்தச்ச காதேசே கோஷ்ணமிஷ்யதே ।
கதாதேசே கதுஷ்ணம் ச கவாதேசே கவோஷ்ணவத் ॥

---

* लोपःशाकल्यस्य (8-3-19) एचोऽयवायावः । (6-1-28)

'சற்று' என்று பொருள் தருமாறு அமையும் இடத்து கு சப்தமும், கா, கதா, கவா தேசங்களும் வருகின்றன.*

कादेशे यथा — कोष्णम् , कदादेशे यथा — कदुष्णम् ,
कवादेशे यथा — कवोष्णम् ।

(பொ.) சற்று சூடாக உள்ளது.

गोशब्दस्यावदिन्द्रे च स्याद्गवेन्द्रमितीष्यते ।
गवाक्षं च गवोष्ट्रं च गवौदनमिति त्रयम् ॥ १५
केचित् गवश्वं गवुष्ट्रं च गवोदनमिदं विदुः ।

கோசப்தஸ்யாவதிந்த்ரே ச ஸ்யாத்கவேந்த்ர மிதீஷ்யதே ।
கவாக்ஷம் ச கவோஷ்ட்ரம் ச கவௌதனமிதி த்ரயம் ॥
கேசித் கவச்வம் கவுஷ்ட்ரம் ச கவோதனமிதம் விது: ।

கோ சப்தத்தை அடுத்து இந்திரன், அக்ஷம் முதலிய சொற்கள் வந்தால் கோ சப்தத்தின் இறுதியிலுள்ள ஓ என்னும் எழுத்திற்கு 'அவ்' என்பது வருகிறது.**

यथा — १) गवेन्द्रः । (गो - अव् - इन्द्रः)
(गो - अव् — गव् , गव - इन्द्रः गुणे — गवेन्द्रः)
२) गवाक्षः । (गो - अव् - अक्षः)
(गो - अव् — गव् , गव - अक्षः सवर्णदीर्घे — गवाक्षः)

---

* कोष्णं कवोष्णं मन्दोष्णं कदुष्णं - इत्यमरः ।
— W. L. S. Pansikar, P. No. 27/V. No. 214.

** इन्द्रे च *(6-1-124)*

३) गवोष्ट्रम् । (गो - उष्ट्रम् , गो - अव् - उष्ट्रम् ,

गव - उष्ट्रम् — गवोष्ट्रम्)

४) गवोदनम् । (गो - अव् - ओदनम्,

गव - ओदनम् — गवोदनम्)

சிலர் கீழ்க்கண்டவாறும் உதாஹரிப்பர்.[1]

१) गवश्वम् , २) गवुष्ट्रम् ३) गवौदनम् ।

प्रौढः प्रौढिस्तथा प्रैषः प्रैष्यस्तु खलु बुद्धिमान् । १६

ப்ரௌட: ப்ரௌடிஸ்ததா ப்ரைஷ: ப்ரைஷ்யஸ்து
கலு புத்திமான் ॥ 16

प्र (ப்ர) என்ற உரிச்சொல்லிற்குப் (உபஸர்கத்திற்குப்) பிறகு ऊह, ऊढ, ऊढि, एष, एष्य (ஊஹ, ஊட, ஊடி, ஏஷ, ஏஷ்ய) ஆகிய சொற்களில் யாதொன்றிருப்பினும் கூடுகின்ற இரண்டு எழுத்துக்களுக்குமாக வ்ருத்திஸந்தி வருகின்றது.[2]

यथा — १) प्र - ऊहः — प्रौहः ।

२) प्र - ऊढः — प्रौढः ।

३) प्र - ऊढिः — प्रौढिः ।

४) प्र - एषः — प्रैषः ।

५) प्र - एष्यः — प्रैष्यः ।

---

1 सर्वत्रविभाषा गोः (6-1-122), अवङ्स्फोटायनस्य (6-1-123)

2 प्रादूहोढोढ्येषैष्येषु (वार्तिकम्)

प्रार्णं वत्सतरार्णं च कम्बलार्णं तथैव च ।
वसनार्णमृणार्णं च दशार्णं वृद्धिभाग्भवेत् ॥ १७

ப்ரார்ணம் வத்ஸதரார்ணம் ச கம்பளார்ணம் ததைவ ச ।
வஸநார்ணாம்ருணார்ணம் ச தசார்ணம்
விருத்திபாக்பவேத் ॥ 17

प्र, वत्सतर, कम्बल, वसन, दश, ऋण (ப்ர, வத்ஸதர, கம்பள, வஸன, தசா, ருண) ஆகிய சொற்களுக்கு அடுத்ததாக ऋणं (ருணம்) என்னும் சொல் வருகின்றபோது आर् (ஆர்) என்ற ஏகாதேசமான வ்ருத்தி ஸந்தி நிகழ்கின்றது.*

यथा — १) प्र - आर् - ऋणं — प्रार्णम् ।
२) वत्सतरार्णम्, कम्बलार्णम्, वसनार्णम्, दशार्णम्, ऋणार्णम् ।

अद्योढा च कदोढाकः ओमित्यत्र गुणो भवेत् ।

அத்யோடா ச கதோடாக: ஓமித்யத்ர குணோபவேத் ।

அத்ய, கதா என்றும் அவ்யயங்களுக்குப் பிறகு ஊட சப்தம் பரமாக வருமாயின் அங்கு குணஸந்தி நிகழ்கின்றது.

यथा — १) अद्य - ऊढा (अ - ऊ) — अद्योढा ।
२) कदा - ऊढा (आ - ऊ) — कदोढा ।
३) आ - उम् (आ - उ) — ओम् ।

स्वैरं स्वैरिणीति स्यात्स्वरसन्धिरुदाहृतः ॥ १८

ஸ்வைரம் ஸ்வைரிணீதி ஸ்யாத் ஸ்வரஸந்திருதாஹ்ருத: ।

---

* प्रवत्सतरकम्बलवसनदशार्णानामृणे । (वार्तिकम्)

स्व (ஸ்வ) என்னும் சொல்லிற்கு அடுத்ததாக ईर, ईरिन् (ஈர, ஈரின்) ஆகிய சொற்கள் வரின் அங்கு வ்ருத்தி ஸந்தி ஆதேசமாக வருகின்றது.*

यथा — १) स्व - ईरः — स्वैरः ।

२) स्व ईरी — स्वैरी ।

३) स्व - ईरिन् — स्वैरिणी ।

८) प्रकृतिभावसन्धिः ப்ரக்ருதிபாவஸந்தி:

अथ प्रकृतिभावश्च कथ्यते तु मयाधुना ।
भो लक्ष्मण ! उपेहीति सीते ! आगच्छ सत्वरम् ॥ १०

रामाक्षिणी इमे राम ! बाहू उत्तमशोभिनौ ।
राम ! नेत्रे इमे रम्ये राजीवे इव राजतः ॥ २०

அத ப்ரக்ருதிபாவச்ச கத்யதே து மயாதுனா ।
போ லக்ஷ்மண ! உபைஹீதி ஸீதே ! ஆகச்ச ஸத்வரம் ॥

ராமாக்ஷிணீ இமே ராமே! பாஹூ உத்தமசோபினௌ ।
ராம ! நேத்ரே இமே ரம்யே ராஜீவே இவ ராஜத: ॥

நாம் மூன்று மாத்திரை அளவில் தொலைவிலுள்ள ஒருவரை உரத்த குரலில் கூவியழைக்கும் ப்லுத வகைக்கு முன்பும் பின்பும், ईत्, ऊत्, एत् (ஈத், ஊத், ஏத்) ஆகிய இருமைகளையுரைக்கும் ப்ரக்ருஹ்யங்களை அடுத்து உயிரெழுத்துகளும் வருமாயின் அங்கும் பிரகிருதிபாவ (உருமாற்றமடையாத) ஸந்தி நிகழ்கின்றது. அதாவது ஸந்தியாவதில்லை என்பது கருத்து.

---

* स्वादीरेरिणोः

प्लुते यथा — १) लक्ष्मण ! .... उपैहि ।[1]

२) सीते ! .... आगच्छ ! सत्वरम् ।

ईत् यथा — ३) रामाक्षिणी इमे ।

ऊत् यथा — ४) रामबाहू उत्तमशोभिनौ ।

एत् यथा — ५) रम्ये रामनेत्रे इमे राजीव इव राजतः ।[2]

मणीव दम्पतीवेति निषेधं कस्यचिन्मते ।

इवार्थे च वकारोऽयमिति वा कस्यचिन्मतम् ॥ २१

மணீவ தம்பதீவேதி நிஷேதம் கஸ்யசின்மதே ।
இவார்த்தே ச வகாரோऽயமிதி வா கஸ்யசின்மதம் ॥ 21

மணீவ, தம்பதீவ என்னும் சொற்களை மணீ – வ, தம்பதீ – வ என்றுதான் பிரிக்க வேண்டும். இங்கு 'வ' என்னும் சொல்லே 'இவ' என்கிற பொருளில்தான் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் இங்கு பிரக்ருதிபாவ ஸந்தியையன்றி ஸவர்ணதீர்கஸந்திக்கு (मणी - इव — मणीव) வாய்ப்பில்லை.[3] 'மணீவ' என்பதையிட்டு இங்கு ப்ரகிருதி பாவஸந்திக்கு நிஷேதம் என்றும், மணீ வ என்பதால் நிஷேதமில்லையென்பதும் சிலரின் கொள்கை.

अमी अत्रेति नो सन्धिः बहुत्वेऽमी निगद्यते ।

அமீ அத்ரேதி நோஸந்திः பகுத்வேऽமீ நிகத்யதே ।

---

1 प्लुतप्रगृह्या अचि नित्यम् ।

2 ईदूदेद्द्विवचनं प्रगृह्यम् ।

3 ईदादीनां प्रगृह्यत्वे मणीवादीनां प्रतिषेधो वक्तव्यः ।

(रूपावतारे पृ. सं १४)

(பொ.) 'அதஸ்' சப்தத்தின் ஆண்பால் பகுவசனத்தில் அமைந்ததே அமீ என்னும் சொல்லாகும். அமூ என்பது அதஸ் சப்தத்தின் இருமையை உணர்த்துவதாகும். ஆனால் மகாரத்தை இறுதியில் பெற்று, அதனையடுத்து அகாரத்தை முதலில் பெற்ற சொல் வருமாயின் மகாரத்தை இறுதியில் பெற்ற சொல்லிற்கு ப்ரக்ருஹ்யம் (தேவீ, குரூ, ரமே என்ற பெயர்ச்சொற்களின் இருமையைக் குறிக்கும் சொற்கள் "ஈதூதேத்விவசனம் பிரக்ருஹ்யம்" என்ற விபாஷா சூத்திரத்தின்படி ப்ரக்ருஹ்யம்) எனப் பெயர் வருவதால் அங்கு உருமாற்றமடையாத ப்ரக்ருதிபாவஸந்தி நிகழ்கின்றது.*

मकारान्तपदस्य प्रकृतिभावसन्धेः यथा — अमी - अत्र — अमी अत्र

(மகார இறுதி ப்ரக்ருதிபாவத்திற்கு)

இங்கு உருமாற்றம் பெறாத இயற்கையான (பிரகிருதி பாவ)ஸந்தி நிகழ்ந்திருப்பது காண்க. மகார இறுதியற்ற சொல்லாகிலும் மகார இறுதி எழுத்தாகிலும் அங்கே எழுத்திற்கேற்ப புணர்ச்சி நடைபெறுகிறது.

(மகார இறுதியற்ற சொற்புணர்ச்சி)

यथा — अमुके - अत्र — अमुकेऽत्र ।

(மகார இறுதி எழுத்துப்புணர்ச்சி)

यथा — शम् - अत्र — शम्यत्र ।

अ अवेहि इ इन्द्रश्च उ उत्तिष्ठेत्यादिकेषु च ॥ २२

एकस्वरे निपाते च न सन्धिरिति बुध्यताम् ।

அ அவேஹி இ இந்த்ரச்ச உ உத்திஷ்ட்டேத்யாதிகேஷு ச ॥

---

* अदसो मात् (1-1-12)

ஏகஸ்வரே நிபாதே ச ந ஸந்திரிதி புத்யதாம் ।

आङ् (ஆங்) தவிர தனிச்சொல்லாகிற உயிரெழுத்துக்கள் நிபாத ப்ரக்ருஹ்யங்கள். ஆதலால் அவற்றிற்கு ஸந்தி கிடையாது.*

यथा — अ - अवेहि — अ अवेहि, इ - इन्द्रः — इ इन्द्रः,

उ - उत्तिष्ठ — उ उत्तिष्ठ ।

ओ हो ओहं नो अहं च निपातो नात्र सन्धिभाक् । २३

ஓ ஹோ ஓ ஹம் நே அஹம் ச நிபாதே நாத்ர ஸந்திபாக் ॥

(பொ.) தனித்து விளங்கும் 'ஓ' என்ற எழுத்தும் 'ஓ' என்ற எழுத்துடன் கூடிய தனிச்சொல்லும் 'நிபாத ப்ரக்ருஹ்யம்' எனப்படுவதால் இங்கேயும் ஸந்தி கிடையாது.**

தனி எழுத்து —

यथा — ओ - अहः — ओ अहः ।

ओ - अहं — ओ अहम् ।

ஓ இறுதியிலுள்ள தனிச்சொல் —

यथा — नो - अहं — नोअहम् ।

प्रकारे नैव सन्धिस्याद्वाक्यस्मरणयोर्यथा ।

आ एवं मन्यते राम औ एवमिति वै किल ॥ २४

ப்ரகாரே நைவ ஸந்தி ஸ்யாத் வாக்யஸ்மரணயோர்யதா ।
ஆ ஏவம் மன்யதே ராம ஔ ஏவமிதி வை கில ॥ 24

---

* चादयोऽसत्वे (1-4-57), निपात एकाजनाङ् (1-1-14)

** ओत् (1-1-15)

(பொ.) ஏதோ ஒன்றை நினைத்துப் பார்க்கும்படி அமைந்த சொற்றொடரிலும், நினைத்துப்பார்க்கும் படியான இடத்திலும் 'அங்நித்' ஆகிலும் அங்கே ஸந்தி கார்யம் நிகழாது.*

वाक्यस्य यथा — राम आ एवं मन्यते ।

स्मरणस्य यथा — राम औ एवं वै किल ।

ईषदर्थे क्रियायोगे मर्यादाभिविधौ च यः ।
एतमातङ्गितं विद्यात् वाक्यस्मरणयोरङित् ॥ २५

ईषदर्थे जलं चोष्णं क्रियायोगे त्वमेहि च ।
मर्यादायां फलं चाग्र्यं व्याप्तौ वैश्वार्यसम्पदः ॥ २६

ஈஷதர்த்தே க்ரியாயோகே மர்யாதாபிவிதெள ச ய: ।
ஏதமாதங்கிதம் வித்யாத் வாக்யஸ்மரணயோரஙித் ॥ 25

ஈஷதர்த்தே ஜலம் சோஷ்ணம் க்ரியா யோகே த்வமேஹி ச ।
மர்யாதாயாம் பலம் சாக்ர்யம் வ்யாப்தெள வைவார்ய ஸம்பத: ॥ 26

(பொ.) ஈஷத் (ஈஷத் — சற்று) என்ற பொருளில் அமையும் சொல்லின் பிரயோகத்திலும், கிரியாயோகம் (வினையோடு தொடர்பு) மர்யாதை (மதிப்பு) அபிவிதி (அது முதல் தொடங்கி) ஆகிய பொருளில் அமைகின்ற சொற்களுடன் முன்புள்ள ஒற்றை உயிர் எழுத்துக்களோடு ஸந்தி உண்டு.**

---

* निपात एकाजनाङ् (1-1-14) प्रादयः (1-4-58)

** आङ् मर्यादाभिविध्योः (2-1-13)

ईषदर्थे यथा -- जलं चोष्णम् (आ - उष्णं — ओष्णम्)
(நீர் சற்று உஷ்ணமாயுள்ளது)

क्रियायोगे यथा — त्वमेहि (आ - इहि — एहि)
(நீ அடைவாயாக)

मर्यादायां यथा — अग्र्यं फलम् (आ - अग्र्यं — आग्र्यम्)
(முதற் (சிறந்த) பழம்)

अभिविधौ यथा — आर्येभ्यः प्रभृति सम्पदः (आ - आर्येभ्यः — आर्येभ्यः)

हिमकृतौ वारिकृतावित्यादौ कस्यचिन्मते ।
न सन्धिरिति जानीहि ________________ ॥ २७

ஹிமக்ருதௌ வாரிக்ருதாவித்யாதௌ கஸ்யசின்மதே ।
ந ஸந்திரிதி ஜானீஹி ________________ ॥ 27

(பொ.) ஹிமக்ருதௌ, வாரிக்ருதௌ போன்ற இடங்களிலும் ஸந்தி கிடையாது என்பது சிலர் கொள்கை.

इति स्वरसन्धिः समाप्ता ।

இத்துடன் உயிர்ப்புணர்ச்சி நிறைவடைந்தது

(आ) व्यञ्जनसन्धिः (மெய்ப்புணர்ச்சி)

________________ व्यञ्जने सन्धिरुच्यते ॥

________________ வ்யஞ்ஜனே ஸந்திருச்யதே ॥

மெய்ப்புணர்ச்சியில் மெய் எழுத்துக்கள் ஒன்றோடு ஒன்று கூடி ஸந்தியாகின்றன. இவ்வாறு அமைகின்ற மெய்ப்புணர்ச்சியினை 1) जश्त्वसन्धिः (ஜஸ்த்வஸந்தி:), 2) अनुनासिकसन्धिः (அனுநாஸிகஸந்தி:), 3) पूर्वसवर्णसन्धिः (பூர்வஸவர்ணஸந்தி:) 4) तुडागमसन्धिः (துடாகமஸந்தி:) 5) छत्त्वसन्धिः (ச்சஸ்த்வஸந்தி:), 6) ष्टुत्वसन्धिः (ஷ்டுத்வஸந்தி:), 7) अनुस्वारसन्धिः (அனுஸ்வாரஸந்தி:) 8) परसवर्णसन्धिः (பரஸவர்ணஸந்தி:) என்றவாறு பிரிக்கமுடிகின்றது.

१) जश्त्वसन्धिः (ஜஸ்த்வஸந்தி:)

वर्गप्रथमवर्णानां पदान्तानां तृतीयकाः ।
घोषवत्सु स्वरे चैव भवन्ति न हि संशयः ॥ २८

पञ्चमे पञ्चभावाः स्युः तृतीयाश्चेति निश्चितम् ।
सौभाग्यभाग्योऽसौ रामो वाग्जिगीषुररिव्रजम् ॥ २९

अजनो षडन्ताः शब्दाः तज्जलं वागमुत्तमम् ।

வர்கப்ரதமவர்ணானாம் பதாந்தானாம் த்ருதீயகா: ।
கோஷவத்ஸு ஸ்வரே சைவ பவந்தி ந ஹி ஸம்சய: ॥
பஞ்சமே பஞ்சபாவா: ஸ்யு: த்ருதீயாச்சேதி நிச்சிதம் ।
ஸௌபாக்யபாக்யோऽஸௌ ராமோ வாக்ஜிகீஷுரரிவ்ரஜம் ॥
அஜனோ ஷடந்தா: சப்தா: தஜ்ஜலம் வாகமுத்தமம் ।

சொற்களின் இறுதியில் அனுநாஸிக (ङ, ञ, ण, न, म — ங, ஞ, ண, ந, ம) எழுத்துக்கள் தவிர கர்கஸங்களான (क, च, ट, त, प — க, ச, ட, த, ப) எழுத்துக்களுக்கு முறையே அந்தந்த வர்கத்தின் மூன்றாமெழுத்து வருகின்றது.*

---

* झलां जशोऽन्ते

यथा — १) वाक् – जिगीषुः — वाग्जिगीषुः ।
२) वाक् – अति — वागति ।
३) वाक् – उष्णा — वागुष्णा ।
४) वाक् – एषा — वागेषा ।
५) षट् – इति — षडिति ।
६) तत् – इति — तदिति ।
७) तत् – जलं — तज्जलम् ।
८) तत् – जातम् — तज्जातम् ।
९) तत् – जकार — तज्जकार ।

अनुनासिकसन्धिः (அனுநாஸிகஸந்தி:)

वाग्भीता चारु वाङ्भीता मात्रं वाङ्मात्रमेव च ॥
तन्निन्दा रामतन्निन्दा तन्निन्दा (तन्मयो) रामतन्मयः ।
वाङ्मात्रं रामवाङ्मात्रं एवं सर्वत्र बुध्यताम् ॥ ३१

வாக்பீதா சாருவாங்பீதா மாத்ரம் வாங்மாத்ரமேவ ச ।
தன்னிந்தா ராமதன்னிந்தா தன்னிந்தா (தன்மயோ)
ராம தன்மய: ।
வாங்மாத்ரம் ராமவாங்மாத்ரம் ஏவம் ஸர்வத்ரபுத்யதாம் ।

(பொ.) **यर्** (**य, व, र, ल, ञ, म, ङ, ण, न, झ, भ, घ, ढ, ध, ज, ब, ग, ड, द, ख, फ, छ, ठ, थ, च, ट, त, क, प, श, ष, स**) என்ற பிரத்யாஹாரத்தினுள் அடங்கும் எழுத்துக்களுக்குப் பிறகு மூக்கினால் உச்சரிக்கப்படுகின்ற எழுத்துகள் (**ञ म ङ, ण, न**) வருமாயின் அங்கு 'அனுநாஸிகஸந்தி' விகல்பமாக நிகழ்கின்றது.*

---

* यरोऽनुनासिकोऽनुनासिको वा *(8-4-45)*

यथा — १) वाक् - भीता — वाङ्भीता or वाग्भीता ।

२) वाक् - मात्रम् — वाङ्मात्रम् or वाग्मात्रम् ।

३) तत् - निन्दा — तन्निन्दा or तद्निन्दा ।

४) तत् - मयम् — तन्मयम् or तद्मयम् ।

५) दिक् - मात्रम् — दिङ्मात्रम् or दिग्मात्रम् ।

a) पूर्वसवर्णसन्धिः (பூர்வஸவர்ணஸந்தி:)

b) धुडागमसन्धिः (துடாகமஸந்தி:)

हकारःस्याच्चतुर्थं वा रामवाग्घस्य संयुताः ।
अङ्गुलौ षट्सन्तीव तद्धविः सु(ल)भाशनः ॥ ३२

ஹகார:ஸ்யாச்சதுர்த்தம் வா ராமவாக்கஸ்ய ஸம்யுதா: ।
அங்குலௌ ஷட்ஸந்தீவ தத்ஹவி: ஸு(ல)பாசன: ॥ 32

a) மூக்கினால் உச்சரிக்கப்படுகின்ற ङ, ञ, ण, न, म (ங, ஞ, ண, ந, ம) எழுத்துக்கள் தவிர மற்ற கவர்க்க சவர்காதி வர்கீய எழுத்துக்களுக்குப் பிறகு ह (ஹ) என்னும் எழுத்து வருமாயின் வர்க எழுத்துக்கள் அந்த வர்கத்தின் மூன்றாம் எழுத்தினையும் 'ஹ' என்பது அதன் முன்பிருக்கும் வர்க எழுத்தில் நான்காம் எழுத்தாகவும் விகல்பமாக மாறுதலடைகின்றது *

यथा — १) वाक् - हस्य — वाग्हस्य or वाग्घस्य ।

२) तत् - हविः — तद्हविः or तद्धविः ।

---

* उदः स्थास्तम्भोः पूर्वस्य *(8-4-61)* झयो होऽन्यतरस्याम् *(8-4-62)*

b) சொற்களின் இறுதியில் ष. ट (ஷ, ட) ஆகிய எழுத்துக்கள் அமைந்து பிறகு வரும் स (ஸ) காரத்திலும் त (த) காரத்திலும் தொடங்கினால் அங்கு ஷ்டுத்வ ஸந்தி கிடையாது.*

यथा — षट् - सन्तः, षट् - ट् - सन्तः — षट्सन्तः ।

छस्त्वसन्धिः (ச்சஸ்த்வஸந்தி:)

शकारो वा छकारं स्याद्रामवाक्छोभनाधुना ।
अच्छेष राम षट्छ्यामा तच्छ्वेतं वाक्छतं तथा ॥ ३३
वाक्श्लक्षणो राम बालस्य तच्छ्लोकश्च तथैव हि ।
पक्षे शकारः सर्वत्र ज्ञेयः शाब्दिकसत्तमैः ॥ ३४

சகாரோ வா ச்சகாரம் ஸ்யாத் ராமவாக்சோபனாதுனா ।
அச்சேஷம் ராம ஷட்ச்யாமா தச்ச்வேதம் வாக்சதம் ததா ॥
வாக்ச்லக்ஷ்ணோ ராம பாலஸ்ய தச்ச்லோகச்ச ததைவ ஹி ।
பக்ஷே சகார: ஸர்வத்ர ஜ்ஞேய: சாப்திகஸத்தமை: ॥ 34

சொற்களின் இறுதியிலுள்ள झय् (झ, भ, घ, ढ, ध, ज, ब, ग ड ख फ छ ठ थ च ट त क प) ஆகிய எழுத்துக்களைக் காட்டிலும் அடுத்துவரும் சொற்கள் श (ச) காரத்தில் தொடங்குமாயின் அங்கு श (ச) காரத்திற்கு छ (ச) காரமும் அதன் முன்பு ஆகமமாக च् (ச்) என்ற எழுத்தும் விகல்பமாக வருகின்றன.**

---

* ष्टुना ष्टुः (8-4-41) न पदान्ताट्टोरनाम् (8-4-42)

** खरि च (8-4-55), शश्छोऽटि (8-4-63) शश्छोऽमीति वक्तव्यम् ।

यथा — १) वाक् - शोभना — वाक्शोभना (अ) वाक्च्छोभना ।

२) अच् - शेषम् — अच्शेषम् (अ) अच्छेषम् ।

३) तत् - श्वेतम् — तच्श्वेतम् (अ) तच्छ्वेतम् ।

४) वाक् - शतम् — वाक्शतम् (अ) वाक्च्छतम् ।

५) वाक् - श्लक्ष्णा — वाक्श्लक्ष्णा (अ) वाक्च्छ्लक्ष्णा ।

६) तत् - श्लोकः — तच्श्लोकः (अ) तच्छ्लोकः ।

स्वरे तृतीयं जानीहि रामवागतिकोमला ।
वागुष्णा रावणस्यैषा वागेषा मधुरा तव ॥ ३५

अजयं षडि(ति) ब्रूहि तदिति वदिति स्वयम् ।
एवं बोद्धव्यमखिलं अनुक्तमपि बालकैः ॥ ३६

ஸ்வரே த்ருதீயம் ஜானீஹி ராமவாகதி கோமளா ।
வாகுஷ்ணா ராவணஸ்யைஷா வாகேஷா மதுரா தவ ॥
அஜயம் ஷடி(தி) ப்ரூஹி ததிதி வதிதி ஸ்வயம் ।
ஏவம் போத்தவ்யமகிலம் அனுக்தமபி பாலகை: ॥ 36

(பொ.) वाक् (வாக்) षट् (ஷட்) तत् (தத்) ஆகிய சொற்களுக்குப் பிறகு உயிர் எழுத்துக்கள் வருமாயின் மேலே குறிப்பிட்ட சொற்களின் இறுதி வர்க எழுத்து அந்தந்த வர்கத்தின் மூன்றாம் எழுத்தாக மாறுதலடையும்.*

यथा — १) रामवागति कोमला । (वाक् - अति — वागति ।

இராமனின் வாக்கு மிகவும் அழகானது.

---

* झलां जशोऽन्ते (8-2-39) पदस्य (8-1-16)

२) एषा रावणस्य वाक् उष्णा । (वाक् - उष्ण — वागुष्णा)

இந்த ராவணனுடைய வாக்கு உஷ்ணமானது.

३) तव वागेषा मधुरा । (वाक् - एषा — वागेषा)

உன்னுடைய வாக்கானது தேன்போலினிக்கிறது.

४) षट् - इति — षडिति ।

५) तत् - इति — तदिति ।

६) वत् - इति -- वादिति ।

இதைப்போல் எத்தனையோ சொல்லவேண்டியதாகியும் சொல்லாமல் விட்டிருக்கலாம். அவ்வாறானவற்றையும் சிறுவர்களாகிய உங்களால் ஸ்வயமாகவே அறிந்து கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

ङमुडागमसन्धिः (ஙமுடாகமஸந்தி:)

ह्रस्वोपधाश्च ङमणो भजन्ति द्वित्वमेव हि ।
ऋडुङ्त्र च सुगण्णात्र भवत्तत्रेतिवत्परम् ॥ ३७

ஹ்ரஸ்வோபதாச்ச ஙமணோ பஜந்தி த்வித்தமேவ ஹி ।
க்ருடுங்த்ர ச ஸுகண்ணாத்ர பவத்தத்ரேதிவத்பரம் ॥ 37

பதத்தின் இறுதியில் உள்ள ङ्, ण्, न्. (ங், ண், ன்) ஆகிய எழுத்தின் முன்பு குறிலான உயிரெழுத்திருப்பின் பிறகு யாதொரு உயிர் எழுத்து வந்தாலும் ங், ண், ன் ஆகியவை முறையே இரட்டிப்பினை அடையும்.*

यथा — सुगण् - अत्र, सुगण् - ण् - अत्र — सुगण्णत्र ।

---

* ङमो ह्रस्वादचि ङमुण् नित्यम् (8-3-32)

श्चुत्वसन्धिः & ष्टुत्वसन्धिः (ச்சுத்வஸந்தி:&ஷ்டுத்வஸந்தி:)

चवर्गे च टवर्गे च षकारे च तथापरे ।
पररूपं तकारादेः कथ्यते तदुदाहृतिः ॥ ३८

रामस्तवरतिश्श्रीमान् तच्छलेन कदाचन ।
तज्जात तञ्ञकारेण तट्टीका तट्टिका भवेत् ॥ ३९

तद्दीन विश्रुत ढकार तरमात्कारश्च तन्नधुः ।
एवं सर्वत्र बोद्धव्यं विशेषेणापि बालकैः ॥ ४०

சவர்கே ச டவர்கே ச ஷகாரே ச ததாபரே ।
பரரூபம் தகாராதே: கத்யதே தது தாஹ்ருதி: ॥ 38
ராமஸ்தவரதிச்ச்ரிமான் தச்ச்லேனகேன கதாசன ।
தஜ்ஜாதம தஞ்ஞகாரேண தட்டீகா தட்டிகா பவேத் ॥
தஹீன விச்ருத டகார தரமாத்காரச்வதக்னது: ।
ஏவம் ஸர்வத்ர போத்தவ்யம் விசேஷேணாபி பாலகை: ॥

(பொ.) (அ) ஸ, ச காரங்களின் சேர்க்கையிலும். (ஆ) த, ச காரங்களின் புணர்ச்சியிலும். (இ) ஸ, ஷ காரங்களின் ஸந்தியிலும். (ஈ) த, ட வர்க்கங்களின் கூடுகையிலும் தகாராதிகளுக்கு பரரூபம் (பூர்வச்சொல்லின் இறுதி எழுத்திற்கு பரமாயுள்ள (பிறகுள்ள) சொல்லின் முதலெழுத்து) ஆதேசமாக வருகின்றது.*

அ) पयस् - शीतं — पयश्शीतम् ।

ஆ) तत् - चित् — तच्चित, तत् - जातं — तज्जातम् ।
तत् - ञकार — तञ्ञकारः ।

---

* स्तोः श्चुना श्चुः (8-4-40) ष्टुना ष्टुः (8-4-41)

இ) वयस् - षष्ठः — वयष्षष्ठः ।

ஈ) तम् - टीका — तट्टीका or तट्टिका ।

இம்முறைக்குச் சற்று விரோதமும் சில இடத்தில் காணப்படலாம்.

यथा — १) तत् - छलम् — तच्छलम् ।

२) चक्रिन् - ढौकसे — चक्रिण्ढौकसे ।

अनुस्वारसन्धिः அனுஸ்வாரஸ்ந்தி:

नकारस्य पदान्तस्य शकारो बिन्दुसंयुतः ।

च छयोर्जायते नित्यं कथ्यन्ते तदुदाहृतिः ॥ ४१

श्रीमांश्चरति रामोऽयं भवांश्छादयति द्विषः ।

நகாரஸ்ய பதாந்தஸ்ய சகாரோ பிந்து ஸம்யுத: ।
ச ச்சயோர்ஜாயதே நித்யம் கத்யந்தே ததுதாஹ்ருதி: ॥

ச்ரீமாம்ச்சரதி ராமோ ऽயம் பவாம்ச்ச்சாதயதி த்விஷ: ।

(பொ.) சொற்களின் இறுதியில் 'ந'(न) காரம் அமைந்து அவற்றுடன் ச, ச்ச (च, छ) காரமோ கூடுமாகில் அங்கே அனுஸ்வாரமும் (ं) ச. (श) காரமும் வருகின்றது.

यथा — (च कारस्य) श्रीमान् - चरति — श्रीमांश्चरति, श्रीमाँश्चरति ।

,, (छ कारस्य) भवान् - छादयति — भवांश्छादयति, भवाँश्छादयति ।

षकारो बिन्दुसंयुक्तः ट ठयोश्च निगद्यते ॥ ४२

भवांष्टीकते रामो भवांष्ठाकुर एव हि ।

ஷகாரோ பிந்துஸம்யுக்த: டட்டயோச்ச நிகத்யதே ॥
பவாம்ஷ்டீகதே ராமோ பவாப்ஷ்ட்டாகுர ஏவ ஹி ।

(பொ.) மேற்கூறியது போலவே ட, ட்ட (ट ठ)காரமோ சேரும்போது அங்கு அனுஸ்வாரமும் 'ஷ'காரமும் வருகிறது.

यथा — १) भवान् - टीकते — भवांष्टीकते, भवाँष्टीकते ।

२) भवान् - ठाकुरः — भवांष्ठाकुरः, भवाँष्ठाकुरः ।

तथयोश्च सकारस्य भवांस्तरति सागरम् ॥ ४३

भवांस्तथा महाप्राज्ञः यथा रामो रघूद्वहः ।

தத்தயோச்ச ஸகாரஸ்ய பவாம்ஸ்தரதி ஸாகரம் ॥ 43
பவாம்ஸ்த்ததா மஹாப்ராக்ஞ: யதா ராமோ ரகூத்வஹ: ।

(பொ.) மேற்கூறியது போலவே த, த்த (त, थ) காரங்களுடன் ஸந்தி ஏற்படும்போது அனுஸ்வாரமும் (ं) ஸ (स) காரமும் வருகின்றது.[1]

यथा — १) सागरं भवांस्तरति ।

(भवान् - तरति — भवांस्तरति, भवाँस्तरति)

२) रामो रघूद्वहः यथा भवांस्तथा महाप्राज्ञः ।

(भवान् - तथा — भवांस्तथा, भवाँस्तथा)

३) भवान् - थुडति — भवांस्थुडति, भवाँस्थुडति ।

---

1 पुमः खय्यम्परे *(8-3-6)* नश्छव्यप्रशान् *(8-3-1)*

पक्षेऽनुस्वारहीने स्याद्भवान्करोति सर्वशः ॥ ४४

प्रशाञ्चिनोति नात्रस्यान्निषेधो ग्रन्थकारिणाम् ।

பக்ஷேऽனுஸ்வாரஹீனே ஸ்யாத்பவான்கரோதி ஸர்வச: ॥
ப்ரசாஞ்சினோதி நாத்ரஸ்யாந்நிஷேதோ கிரந்தகாரிணாம் ।

(பொ.) அனுஸ்வாரம் இல்லாத நிலைக்குதாரணமும் 'பிரசான்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்திய நிலையில் மேற்கூறிய ஸந்தி கார்யத்திற்கு நிஷேதமும் உரைக்கப் படுகின்றது.[1]

यथा — १) भवान् - करोति — भवान्करोति ।

२) प्रशान् - चिनोति — प्रशाञ्चिनोति ।

भवाञ्छेते प्रभृतिषु शितुक् पक्षे च पूर्ववत् ॥ ४५

भवान्स्तत्र धुड् इत्यत्र ङनात् से तुग्विधीयते ।

பவாஞ்ச்சேதே ப்ரப்ருதிஷு சிதுக் பக்ஷே ச பூர்வவத் ॥
பவாந்த்ஸ்தஸ துட் இத்யத்ர டனாத் ஸே துக்விதீயதே ।

(பொ.) ந (न) காரத்தை இறுதியில் பெற்ற சொல்லிற்குப் பின்பு ச (श) காரம் வருமாகில் அங்கு 'துக்' (तुक्) ஆகமம் விகல்பமாக வருகிறது.[2]

यथा — भवान् - शेते — भवाञ्शेते, भवाञ्च्छेते, भवाञ्छेते ।

---

1 पुमः खय्यम्परे *(8-3-6)* नश्छव्यप्रशान् *(8-3-1)*

2 शितुक् *(8-3-31)* शश्छोऽटि *(8-4-63)*, झरो झरि सवर्णे*(8-4-65)*

(பொ.) ட (ड)காரத்தையும், ந (न)காரத்தையும் இறுதியில் பெற்றுள்ள சொற்கள் பின்புள்ள ஸ (स)காராதியான சொற்களுடன் ஸந்தியாகும்போது துட் (धुट्) ஆகமம் விகல்பமாக வருகிறது.[1] ஆயினும் இங்கு 'துக்' ஆகமத்தின் நிகழ்வுகளே தென்படுகின்றன.

यथा — १) षट् - सन्तः — षट्त्सन्तः or षट्सन्तः ।

२) भवान् - स्तमः — भवान्त्स्तमः or भवान्स्तमः ।

राम त्वं हसतीत्यादौ मोऽनुस्वारो विधीयते ॥ ४६

ராம த்வம் ஹஸதீத்யாதௌ மோऽனுஸ்வாரோ விதீயதே ॥

(பொ.) சொற்களின் இறுதியிலுள்ள ம (म) காரத்திற்குப் பின்பு மெய்யெழுத்துக்கள் வந்தால் மகாரத்திற்கு அனுஸ்வாரம் ஆதேசமாக வருகிறது.[2]

यथा — राम ! त्वं हससि । (त्वम् - हससि — त्वं हससि ।

(பொ.) ராம ! நீ சிரிக்கிறாய்.

परसवर्णसन्धिः (பரஸவர்ணஸந்தி:)

त्वं करोषि प्रभृतिषु विकल्पाद्वर्गपञ्चमम् ।

த்வம் கரோஷி பிரப்ருதிஷு விகல்பாத் வர்கபஞ்சமம் ।

(பொ.) சொல்லின் இறுதியிலுள்ள அனுஸ்வாரத்திற்கு அடுத்தாற்போல் यय् (யய்) என்ற பிரத்யாஹாரங்கள் வந்தால் பரஸவர்ணஸந்தி விகல்பமாக வரும்.[3]

---

1 डः सि धुट् (*8–3–29*), नश्च (*8–3–30*)

2 मोऽनुस्वारः (*8–3–23*)

3 वा पदान्तस्य (*8–4–59*), अनुस्वारस्य ययि परसवर्णः (*8–4–58*)

यथा — त्वं - करोषि — त्वङ्करोषि or त्वं करोषि ।

(பொ.) சொல் இறுதியின்றியே விளங்கும் அனுஸ்வாரத்தை (ं) அடுத்து ச, ஷ, ஸ, ஹ (श. ष. स ह) எழுத்துக்கள் தவிர யய் (यय्) வர்ணங்கள் கூடும்போது அங்கு பரஸவர்ண (பிறகுள்ள எழுத்திற்குச் சமமான எழுத்து வரும்) ஸந்தி நிகழ்கின்றது.[1]

यथा — अम् - कितः — अङ्कितः ।

अम् - चितः — अञ्चितः ।

त्वय्यन्तेत्यादिषु द्वित्वं विभाषा सानुनासिकम् ॥ ४७

த்வய்யந்தேத்யாதிஷு த்வித்வம் விபாஷா ஸானுநாஸிகம் ॥

(பொ.) த்வய்யந்தா, ஸம்வத்ஸர: யல்லோகம் ஆகிய இடங்களில் ய, வ, ல (य, व, ल) ங்களின் இரட்டிப்பும் அனுநாஸிகமும் விகல்பமாகவே அமைகின்றது.[2] இரட்டிப்பு வர்ணமும், அனுநாஸிகமும் இல்லாதபோது அனுஸ்வாரம் வருகிறது.

यथा — १) त्वं - यन्ता — त्वँय्यन्ता or त्वंयन्ता ।

२) सं - वत्सरः — सँव्वत्सरः or संवत्सरः ।

३) यं - लोकम् — यँल्लोकम् or यंलोकम् ।

तवर्गस्य लकारे च पररूपं विधीयते ।

तल्लुनाति रिपोः सैन्यं भवाल्लिखति साम्प्रतम् ॥ ४८

---

1 अनुस्वारस्य ययि परसवर्णः (8-4-58)

2 स्पर्शेषु वर्गपञ्चमाः यवलेषु सानुनासिका यवलाभवन्ति, पक्षे अनुस्वारः इति रूपावतारे ।

தவர்கஸ்ய லகாரே ச பரரூபம் விதீயதே ।
தல்லுனாதி ரிபோ: ஸைன்யம் பவால்லிகதி ஸாம்ப்ரதம் ॥

(பொ.) தவர்க (त, थ, द, ध, न) எழுத்திற்குப் பிறகு ல (ल) காரத்தில் தொடங்கும் சொல் காணப்படின் அங்கே தவர்க எழுத்திற்குப் பரரூபமாக மற்றொரு லகாரம் வருகின்றது.*

यथा — १) रिपोः सैन्यं तल्लुनाति (रामः) (तत् - लुनाति – तल्लुनाति)
எதிரியின் அந்த சேனையை ராமன் வெட்டி வீழ்த்துகிறான்.

२) साम्प्रतं भवाल्लिखति (सि) । (भवान् - लिखति – भवाँल्लिखति)
இப்போது நீ எழுதுகிறாய்.

इति व्यञ्जनसन्धिः समाप्ता ।

இத்துடன் மெய்ப்புணர்ச்சி முடிவுற்றது

विसर्गसन्धिः (விஸர்கஸந்தி:)

कथ्यन्तेऽथ विसर्गाणां सन्धिः शेषे च से तथा ।
विसर्गाः पररूपत्वं भजते हि विभाषया ॥ ४९

கத்யந்தேऽத விஸர்காணாம் ஸந்தி: சேஷே ச ஸே ததா ।
விஸர்க: பரரூபத்வம் பஜதே ஹி விபாஷயா ॥ 49

இனி விஸர்கஸந்தியானது கூறப்படுகிறது. பொதுவாக விஸர்க ஸந்தி என்பது பரரூபமாயும், விகல்பமுமாகவே காட்சி தரும். விபாஷை — விகல்பம். விகல்பம் என்றால் ஸந்திகார்யம் நிகழ்ந்தபின் வரும் உருவத்தையும், ஸந்தியற்ற நிலையில் காணப்படும் உருவத்தையும் குறிப்பிடுகின்றது என்பது பொருள்.

---

* तोलि (8-4-69)

रामश्शेते चिरं रामष्षाड्गुण्यमनुमोदते ।
रामस्सहायो मेऽभूदेवं सर्वत्र बुध्यताम् ॥ ५०

ராமச்சேதே சிரம் ராமஷ்ஷாட்குண்யமனுமோததே ।
ராமஸ்ஸஹாயோ மேऽபூதேவம் ஸர்வத்ர புத்யதாம் ॥

விஸர்கத்தின் (:) பிறகு ச, ஷ, ஸ (श, ष, स) ஆகிய எழுத்துக்கள் வருமாயின் முறையே இவற்றின் முன்பு ஓர் அரை எழுத்து விகல்பமாயும் பரரூபமாகவும் வருகின்றது.*

यथा — १) रामः - शेते — रामश्शेते (अ) रामःशेते ।

२) रामः - षाड्गुण्यं — रामष्षाड्गुण्यं (अ) रामःषाड्गुण्यं ।

३) रामः - सहायः — रामस्सहायः (अ) रामःसहायः ।

श्लोके यथा — १) चिरं रामश्शेते ।

(நீண்ட நேரம் ராமன் உறங்குகிறான்)

२) रामष्षाड्गुण्यमनुमोदते ।

(இராமன் ஞான பலைச்வர்ய வீர்ய சக்தி தேஜஸ்ஸு கஞுடன் மகிழ்ந்து விளங்குகிறான்)

३) रामस्सहायो मेऽभूत् ।

(இராமனின் உதவி எனக்கு ஏற்படட்டும்)

च छयोः शकारो यथा रामश्चरति काननम् ।
रामश्छाया समायुक्तः इत्यादि स्वयमूह्यताम् ॥ ५१

ச ச்சயோ: சகாரோ யதா ராமச்சரதி கானனம் ।
ராமச் ச்சாயா ஸமாயுக்த: இத்யாதி ஸ்வயமூஹ்யதாம் ॥

---

* वा शरि (8-3-36)

(பொ.) விஸர்கத்திற்குப் பிறகு கர்க்கஸமான மெய் எழுத்துக்கள் च. छ (ச. ச்ச) வருமாயின் அங்கு விஸர்கம் (:) श (ச) காரமாகின்றது.*

यथा — १) रामश्चरति काननम् । (रामः - चरति,

रामस् - चरति – रामश्चरति)

(பொ.) இராமன் கானகத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறான்.

२) रामश्छाया समायुक्तः (रामः - छाया,

रामस् - छाया – रामच्छाया)

(பொ.) இராமன் சாயையுடன் கூடியிருக்கிறான்.

இவைமுதலான இன்னும் பல உதாரணங்களை தானாகவே ஊகித்தறியலாம்.

टे ठे षकारश्च यथा रामष्टीका विशारदः ।

रामष्ठाकुर एव ______________ ॥

டே ட்டே ஷகாரச்ச யதா ராமஷ்டீகா விசாரத: ।

ராமஷ்ட்டாகுர் ஏவ ______________ ॥

மேற்கூறிய முறைப்படி ट, ठ (ட, ட்ட) ஆகிய எழுத்துக்களுக்கு ष (ஷ) காரம் வருவதைக் காண்க.**

यथा — १) रामः - टीका, रामस् टीका – रामष्टीका ।

२) रामः - ठाकुरः, रामस् - ठाकुरः – रामष्ठाकुरः ।

______________ अत्र कखयोः पफयोस्तथा ॥ ५२

वा षकारो यथा रामः करोति सुकृतं महत् ।

---

* विसर्जनीयस्य सः (8-3-34), स्तोः श्चुना श्चुः (8-4-40)

** ष्टुना ष्टुः (8-4-41)

रामः खड्गधरो धीमान् रामः पचति पायसम् ॥ ५३

रामः फलानि चिनुते दण्डकायां बुभुक्षितः ।

——————— அத்ர கக⁴யோ: பப²யோஸ்ததா ॥ 52

வா ஷகாரேர யதா ராம: கரோதி ஸுக்ருதம் மகத் ।

ராம: கட்கதரோ தீமான் ராம: பசதி பாயஸம் ॥ 53

ராம: பலானி சினுதே தண்டகாயாம் புபுக்ஷித: ।

अ (அ) என்னும் எழுத்திற்கப்பால் விஸர்கம் (:) இருந்து அதன் பிறகு क, ख, प, फ (க. க², ப, ப²) ஆகிய எழுத்துக்கள் வந்தால் அங்கு விஸர்கத்திற்கு மறைவு கிடையாது.*

यथा — १) महत् सकृतं रामः करोति (रामः - करोति — रामःकरोति)

(பொ.) பெரும் புண்ணியத்தை இராமன் செய்கிறான்.

२) धीमान् रामः खड्गधरो (रामः - खड्गधरः — रामःखड्गधरः)

(பொ.) அறிஞனான இராமன் வாளைத் தரித்துள்ளான்.

३) रामः पचति पायसम् । (रामः - पचति — रामःपचति)

(பொ.) ராமன் சமைக்கிறான் பாயஸத்தை.

४) दण्डकायां बुभुक्षितः रामः फलानि चिनुते ।

(रामः - फलानि — रामःफलानि)

(பொ.) தண்டகாரண்யத்தில் பசியெடுத்ததன் விளைவாய் இராமன் பழங்களைக் கொய்கிறான்.

निःकृतं दुःकृतं चापि विःकृतं दुःकृतं तथा ॥ ५३

बहिःकृत च दुःखेन मन्त्र इत्येष इष्यते ।

---

* शर्परे विसर्जनीयः (8-3-39), कुप्वोः क पौच (8-3-73)

நி:க்ருதம் து:க்ருதம் சாபி வி:க்ருதம் து:க்ருதம் ததா ॥
பஹி:க்ருதம் ச து:கேன மந்த்ர இத்யேவ இஷ்யதே ।

ஒரு சொல்லின் இறுதியெழுத்திற்கு முன்பாக அமையும் சொல் 'உபதா' எனப்பெயர் பெறுகிறது.[1] உபதைகளாகிற इ, उ (இ, உ) ஆகிய எழுத்தினை அடுத்து सुप् (ஸுப்) முதலிய பிரத்யயங்களால் நிகழும் செயல்கள் ஏதுமின்றி விஸர்கத்திற்கு முன்பு கவர்கமும், பவர்கமும் இருக்குமானால் ஸந்தியில் விஸர்கத்திற்கு 'ஷ்' என்னுமெழுத்து வருகிறது.[2]

यथा — एष: मन्त्र: दु:खेन निष्कृतम् । (नि: - कृतं — निष्कृतम्)

,, ,, दुष्कृतम् । (दु: - कृतं — दुष्कृतम्)

,, ,, विष्कृतम् । (वि: - कृतं — विष्कृतम्)

,, ,, बहिष्कृतम् । (बहि: - कृतं — बहिष्कृतम्)

द्विस्त्रिष्करोति वा षत्वं ________________ ॥

த்விஸ்த்ரிஷ்கரோதி வா ஷத்வம் ———————— ॥

(பொ.) விஸர்கத்திற்கு முன்பு கவர்கமும் (कवर्ग) பவர்கமும் (पवर्ग) காணப்பட்டால் அங்கு ष् (ஷ்) என்பது விகல்பமாக வரும்.[3]

यथा — १) द्वि: - करोति – द्विष्करोति, द्वि:करोति ।

२) त्रि: - करोति – त्रिष्करोति, त्रि:करोति ।

---

1 अलोऽन्त्यात्पूर्व उपधा (1-1-3)

2 इदुदुपधस्य चाप्रत्ययस्य (8-3-41)

3 द्विस्त्रिचतुरिति कृत्वोऽर्थे (8-3-43)

काँस्कानाम्रेडिते स्वत: ॥ ५५

———————— காம்ஸ்கானாம்ரேடிதே ஸ்வத: ॥

(பொ.) ஸம் (सम्), பும் (पुम्), கான் (कान्), ஆகிய சொற்களுக்குப் பிறகு ககாராதி (ककारादि)யான சொற்கள் காணப்படினும் 'கான்' என்ற சொல்லே இரட்டித்த நிலையிலிருந்தாலும் அவை கூடும்போது ஸ (स)காரமும் (अनुनासिक) அனுநாஸிகமும் விகல்பமாக வரும்.*

यथा — सम् - स् - कर्ता — संस्कर्ता, सँस्कर्ता ।

पुम् - स् - कर्ता — पुंस्कर्ता, पुँस्कर्ता ।

पुं - स् - कोकिलः — पुंस्कोकिलः, पुँस्कोकिलः ।

कान् - स् - कान् — कांस्कान्, काँस्कान् ।

उत्वं चाकारयोर्मध्ये यथा रामोऽत्र वर्धते ।

உத்வம் சாகாரயோர்மத்யே யதா ராமோऽத்ர வர்ததே ।

(பொ.) இதிலிருந்து ஸ்வாதி (स्वादि) ஸுப் (सुप्) பிரத்யயத்தை ஆதியாகப் (முதலிலேயே) பெற்ற பெயர்ச் சொற்களின் சந்தி தொடங்குகிறது. ஸுபந்த பிரத்யயத்திற்கு உத்வம் வந்து, அது அகாராதியுடன் கூடும்போது பூர்வரூப ஸந்தி நிகழ்கின்றது.**

यथा — रामः - अत्र — रामस्, रामर्, राम उ अत्र ।

राम - उ - अत्र — रामो अत्र ।

रामो - अत्र — रामोऽत्र ।

---

* सम्पुङ्कानां सो वक्तव्यः (वार्तिकम्)

** विसर्जनीयस्य सः, ससजुषो रुः (8-2-66), अतो रोरप्लुतादप्लुते (8-1-113), आद्गुणः (6-1-87) एङः पदान्तादति (8-1-109)

उत्वं रस्य नचाप्नोति पुनरत्र न विद्यते ॥ ५६

உத்வம் ரஸ்ய நசாப்னோதி புனரத்ர ந வித்யதே ॥ 56

(பொ.) மேற்கூறிய முறைப்படி இங்கு ரகாரத்திற்கு உத்வம் கிடையாது.

यथा — पुनः - अत्र – पुनस् अत्र

पुनस् - अत्र -- पुनर् अत्र

पुनर् - अत्र – पुनरत्र

रामो हसति रामोऽयं इत्यादौ उत्वमिष्यते ।

ராமோ ஹஸதி ராமோऽயம் இத்யாதௌ உத்வமிஷ்யதே ।

(பொ.) இங்கு உத்வம் உண்டு. ஸந்தி முறை 56 (a) சுலோகத்தின்படி அமையும்.

यथा — १) रामः - हसति — रामोहसति ।

२) रामः - अयम् — रामोऽयम् ।

मे भ्राता याति नगरं श्री राम इह तिष्ठति ॥ ५७

राम उत्तम सौभाग्यो राम ऋच्छति साम्प्रतम् ।

राम ऋकार सुभगो राम एति वनाद्द्रुतम् ॥ ५८

राम औद्धत्यरहितो इत्यादौ लुग्विधीयते ।

மே ப்ராதா யாதி நகரம் ச்ரீராம இஹ திஷ்டதி ॥

ராம உத்தம ஸௌபாக்யோ ராம ருச்சதி ஸாம்ப்ரதம் ।

ராமருகார ஸுபகோ ராம ஏதி வனாத்ருதம் ॥ 58

ராம ஔத்தத்ய ரஹிதோ இத்யாதௌ லுக்விதீயதே ।

(பொ.) மேலே தெரிவித்த உதாரணங்களில் 'ய' (य) கார லோபம் (மறைவு) கூறப்படுகிறது.*

यथा — १) मे भ्राता नगरं याति श्रीराम इह तिष्ठति ।
(रामः - इह — राम इह)

२) राम उत्तम सौभाग्यः (रामः - उत्तमः — राम उत्तमः)

३) सांप्रतं राम ऋच्छति (रामः - ऋच्छति — रामऋच्छति)

४) राम ऋकारसुभगः (रामः - ऋकारः — रामऋकारः)

५) वनात् द्रुतं राम एति (रामः - एति — राम एति)

६) राम औद्धत्यरहितः (रामः - औद्धत्यं — राम औद्धत्यं)

मते च कस्यचिद्यत्वं रामा येति चतुर्हतम् ॥ ५९

மதே ச கஸ்யசித்யத்வம் ராமா யேதி சதுர்ஹதம் ॥ 59

(பொ.) ஏ (ए) காரத்திற்கு யே (ये) காரம் வரும் என்பது சிலருடைய கொள்கை.**

यथा — रामात् - एति – रामायेति, रामा एति ।

श्रीरामो याति सदनं रामा यान्ति निजालयम् ।
इत्यादौ लोप एव स्यात् ________________ ॥

ஸ்ரீராமோ யாதி ஸதனம் ராமா யாந்தி நிஜாலயம் ।
இத்யாதௌ லோப ஏவ ஸ்யாத் ———————— ॥ 60

---

1 & 2 रोः सुपि (8-3-16) भो भगो अघो अपूर्वस्य योऽशि (8-3-17), लोपः शाकल्यस्य पूर्वत्रासिद्धम् ।

(பொ.) இங்கு யகார லோபம் (யகார மறைவு) கட்டாயம் உண்டு.*

यथा — १) श्रीरामो सदनं याति (रामः - याति – रामो याति)

(பொ.) ஸ்ரீராமன் வீடு சென்றான்

२) रामा निजालयं यान्ति (रामाः - यान्ति - रामा यान्ति)

(பொ.) பெண்கள் தத்தம் வீட்டிற்குச் சென்றனர்.

.... भो गच्छेत्यादिषु ध्रुवम् ॥ ६०

——————— போ கச்சேத்யாதிஷு த்ருவம் ॥

(பொ.) பவன் (भवन्) முதலான சொற்களைக் காட்டிலும் மெய்யெழுத்துப் பரமாயிருப்பின் அங்கு ய (य) கார லோபம் (மறைவு) நிச்சயம் உண்டு**

यथा — भवन् - गच्छ - भो गच्छ ।

स्वरे भो अत्र भोयत्र भगो इह भगोयिह ।
अधो एहि अधोयेहि भवन्नेहि विभाषया ॥ ६१
भगवन्नत्र भवति ________________ ।

ஸ்வரே போ அத்ர போயத்ர பகோ இஹ பகோயிஹ ।
அதோ ஏஹி அதோயேஹி பவன்னேஹி விபாஷயா ॥ 61
பகவன்னத்ர பவதி ———————————— ।

---

* हशि च (6–1–114) आद्गुणः

** हलिसर्वेषाम् (8–3–22)

(பொ.) பவன் (भवन्) முதலான சொற்களைக்காட்டிலும் உயிர் எழுத்துக்கள் பரமாகி ஸந்தியாகும்போது ய (य)கார மும் ய (य) கார லோபமும் (மறைவும்) உண்டு.*

यथा — अघा - एहि — अघो एहि or अघोयेहि ।

अघ च तत्क्रमादिषु ।

अघो भवति सोर्लोपः कार्यं भो कुरु साम्प्रतम् ॥ ६२

—————————— அக ச தத்க்ரமாதிஷு ।

அகோ பவதி ஸோர்லோப: கார்யம் போ குரு ஸாம்ப்ரதம் ॥

(பொ.) சுலோக எண் 60 Bயில் கூறப்பட்ட முறையே இதற்கும் பொருந்தும்.

यथा — १) अघोस् - भवति – अघो भवति ।

२) भो कुरु कार्यं साम्प्रतम् ।

(भोस् - कुरु – भो कुरु)

श्रीहरिर्गच्छतीत्या(दौ)रेफ एव विधीयते ।

हरिरत्र विष्णुरसावित्या(दौ) रेफ एव हि ॥ ६३

ஶ்ரீ ஹரிர்கச்சதீத்யாதௌ ரேப ஏவ விதீயதே ।

ஹரிரத்ர விஷ்ணுரஸாவித்யா(தௌ)ரேப ஏவ ஹி ॥ 63

अ, आ (அ, ஆ) ஆகிய எழுத்துக்கள் தவிர வேறெந்த உயிர் எழுத்துகளுக்குப் பிறகு வரும் விஸர்கம், அதனை

---

* विभाषा भवद्भगवदघवतामोच्चावस्य *(8–3–1)*, ओतो गार्ग्यस्य *(8–3–20)*

அடுத்து உயிர் எழுத்துக்கள், ம்ருது வ்யஞ்ஜனங்கள் வரும் போது र (ர) காரமாக மாறுதலடைகின்றது.[1]

यथा — १) हरिः - गच्छति, हरिस् - गच्छति – हरिर्गच्छति ।

२) हरिः - अत्र, हरिस् - अत्र – हरिरत्र ।

३) विष्णुः - असौ, विष्णुस् - असौ – विष्णुरसौ ।

मे माता रमते रामो हरी रामोऽस्ति मानसे ।

विष्णू रमयति स्वान्तमित्यादौ रेफलुग्भवेत् ॥ ६४

पूर्वस्वरस्य दीर्घत्वमेवं सर्वत्र बुध्यताम् ।

மே மாதா ரமதே ராமோ ஹரீ ராமோऽஸ்தி மானஸே ।
விஷ்ணூ ரமயதி ஸ்வாந்த மித்யாதௌ ரேபலுக்பவேத் ॥
பூர்வஸ்வரஸ்ய தீர்கத்வமேவம் ஸர்வத்ர புத்யதாம் ।

(பொ.) ர (र) என்னும் எழுத்து இரு முறை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகச் சொல்லிறுதியில் அமைகின்றபோது விஸர்கத்திற்கு (:) பதிலாக வந்த 'ர' மறைந்து, அதன் பின்னாலேயிருக்கும் அண்ணிற்கு (अ, इ, उ — அ, இ, உ ஆகிய எழுத்துக்களுக்கு முறையே) நெடிலானது வருகின்றது.[2]

यथा — १) हरिः, हरिस्, हरिर् - रामोऽस्ति — हरीरामोऽस्ति ।

२) विष्णुः, विष्णुस्, विष्णुर् - रमयति — विष्णूरमयति ।

---

1 & 2 विसर्जनीयस्य सः *(8-3-34)*, ससजुषोरुः *(8-2-66)*, द्रलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः *(6-3-111)*

रेफप्रकृतिशब्दानां विशेषो दृश्यते यथा ।
मातर्याहि पुनर्याहि प्रातर्याहि गृहं प्रति ॥ ६५
धातर्गच्छ ! पुनर्गच्छ ! ______________ ।

ரேப ப்ரக்ருதிசப்தானாம் விசேஷோ த்ருச்யதே யதா ॥
மாதர்யாஹி புனர்யாஹி ப்ராதர்யாஹி க்ருஹம் ப்ரதி ।
தாதர்கச்ச ! புநர்கச்ச ! —————————— ॥

(பொ.) விஸர்க (:) ஸ்தானத்தில் ஸத்வருத்வாதிகள் வந்து ருத்வத்தின் பின்னால் அவர்ணங்கள் இருப்பின் ருத்வத்தின் முன்புள்ள மெய்யெழுத்து இரட்டிப்பினைப் பெறும். இதில் விகல்பமும் உண்டு.*

यथा — १) मातः - याहि — मातर्याहि or मातर्य्याहि ।
२) पुनः - याहि — पुनर्याहि or पुनर्य्याहि ।
३) प्रातः - याहि — प्रातर्याहि or प्रातर्य्याहि ।
४) धातः - गच्छ — धातर्गच्छ or धातर्ग्गच्छ ।
५) पुनः - गच्छ — पुनर्गच्छ or पुनर्ग्गच्छ ।

______________ रामो यातीति भेदभाक् ॥ ६६
रामोऽत्र पुनरत्रेति विशेषश्चिन्तितो महान् ।

—————————— ராமோ யாதீதி பேதபாக் ॥ 66
ராமோऽத்ர புனரத்ரேதி விசேஷ: சிந்திதோ மஹான் ।

---

* अचोरहाभ्यां द्वे (8-4-46)

(பொ.) இது பூர்வரூபஸந்தியின் ஒரு வகை. இங்கு பெயர்ச்சொல்லின் முன்னிடுகின்ற स् (ஸ்) என்னும் பிரத்யயம் र् (ர்) ஆகின்றது. பின்பு அதன் முன்னால் 'அ' அல்லது ம்ருது வ்யஞ்ஜனங்கள் வந்தால் அதற்கு உகாராதேசம் வருகிறதேயன்றி மேற்கூறியமுறை பொருந்தாது.*

यथा — १) रामः, रामस्, रामर्, रामउ - याति — रामो याति ।

२) रामः, रामस्, रामर्, रामउ - अत्र — रामोऽत्र ।

ए ऐ ओ औ प्रभृतिषु रेफलोपः परं भवेत् ॥
रामो रम्यवनं ग्रामे विष्णो रोचिः प्रदीयताम् ।
गौ रम्येत्यादि बोद्धव्यं परत्वाच्च मनोरथः ॥ ६८

ஏ ஐ ஓ ஔ ப்ரப்ருதிஷு ரேபலோப: பரம் பவேத் ॥
ராமோ ரம்யவனம் க்ராமே விஷ்ணோ: ரோசி: ப்ரதீயதாம் ।
கௌ ரம்யேத்யாதி போத்தவ்யம் பரத்வாச்ச மனோரத: ॥

ए ऐ, ओ औ (ஏ, ஐ, ஓ, ஔ) ஆகிய எழுத்துக்களை இறுதியில் பெற்ற சொற்களுக்குப் பிறகு வரும் 'ர' கரத்திற்கு லோபம் (மறைவு) வருகின்றது.**

यथा — १) रामः, रामस्, रामर्, रामउ - रम्यवनं — रामो रम्यवनम् ।

२) विष्णुः, विष्णुस्, विष्णुर्, विष्णुउ - रोचिः — विष्णो रोचिः ।

---

* हशि च (6–1–114)

** रोरि (8–3–14) पूर्वत्रासिद्धम्, हशि च (6–1–114)

३) गौः, गौस्, गौर्, गौउ - रम्या — गौ रम्या ।

४) मनः, मनस्, मनर्, मनउ - रथः — मनोरथः ।

व्यञ्जने चैष स परो लोप एव विधीयते ।
स चैष न समासेन क प्रत्यय विधीयते ॥ ६९
असौ रामोऽप्यनेषश्च सक एषक एव हि ।

வ்யஞ்ஜனே சைஷ ஸ பரோ லோப ஏவ விதீயதே ।
ஸ சைஷ ந ஸமாஸேன க பிரத்யய விதீயதே ॥ 69
அஸௌ ராமோऽப்யனேஷச்ச ஸக ஏஷக ஏவ ஹி ।

க (क) காரம் இன்றியே அமையும் ஏதத் (एतत्) தத் (तत्) ஆகிய சொற்களின் சுபந்த பிரத்தியயத்திற்கு முன்பு மெய் எழுத்துக்கள் வந்தால் அந்த சுபந்த பிரத்யயத்திற்கு லோபமும் (மறைவும்), க (क) காரமாகில் க காரத்திற்கு லோப மின்மையும் (மறைவின்மையும்) வருகிறது. 'நஞ்' (नञ्) ஸமாஸமாகில் விஸர்கத்திற்கு (:) மறைவு கிடையாது.*

सुप् लोपे यथा — १) एषः - करोति — एष करोति ।

२) सः - गच्छति — स गच्छति ।

३) सः - एषः — सैषः ।

---

* तदोस्सावनन्त्ययोः (8-2-106), एतत्तदोस्सुलोपोऽकोरनञ्समासे हलि (6-1-132) अपदान्तस्य मूर्धन्यः (8-3-55), सहे साडः सः (8-3-56), इण्कोः (8-3-57) आदेशप्रत्ययोः (8-3-59)

ककारस्यालोपे यथा — १) एषकः - ददाति -- एषको ददाति ।

२) सकः - ददाति — सको ददाति ।

विसर्गस्यालोपे यथा — अनेषः करोति (न - एषः — अनेषः)

ग्रन्थस्य गौरवभयान्मया नोक्तं सविस्तरम् ॥ ७०

प्रबोधचन्द्रिकायां च कृतौ वैजलभूपतेः ।

एषा विशेषतस्सुष्टु समाप्ता सन्धिचन्द्रिका ॥ ७१

க்ரந்தஸ்ய கௌரவபயாத் மயா நோக்தம் ஸவிஸ்தரம் ॥
ப்ரபோதசந்த்ரிகாயாம் ச க்ருதௌ வைஜலபூபதே: ।
ஏஷா விசேஷதஸ்ஸுஷ்டு ஸமாப்தா ஸந்திசந்த்ரிகா ॥

(பொ.) நூலின் விரிவுக்கஞ்சி என்னால் விரித்துரைக்கப் படவில்லை. இவ்வாறு சுருக்கமாகவே கூறப்பெற்றதும், வைஜலபூபதியின் நூலுமான பிரபோதசந்த்ரிகையில் சிறப்புடையதான ஸந்திசந்த்ரிகை இத்துடன் நிறைவு அடைந்தது.

இறுதியிலுள்ள சுலோகம் ;-

समीगर्भस्य यो गर्भः तस्य गर्भस्य यो रिपुः ।

रिपुगर्भस्य यो गर्भः स मे विष्णुः प्रसीदतु ॥

इति प्रबोधचन्द्रिका समाप्ता ।

இத்துடன் பிரபோதசந்திரிகை முற்றிற்று

பிற்சேர்க்கை :—

பக்க எண். 32, சுலோக எண். 30க்கான சிறு குறிப்பு:-

சுலோகம் :- तृतीया .... सम्प्रयच्छति ॥

என்ற சுலோகத்தின் பின்பாதி —

मालां दास्या हि पापीयान् ब्राह्मणः सम्प्रयच्छते ॥

என்றமைதல் வேண்டும்.

'अशिष्टव्यवहारे दाणप्रयोगे चतुर्थ्यर्थे तृतीया वाच्या'

என்ற வார்த்திகத்தின்படி நான்காம் வேற்றுமையில் அமையவேண்டிய **दास्यै** என்னும் சொல் **दास्या** என்று மூன்றாம் வேற்றுமையினைப் பெற்று 'தாண்' என்னும் வினையின் வழி கிடைக்கும் **यच्छति** என்கிற பரஸ்மைபதி வினைச்சொல் ஆத்மனேபதியாக **यच्छते** எனவும் மாறுதல் அடைகின்றது.

यथा — पापीयान् ब्राह्मणः मालां दास्या सम्प्रयच्छते ।

सहायकग्रन्थसूची

துணைநூற்பட்டியல்

A. बालरञ्जनी

By Balasuri
B. 5079/D. 5805, T.M.S.S.M.L. Thanjavur.

B. बालबोधिनी

By Balasuri
B. 5050/D. 5762 T.M.S.S.M.L. Thanjavur.

C. प्रयोगविवेकसङ्ग्रहः

By Vararuchi
B. 5044/D. 5757 T.M.S.S.M.L. Thanjavur.

D. विभक्तिनिर्णयः

B. 5101/D. 5833, T.M.S.S.M.L. Thanjavur.

E. विभक्तिनिर्णयः

B. 5102/D. 5834, T.M.S.S.M.L. Thanjavur.

F. Higher Sanskrit Grammar
By M. R. Kale, B. A.,
Elahabad, 1964.

G. Subodha Samskrita Vyakarana
By Dr. Shanbaha
Dharwad - 1989.

H. Samasakalika
By A. Ramanujacharya - 1885.

I. Vararucha Sangraha
Etd. by Ganapati Sastri
Trivandram - 1913

j. Amarakosa
By Wasudev Laxmanasastri Pansikar
Nirnaya Sagar Press,
Bombay - 1896.

K. Panineya Pravesika
By G. Vishnumurthi Bhat,
Mysore - 1957.

L. Siddhanta Kaumudi
with Tatvabodhini

M. Rupavatara
By Dharmakirthi

